ஸஞ்சிகை ௨

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழி
ஈட்டின் பிரமாணத்திரட்டு.

(பிரமாணங்களின் ஆகரமும் பதவுரையும்)

திருக்குடந்தை, திருப்புறம்பயம்
T. D. இராமஸ்வாமி இராமாநுஜதாஸரால்
இயற்றப்பட்டு

திருக்குடந்தை
ஸ்ரீ கோமளாம்பா பிரஸ்ஸில்,
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

டைட்டில் பேஜ்
கும்பகோணம் லார்ட் ரிப்பன் பிரஸ்ஸில்,
அச்சிடப்பட்டது.

1929-௵ ஜனவரி௴

ரப் காப்பி. } அண 12.
கிளேஸ் காப்பி. } ரூ 1.

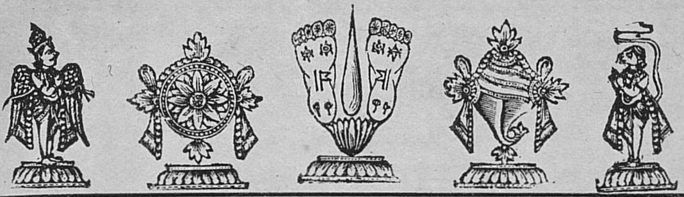

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழி
ஈட்டின் பிரமாணத்திரட்டு.

(பிரமாணங்களின் ஆகாரமும் பதவுரையும்)

திருக்குடந்தை, திருப்புறம்பயம்,

T. D. இராமஸ்வாமி இராமானுஜதாஸரால்

ஸ்ரீ கோமளாம்பா பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1926

ரப்காப்பி	1	12	0
கிளேஸ்காப்பி	2	6	0

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருவாய்மொழி ஈட்டின் ப்ரமாணங்களுக்கு

அட்டவணை.

முதல் மூன்று பத்துக்களிலுள்ள ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரதிபதார்த்தம் முதல் ஸஞ்சிகையில் வரிசைக்கிரமமாகக் காணலாம். மேல் ஏழு பத்துக்களிலுள்ள ப்ரமாணங்களில், கீழே வந்திருக்கும் ப்ரமாணங்களுக்குத்தவிர, மற்றெல்லா ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தம் இந்த இரண்டாவது ஸஞ்சிகையில் கண்டுகொள்வது. விடப்பட்டிருக்கும் ப்ரமாணங்களின் இலக்கத்தை அட்டவணையைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம். மற்றும் வியாக்யானங்களிலுள்ள ஶ்லோகங்களின் அர்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு பெரும்பாலும் இந்த அட்டவணை மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும்.

அ

அசர்ஜமமிஜம்	550	அண்டாநாந்து ஸ	1477
அகாரார்த்தோ யைவ	1637	அதந்த்ரிதசமூபதி	443
அகாரியசிந்தாவ	837	அதோஸ்மிலோகேவ	1134
அகாலபலிநோவ்	250	அதோநுகிம்தச்ச	1443
அகிலஜகத்பத்ம	14	அத்யத்புதமிதம்	373
அக்ரூர:க்ரூரஹ்ரு	221	அத்யந்தபக்தியுக்	556
அக்நிஹோத்ராஶ்ச	1325	அத்யர்காநலதீபத்	642
அக்நேசிவள்யம	1092	அத்யாபயாமாஸ	981
அக்நௌதிஷ்டதி	772	அத்யுத்கடை:புண்ய	1571
அக்ரதஸ்தேக்ரமிஷ்	532	அத்ரஹ்யபதி	101
அக்ரத:ப்ரபயோ	800	அத்ரபாத்ரசாயி	748
அக்ரேம்ருதோபம	120	அத்யஸமபநுதர்மந:	1536
அசிதவிசேஷித	571	அத்யஸௌஹ்யம்ப	575
அச்சேத்யோ அயம்	434	அத்யம் நுமயி	1567
அச்யுதாஹந்தவா	119	அத்யயஜ்ஞ:புரோதி	1646
அஜாதவ்யம்ஜந:	1037	அத்ய ஏதடைவம்	189
அஜாயமாநோ	169	அத்யஜாஶராதி	904
அஜோபிஸந்நவ்	202	அத்யபாதகஹீதஸ்த	1233
அஞ்ஜலி:பரமாமு	81	அத்யமய்யமகக்ஷ	1613
அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக	512	அத்யஸம்ஸ்காரஸ	1654
அஞ்ஜலிம்ஸம்புட	389	அத்யபுரேவகாரச	1711

அயுவாகிம்தஞா 232
அயாத ஆஜ்ஞஞ 59
அயாதாே ஞாஹ்ம 1562
அதிர்ஷ்டபூர்வமி 867
அதீநோரோஷண 1393
அதுயமேமரணம் 298
அதுயமேஸபலம் 1667
அயிகம்ரோஹித 1647
அய்ஏஷ்யதெச 1634
அசயதைவதம் 991
அநயாஶசிந்த 724
அநப்பாராகவே 779
அநபாஹீரபா 1592
அசம்ராஜம் 39
அரூரத் 702
அரஸாஶபவே 645
அநாதிர்ஹருவங் 306
அநாத்மயாத்ம 181
அநாஹாரமொரிரா 136
அநிருஸஸதம் 432
அநுமேஜாராவணஸ்ப 1572
அநுநபஸ்ஸவை 813
அநேகஜீவேநாத் 86
அந்தரிக்ஷமத: 149
அந்தர்முமண 1635
அந்தர்பஹிர்ஸ 67
அந்தர்ஞாஹேர 363
அந்த:ப்ரவிஷ்ட 69
அந்யநாரே அதி 435
அந்பத்பூர்ணத் 276
அந்பத்ராத்த்துண 565
அந்பம்ஜ்ஞஹிவா. 357
அந்பஸதேவபம் 685
அபாவர்த்திநாம் 1555
அபரேபதிஸ்த் 1047
அபயேவஸஸர்ஜ 247
அபவரகேஹி 1550
அபாரகாருண்யஸெள 1502
அபிசேத்ஸாஞ்ஞா 192
அபீஞாநீம்ஸகால 565
அபூஜ்யபூயத்ரபூஜ் 1161
அப்ரயேயம்ஹி 159
அப்ரவீச்சததா 149
அபிபாதாப்ராஹ்ர் 1202
அபிஷிச்யசலங்க 367
அஹூதபூர்வம் 189
அமர்ஷிஞர்ஜயா 1217
அம்ஹஸபபாரே 520
அம்ருதம்விஷஸம் 1224
அம்ஶோநாகா 1709
அபமபர:கார: 208
அபமஸ்மிர்ஹர 977
அருணயாபிங்கள 85
அர்ஜுநாங்கிதள 1563
அர்த்தஶமபா 1454
அர்ஹஸெஸகபிஶ் 1180
அபமாஹ்பாரண 855
அவஸாப்ரதிபதி 608
அவஶ்யமநுபோக் 226
அவலோகநஞாகே 1518
அவஷ்டம்பசநி 514
அவாக்யநாதர: 487
அவிகாராயஶாத் 446
அவிஜ்ஞாதஸஹஸ் 240
அவிவேகஸாம்ய 1524
அவ்யமநமெரய 1468
அவ்யக்தலேகாமிவ 359
அவ்யாஹநாகிக்ரு 332
அஶோகஶோக 213
அஶ்ராத்ததாநா: 286
அஶ்நபூர்ணமுகம் 1040
அஶ்வத்தம்வித்து 196
அஸநாம்யுர்மஸங்க 1326
அஸந்துஷ்டோஹ்வி 61
அஸந்தேசாத்து 994
அஸங்கேவஸஹ 13

அஸ்மந்தர்யமா 952
அஸிதேக்ஷணா 257
அஸ்மின்முஹூர்தே 1698
அஸ்யேஶாநாஜக 1806
அஸ்விக்ருத 443
அஸ்மாத்மாயிஸ 1513
அஸ்மின்மயாஸார்த 1621
அஸ்யாஷெவ்யாமா 1311
அஹமந்நமஹ 328
அஹமமரவாரா 113
அஹமஸ்யபராதசாம் 1293
அஹமஸ்யவரோ 26
அஹமேவாஹசிஷ் 1277
அஹம்சாகுவ 1455
அஹம்தாவர்ம 21
அஹம்வோபாந்தவே 171
அஹம்ஸர்வம்கர் 22
அஹம்ஸ்மராமி
அஹம்ஹிஸர்வயஜ் 1249
அஹோஸ்ரீதஸ்ய 963
அஹோவீர்ய 538
அஹ்ருதஸஹஜ 1297
அக்ஷரமம்ா 91

ஆ

ஆசர்ணபூர்ணே 414
ஆக்யாஹிமமதத் 304
ஆசசக்ஷேஸத் 1416
ஆசார்யோஹ்ரஹ்மணோ 636
ஆதமகாமாஸதாச 163[illegible]
ஆத்மத் ஏவதுக்ரு 1382
ஆத்மமாயாம்ம 470
ஆத்மமாயயா 202
ஆத்மாநம்மாநு 170
ஆத்மாவா அரே 209
ஆத்மாவா இதம் 1097
ஆத்மேஶ்வரம் 66
ஆத்மைவாஹீத் 1076
ஆஉரெணயதாஸ 1631
ஆஜெளவேஷா: 568
ஆநந்தம்ப்ரஹ்ம 41
ஆநந்தொப்ரஹ்ம 62
ஆநயைநம்ஹரி 302
ஆநுகூலஸ்யஸ 983
ஆந்யோந்தா ஆத் 124
ஆந்ருஶம்ஸ்யம் 242
ஆபஉர்த்தம்யக 814
ஆபூர்யமாணமசலம் 1547
ஆபோநாரா இதி 1686
ஆப்ரஹ்மஸ்தம் 499
ஆஹரணஸ்யாபர 1031
ஆபதாஶசஸூவ்ரு 735
ஆயாஸ:ஸ்மரணே 843
ஆரஹ்யமைஶஶவ 891
ஆராயநாநாம்ஸர் 1498
ஆருரோஹரதம்ஹ் 1081
ஆரோக்யம்ஹாஸ்க 1138
ஆர்த்தோவாயதித 210
ஆர்ஷம்தர்மோபதேஶ 1603
ஆவாந்தவாங்கே 268
ஆவித்யஊஜிநம் 653
ஆஶ்வாஸயந்தஶ 1324
ஆஶ்வாஸ்யபரதம் 1573
ஆஶ்ரிதவாத்ஸல் 1503
ஆஸ்தாக்தேகுண 684
ஆஹ்லாதஜீதநேத் 684

இ

இங்கிதஜ்ஞாஸ்து 1394
இச்சாம்ரிணீக 44
இச்சாதஏவதவ 143
இதிஹாஸபுராண 644

இதீஹமுக்த்வாஸம்	734	இஹாநீம்மாக்ருய	133
இத்யேவமார்த்தஸ	475	இந்திரியாணிபுரா	822
இத்யுக்தபருஷம்	1057	இமாமவஸ்தாமாபந்நே	1443
இத்யேவமுக்தோ	959	இமௌமுநீபார்திவலக்ஷ	1620
இஹம்சரீரம்க்ரு	797	இமௌஸ்மமுநிஸா	152
இஹம்ஜ்ஞானமுப	628	இபம்மை யூஹீண	677
இஹம்துதேஹஷ்ய	645	இயம்ஸீதாமம	425
இஹம்தேநாதபஸ்	336	இஷ்டக்ஷபாந்ரிவ	1482
இஹம்புங்க்ஷமஹா	1467	இஷ்டம்மதுவனம்	654
இஹம்புண்யமிதம்	1615	இக்ஷ்வாகூணும்	1556
இஹம்மேத்யேமிதம்	1345		

ஈ

ஈர்ஷ்யாரோஷண	1362	ஈஶ்வரீம்ஸர்வ	1305

உ

உக்த்வார்யேதி	764	உபரப்தோஹசா	343
உடஜோராமமா	573	உபதிஷ்டந்துமாம்	1618
உத்திஷ்டதஸ்தஸ்	872	உப்ராயஹஜம்	1237
உத்திஷ்டோத்திவீ	36	உபப்லாவ்ய	894
உத்பந்நவஷட	3	உபமாநம்	25
உத்பாத்யப்ருயூ	504	உபாஹத்தேஸ	1568
உத்தமபுருஷஸ்த்	1036	உபாயேக்ருஹரக்ஷ	1279
உத்ஸீஹெயுரிமெலோ	1623	உபோஷித:பூஜிதே	372
உஹாரவ்ருத்தார்த்	441	உஹயபரிக்ரிமித	106
உஹாரா:ஸர்வ	17	உமயாஸார்த்தம்	389
உஹயருதாஸி	919	உவாச்சமஹாப்	1278
உஹ்யரோஹாத்மாநம்	1546		

ஊ

ஊர்யவம்மாஸா	1342	ஊருஹ்யாமுதரம்	1384

ஏ

ஏசஏவர்ணேவாலி	1377	ஏதஹௌம்ருதம்	1148
ஏகம்துக்கம்ஸ	1175	ஏதஹ்வ்ரஉம்மம	236
ஏகவிஜ்ஞாநேந	680	ஏதஹாக்யாநமாயீ	1632
ஏகஸ்தஹ்ருதயா	1231	ஏதஹ்ஸாமஹாயந்	278
ஏகஸ்மின்னப்யதி	523	ஏதம்ஸம்ஶ்ரயம்	1579
ஏகாஹமபிகௌந்	4713	ஏதைர்நிமித்தைர்	998
ஏகோஹமஸ்மிதி	584	ஏதௌஹ்வௌவிபுத்	97
ஏகோஹவைகாராய	1098	ஏகஹாதுவிசாரா	1683

ஏஹிஶ்சஸஸிவை 37
ஏவமார்காஸஶ்யோஷி 221
ஏவமுக்த்வாயு
ஏவமுக்தாஸ்து 526
ஏவம்ஜ்ஞாத்வாப 1564
ஏவம்பஹுவிதா 945
ஏவம்வித்பாதோ 861
ஏஷஊத்வாசவித் 238
ஏஷக்ருஷ்ணாதஸ் 1206
ஏஷநாராயணஶ் 1035
ஏஷப்ராஹ்மப்ரவி 4961
ஏஷமே ஆத்மாந்தர் 100
ஏஷமேஸர்வதர்மா 1495
ஏஷஸம்ப்ரஸாதோ 380
ஏஷஸர்வபூதாந்தா 184
ஏஷஸர்வாயுபேத 739
ஏஷஸர்வாயுதே 719
ஏஷஸர்வஸ்வபூ 223
ஏஷஹ்யேவாநா 289
ஏஹிபஶ்யசரீர 216
ஏஹ்யேஹிபுல் 21
ஐஶ்வரஸ்யஸமக் 1641

க

க இதிஸ்ப்ரஹ்ம 268
கச்சித்ஶுகுஶலீ 1866
கச்சிந்நதுஷ்டோ 73
கதாசித்சகடஸ்யா 361
கதம்தாஶரதௌ 1310
கதந்நு அயம்ஶிஶு 1604
கதயாமியதாபூர் 1091
கதிதாவிரஹஸ்யா 203
கதாபுநஶ்ஶங்க 1341
கதாந்வஹமஸ 415
கரிஷ்யேமைதவி 414
கரேணமிருதுநா 451
கர்தாஶாஸ்தாரார் 1272
சர்மணேவஹிஸம் 1307
கலௌக்ருதயுகம் 30
கலௌஜகத்பதிம் 10
கஸமின்னுகல் 92
காசித்க்ருஷ்ணே 1438
காநநாநிஸரம் 1663
காமவிருத்தஞ்ச 483
காம:க்ரோதஶ்ச 57
கார்பண்யம்தோ 943
கார்யாணம்காரி 641
கால்ம்ஸபசதே 1600
காலஸ்யசஹி 776
காலேமச்சதா 1052
காவ்யம்ராமாய 930
கிங்கரௌஸமுஸ் 152
கிந்துஸ்யாச்சித் 71
கிந்துசிந்தயஸே 1507
கிந்துவக்ஷ்யாமி 1485
கிமத்ரசித்ரம்தர்ம 1606
கிமப்யத்ராஹிஜா 31
கிமர்த்தம்தவநேத் 421
கிம்காரியமஸீதா 133
கிம்கோபமூலம் 243
கிம்தத்ரபஹுபி: 1690
கிம்த்வாமந்யத 667
கிம்முகம்வநமாலா 1631
கிரீடநம்மஹிதம் 1473
குராரிவிலபஸி 339
குருஷ்வமாமநுச 402
குஶலீயதிகாகுத்ஸ: 1363
குஶஸ்தலேநிவ 894
கேஶவம்வைஷ்யம் 190
கேஶவக்லேஶநாச
கேஶேஷ்வாக்ருஷ்ய 1575
கோயர்மஸர்வதர் 1494
கோந்யாஸ்மின் 1021
கௌபீநாச்சாத் 28

கௌஸல்யாலோக	1168	க்ருஷ்ணஸ்துதத்	1034
க்ரதக்ருத்யாப்ராதீ	139	க்ருஷ்ணஶஶாச	461
க்ரதமத்யேமகக்ஷ்ய	1613	க்ருஷ்ணத்வைபாய	1587
க்ரயஶ்சபரிவ்ருத	403	க்ருஷ்ணஏவஹி	369
க்ரியதாம்	222	க்ருஷ்ணக்ருஷ்ண	822
க்ருதக்ருதஸ்தஊரா	367	க்ருஷ்ணுமாம்	290
க்ருதாபராதஸ்ய	32	க்ருஷ்ணுஶ்ரய:	225
க்ருதார்த்தாஹி	647	க்ருஷ்ணேநிவஐ	1243
க்ருத்வாஹாராவ	825	க்ரோயாத்ஹய	562
க்ருத்ஸஙம்ஹிகபி	1164	க்வசிஊஊஹ்ர	902
க்ருத்ஸநாம்வா	218	க்வதோரம்மண	74
க்ருபயாபரிபாலயத	491	க்யாத:ப்ராஜ்ஞ:க்ரு	1597
க்ருஷிபூவாச	2		

ஏ

ஏங்ஏாதிதீர்தேஷு	1273	ஏஹ்றவரேஷ்டம்	1527
ஏங்ஏாயாஸ்ஸிகத	848	ஏாத்ரை:	759
ஏச்சதாமதூரம	1436	ஏிரயோவர்ஷ	345
ஏச்சதாமாதுல்	813	ஏுணாம்	46
ஏச்சாநுஜாநாமி	1640	ஏுணேர்தாஸ்ய	926
ஏஜ ஆகர்ஷதே	442	ஏுரவ:கிம்கரிஷ்ய	21
ஏஜம்வாவீக்ஷ்ய	1001	ஏுருணம்ஏ்ரதே	921
ஏஜஸ்கந்தொஅஶ	1361	ஏுஹாயாம்	1526
ஏதாங்பஶூநாம்	662	ஏுஹேநஸஹிதோ	416
ஏதன்ஸம்ஸதானம்	825	ஏுஹேநஸார்யம்	6 8
ஏதெபுரோஹிதெ	992	ஏொஏொபிஜந	547
ஏம்ஹீர:பரமோ	976	ஏொஸ்நேசைவ	485
ஏர்ஹஜந்மஜா	337	ஏொவிநஊதிய	290
ஏவாமநேகவர்ணாநாம்	1917	ஏொஸஹஸ்ரப்	228
ஏவாம்ஶதஸஹஸ்	1509	ஏ்ராஹம்சக்ரேண	444

ச

சஞ்சலம்ஹிமந:	492	சத்ருக்நஞ்சாப்	72
சதுர்தஶஹிஸம்	1092	சத்வார்யேவஹி	89
சதுர்முகாயுர்யஜ்ஞ	567	சந்த்ரமாமநஸோ	1665
சதுர்வியாஹஜந்	292	சந்த்ரேத்ருஷ்டி	248
சதுர்விம்ஶதிஸ்ய	1589	சக்ஷுர்தேவாநாம்	311
சத்ரசாமரபாணி	1703	சக்ஷுஶ்சக்ஷுஷ்	771

சாபமாநயஸௌ 1171
சிதா தூமாகுலபதா 1548

ஜ

ஜஹஷே தக்மஹா 1578
ஜகத்வியாபார 1560
ஜடிலம்சீரவஸ 245
ஜந்மகர்மசமே 147
ஜந்மராமஸ்யஸ 1430
ஜந்மாஹ்யஸ்யத: 1563
ஜந்மாந்தரஸஹ 1684
ஜராமரணமோ 7
ஜலாந்மத்ஸயா 19
ஜாதோவிஷேவஷே 736
ஜிதந்தேபுண்டரீகா 1173
ஜீவிதாய்யாரயிஷ் 1343
ஜீவிதம்மரணாந்த 841
ஜீவிந்தீம்மாம 234

த

தஞ்சேய அஸிதேக்ஷி 257
தச்சஸம்ஸம்ருத்ய 1584
தச்சித்தவிமலா 230
ததஶ்ஶத்வாதமே 1557
ததஶ்ஶிரஸிக்ருத 1081
ததஸ்தம்வாயஸ 1492
ததஸ்தத்ராஹி 4
ததஸ்தத்மோகுலம் 547
ததஸ்துதௌராமவ் 1391
ததஸ்தேப்ரீதிமநஸ 1465
ததஸ்ஸாஹ்ரவே 512
ததஸ்ஸாஹ்ரீம 661
ததஸ்ஸப்ரீதமநஸௌ 1619
தத:க்ருஜகதஸ்வ 1489
தத:ச்ரோதபரிதே 375
தத:பஷ்மதத்பரி 1043
தத:பஷ்மபலாச 668
தத:ஶ்ரீவைதைர்ஹ 1469
ததநுப்ரவஶ்ய 68

சிந்நம்பிந்நம் 1026
ஜீர்யந்தஜீர்யத: 850
ஜ்ஞாதிஷாஸியதோ 1553
ஜ்ஞாதம்மயாவஸி 1339
ஜ்ஞாதும்த்ருஷ்டுஞ்ச 153
ஜ்ஞாநலக்தியங்வி 1264
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந 46
ஜ்ஞாநம்விஶுத்த 536
ஜ்ஞாநீத்வாத்மை 17
ஜ்யேஷ்டாகந்யா 1534
ஜ்யோதீம்ஷிவி 122
ஜ்யோதீம்ஶுக் 1166
ஜ்ரும்ஹிதந்தஷ 378
ஜ்வரஷண்டோபவா 1612
ததோ அகிலஜகத் 14
ததோ அஹர்ஜத் 1692
ததோமவிநஸம 437
ததோமஹதிபர்யங்கே 763
ததோயஷுத்கரம் 1101
ததோராவணநீதாயா 1710
ததோராமோபஹா 1413
ததோஹாஹாக்ருதம் 1608
தத்கர்மணோ இவ 856
தத்சர்மயந்ந 9
தத்ஜ்ஞாநம் 8
தத்தஸயஸ 211
தத்ரகாஷாயிணோ 1301
தத்ரஹ்ருஷ்டாமயா 1694
தத்ரநாராயண 1122
தத்ரபூஜயதார்த் 178
தத்விப்ராஸோ 206
தத்விஷ்ணோ:பரம 1308
தத்ஸ்ருஷ்டவா 68

தயா அபராஹ்ணே 494
தயாகுருதயாம் 759
தயாநமுணா: 6[illegible]5
தயைவோஷ்ணம்வி 1292
தஷயிமமஊத்தா 622
தஷம்வபதிதம் 509
தஷவஸ்தாந்து 166
தஷஸ்ஸப்ரியம 267
தஷாவித்வாந் 220
தஷிம்ந:க்ருதம் 1558
தஊதகக்ஷயம் 370
தஷசாயபிவாத 1014
தஷைதத்பஶயந் 1245
தஷ்குணஸாரத் 1717
தஷ்வருஹிவசநம் 1515
தஷ்யதெயிஷீகாதூலம் 1625
தயாமதாம்தாம் 418
தமகர்தும்பஶ்யமி 50
தமஸ:பரஸ்தாத் 706
தமஸ்:பரமோயாந 515
தமிமர்ஸர்வஸ 377
தமீஶ்வராணும் 603
தமேதம்வேஷாநுவ 1588
தமேவசரணம்ம 1044
தமேவசரணம்ம: 472
தமேவாவித்பாதே 1673
தமோஷாஹ்ய 15
தம்தவாக்ருணுமி 705
தம்த்ருஷ்டவாதே 296
தம்த்ருஷ்ட்வாசத்ரு 1538
தம்பஞ்சஶதாநி 1677
தம்வைஶ்ரீவணஸ் 1475
தம்மத்தமாதங்க 1661
தயாவலோகிதா 265
தயாஸஹாஸீந 815
தருணௌரூபஸம் 1378
தஸ்மாத்கேஶவ 268
தஸ்மாத்பால்யே 542
தஸ்மாத்வாஏதஸ் 1591
தஸ்மாத்த்வமுத்த 1025
தஸ்மாத்க்ஷிப்ரம் 1668
தஸ்மாந்நியாஸமே 1499
தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ரு 1639
தஸ்யமந்யேவ 606
தஸ்யநாமமஹத் 1481
தஸ்யப்ரா:பரிஜா 676
தஸ்யதவஜெவசி 1295
தஸ்யயாகப்யா 692
தஸ்யவைத்தியம் 105
தஸ்யயஜ்ஞவராஹஸ் 1672
தஸ்யஹைத்ஸ்ம 892
தஸ்யாஸ்ஸ்தநம் 272
தஸ்யாஶ்சராமோ 1648
தஸ்யாஹம்நிக்ரஹ 492
தஸ்யைஷஆத்மா 429
தஸ்யோபவநஷ 993
தாதைஷ்வந்நிஹி 910
தாநஹமஷ்விஷ 334
தாஸாமாவிரஹா 743
திலதைலவத் 273
துஙகபீநகடீநஸ 308
துல்யஶீலவயோ 257
தேஜஸாம்ராஶி 296
தேஜ:க்ஷமாத்ருதி: 1453
தேதமூசுர்மஹாத் 47
தேதம்புக்த்வாஸ் 1136
தேநைஷபூர்வமா 903
தேவய்யமாநா: 1705
தேவயமஸவதா 658
தேஷாம்ஜ்ஞாநிநி 877
தேஷாம்புண்யாஹ 14[illegible]9
தேஷாம்ஸததயுக் 1688
தௌவநாநிமீரீம் 356
த்யக்த்வாபுத்ராந் 109
த்யக்த்வாகாமம் 290
த்யக்த்வாதேகம்பு 142

த்ரயனவாயுநா 537
த்ரிஹிருணவாங் 620
த்ரிஸாமாஸாமக 971
த்ரைகுண்யவிஷய 1093
த்ரைலோக்யமபிநா 818
த்ரைலோக்யராஜ் 1389
த்வஉங்கிரிமுஞ் 274
த்வதீயஹூங்தோ 1689
த்வஹிந்தா:ஸத்ய 1141
த்வம்ப்ரமேயாமு 576
த்வம்யக்ஞயஞே 340
த்வம்வயோஸி 1175
த்வயிகிஞ்சித் 133
த்வாந்துத்க்குலபா 685

உ

உமுய்யாநாம் 921
உத்தமஸ்யாஹய 362
உஉர்முசப்ரவ 1595
உஉாதித்யாயிநாம் 794
உஉளவாஹூதொ 1467
உஉயாங்நப்ரதி 1565
உரித்ர:ப்ராகய 128
உர்முநம்சித்ரகூட 1675
உமுபூர்வான்உமு 479
உஹூர்தீமிவரிமு 431
உக்ஷிணஹிகருதா 1403
உாமநாஸைவ 160
உாஸஸ்ஸகாவா 307
உாவீநாம் 1208
உாஸ்ஸமைமுர்வர் 679
திவிஸர்யஸஹ 727
திவ்யம்உஉாமி 316
திவ்யமால்யாம்ஹ 873
திவ்யம்ஸ்தாநம் 674
தீர்க்கமுஷ்ணஞ்ச 1525
தீயோநெத்ராதுரஸ்யே 1537
உ்ம்யாவ்திர்ஜ 1697
உாஸாசாரோஅபி 194
உர்மதாவபிஜா 530
உர்லஹோமாது 12
உங்க்ஷகஸ்க்ருத்வ 426
உ:வொஹிதமதேஹ 764
தெவகார்யமவத 388
தெவகார்யம்ஸ்மயா 1427
தெவகீபூர்வஸக் 824
தெவதிஙியக்மநுஷ்ய 1084
தெவாநாம்தாநவா 281
தெவாஸ்ஸவஸ்தானம் 1540
தெவொநாமஸஹ 175
தெஹஸம்பத்திப் 246
தெஹிமேஉதாபி 939
தைத்யஸ்ரீமண்டமெ 1622
தைவீஹ்யேஷா 6
த்ராவிடோபகிஷ 32
த்ரவ்யம்கிந்தித 969
த்ருஷ்டாரவஹிந 1194
த்ருஷ்டாசஸஜூம 1449
த்ருஷ்டாவிதி 1351
த்யக்ஷுரஸ்தும 1177
த்வாவிமெளபு 111
த்வாஸபர்ண 70
த்விஉாஹஜ்யே 197
த்விஷஉக்நமக 1028
த்வெளபூதஸாமெள 1696

ய

யங்யாலக்ஷ்மண 239
யர்மக்ஷேத்ரேகுரு 1381
யர்மாத்மாஸத் 25
யர்மாயஜெமாத் 1364

யர்மேமகம்ருசமிதே	476
யர்மேணபாபம்	586
யாதாயதாபூரவ	424
யீமத:	549
ய்யாயமொவிஷய	1184
ய்வஜாரவிந்த	203

ந

நகண்டகாரிகா	279
நசம்ருஸிந்நாபரா	284
நகாங்க்ஷேவிஜய	976
நகாமதந்த்ரேதவ	1442
நகிஞ்சிதபிகுர்வா	1112
நகிரிந்தாத்வத்	1257
நகேவலந்தூவஜ	602
நவேல்வஷுஜையவா	252
நஹ்ராஷ்ரய:கேந	1120
நசபுநரார்வர்த்த	283
நசளீதாத்வயா	19
நசக்ஷுஷாக்ருஹ்ய	812
நசக்ஷுஷாச்	58
நசாபிமதுஸேவதே	351
நசாஸ்யமஹதா	1066
நசாஸ்யமாதா	233
நசாஹிமக்யுர்நய	305
நசேஷுராமாநுஜெஜத்	1628
நஜீவேயம்க்ஷ	486
நதத்ஸம:	64
நதத்ரஸூர்யோ	560
நதஷுஸ்திவிநா	453
நதஸ்யப்ராக்ருத	673
நதஸ்யகார்யம்	64
நத:ஸ்மஸர்வவச	986
நதேஅம்பாமதயமா	1633
நதேமநுஷ்யாஜெவா	1643
நதேரூபமநசா	266
நதேவாஹ்ருக்ருத	901
நத்யஜெயம்	148
நத்வாமிஹஸ்தாம்	1701
நதிஷுவலோகா	20
நஜெஷுஹம்நப்ராண	1020
நயாமரிஷ்டோங்	1267
நநமேயம்	197
நந்ஷுஞ்ச்யுதித	187
நபிஹிதிருதம்	41
நஹேஷுதஸஙகஸ்	672
நமஇத்யேவவா	769
நமந்தராயநது	1523
நமஸ்யந்தம்ச	179
நம:புரஸ்தாத்	55
நம:பூர்வோவர	935
நம:ஸ்ரீரங்கநாய	932
நமாம்கர்மணி	826
நமாம்ஸம்ஸாகவ	351
நமேதுக்கம்	366
நமேபார்த்திப	646
நமோஹமவதேதஸ்மை	1602
நமோநமோநா	174
நரகேபச்யமா	1615
நரஸ்யார்யதநு	1596
நராத்ஜாதாந	1501
நஸம்பதாம்ஸமாஹ	78
நஹிஷுருக்ஷயாமி	1470
நஹியர்மவிருக்தேஷீ	1516
நஹிடாலநஸாம	79
நஹிமேஜீவிதோ	1021
நஹ்யர்திந:காய	1594
நாஹபர்யங்கமூ	1035
நாமஹ்ரஹஞ்ச	895
நாமரூபஞ்சபூகா	176
நாராயணட்ரஹ்ம	142
நாயமாத்மாப்ர	429

நாஶூநாமாகரப் 1204
நாஸம்வலேதரா 103
நாஸ்த்யர்த: 647
நாஹமாராயய 409
நாஹம்தேஷேவோ 179
நாஹோநராத்ரி 1541
நித்யம்நித்யாக்ரு 1577
நித்யப்யதீயம் 748
நித்யாஞ்ஜலிபுட 764
நித்யை:ஜைவஷா 1263
நித்யைஜைவஷாஜஶ்ரு 1712
நிதிர்யாஸிதவ்யப் 209
நிமஜ்ஜதோதா அநந்த 1478
நியமாதிக்ரமம் 524
நிரவத்ய:பர: 466
நிரஸ்யாதிஶயா 502
நிர்ஹீண:பரமா 978
நிர்மாணமோஹ 1061
நிவாஸவ்ருக்ஷ 1109
நிவேஷ்யதாம் 819
நிஸ்வாம்சக்ரவா 1619
நிஷகலாஷ்ஶிரிப்ர 1348
நீலதோயஷமத்ய 1258
நீலநாஶாஹயா 1385
நேத்ரேரோஷிமீலய 344
நேயமஸ்திபுரீ 788
நேஹாஹிக்ரமந 773
நைநம்வாசாஸ்த 456
நைவகிஞ்சித்பரோ 1003
நைவஉம்ஶாந்த 350
நைஷகல்ப 271
நைஷாமச்ருத 655
நோபஜநஸ்மாங் 65
ந்யஸ்ததண்டாவய 1484

ப

பங்கதிக்த்ர்த 1019
பஞ்சகோஶாதி 117
பதிம்விஶ்வஸ்ய 33
பதிம்ஸம்யோக 346
பதிஸம்மாநித 362
பத்ரம்புஷ்பம் 275
பத்திருமருவாபீ 1669
பஞ்யாமபூர்வி: 636
பத்மகோஶஸம் 1299
பத்மபிலாஶக்த 239
பத்மமகரந்தவிவி 205
பம்பாதீரேஹத 1340
பரமஸாம்யம் 220
பரமாத்மநியே 33
பரம்ஸ்வாஹ்ம 94
பரவாநஸ்மி 222
பர:ப்ராஜ்ஞம் 94
பராவரேஶம் 1609
பராஸ்யசக்தி 64
பரித்ராணாய 199
பரித்யக்தாமயா 110
பரிப்ரஶ்ஞேந 982
பரிவ்ருத்திஶ்ரீமே 1466
பரிஶ்ரீமானப்ரஸ்து 1570
பரிஷ்வங்கோஹ 223
பரிஹரமதஸ்ஸ 784
பலமதஉபத்தே 1107
பலிதப்ரயோவா 1545
பவித்ரம்பரமம்பு 1113
பவித்ராணம்பவித் 708
பஶ்டாம்ஷெவாம் 201
பஶ்யைசாக்ஷஶ் 200
பஸ்பர்ஶபுண்ட 1114
பஸ்பாஶாங்கம் 451
பாட்யேமெய 102
பாவணைஶ்ருஹீத 22

ப்ரதவெத்தோக்ஷ 104
பார்த்தோவிஜேத 510
பாபம்ஹரதி 691
யாபாநாம்வா 241
பாரவஸ்யம் 821
பார்த்தம்ரயா 721
பிதரம்நோசயமர் 668
பிதாபுத்ரேண 811
பிதாயஸ்யபு 1464
பித்ருமாத்ரு 136
பிஸாசாங்ஊநவா 1605
பீதாம்பரதாஸ 743
புத்ரஸ்யாதி 968
புத்ரத்வயவிஹீ 1434
புண்யபாபே 220
புண்ய:புண்யெ 1133
புராஹூத்வாம்ருஷ 1581
புல்லேந்திரபத்ரா 1200
பூர்ணசந்தா 1038
பூர்ணேசதுர்ஷ 578
ப்ரக்ருதிம் 202
ப்ரதிமாஸவபுத் 712
ப்ரதீதிஸ்சேதிஷ்ட 98
ப்ரப்ருத்தமுக்யாம் 1576
ப்ரணமபாவண 1488
ப்ரலர்பைரெவதா 1599
ப்ரவேசயதலம் 1432
ப்ரஸம்ஸாயாம் 868
ப்ரஷாலிதராம் 447
ப்ரஸாதபரமௌ 129
ப்ரஸீதந்துஇவ 1009
ப்ரஹித:ப்ரயா 63
ப்ரலாபைர்யே 1599
ப்ராமெவதும 1541
ப்ராஜ்ஞலிம் 909
ப்ராதர்ஷேவேதி 783
ப்ராஷ்ஷர்ஹவதிர் 271
ப்ராப்தராஜஸ்ய 102
ப்ராப்தவ்யம்து 1208
ப்ராப்யஸ்யஷு 35
ப்ராணம்யஸஹ 198
ப்ராணைர்பரித்ய 210
ப்ராயஸ:பாப 139
ப்ரார்த்தாமதி: 1293
ப்ரியம்ஜநபஸ்ய 1512
ப்ரியாதுஸீதா 666
ப்ரியோஹிஜ்ஞாநி 877
ப்ரீத:கஸ்சிந்முனி 1704
ப்ரீத்யாசாமமாண 1593
ப்லாவயாமாஸத 1240

வ

வத்தம்காலஸ்ய 834
வெவிபுஜ்ஸிஸு 1561
வஹவபுத்திஸ்து 539
வஹவோந்ரூப 47
வஹவோஊர்லபா 1422
வஹூஸ்யா 96
வஹூநாம்ஜந்ம 134
வஹூநிமேவ்ய 146
வஹ்வேததா
வால்யாத்ப்ரஹ 18
வால்யேக்ரீடாச 541
வாஹும்ஹூஜ 960
வாலாஅபிக்ரீடமா 1529
விஹெஷசபுநஸ்ஸாலாந் 1630
வுத்திநாஸாத் 562
போதயந்தபரஸ் 118
வ்ருந்தம்வருந்த 1058
வருந்தாவனம் 1
வ்ர்ஹ்மதண்டப்ரகா 1585
வ்ர்ஹமவித்யா 217

ஷ்ர்ஹ்மஷேஷா	626	ஷ்ர்ஹ்மாபிஙவேத்யல்ப	1:83
ஷர்ஹ்மசாரி	12:5	ஷ்ர்ஹ்மாபிஙவே	1387
ஷ்ர்ஹ்மாகமலா	1614	ஷர்ஹ்மாஸ்வயம்	1662
ஷ்ர்ஹ்மாஷஙுஷ	1255	ஷ்ர்ஹமேஶமப்	397
ஷ்ர்ஹ்மாணம்ஶி	1139	ஷ்ர்ஹ்மதண்டப்ர	1:85

ஹ

ஹக்தாகாம்	216	ஹ௵சாகாம்	266
ஹக்த்பாமாமஷி	145	ஹமிராடோஅந	1064
ஹச்த்யாத்நங்ய	153	ஹயோநமொஅய	1407
ஹஶுதோஷவேலந	1002	ஹயிக்ஷடாம்தே	624
ஹஷ்ரர்ஹஷம்	1497	ஹேஷஜம்ஹஶ	502
ஹவாநஷிஶத:	577	ஹோக்தாரம்ப	1(59
ஹவாங்நாராயணே	1289	ஹோஶமாத்ரஸாம்	1506
ஹவாம்ஸ்துஸஹ	22	ஹோஶாஇமவி	127
ஹாதஸ்யவயெ	331	ஹோஶ்யாவாபி	1063
ஹாதாரம்பரிஷ	296	ஹோஹோஸஷாரிக்ஷ	352
ஹாதஸ்யவச:ரு	488	ஹௌமப்மநோர	439
ஹாவோநாங்யத்ர	7:8	ஹௌமம்நோரயு	794
ஹித்யதேஹ்ருஷ	144	ஹ்ராம்யதாமத்	155
ஹாஷாஸ்மாத்வாத	1205		

ம

மச்ராம்யதாமத்	155	மங்யேஸாஹரண	165
மச்சந்தாஷெ	28	மங்மநாஹவ	180
மசித்தமத்ஶத	168	மமநாதயஷஸ்தி	405
மத்தஸ்ஸர்வ	423	மமமாயாஷரத்	6
மத்த:ஸ்மிருதிர்	590	மமஸாதர்யம்	628
மதீயமூயாநமல	203	மமைவஷவ்க்ரு	433
மயுராமயரா	420	மயாததமிஷம்	517
மயுராப்ப்ராப்ய	1342	மயாவிநாயத்	453
மயுபாாதரேஅகி	1412	மயிஜீவிதமாயத்	1471
மயுயேவிரிஞ்ச	183	மயூரஸ்யவநெ	1679
மயுவஊத்ஸ:	267	மயித்வேஷாநு	1048
மாஷவமநுஷ்	54	மயைவைதே	1025
மநஸஸ்வேஷமாப்	787	மக்ஞேந்தாநி	474
மநுஷ்யாணம்ஸ	13	மரஞேந்தாநிவைரா	1676
மங்ஷம்ஶர்ஜர்ஜல	1412	மர்மஸ்ப்ருஶோ	264

மர்யாதூர்நாம் 506
மல்லப்ராஞ்ஙிகவர் 1608
மஹாதாதபஸா 920
மஹதாம்ஜ்வல 364
மஹாத்மாநஸ்து 745
மஹாதேவஸ்ஸ 1119
மஹாவ்ருக்ஷஸ 1023
மஹோத்ஸவதிவ 1539
மாசலக்ஷ்மண 1167
மாதர்லக்ஷ்மியா 482
மாதர்ரக்ஷகை 1715
மாதாபிதாப்ரா 135
மாதிஷாசப்ரதி 27
மாமக்ரூரரேதி 258
மாமேவயேப்ர 6
மாமைவாம்ஸோதீ 1708
மாம்ஸிவர்த்தயிது 848
மாம்வாஹஹரே 1682
மாம்வத 222
மாம்ஸாஸ்ருக் 392
மாயயாமோஹயி 1331
மிதிலாதிபதிம் 1624
மித்ரடாவேந 148
மித்ரமௌடயிசும் 1491
முக்தாநாம்லக்ஷ 769
முமுக்ஷுர்வைசா 1493
முஷ்டிபி:பாணிபி 1508
முஹூர்த்தமபி 19
மேஸஞீமம் 357
மேஸஞயாமம் 1163
மேருமந்தரமா 190
ம்ருத்யுர்யஸ்ய 93

ய

யதாஜ்ஞாநம்துவக்ஷ 1638
யதுஹரேவவிரஜே 1674
யதும்பவைஷ்ணவ் 1716
யதிஹஸரதோ 1644
யந்நாமஸங்கீர் 1671
யந்நாயம்ஹமுவன் 1601
யமாத்மாநவேத 60
யமோவைவஸ்வ 112
யம்ப்ருதிவீநவேத 61
யஶஸ்ஞைகமா 1109
யஶஸ்வீஜ்ஞாநஸ 1333
யஞ்சகிஞ்சித் 67
யஸ்துஸ்வ்யமஸௌ 1533
யஸ்த்வயாஸஹ 551
யஸ்மாத்பரம்ந 1102
யஸ்மாத்தர்ம 398
யஸ்மாத்துர்மநாசி 1463
யஸ்மாத்க்ஷாம்தி 1134
யஸ்மாந்நச்சுயுத 937
யஸ்யப்ரஹ்மச 93
யஸ்யப்ரஸாதே 319
யஸ்யமதம்தஸ்ய 1586
யஸ்யமந்திரீச 683
யஸ்யஸாஜநகாத் 159
யஸ்யநாதேந 1051
யஸ்யா:கடாக்ஷ 1713
யஸ்யாஸ்மிநத 1285
யஸ்யைதேதஸ்ய 537
யஸ்ஸர்வஜ்ஞ 181
யாமதி:யஜ்ஞசீல 1451
யாநசக்யாபுரா 1169
யாநிஸ்மரமணியா 1657
யாநிராமஸ்யசிந் 1355
யாந்யஸ்மாகம்ஸ 1326
யாப்ரீதிரவிவே 761
யஆத்மதாவலத 293
யஆத்ரஹ்ணத்ய 1473
யஏஷஸம்ப்தேஷ 1007

யச்சகிஞ்சிந்மயா 384
யச்சாபிஸர்வபூ 453
யச்சாஸ்யேஹாஸ் 394
யச்சீல:ஸவ 83
யஜ்ஞவிக்நகரம் 1027
யஜ்ஞாதியோயாஜ 315
யததோஹ்யபிகொ 1134
யதோவாஇமானி 56
யதோவாசோசிவ 41
யத்துகாலாந்தரேண 1582
யத்யஜாசாதிஸ் 507
யத்ர அஷ்டாக்ஷ 1160
யத்ரக்ருஷ்ணௌச 305
யத்ருஷய:ப்ரத 299
யத்வேஜாஹௌஸ் 80
யத்ஸூர்த்தம்ஜூ 1551
யதாதம்புருஷஸ 759
யதாதருணவத்ஸ 580
யதாதுஷ்வ்ருத 452
யதாஜ்ருப்தஸ்ச 688
யதாபுஷ்க்ரபவா 191
யதாமேஸ்ஸிரஸா 1124
யதாரத்ராதி 560
யதாராகவதி 883
யதாஹிசோரஸ் 1322
யதாயதாஹிகௌ 1064
யதாஹ்யேவை 575
யதித்வம்ப்ரஸீ 552
யதிநாமஸ்யகாய 1152
யதிப்ரீதிர்மஹா 251
யதிவாராவணஸ்வ- 302
யதீமுக்நோக்ஷ 161
யதிமாத்ராக்ருத 1440
யத்யத்விபூதி 640
யத்யஸ்திபதிரூ 911
யத்விநாஹரதம் 601
யத்விஸ்மயஸ்திமி 1337
யத்வைதந்ஸூக் 820
யயாஸைந்தவ 49
யந்மயஞ்சஜமத் 1125
யந்முகூர்த்தம்க்ஷ 548
யந்நாமஸங்கீ 1330
யந்நாயும்ஹு 1501
யாம்கபீநாம் 1458
யாவத்ஸூர்யேச 836
யாவத்ஜீவநம்ஹ்ரீ 1514
யாவந்நசரணௌ 528
யா:க்ரியார்ஹம் 277
யுவேவவஸூதேவோ 1539
யேஅப்யந்யதேவ 1131
யேதுராமஸ்யஸூ 992
யேதுஸாமாந்ய 11
யேதுவஷந்தி.மஹு 115
யேநயேநயாதா 412
யேயஜந்திபித் 796
யேயதாமாம்ப்ர 690
யேஷமர்தேகா 681
யோஅந்யதஸந்த 555
யோஅயம்யோஹ 687
யோஅர்நத:ப்ரு 258
யோஜஜ்யாஜ்ஹஹ 218
யோப்ராஹமாணம் 96
யோமாமேவமஸம் 1535
யோயோயாம்யா 1167
யோவாசிதிஷ்டண 326

ர

ரவேஸவரயஜஹஸெ 1574
ரமமாணவநெத் 497
ரஸோஹவைஸ: 617
ரக்ஷந்திஸகலாபக்ஷ் 332

ரஹஸ்யஞ்சப்ரகாஶச 1365
ராகவஶ்ஶரணம் 109
ராகவஸ்யநிவேஶ 1181
ராகவார்தேபரா 1554
ராகவேணாஉ 1425
ராகவோர்ஹதி 257
ராஜன் 36
ராஜவித்யாராஜ 287
ராஜாஉஶாதோ 1372
ராஜ்யநாமம் 838
ராஜ்யாத்ஹ்ரம் 1065
ராமம்மேஅநுமுத 767
ராமமேஅநுபஶ் 1062
ராமலக்ஷ்மணமு 1476
ராமஶ்ருவ 1316
ராமஸ்துஸீதாயா 391
ராமஸ்யஉயிதா 1195
ராமஸ்ஸத்புருஷா 1552
ராமஸ்யவ்யவ 549
ராம:கமலபத் 379
ராமாமநகாஞ்ச 419
ராமேதிராமேதிஸ 1423
ராமேணஹிப்ரதி 300
ராமோராமோ 898
ராவணோநாமதுர் 266
ராக்ஷஸாநாம்க்ஷ 572
ராக்ஷஸாநாம்வயெஸா 532
ராக்ஷஸை:வத்யமா 487
ருசேபயஜும்ஷி 3
ருதூன்வஹமு 391
ருஷ்ராணாம்ஶங்கா 253
ருஷ்ரோவஹுஶிரா 1367
ருணம்ப்ரவ்ருத்தம் 290
ருணநிர்ணய 621
ரூபஶரியாபரம் 185
ரூபஸம்ஹநநம் 1520
ரூபௌதார்யகு 744

ல

லங்காம்ராவணபா 833
லக்ஷ்மணேமாம்ம 1479
லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மீ 150
லாஹஸ்தேஷாம்ஜ் 1528
லோகேத்ரீண்யதி 1610

வ

வசஸாம்வாச்யமுத் 641
வஜ்ரஹஸ்தம் 1569
வப்பதாமேஷை 330
வரேஅபிஷோஷ: 34
வபுராதிஷுயோ 404
வயோஅஸ்யாஹ 366
வாம்ஹுதவஹ்ரஜ 1068
வர்ஷாயுதைர்ய 45
வவந்தெநியமிதாமு 573
வஶீவஷாங்யோம 306
வாசாதர்மம்வாப் 234
வாநராதிபதேர்வாக் 1265
வாநரோஅஹம்ம 1376
வாமநோரக்ஷது 1543
வாயவெஸநதஸ்தெ 1284
வாயுஸூநோ 157
வாஸுதேவம்பரித்ய 1105
வாஸுதேவாஶ்யோ 1496
வாஸுதேவேமநே 126
வாஸுதேவோஸிபூ 132
வாஹிவாதயதர் 248
விச்ராந்தஸ்தவம் 219
விசித்ராதேஹஸ 249
விஜஹாரஹஹு 391

விஜ்வர: 367
விஜித:ஸஹியா 473
விதெஶேஷ்வபி 1611
வித்யாராஜந்நதே 1226
வித்யாவிநயாவ 1179
வித்யாங்யாஶி 9
விபந்யவோஜா 206
விநாதேநேதி 341
விராஜயன்ராஜஸ 1651
விருக்ஷ விருக்ஷச 1254
விரூபாக்ஷாயவ் 1228
விலலாடஸபாமத் 522
விஷயாவிநிவர்த 182
விஷயேதேமஹா 342
விஷயேந்திரஸய 120
விஷ்ணுஹக்திவி 383
விஷ்ணுநாஸஜ் 430
விஷ்ணுராத்மாஹ 95
விஷ்ணோர்வஸ 45
விஷ்ணோஸ்ஸகாஶா 917
விஶேம்ஷணதுஸாத் 1360
விஶோஜிதஜட 489
விஶ்வத:ப்ருஷ்டே 707
விஸ்தரேணாத்ம 23
விஸ்ருஷ்டம்ஹஶ 463
வேதாநாம்ஸாமவே 1256
வேதாந்தஶ்ரவண 639
வேதாபஹாரகுரு 508
வேதைஶ்சஸர்வே 590
வைதிக:க: 48
வைகுண்டேதப 1078
வைதேஹிரமஸே 460
வ்யக்ராயாமத 781
வ்யஸநேஷுமநு 52
வ்யாதிதஸ்யோம 925
வ்யாஸம்வஸிஷ்ட 1664
வ்ருஷ்ணிப்ரவீரஸ்து 1629
வ்ருக்ஷமூலேஶிராக 1347

ஶ

ஶக்ரசாபநிபே 1230
ஶக்யாமோஹயி 779
ஶஙசசக்ரகதா 878
ஶங்கசக்ரகதாதர: 515
ஶங்கசக்ரகதாமுக்ய 1155
ஶத்ருக்ந: 166
ஶத்ரோ:ப்ரக்யாத 1336
ஶபர்யாபூஜி 214
ஶம்ஹாராகாஶம 1100
ஶரணாகதவத்ஸல: 473
ஶரதல்பகதோபீஷ் 1369
ஶரவர்ஷப்ஸவர்ஷ
ஶரீராரோக்யமை 1182
ஶரீராரோக்யமைபக்ஷ 1183
ஶரைஸ்துஸங்குலா 211
ஶாவோம்ருகாரா 1511
ஶாரதீம்ரஜநீ 365
ஶாஸ்த்ரயோநி 280
ஶாஸ்த்ரம்பலம் 1271, 1598
ஶிரஸாயாசதஸ்ய 845
ஶீலம்ஹிநாமமஹ 1504
ஶேஷ்யெபூாத்ஸதார 13?3
ஶோகஶ்சகிலகா 356
ஶோகஸ்யாஸ்ய 1139
ஶோகஶ்லோகதம் 1197
ஶோபயன்தண்ட 490
ஶ்மஶ்வயோமநஸீ 1221
ஶ்ராத்தயாதேவோ 1704
ஶ்ருதோயமர்தோ 465
ஶ்ரூயதாம்நந 693
ஶ்ரேயோத்யாயதி 1522
ஶ்ரேயாம்ஸிப 1197

ஷ

ஷடர்யுநயந:ஸ்ரீ	1559	ஷோடஶஸ்திரீ	138

ஸ

ஸஉத்தமபுருஷ:	65	ஸஹைகரூப	44
ஸஏகயுராஸபவதி	782	ஸஹ்விரெவஸஹ	162
ஸஏகாகிநரமேத	445	ஸந்தமேனம்	5
ஸஏகாந்ஸ்வ்ரஹ்ம	987	ஸபங்சாமநலம்	35
ஸஏஷப்ருதூர்	376	ஸபித்ராசபரீ	47
ஸகலபலப்ரதோ	765	ஸபாஞ்சஜந்யோ	105
ஸகாமமநவாப்	38	ஸஐராப்கலயர	522
ஸகாலம்ஸபசதே	1405	ஸவ்ர்ஹமாஸ	262
ஸகுருஷ்வமஹோ	242	ஸஹார்யவசநம்	849
ஸக்ருதத்வஹாகா	1375	ஸஹ்ராதுஶ்சரணௌ	215
ஸக்ருஜேவப்ரப	236	ஸமஸ்தகல்யாண	44
ஸவல்வேவம்	283	ஸமஸ்தாஶஶாந்த	1287
ஸவிபி:ந்யஸ்த	1521	ஸமயாபோதித:	1284
ஸவ்ய:பஶ்யத	1408	ஸமர்த்தோத்ருஶ	78
ஸவெவேஷாதார்த	1049	ஸமஹாத்மாஸு	134
ஸங்வைஸ்ஸுரா	390	ஸமாஹ்வாஹஶத்	1181
ஸஜ்ஞாதபாஷ்ப	475	ஸமாநவிருக்ஷம்	70
ஸதயாஸஹமோ	1680	ஸமாக்ஷ்ரோஶ	1197
ஸததர்கீர்த்தயா	179	ஸமுஹ்ரம்ராவவ	1013
ஸதஹந்த:புரத்	1352	ஸமேத்யாந்யோ	1078
ஸதம்நிபதிதம்		ஸமோஹம்ஸர்வ	130
ஸதவாஹாஶ்நாஹ	364	ஸம்பத:ஸவப்ப	116
ஸதாம்புஷ்கரணீம்	1660	ஸம்ஹவாமியுகே	199
ஸதுநாகவரஶ்ரீ	529	ஸம்ஹாஜமஸ்வ	1474
ஸத்யஞ்சார்ருதா	123	ஸம்ஶ்ரவேமதுரம்	945
ஸத்யவாதிமதுர	1483	ஸம்ஸாரார்ணவம்	121
ஸத்யம்ஸத்பம்	371	ஸம்ஸாரேஷுநரா	334
ஸத்வாதஸஞ்ஜாய	1274	ஸம்ஸாரஸர்பஸ	1642
ஸத்வாஸக்தமதி	909	ஸம்ஸாரஸாகா	500
ஸஹஹர்ஶதஹா	916	ஸம்ஸாரவிஷயே	723
ஸஹாஸுகமஹம்	1659	ஸம்ஸ்ப்ருஶ்க	1542
ஸஹிஹவஸோய	259	ஸம்ஹாரிணாராக	1670

ஸம்ஜ்ஞாயதேயேந	8	ஸாகரம்ஶோஷ	1171
ஸயஏஷோஅணிம	77	ஸாஜிஹ்வயாஹ	1519
ஸயேவஸ்ருஜ்ய	1707	ஸாஜீதம்க்ஷிப்ரம்	1198
ஸராம்ஸிசஸுபுல்	1353	ஸாதம்ஸமீக்ஷ	167
ஸர்வகந்தஸர்	395	ஸாதிரியகூர்தவ	422
ஸர்வஞ்சகுஶலம்	1019	ஸாயுராவணராமே	1531
ஸர்வதாஸுபா	99	ஸாராஷ்ஸீமத்யகதா	1656
ஸர்வதர்மாந்பரி	881	ஸாயுஜ்யம்ப்ரதி	752
ஸர்வதாஹிகத:ஸ	1702	ஸாஹம்கதம்கரிஷ்யாம்	1517
ஸர்வப்ரியகரஸ்	150	ஸாஹம்கேஶக்ர	1338
ஸர்வபூதஸ்திதம்	686	ஸாஹிஶரீரம்ருதா	612
ஸர்வபூதஷணபூ	735	ஸிநிக்யோஅநுநாதீ	1650
ஸர்வம்கல்வித	76	ஸீஞ்சந்துவஸுதா	897
ஸர்வம்பரவசம்	578	ஸீதாமுவாச	215
ஸர்வரக்ஷஹரி	75	ஸீதாயாஶ்சரிதம்	1304
ஸர்வலோகஶர	819	ஸீதாஸமக்ஷம்	526
ஸர்வலோகஸ்யத	954	ஸுக்ரீவம்நாதமிச்	238
ஸர்வஸ்யசாஹம்	590	ஸுக்ரீவம்ஶரணம்	1460
ஸர்வாத்மநாபர்	732	ஸுக்ரீவஶ்ஶங்கித	1486
ஸர்வாந்லோகான்	1433	ஸுப்ரபாதசமே	
ஸர்வேவேதாயத்	613	ஸுஹகஶ்சித்ரகூட	1700
ஸர்வேவேதாஸ்வ	140	ஸுரம்யமாஸாத்	1699
ஸர்வேஷாமேவபோ	709	ஸுரூபாம்ப்ரதிமாம்	716
ஸர்வேஷாம்ஹிஸ	1370	ஸுஸுகம்சர்தும்	505
ஸர்வேக்ஷயாந்தா	43	ஸுஹ்ருதஸ்ஸாது	188
ஸர்வோபாயம்து	1392	ஸூர்யாசந்தரம	887
ஸவிஶ்வக்ருத்	5	ஸூர்யாம்ஶுஜநிதம்	1580
ஸவைநதேவாஸ	457	ஸூர்யசாஸ்தங்	235
ஸஶோராவணம்	1693	ஸேநயோருபயே	1616
ஸஶ்ருத்வாவாநரே	1174	ஸேயந்தேவதை	177
ஸஸ்வப்ரஹாவமதி	722	ஸோவாஶ்வவ்ருதி	579
ஸஸ்வராட்பவதி	922	ஸோஅஶ்நுதேஸ	413
ஸஹஸ்ரயுக	847	ஸோஅஹம்தேதேவ	1655
ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய	175	ஸோஅஹம்ஹ்ருஶ	1695
ஸஹிதம்ப்ரதிஜக்ஞ	1472	ஸோஅப்யேநம்	204
ஸஹிதேவைருக்ஷீ	440	ஸோஅபிகம்யம	1351
ஸாகரம்தர்த்தும்	863	ஸோஅஹ்யகச்சன்	1687

ஸௌமித்ரேபஶ்யப 1530
ஸ்தலஸ்யஸ்ய 481
ஸ்தலஸ்தம்ஊராய 444
ஸ்துதோஅஹம்யங் 270
ஸ்த்யாரத்தி 361
ஸ்திரீயோவ்ருத்தாம் 970
ஸ்ப்ரிரிதாஸ்மிமதஸ 254
ஸ்நேகபூர்வம்
ஸ்நேஹபூர்வமவ 1268
ஸ்நேஹோமேபரமே 718
ஸ்மிருதிர்வ்யதீத 229
ஸ்ம்ருதேஸ்துபூர் 838
ஸ்ம்ருதோயச்சி 843
ஸ்ரக்வஸ்த்ரா 309
ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் 240
ஸ்ருஷ்டாஸ்ரஜதீசா 1906
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி 186
ஸ்ருஷ்டிமத்தத:கரி 1329
ஸ்வாய்யாஜ்யோ 1240

ஹ

ஹதேஹீஷ்மே 1072
ஹந்ததேகயஶ்யிஷ் 649
ஹம்ஸகாரண்ட 212
ஹரிகீர்திம் 29
ஹவிதம்ஹாஷி 16
ஹாராமஹாராம 99
ஹிமவாந்மந்த் 156
ஹிரண்யம்வாஷி 1452
ஹேஸாந்ஊரைகதா 256
ஹ்ருஊயஸ்தஸ்ததவத 1519
ஹ்ருஊகாமேஶி 1280
ஹ்ருஊமநீஷா 714
ஹ்ரீரேஷாஹிம 1009
ஹ்ரீஶசதே 158

க்ஷ

க்ஷமயாஹிஸமா 1480
க்ஷிப்ரம்ஹவதி 193
க்ஷிபாமி 334
க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யே 114

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

நான்காம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஒரு நாயகம் ப்ரவேசம்.

(834) பத்³த⁴ம் காலஸ்ய பாஶேந ஸர்வபூ⁴தாபஹாரிணா ।
ந நஶ்யந்தமுபேக்ஷேயம் ப்ரதீ³ப்தம் ஶரணம் யதா² ॥

ஸர்வபூதாபஹாரிணு -எல்லாப்பிராணிகளையும் அபஹரிக்கிறதான, காலஸ்ய பாசேந - காலபாசத்திஞலே, பத்தம். - கட்டுண்டவனும், நஶ்யந்தம் - நாசமடைகிறவனுமான (ராவணனை) ப்ரதீப்தம் - பற்றி எறிகிற, ஶரணம் யதா - வீட்டைப்போல, ந உபேக்ஷேயம் - உபேக்ஷை செய்யமாட்டேன்.

4-1-1 ஒருநாயகம்.

(835) பதிம்விஶ்வஸ்ய 66-வது இலக்கம் பார்க்க.

(836) யாவத்ஸூர்ய உதே³தி ஸ்ம யாவச்ச ப்ரதிதிஷ்ட²தி । ஸர்வம்
தத்³யௌவநாஶ்வஸ்ய மாந்தா⁴து꞉ க்ஷேத்ரமுச்யதே ॥

யாவத்-எவ்வளவுவரையில், ஸூர்ய: - ஸூரியன், உதேதிஸ்ம - உதிக்கிருனே; யாவத் ச ப்ரதிதிஷ்டதி-எவ்வளவுவரையில் அஸ்தமனமடைகிருனே, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாம், யௌவநாச்வஸ்ய-யவநாச்வனுடைய குமாரனுன, மாந்தாது: - மாந்தாதா என்றராஜனுடைய, க்ஷேத்ரம் - க்ஷேத்திரமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

(837) அகார்யசிந்தாஸமகாலமேவ ப்ராது³ர்ப⁴வம்ஶ்சாபத⁴ர꞉
புரஸ்தாத் । அந்த꞉ஶரீரேஷ்வபி ய꞉ ப்ரஜாநாம் ப்ர
த்யாதி³தே³ஶாவிநயம் விநேதா ॥

விநேதா - சிக்ஷகனுன, ய: - யாதொரு கார்த்தவீர்யார்ஜுநன், ப்ரஜாநம் - ஜனங்களுடைய, அகார்யசிந்தா- கெட்டகாரியத்தைச்செய்யப்போகிறேன் என்கிறஎண்ணத்துடன், ஸமகாலமேவ - ஒரேகாலமாயிருக்கும்படி, புரஸ்தாத் - முன்பு, சாபதர: - வில்லேந்தினவனுய், ப்ரா

---

834. ரா-யு-16-21. 836. வி-பு-4-2-65. 837. ரகுவம்சம்-6-ஸ. 25

துர்பவன் - தோன்றினவனுய்க் கொண்டு, அந்தஶ்ஶரீரேஷு - உள்ளிருக்குமிந்திரியங்களிலுள்ள, அவிநயமபி - அபராதங்களையும், ப்ரத்யாதிதேச - அடக்கினனே,

(838) ராஜ்யம் நாம மஹாவ்யாதிரசிகித்ஸ்யோ விநாஶந: ।
ப்ராதரம் வா ஸுதம் வாபி த்யஜந்தி வஸுதாதிபா: ॥

ராஜ்யம் நாம - இராஜ்யமென்பது, அசிகித்ஸ்ய: - வைத்தியஞ் செய்யத்தகாததும், விநாசந: - நாசமுண்டு பண்ணுகிறதுமான, மஹாவ்யாதி: - பெரியவாதி, (அதற்காக) பூமிபா: - அரசர்கள், ப்ராதரம்வா- உடன் பிறந்தானையும், ஸுதம் வாபி - பிள்ளையையும், த்யஜந்திகலு - விடுகிறார்களல்லவா ?

(839) தத்ர நாராயண: ஸ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித: ।
ததஸ்தேந ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நகாக்ரேண விதாரிதம் ॥

தத்ர - அங்கு, ஸ்ரீமான் நாராயண: - ஸ்ரீ மந்நாராயணன், மயா - என்னால் பிக்ஷாம் - பிக்ஷையை, ப்ரயாசித: - யாசிக்கப்பட்டான், தத:- பிறகு, தேந - அவரால், ஸ்வகம் பார்ச்வம் - தனது வயிற்றிலொருபாகமானது, நகாக்ரேண - நகத்தின் நுனியால், விதாரிதம் - கிழிக்கப்பட்டது. (சிவன் சொல்லுகிறான்.)

(840) யாவந்ந சரணௌ 528-வது இலக்கம் பார்க்க.

(841) ஜீவிதம் மரணாந்தம் ஹி ஜராந்தே ரூபயௌவநே ।
ஸம்பதஶ்ச விநாஶாந்தா ஜாநந் கோ த்ருதிமாப்நுயாத் ॥

ஜீவிதம் - பிழைப்பதானது, மரணாந்தம் ஹி - மரணத்தை முடிவாக உடைத்தானதல்லவா, ரூபயௌவநே - ரூபம் யௌவநம் இவைகள், ஜராந்தே - கிழத்தன்மையை முடிவாக வுடையது. ஸம்பத: - ஸம்பத்துக்களும், விநாஶாந்தா:-நாசத்தை முடிவாகவுடையன, என்று ஜாநந் - அறிந்த, க: - எவன், த்ருதிம் - தைர்யத்தை, ஆப்நுயாத் - அடைவான்.

(842) யந்நாஹஸ்திதம் 543 இலக்கம் பார்க்க.

(ஸாஹாவி: - அது அநர்த்தம், தத் மஹத்சித்ரம் - அதுவே அநர்த்தம் வருகைக்கு அவகாசம், ஸாப்ராந்தி: - அதுவே விபரீதஜ்ஞாநம்,

839. மாத்ஸ்யம்.

ஸாசவிக்ரியா - அதுவே நிஷித்தானுஷ்டானம் என்று ஈட்டின் வியாக்கியானம்)

(843) ஆயாஸ: ஸ்மரணே கோऽஸ்ய ஸ்ம்ருதோ யச்சதி ஶோபநம் ।
பாபக்ஷயஶ்ச பவதி ஸ்மரதாம் தமஹர்நிஶம் ॥

அஸ்ய - இந்த பகவானுடைய, ஸ்மரணே - நினைப்பதில், க: ஆயாஸ:- என்னசிரமமிருக்கிறது, ஸ்ம்ருத:- (அவன்) நினைக்கப்பட்டவனுய்க் கொண்டு, ஶோபநம் - மங்களத்தை, யச்சதி - கொடுக்கிறுர். தம்- அவரை, அஹர்நிசம் - இராப்பகலும், ஸ்மரதாம் - நினைப்பவர்களுக்கு, பாபக்ஷய: ச பவதி - பாபங்களின் நாசமும், உண்டாகின்றன.

4-1-2 உய்ம்மின்.

(844) ஆபதர்த்தம் தநம் ரக்ஷேத் தாராந் ரக்ஷேத் தநைரபி ।
ஆத்மாநம் ஸததம் ரக்ஷேத் தாரைரபி தநைரபி ॥

ஆபதர்த்தம் - ஆபந்நிமித்தமாக, தநம் - பொருளை, ரக்ஷேத் - (செலவு செய்யாமல்) இரக்ஷிக்கக்கடவன், தநைரபி - அப்பொருள்களாலே, (அப்பொருள்களை செலவு செய்தாகிலும்) தாராந் - பத்நிகளை ரக்ஷேத் - ரக்ஷிக்கக்கடவன், ஆத்மாநம் - தன்னை, ஸர்வதா - எக்காலத்திலும், தாரைரபி - அப்பத்நிகளாலும், தநைரபி - அப்பொருள்களாலும், (அவைகளைச் செலவு செய்தும்) ரக்ஷேத் - இரக்ஷிக்கக்கடவன்.

4-1-3 அடிசேர்.

(845) யோऽஸௌ நிவர்த்தயிதும் மாம் சித்ரகூடமுபாகத: ॥ ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா ॥

ய: அஸௌ - எந்த இந்த பரதாழ்வான், மாம் - என்னை, நிவர்த்தயிதும் - திருப்பியழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு, சித்ரகூடம் - சித்ரகூட பர்வதத்தை, உபாகத: - வந்தானே, ஶிரஸா - தலையாலே, யாசத: - இரங்கின, தஸ்ய - அந்த பரதாழ்வானுடைய, வசநம் - வார்த்தையானது, மயா ந க்ருதம் - என்னால் செய்யப் படவில்லை.

(846) யேऽந்யஸ்மிந்நவமாநு 784-வது இலக்கம் பார்க்க.

---

843. வி-பு-1-17-78. 845. ரா-யு-24-19.

4-1-4 நினைப்பான்.

(847) ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தமஹர்யத்ப்ரஹ்மணோ விது: ।
ராத்ரிம் யுகஸஹஸ்ராந்தாம் தேऽஹோராத்ரவிதோ ஜநா: ॥

(எவர்கள்) அஹோராத்ரவித: - பகல் ராத்திரி இவைகளை யறிந்தவர்களோ, தேஜநா: - அந்த ஜனங்கள், ப்ரஹ்மண: - பிரும்மாவினுடைய, யத் அஹ: - யாதொருபகலை, ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தம் - ஆயிரம் சதுர்யுகமுள்ளதாகவும், ராத்ரிம் - இரவை, யுகஸஹராந்தாம் - ஆயிரம் சதுர்யுகமுள்ளதாகவும், விது: - அறிகிறார்கள்.

(848) கங்காயா: ஸிகதா தாரா யதா வர்ஷதி வாஸவே ।
ஶக்யா கணயிதும் லோகே ந வ்யதீதா: பிதாமஹா: ॥

கங்காயா: - கங்கையினுடைய, ஸிகதா: - மணல் போலவும், வாஸவே - இந்திரன், வர்ஷதி - வர்ஷிக்கும்காலையில், தாராயதா - மழை தாரைகள் போலவும், லோகே - உலகில், வ்யதீதா:- கழிந்தவர்களான பிதாமஹா: - பிரும்மாக்கள், கணயிதும் - எண்ணுவதற்கு, ந ஶக்யா: - முடியாதவர்கள்.

4-1-5 பணிமின்.

(849) ஸ பார்யாவசநம் ஶ்ருத்வா ஶாடீமாச்சாத்ய துஶ்சதாம் ।
ஸப்ராதிஷ்டத பந்தாநம் யத்ர ராமநிவேஶநம் ॥

ஸ: - அந்தத்ரிஜடர், பார்யாவசநம் - பத்நியின் வார்த்தையை, ச்ருத்வா - கேட்டு, துஸ்சதாம் - உடுத்த முடியாத, சாடீம் - துணியை, ஆச்சாத்ய - உடுத்திக்கொண்டு, யத்ர - எங்கு, ராமநிவேசநம் - ஶ்ரீராமனுடைய வாஸமோ, பந்தாநம் - அந்த வழியை, ஸப்ராதிஷ்டத - பிரயாண மாயினர்.

(850) ஜீர்யந்தி ஜீர்யத: கேஶா தந்தா ஜீர்யந்தி ஜீர்யத: ।
சக்ஷு:ஶ்ரோத்ரே ச ஜீர்யேதே த்ருஷ்ணைகா நிருபத்ரவா ॥

ஜீர்யத: - கிழத்தன்மையடைந்தவனுக்கு, கேசா: - தலைமயிர்கள், ஜீர்யந்தி - உதிருகின்றன, ஜீர்யத: - கிழத்தன்மையடைந்தவனுக்கு,

---

847. ஶ்ரீகீதை-8-12. 849. ரா-அ-32-32.

தந்தா: - பற்கள், ஜீர்யந்தி - விழுகின்றன, சக்ஷுஷீ: ஶ்ரோத்ரே ச - கண்களும் காதுகளும், ஜீர்யேதே - பார்ப்பதுமில்லை கேட்பதுமில்லை, த்ருஷ்ணைகா - ஆசையொன்றுமாத்திரம், நிருபத்ரவா - ஒரு வித உபத்ரவமின்றியிருக்கிறது.

(851) ஹஸ்தாநாம் 266-வது இலக்கம் பார்க்க.

(852) ஶஷ்வஸ்வஸ்வஹ்ருதஃ 223-வது இலக்கம் பார்க்க.

(853) உத்க்ருஹீத 44-வது இலக்கம் பார்க்க.

(854) ஸ்நேஹாச் 718 வது இலக்கம்பார்க்க.

(855) அவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே ஸௌமித்ரே பவதா விநா
கதஞ்சித் ப்ரஜ்வலந் காமஸ் ஸமாஸுப்தம் ஜலே தஹேத் ॥

ஹே ஸௌமித்ரே - ஓ லக்ஷ்மண, பவதாவிநா - உன்னைவிட்டு, அர்ணவம் - ஸமுத்திரத்தை, அவகாஹ்ய - மூழ்கி, ஸ்வப்ஸ்யே - தூங்குகிறேன், ஸ: காம: - அந்த காமாக்னியானது, ஜலே ஸுப்தம் - ஜலத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, மாம் - என்னை, கதஞ்சித் ப்ரஜ்வலேத் மிகக் கஷ்டப்பட்டு ஜ்வலிக்கும், மந்தமாய்விடுமென்றபடி.

4-1-6 வாழ்ந்தார்கள்.

(856) தத்க்ரமேண விவ்ருத்தம் ஸஜ்ஜலபுத்புதவத்ஸமம் ।
பூதேப்யோऽண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத்ததுதகேஶயம் ॥

ஸமம் - ஸமங்களான அவயவங்களுடன்கூடினதும், ஜலபுத்புதவத்- நீர்க்குமுழிபோல் நிலையற்றதும், பூதேப்ய: - மஹாபூதங்களின்றுமுண்டானதும், க்ரமேண - கிரமமாய், விவ்ருத்தம்-வளர்ந்ததும், ப்ருஹத்- பெரிதும், உதகேசயம் - ஜலத்திலிருப்பதுமான, அண்டம் - அண்டமானது (பகவானுக்கு பிராகிருதமான ஸ்தானம்)

4-1-7 ஆமின் சுவை.

(857) ஸுஹ்ருஜ்ஜநா: 328-வது இலக்கம்பார்க்க.

(858) ஸோத்கண்டே 413-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

855. ரா-யு-5-9. 856. வி-பு-1-2-55.

4-1-8 குணங்கொள்.

(859) ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா ப்ரஹ்மலோகம் கமிஷ்யதி ॥

ராம: - ஸ்ரீ ராமன், ராஜ்யம் உபாஸித்வா- இராஜ்யத்தை ஆண்டு, பிரும்மலோகம் - பிரும்மலோகத்தை, கமிஷ்யதி- அடையப்போகிருர்

(860) நவவர்ஷநராவதம்ஸே 283 வது இலக்கம்பார்க்க

(861) ஸ ஏவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி ॥

ஏவம் வித் - இவ்விதமறிந்தவர், பாதேந - திருவடியால், அத்யா ரோ ஹதி - ஏறுகிருர்.

4-1-9 படிமன்று.

(862) இந்த்ரியாணி புரா ஜித்வா ஜிதம் த்ரிபுவநம் த்வயா ।
ஸ்மரத்பிரிவ தத்வைரமிந்த்ரியைரேவ நிர்ஜித: ॥

த்வயா - உன்ஞல், புரா - முன்பு, இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்களை ஜித்வா-ஜயித்து, த்ரிபுவநம் - மூன்று உலகமும், ஜிதம் - ஜயிக்கப்பட்டது, தத்வைரம் - அந்த வைரத்தை, ஸ்மரத்பிரிவ - நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன போன்ற, இந்த்ரியை: ஏவ - இந்திரியங்களாலேயே, நிர் ஜித: - ஜயிக்கப்பட்டாய் (என்று ராவணனைப் பார்த்து மண்டோதரீ சொல்லுகிருள்.)

முற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பாலனாய் ப்ரவேசம்.

(863) ஸாகரம் தர்த்துமுத்யுக்தம் ரூபமப்ரதிமம் மஹத் ।
த்ருஷ்டுமிச்சாமி தே வீர...............॥

ஹே வீர - ஓ வீரஞன அனுமானே! ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை, தர்த்தும் - தாண்ட, உத்யுக்தம் - முயற்ச்சியுள்ளதும், அப்ரதிமம் - நிகரில்லாததும், மஹத் - பெரிதுமான, தே ரூபம் - உமது சரீரத்தை, த்ருஷ்டும் இச்சாமி - பார்க்கவிரும்புகிறேன்.

---

859. ரா-1-97. 862. ரா-யு-114-18. 863. பாரதம்.

4-2-1 பாலனாய்.

(864) ஸூத்ராநந்தாநுஷங்கிந்யே 170-வது இலக்கம் பார்க்க.

(865) ஸஹஸ்ரம் 328-வது இலக்கம் பார்க்க.

(866) பதிஸம்யோகஸுலபம் 346-வது இலக்கம் பார்க்க.

4-2-2 வல்லிச்சேர்.

(867) அத்ருஷ்டபூர்வவ்யஸநா ராஜபுத்ரீ யசஸ்விநீ ।
தேந து:கேந ருததீ நைவ மாம் கிஞ்சிதப்ரவீத் ॥

அத்ருஷ்ட - காணப்படாத, பூர்வ - முன்பு, வ்யஸந - வ்யஸனத்தை யுடையவளும், யசஸ்வீநீ - புகழுடையவளுமான, ராஜபுத்ரீ- ஜனகராஜன் திருமகளான, பிராட்டி தேநதுக்கேந - அந்த துக்கத்தாலே, ருததீ - அழுதுகொண்டு, மாம் - என்னைக்குறித்து, கிஞ்சித் நைவ அப்ரவீத் - ஒன்றும் வார்த்தை சொல்லவில்லை. (என்று ஸுமந்த்ரர் சொல்லுகிறார்.)

4-2-3 பாவியல்.

(868) ஸர்வே வேதா யத்பதம் 613-வது இலக்கம்பார்க்க.

(869) வேதவேத்ய ஸர்வேச: 590-வது இலக்கம் பார்க்க.

(870) ஸர்வேச்வராணாம் 390-வது இலக்கம் பார்க்க.

4-2-5 தோளிசேர்.

(871) தாம்ரசீதவயோவ்ருத்தாம் 257-வது இலக்கம்பார்க்க

4-2-6 மாதர்.

(872) உத்திஷ்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகுக்ஷேர்மஹாவராஹஸ்ய
மஹீம் ப்ரக்ருஹ்ய । விதுந்வதோ வேதமயம் சரீரம்
ரோமாந்தரஸ்தா: முநய: ஸ்துவந்தி ॥

ஜலார்த்ர - ஜலத்தால் நனைந்த, குக்ஷே: -வயிற்றையுடையவரும், மஹீம் - பூமிப்பிராட்டியை, ப்ரக்ருஹ்ய - எடுத்துக்கொண்டு, உத்திஷ்டத: - எறினவரும், வேதமயம் - வேதஸ்வரூபமான, சரீரம் - சரீரத்தை விதுந்வத: - உதறுகிறவருமான, தஸ்யமஹாவராஹஸ்ய- அந்த

---

867. ரா-அ-58-35. 872. வி-பு-1-4-29.

மஹாவராஹநயினருடைய, ரோமாந்தாஸ்தா: - மயிர்க்கால்களிலுள்ள, முநய: - ருஷிகள், ஸ்துவந்தி - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறார்கள்.

4-2-7 மடந்தையை.

(873) ஷிவ்யாோல்யாஃராயரா ஷாதா ஹஃ்ஷண ஹஃஷிதா ।
வஶ்யதாம் ஸவஃஷெவநாம் யயௌ வக்ஷஃஸ்ஸம் ஹரெஃ ॥

ஸ்காதா - திருமஞ்சனமாடினவளாய், திவ்ய - திவ்யமான, மால்ய அம்பரதரா - மாலை, வஸ்திரம், இவைகளை உடுத்தினவளாய், பூஷண பூஷிதா - திவ்யாலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான மஹாலக்ஷ்மியானவள், ஸர்வதேவாநாம்- எல்லாதேவதைகளும, பஶ்யதாம் - பார்த்துக் கொண்டிருக்க, (அவர்களை அநாதரித்து) ஹரே: - பகவானுடைய, வக்ஷஸ்தலம் - திருமார்வை, யயௌ - அடைந்தாள்.

4-2-8 கொம்புபோல்.

(874) ஊநந்யா 779-வது இலக்கம் பார்க்க

4-2-9 நங்கைமீர்

(875) யதொவாவொ 41-வது இலக்கம் பார்க்க

(876) ஸஹாவரமஹணாவிஷொ 684-வது இலக்கம் பார்க்க

(877) தெஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர்விஶிஷ்யதெ ।
ப்ரியொ ஹி ஜ்ஞாநிநொऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரியஃ॥

தேஷாம் - இவர்களில் (கீழ் சொன்ன நால்வர்களில்) நித்யயுக்த: ஏகபக்தி: - நிலையான யோகத்தையும், என் ஒருவனிடத்திலேயே பக்தியையுமுடைய, ஜ்ஞாநீ - ஞானியானவன், விஶிஷ்யதே - சிரேஷ்டனுகிறான். ஜ்ஞாநிந: - அந்த ஞானிகளுக்கு, அஹம் நான், அத்யர்த்தம் - மிகவும், ப்ரிய: - பிரியமுள்ளவன், ஸ ச- அவனும், மம - எனக்கு, ப்ரியோஹி - ப்ரியமுள்ளவனே.

(878) ஶங்க சக்ர கதாபாணெ த்வாரகாநிலயாச்யுத ।
கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஶரணாகதாம் ॥

---

873. வி-பு-1-9-105. 877. ஸ்ரீகீதை-7-17. 878. பாரதம்-ஸ-66.

சங்கசக்ர கதாபாணே-ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டாகத் திருவாழி, திருச்சங்கு கதை முதலிய ஆயுதங்களைக் கையில் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவனே ! த்வாரகாநிலய - த்வாரகையை வாஸஸ்தானமாகவுடையவனே, அச்யுத - ஆஸ்ரிதரை ஒருக்காலும் கைநழுவவிடாதனே ! கோவிந்த - கோவிந்தனே, புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையவனே, சரணாக்தாம் - சரணமாகவடைந்த, மாம் - என்னை, ரக்ஷ - இரக்ஷிப்பாயாக.

4-3-10 என் செய்கேன்

(879) ஸ்ம்ருதி 418-வது இலக்கம் பார்க்க

4-2-11 மெலியும்

(880) தாஸரதிவிரஹ-ஸ்லோ 743-வது இலக்கம்பார்க்க

இரண்டாம்திருவாய் மொழி முற்றிற்று.

கோவைவாயாள் ப்ரவேசம்

(881) ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:॥

ஸர்வதர்மான் - சகலதருமங்களையும், பரித்யஜ்ய - விட்டு, மாம்-ஏகம்-என்னொருவனையே, ஶரணம் - உபாயமாக, வ்ரஜ - அடைவாயாக, அஹம் - நான், த்வா - உன்னை, ஸர்வபாபேப்ய: - ஸகலபாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி - விடுவிப்பேன், மாஶுச:-விசனப்படாதே.

(882) ஸ்ரீதர ஸ்ரீமத ஸௌஹ: 254-வது இலக்கம்பார்க்க

4-3-1 கோவைவாயாள்

(883) யதா ராகவநிர்முக்த: ஶர: ஶ்வஸநவிக்ரம: ।
கமிஷ்யாமி லங்காம் ராவணபாலிதாம் ॥

ராகவநிர்முக்த: - பெருமாளால்விடப்பட்ட, ஶர:-பாணம், ஶ்வஸநவிக்ரம: - வாயுவினுடைய பராக்ரமத்தையுடையதாய்க்கொண்டு, யதா-எப்படி, கச்சேத் - போகுமோ, தத்வத் - அப்படிப்போல், ராவணபாலிதாம் - இராவணனாலாளப்பட்ட, லங்காம் - இலங்கையைச்(குறித்து) கமிஷ்யாமி - போவேன்.

---

881. ஸ்ரீகீதை-18-16. 883. ரா-ஸு-1-39.

(884) நவஸம்யோஜித்யாஹாः 481_வது இலக்கம் பார்க்க

4-3.2 பூசும் சாந்து

(885) ஸவர்மதந்ய: 395-வது இலக்கம் பார்க்க

4-3-3 ஏகமூர்த்தி

886) ஸதேவஸோம்யேத அக்ர 259_வது இலக்கம் பார்க்க

(887) ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வமகல்பயத் ।

பிரும்மாவானவர் ஸூர்ய சந்திரர்களை முன்போலஸ்ருஷ்டித்தார்.

(888) தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத் 68_வது இலக்கம் பார்க்க.

(889) அநேந ஜீவேநாத்மநாநு 86_வது இலக்கம் பார்க்க.

4-3-4 மாய்த்தல்

(890) அஸ்மாத்ரூஹணம் 323-வது இலக்கம் பார்க்க.

(891) முராரே: ஶைஶவாதநாரதமப்ரயத்நாத்பூதநாதி
விபதுத்தரணம் இதியத் । கல்யாணி ருக்மிணி ஜகஜ்
ஜநநி த்வதீயமாங்கல்யஸூத்ரமஹிமா கலு தத்ர
ஹேது:॥

முராரே: - கண்ணனுக்கு, ஶைஶவம் ஆரப்ய - குழந்தைப் பருவம் முதல், அநாரதம் - எப்பொழுதும், அப்ரயத்நாத் - பிரயாஸமின்றி, பூதநாதி - பூதனை முதலியவர்களுடைய, விபத் - ஆபத்திலிருந்தும், உத்தரணம் - தாண்டுவது, இதியத் - என்பது யாதொன்றுண்டோ, கல்யாணி - மங்களமுள்ளவளே,! ஜகஜ்ஜநநி - உலகமாதாவே ! ருக்மிணி - ஓ ருக்மணியே, தத்ர - அதில், த்வதீய மாங்கள்யஸூத்ரமஹிமா கலு - உன்னுடைய திருமங்கல்யச் சரட்டின் மஹிமை யன்றோ, ஹேது: - காரணம். (அரும்பதம்)

4-3-5 கண்ணி

(892) தஸ்யைதஸ்ய புருஷஸ்ய ரூபம் யதா மாஹாரஜநம்
வாஸ: ॥

அந்த இந்த புருஷனுக்கு ச்லாக்யமான பீதாம்பரமுண்டென்பார்.

(893) நாராயணவிஷ்ணு 10_வது இலக்கம் பாக்க்க.

---

887. தை. உப. நா-1. 892. ப்ரு-உப-4-3.

4-3-6 காலசக்ரத்தோடு

(894) உபப்லாவ்யாதிஹ க்ஷத்த: உபயாதோ ஜனார்த்தன: ।
குசஸ்தலே நிவஸதி ஸ ச ப்ராதரிஹைஷ்யதி ॥

ஹேக்ஷத்த: - ஓ விதுரரே! உபப்லாவ்யாத் - உபப்லாவ்யமென்ற இடத்திலிருந்து, இஹ - இங்கு, உபாயத: - வந்தவரான, ஜநார்த்தந:- கண்ணன், குசஸ்தலே - குசஸ்தல மென்றவிடத்தில், நிவஸதி - வஸிக்கிறார். ஸச - அவர், ப்ராத: - காலையில், இஹ - இங்கு, ஏஷ்யதி - வருவார்.

(895) நாமக்ராஹம் ச நாதஸ்ய சீதல: காஹளத்வனி: ॥

நாதஸ்ய - க்ருஷ்ணனுடைய, நாமக்ராஹம் - திருநாமக்ராஹணத்தையுடைத்தாயிருக்குமதொருபடியான, காஹளத்வநி: - திருச்சின்னவோசையானது, சீதல: - குளிர்ந்திருக்கும்.

(896) ஸிரஸா யாசயிஷ்யாமி 528-வது இலக்கம் பார்க்க

4-3-7 குரைகழல்

(897) ஸிஞ்சந்து வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம் ஹிமசீதேந வாரிணா
ததோऽப்யவகிரந்த்வந்யே லாஜை: புஷ்பைச்ச ஸர்வத: ॥

க்ருத்ஸ்நாம் - ஸமஸ்தமான, வஸுதாம் - பூமியை, ஹிமசீதேந வாரிணா - பனிபோல் குளிர்ந்த, வாரிணா - நீரால் - ஸிஞ்சந்து- நனைக்கட்டும், தத: - பிறகு, அந்யே - மற்றவர்கள், ஸர்வத: - எங்கும், லாஜை: - பொரிகளாலும், புஷ்பை: ச - புஷ்பங்களாலும், அப்யவகிரந்து- வாரியிரைக்க கடவர்கள்.

(898) ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவன் கதா: ।
ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரசாஸதி ॥

ராமே - சக்ரவர்த்தித் திருமகன், ராஜ்யம் - எல்லா ராஜ்யத்தையும், ப்ரசாஸதிஸதி-ரக்ஷிக்குமளவில், ப்ரஜாநாம்-ஜநங்களுக்கு, ராமோ ராமோ ராம இதி-ராமன் ராமன் ராமன்என்று, கதா:-எல்லாவார்த்தைகளும், அபவன் - உண்டாயிற்று, ஜகத் - உலகமும், ராமபூதம் - ராமஸ்வரூபமாகவே, அபூத் - ஆயிற்று.

(899) ஸஹஸ்ரம் 328-வது இலக்கம் பார்க்க

894. பார-உத். 897. ரா-யு-130-6. 898. ரா-யு-131-97

4-3-11 உய்வுபாயம்

(900) ஸுகாவஹோவிந: 250-வது இலக்கம் பார்க்க

(901) 𑌨 𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌗𑌨𑍃𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

அத்ரகாவ்யே - இந்த காவ்யத்தில், தே வாக்-உம்முடைய வாக்கு, காசித் - ஒன்றேனும், ந அந்ருதா பவஷ்யதி - பொய்யாக மாட்டாது, புண்யாம் - (லோகங்களை) பரிசுத்தமாகச் செய்வதும், மநோரமாம் - (நவரசங்களும் பொருந்தியிருப்பதால் கேட்கக் கேட்க) மனதையுருக்கு வதுமான, ராமகதாம் - ராமகதையை, ஶ்லோகபத்தாம் குரு - ஶ்லோகங்களால் செய்யப்பட்டதாகச் செய்யக்கடவீர்.

மூன்றும் திருவாய் மொழி முற்றிற்று.

மண்ணையிருந்து ப்ரவேசம்.

(902) 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ।

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥

காந்தாந்வேஷணதத்பர:- பார்யையைத்தேடுவதிலாஸக்தி யுடையவராய், க்வசித் - (ஒன்றுமில்லாத) ஓரிடத்தில், வேகாத்-உத்ப்ரமதே-(சோக) வேகத்தாலே, (ஸீதையிருக்கிறாளென்று,)உயரக்கிளம்புகிறார். க்வசித் விப்ரயதே பலாத் - (ஓரிடத்தில் ஸாத்ருஶ்ய) பலத்தாலே, (ஸீதைபோலிருக்கிற தென்று) ப்ரமிக்கிறார். க்வசித் மத்த இவாபாதி-ஓரிடத்தில் மதங்கொண்டவன் போல் சுழல்கிறார்.

4-4-1 மண்ணையிருந்து

(903) 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ।

𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஶ்ரமநாஶந: ஏஷ: ஆஶ்ரம: - வருத்தத்தைப் போக்கும் இவ்வாஶ்ரமத்தில், பூர்வம் - முனபு, தேந ஆக்ராந்த: - அவ்வாமனரால் வாஸஞ் செய்யப்பட்டிருந்தது. மயாது - என்னாலும், தஸ்யை ஏவ வாமநஸ்ய பக்த்யா - அவ்வாமநரிடத்து பக்திகொண்டு, உபபுஜ்யதே - இவ்வாச்ரமத்திற்முன் வஸிக்கப்படுகிறது.

---

901. ரா-பா-2-37. 902. ரா-ஆ-60-35. 903. ரா-பா-29-22.

(904) 𑌅𑌥 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑍇 ॥

அத - பிறகு, விஷ்ணு:- விஷ்ணுவானவர், மாநுஷரூபேண-மனிதரூபத்தினால், தாசரதி: - சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய், வீர: - வீரனாய், மஹாபல: - மஹாபலமுள்ளவனாய், ராமோ நாம - ராமனென்றுபிரஸித்தியுடையவராக, வஸுதாதலே-இப்பூமியில், சசார - ஸஞ்சரித்தார்.

4-4-2 பெய்வளை.

(905) 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌯𑌯𑌾 779-வது இலக்கம் பார்க்க

(906) 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇𑌜𑌾 299-வது இலக்கம் பார்க்க

4-4-3 அறியும்.

(907) 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 296-வது இலக்கம் பார்க்க

(908) 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥

முகாத் - (அந்த விராட் புருஷனுடைய,) முகத்திலிருந்து, இந்த்ர: ச அக்நி: ச - இந்திரனும் அக்னியுமுண்டானார்கள்.

(909) 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌦𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

க்ருஷ்ணே-கிருஷ்ணனிடத்தில், ஆஸக்தமதி:-பற்றுதலுண்டபுத்தியுடைய, ஸது - அந்தப் பிரஹ்லாதாழ்வானே, மஹோரகை: - பெரிய பாம்புகளால், தஶ்யமாந: - கடிக்கப்பட்டானாயினும், தத் - அந்த கிருஷ்ண (ணை) லுடைய, ஸ்மிருதி - நினைப்பதாலுண்டான, ஆஹ்லாத - ஸந்தோஷத்தாலே, ஸம்ஸ்தித: -கூடினவனாய், ஆத்மந: - தன்னுடைய, காத்ரம் - சரீரத்தை, நவிவேத - அறியவில்லை.

(910) 𑌤𑌾𑌤𑍈𑌷 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌨𑍇𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 । 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌶𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 ॥

ஹேதாத - ஓ தகப்பனே! ஏஷவஹ்நி: - இந்தநெருப்பு, பவநேரிதோபி - காற்றால்பிரேரிக்கப் பட்டதாயினும், அத்ர - இங்கு, மாம் - என்னை, நதஹதி - கொளுத்த வில்லை. அஹம் - நான், ஸமந்தத: - நான்கு பக்கத்திலும், ஸர்வாணி திசாமுகாநி-எல்லாதிக்கோடிகளையும், பத்மாஸ்தரணாஸ்த்ருதாநி -தாமரைப்பூக்களாகிற விரிப்பினால் பரப்பப்பட்டனவாகவும், ஸீதாநி-குளிர்ந்தனவாகவும், பஶ்யாமி - பார்க்கிறேன்.

---

904. பார-ஆர. 909. வி-பு-1-17-39. 910. வி-பு-1-17-47.

(911) யத்யஸ்தி பதிஶுஶ்ரூஷா யத்யஸ்தி சரிதம் தப: ।
யதி வாஸ்த்யேகபத்நீத்வம் ஶீதோ பவ ஹநூமத: ॥

பதிஶுஶ்ரூஷா - கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்தலானது, அஸ்திதி யதி - இருக்குமேயாகில், தப: - தபஸு, சரிதம் - - செய்யப்பட்டது, அஸ்தியதி-இருக்குமேயானல், ஏகபத்நீத்வம் யதிவா அஸ்தி-பாதிவ்ரத்ய மிருக்குமேயானல், ஹநுமத: - ஹனுமானுக்கு, ஶீத:பவ-குளிர்ந்ததாக ஆகக்கடவாய்.

(912) வஸிஷ்டோ ஹநூமத: 223-வது இலக்க பார்க்க

(913) வாயோரக்நி: ॥

வாயுவினின்றும் அக்னி உண்டாயிற்று.

(914) ப்ராணாத்வாயுரஜாயத ॥

ப்ராணத் - ப்ராணனிடமிருந்து, வாயு: - வாயுவானவன், அஜாயத - உண்டானன்.

(915) நஜீவேயம் க்ஷணமபி 436-வது இலக்கம் பார்க்க

4-4-5 கோமளவான்

(916) ஸ ததர்ஶ ததா தத்ர க்ருஷ்ணமாதோஹநே கவாம் ।
வத்ஸமத்யகதம் பாலம் நீலோத்பலதளச்சவிம் ॥

ஸ: - அந்த அக்ரூரர், ததா - அப்போது, தத்ர - அங்கு, கவாம் - பசுக்களுடைய, ஆதோஹநே-கறக்குமிடத்தில், வத்ஸமத்யகதம்-கன்றுகளின் நடுவிலுள்ளவனும், பாலம் - பாலபருவமுள்ளனும், நீலோத்பலதளச்சவிம் - கருநெய்தல் மலர் போன்ற காந்தியையுடையவனுமான, க்ருஷ்ணம் - கண்ணனை, ததர்ச - பார்த்தார்.

4-4-7 ஏறிய

(917) விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவ ச ஸ்திதம் ।
ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌ ஜகதோஸ்ய ஜகச்ச ஸ: ॥

ஜகத் - ஈரேழுலகங்களும், விஷ்ணோ: - ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, ஸகாஶாத் - ஸமீபத்தினின்றும், உத்பூதம் - உண்டாயின, தத்ரைவச - அந்த விஷ்ணுவினிடத்தில்த் தானே, ஸ்திதம் - லயிக்கப்

911. ரா. ஸு-53-28. 913. தை. உப. 914. புருஷஸூக்தம்.
916. வி-பு-5-17-19. 917. வி-பு-1-1-32,

பட்டிருக்கிறன. அஸெள - இந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனே, அஸ்ய -இந்த, ஜகத: - உலகங்களுக்கு, ஸ்திதிஸம்யமகர்தா - வாழ்வையும் சாவையும், செய்பவர். ஸ: - அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஜகத்ச - அந்தர்யாமிகவும், விராட்ரூபியாகவும் இருந்து ஜகத் ஸ்வரூபியாய் காணப்படுவார்.

(918) க்ருஷ்ணவஹ்நியோகா 369-வது இலக்கம் பார்க்க

(919) உத்ருதாஸி வராஹேண க்ருஷ்ணேந ஶதபாஹுநா ॥

ஶதபாஹுநா - அனேக யத்நத்தினலே, வராஹேண - வராஹரூபியான, க்ருஷ்ணேந - மஹாவிஷ்ணுவினல், உத்ருதா அஸி - தூக்கப்பட்டவளாக ஆகிருய்.

4-4-9 விரும்பி

(920) மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி கர்மணா ।
ராஜ்ஞா தஶரதேநாஸி லப்தோ(அ)ம்ருதமிவாமரை: ॥

ஹே ராம! ஹே சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! மஹதாதபஸா - மஹத்தான தவத்தாலும், மஹதா சாபி கர்மணா - மஹத்தான, (யாகம் முதலான) கர்மத்தாலும், அமரை: அம்ருதம் இவ - தேவர்களால் அம்ருதம் பெறப்பட்டதுபோல், ராஞ்ஜா தசரதேந -ராஜாவான தசரதரால், லப்த: அஸி - அடையப்பட்டவராக ஆகுறீர்.

(921) ஶாஸ்த்ராணாம் ப்ராக்தோவக்தும் கிம் ப்ரவீஷி நநக்ஷமம் ।
குரவ: கிம் கரிஷ்யந்தி தக்தாநாம் விரஹாக்நிநா ॥

ந: - நம்முடைய, குரூணும் - பெரியோர்களுடைய, அக்ரத: - முன்பு, வக்தும்-(மதுரைக்கு எழுந்தருளுகிற கண்ணனைத்தடுக்க)சொல்வதற்கு, நக்ஷமம் - தகுந்ததன்று, (என்று) கிம் ப்ரவீஷி - எதற்காகச் சொல்லுகிருய். விரஹாக்நிநா - விரஹாக்நியினல் தக்தாநாம்-தஹித்த நமக்கு, குரவ: - பெரியோர்கள், கிம் கரிஷ்யந்தி-என்ன செய்வார்கள்.

4-4-11 வல்வினை.

(922) ஸஸ்வாதஹ்வதி ॥

அந்த முக்தன் அகர்மவச்யனுக ஆகிருன்.

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று

---

919. தை-உப. 920 ரா.ஆ-66-3. 921. வி-பு-5-6-27.

4-5-1 வீற்றிருந்து.

(923) 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

ராம: - பெருமாள், தஶவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - தஶவர்ஷஶதாநிச - பதினோராயிரம் வருஷம், ராஜ்யம் உபாஸித்வா - ராஜ்யபரிபாலநம் செய்து, ப்ருஹ்மலோகம் கமிஷ்யதி - ப்ருஹ்மலோகம் போகப்போகிறார்.

(924) 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 679-வது இலக்கம் பார்க்க

(925) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃 ॥

வ்யாதிதாஸ்ய: - நன்றாய் திறந்த வாயையுடையவனும், மஹாரௌத்ர: - மஹாபயங்கரனுமான, ஸ: அஸுர: - அந்த கேசி என்ற அஸுரன், வைத்யுதேந - இடியினாலே, த்ரும:யதா - மரம்போல, கிருஷ்ணபாஹுநா - கண்ணனுடைய திருக்கையாலே, த்விதாபூத: - இரண்டாகப் பண்ணப்பட்டவனாய், நிபபாத - கீழே விழுந்தான்.

(926) 𑌨𑍈𑌜𑌹𑍃𑌦𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 769-வது இலக்கம் பார்க்க

(927) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

ஸர்வாந் - எல்லா, ஏகாந்திந: - பரமைகாந்திகளை, பகவான்ஹரி: - ஷாட்குண்யபூர்ணரான எம்பெருமான், ப்ரீணாதி - ஸந்தோஷப்படுத்துகிறார். விதிப்ரயுக்தாம் - சாஸ்த்ரவிதியால் ஏற்பட்ட, பூஜாம்ச - பூஜையையும், ஸ்வயம் - தானாகவே, ஶிரஸா - தலையினாலே, க்ருஹ்ணாதி - பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

(928) 𑌦𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 419-வது இலக்கம்பார்க்க

(929) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 478.வது இலக்கம் பார்க்க

---

923. ரா-பா-1-97. 925 வி-பு-5-16-7 927, ஸ்ரீஸாத்வதம்.

4-5-2 மையகண்ணாள்.

(930) காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத் ।
பௌலஸ்த்யவதமித்யேவ சகார சரிதவ்ரத: ॥

ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் காவ்யம் - இராமாயண காவ்யம் முழுவதும், ஸீதாயா: - பிராட்டியினுடைய, மஹத்சரிதம் - ப்ரதாநமான சரித்ரமே, சரிதவ்ரத: - ஆசரிக்கப்பட்ட வ்ரதங்களையுடைய வால்மீகிபகவான், பௌலஸ்த்யவதமித்யேவ - இராவணவதமென்றும், சகார - செய்தார்.

(931) ஸமீக்ஷணா 557-வது இலக்கம் பார்க்க

[932] நம: ஶ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத: ।
ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்ய நிம்நோந்நதமிதம் ஜகத் ॥

இதம்-இந்த, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, யத்- யாதொருவளுடைய, ப்ரூ - புருவங்களுடைய, விப்ரமபேதத: - வியாபார விசேஷத்தால், ஈஶ - நியாமகமாயும், ஈஶிதவ்ய - நியாம்யமாயுமாகுகையாகிற, வைஷம்ய - தாரதம்யத்தாலே, நிம்நோந்நதம் - மேடுபள்ளமுள்ளதாக ஆகிறதோ, ஶ்ரீரங்கநாயக்யை - அந்த ஶ்ரீ ரங்கநாயகியின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(933) நாவஜாநம்ஸ்மரந் 65-வது இலக்கமபார்க்க

(934) யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே 41-வது இலக்கம்பார்க்க

(935) மந: பூர்வோ வாகுத்தர: ॥

மனதால் முந்தி நினைத்து, பிறகு வாக்கால் சொல்லக்கடவது.

(936) ஸர்வஸ்ய மநோஹோத்ருவ்யூழ 226- இலக்கம் பார்க்க

4-5-3 வீவிலின்பமிக

[937] யஸ்மாந்நச்யுதபூர்வோஹம் அச்யுதஸ்தேந கர்மணா

யஸ்மாத் - எந்த ஆநந்தத்திலிருந்து, நச்யுத பூர்வ: - ஒருக்காலும், விச்சேதமில்லாதவனோ, தேந கர்மணா-அந்த ஆனந்தத்தினால், அஹம்-நான், அச்யுதன் - அச்யுதனென்று பெயருடையவன்.

(938) ஷஷ்டிர்ஹ்யாவாநத்யாதி 289-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-4 மேவிநின்று.

(939) தேஹி மே ததாமி தே ॥

எனக்குக்கொடுக்க வேண்டும், உனக்குக் கொடுக்கிறேன்.

---

930. ரா-பா-4-7. 932. ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்,
936. ய-1-5-3.

(940) ஸ்வத்ருஷ்டிஸ்வரூபஸ்ரீக்ருதாந் 307-வது இலக்கம் பார்க்க

(941) ஶ்ருத்வைந ஶுகாஸ: 88-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-5 ஆற்றநல்லவகை.

942) ஹித்வாஶரீரம் 254-வது இலக்கம்பார்க்க

(943) கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: ப்ருச்சாமி த்வாம்
தர்மஸம்மூடசேதா: | யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே
ஶிஷ்யஸ்தே(அ)ஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் ||

கார்பண்ய தோஷோபஹதஸ்வபாவ:- கார்பணயம், தோஷம் இவைகளினுல் நசித்துப் போன சுபாவத்தையுடைய, அஹம் - நான் தர்மஸம்மூடசேதா: - தருமத்தில் சந்தேகித்த மனதையுடையவனுய், த்வா - உம்மை பருச்சாமி - வினவுகிறேன். நிஸ்சிதம் - நிச்சயிக்கப் பட்ட, யத் - எதாவது, மே - எனக்கு ஸ்ரேய: - சுகமாக, ஸ்யாத் - ஆகுமோ, தத் - அதை ப்ரூஹி - சொல்லும், தே - உமக்கு (அஹம்) - நான், ஸிஷ்ய: - மாணுக்கன், த்வாம் - உம்மை, ப்ரபந்நம் - சரணமாக அடைந்த, மாம் - என்னை, ஶாதி - தெளிவுறச்செய்யும்.

(944) ஜ்யேஷ்டோ ஹரோக்த: 190-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-6 கரியமேனி.

(945) ஏவம் பஹுவிதாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: |
ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹார ஹ ||

மஹாகபி:-வாநரஸ்ரேஷ்டரான திருவடி, ஏவம் - இந்தப்பிரகாரம், பகுவிதாம் - பலவிதமாக, சிந்தாம் - ஆலோசனையை, சிந்தயித்வா - சிந்தித்து, ஸம்ஶ்ரவே - கேட்பதில், மதுரம் - ரஸாவஹமான, வாக்யம் - வார்த்தையை, வைதேஹ்யா: - பிராட்டியைப் பார்த்து, வ்யாஜஹார ஹ - சொன்னுர்.

(646) ந மே பார்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந |
நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி ||

ஹெ பார்த்த - ஓ! குந்தி புத்திரா! மே-எனக்கு, கர்த்தவ்யம் - செய்ய வேண்டியது, நாஸ்தி - கிடையாது, த்ரிஷு லோகேஷு -

943. ஸ்ரீகீதை-2-7. 945. ரா-ஸு-31-1. 946. ஸ்ரீகீதை-3-22.

மூன்று லோகங்களிலே, அநவாப்தம் - அடையாததது, அவாப்தவ்யம் - அடையவேண்டியதாய், கிஞ்சந - யாதொன்றும், நாஸ்தி - கிடையாது. (அதாபி) ச - அப்படியிருந்தாலும், கர்மணி - கருமத்தில், வர்த ஏவ - பிரவர்த்தித்தேயிருக்கிறேன்.

(947) ஸ்ய ஸொாzஷயம்ஂ ஷதஃ 575-இலக்கம்பார்க்க

4-5-7 என்று மொன்ருக

(948) நத ஸ்ஃ 64-வது இலக்கம் பார்க்க

(949) ஶூத்ராநம்ரோ நஷ்டம் 170-வது இலக்கம் பார்க்க

(950) க்ருஷ்ணவஷி 369-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-8 நமக்கும்

(951) ஸ்வயி கிம்ஷிஸ்தரோவனெ 133-வது இலக்கம் பார்க்க

(952) ஊஸம்ஜெ்று யோ ஸாயும் தஷிதம் ஸாஹஸம் க்ருதம் ।
ஏவம் ஸாஹஸயுக்தாநி ந குர்வந்தி ஜநேஶ்வராः ॥

மயா ஸார்த்தம் - என்னுடன், அஸம்மந்தர்ய - அலோசிக்காமல், ததிதம் - இப்படிப்பட்ட, ஸாகஸம் க்ருதம் - துணிவான காரியம் செய்யப்பட்டது, ஜநேச்வரா: - அரசர்கள், ஏவம் ஸாஹஸயுக்தாநி - இப்பட்ட ஸாஹஸகாரியங்களை, (எங்களைப்போன்ற பரிவாரங்களை நியமிப்பார்களேயொழிய) ந குர்வந்தி - தாங்களே செய்யமாட்டார்கள்.

(953) ஏஷஷிக்ஷாவ விதாநி 238-வது இலக்கம் பார்க்க

(954) ஸவலோகஸ்ய யஃபுரா ஜா ஶரண்ய ஶரணம் வரா ।
ஶரா ரெராவவலொாzயம் ஸுக்ரீவம் ஶரணம்ஂ கதः ॥

புரா - இதற்குமுன் ஸர்வலோகஸ்ய - எல்லா ஜகத்திற்கும், ஶரண்ய: - ரக்ஷகரும், தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவும், மே - எனக்கு, குரு - பெரியவரும், ஶரணம் - ரக்ஷகரும் - ஆகியிருந்தாரோ, ஸः அயம் - அந்த இந்த பெருமாள், ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத:- மஹாராஜாவைசரணமடைந்தார்.

(955) ராவவம்ஶரணம்ஂ கதः 109-வது இலக்கம் பார்க்க

(956) ஸ்வயிகிம்ஷிஸ்தரோவனெ 133-வது இலக்கம் பார்க்க

---

952. ரா-யு-40-2. 954. ரா-கி-4-20.

4-5-9 வானத்தும்

(957) 𑌨𑌾𑌵𑌜𑌾𑌨𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 65-வது இலக்கம் பார்க்க

(958) 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 736-வது இலக்கம் பார்க்க

(959) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌭𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥

இதி ஏவம் - இவ்வாறு, ராம: - பெருமாள், மாத்ரா உக்த: - தாயாரால் சொல்லப்பட்டவராய், ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம் - அஞ்ஜலி செய்து, விநயத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கும், ப்ராதாம் - தம்பியை, ஸ்மயந் இவ அபிவீக்ஷ்ய - புன்சிரிப்புடன் பார்த்து, இதம் அப்ரவீத் - இஃதுரைத்தார்.

4-5-10 உண்டுமொழிந்து

(960) 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌗𑌭𑍋𑌗𑌾𑌭𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌯𑌾𑌰𑌿𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌿𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃 ॥

புஜகபோகாபம் - ஸர்பத்தின் உடல் போலிருக்கிற, பாஹும் - திருக்கையை, உபதாய - தலையணையாகக்கொண்டு, அரிஸூதந: - சத்ருக்களை நிரஸிக்கும் பெருமாள், ப்ராங்முக: - கிழக்குமுகமாக, அஞ்ஜலிம் க்ருத்வா - கை கூப்பி, மஹோததே: - ஸமுத்திரத்திற்கு அபிமுகமாக, ப்ரதிஶிஶ்யே - சயனித்தார்.

(961) 𑌅𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 514-வது இலக்கம் பார்க்க

(962) 𑌉𑌟𑌜𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 513-வது இலக்கம் பார்க்க

(963) 𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌚𑌿𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

கீதஸ்ய - பாட்டின், மாதுர்யம் அஹோ - இனிமையே அத்புதமாயிருக்கின்றது. ஶ்லோகாநாம் து - ச்லோகங்களின் இனிமையோ, விஶேஷத: - அதைவிட அத்புதமாயிருக்கின்றது. ஏதத் சிரநிர்வ்ருத்தம் அபி - இது வெகுகாலத்திற்கு முன் நடந்திருந்தும், ப்ரத்யக்ஷமிவ தர்ஶிதம் - ப்ரத்யக்ஷம் போல் தோற்றுகிறது. குசலவர்கள் காநஞ் செய்கையில் முனிவரெல்லோரும் மனங்களித்து இவ்வாறு கொண்டாடினார்கள்.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

959. ரா-அ-4-42. 960. ரா-யு-21-1. 963. ரா-பா-4-7.

தீர்ப்பாரைப் பிரவேசம்

[964] ராஜநு 366-வது இலக்கம் பார்க்க

[965) நவநீதா 201-வது இலக்கம் பார்க்க

[966] காராஸ்வமாம் 402-வது இலக்கம் பார்க்க

[967] ஶாத்ராவேநா 166-வது இலக்கம் பார்க்க

[968] புத்ர வ்யாதிர்ந தே கச்சிச்சரீரம் பரிபாததே ।
அத்ய ராஜகுலஸ்யாஸ்ய த்வததீநம் ஹி ஜீவிதம் ॥

புத்ர - குழந்தாய்! தேசரீரம் - உம்முடம்பை, வியாதி: நகச்சித் பரிபாததே - வியாதி ஏதாவது பாதிக்கவில்லையே? அத்ய - இப்போது, அஸ்ய ராஜகுலஸ்ய ஜீவிதம் - இந்த ராஜகுலம் ஜீவித்திருப்பதே, த்வத் அதீநம் - உமது ஆதீனமாயிருக்கிறதே!

[969] த்ரவ்யம் நிந்த்யஸுராதி தைவதமதிக்ஷுத்ரம் ச பாஹ்யாகமா
த்ருஷ்டிர்தேவலகாஶ்ச தேஶிகஜநா: திக்திக்திகேஷாம் க்ரமம் । வேதா வேததநாஶ்ச தேஶிகஜநாஸ்தத்த்வம் ச
வேதாந்தகம் ப்ரஹ்ம ஶ்ரீதரமத்ர வேதவிஹிதம் கர்மேதி
ஜீவாதவே ॥

நிந்த்ய-உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்பட்ட, ஸுராதி-கள் முதலியது, த்ரவ்யம் - பூஜாத்ரவியம், தைவதம் ச - தேவதையோ, அதிக்ஷுத்ரம் மிகத்தாழ்ந்தது, பாஹ்யாகம: - வேதத்தைக்காட்டிலும் புறம்பானகாமிகாதிகள், த்ருஷ்டி: - சாஸ்திரம் தேசிகஜநா: - ஆசாரியர்களோ, தேவலகா: - பூசாரிகள், ஏஷாம் - இப்படிப்பட்டவர்களுடைய, க்ரமம் - முறையை, திக் திக் திக் - மிகவும் நிந்திக்கவேண்டும். வேதா: - வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள், தேசிகஜநா: - ஆசாரியர்களோ, வேததநா: - வேதங்களைத்தனம்போல் காப்பாற்றிக்கொண்டுவந்தபெரியவர்கள், தத்வம் ச - உண்மையான பரதத்வமோ, வேதாந்தகம் - வேதாந்தங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீதரம் ப்ரஹ்ம - ஸ்ரீயப்பதியான பரப்பிரம்மம், ஜீவாதவே - நாம் உய்யுவதற்கு, அத்ர - இங்கு, வேதவிஹிதம்-கர்ம - வேதங்களால் சொல்லப்பட்ட கர்மாக்கள், இதி - என்று,

968. ரா-அ-87-8.

[970] 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥

வ்ருத்தா: ஸ்த்ரிய: - முதிர்ந்தவயதுள்ள ஸ்திரீகளும், தருண்ய: ச- யௌவன வயதுள்ள ஸ்திரீகளும், ஸாயம் ப்ராத: - ஸமஹிதா: - மாலையிலும் காலையிலும் ஜாக்ரதையோடு கூடிக்கொண்டு, ராமஸ்யார்த்தே, பெருமாளுக்காக. யஶஸ்விந: - ஸம்ருத்தியை வேண்டினவர்களாயும், ஸர்வாந் தேவாந் - எல்லா தேவதைகளையும், நமஸ்யந்தி - வணங்குகிறார்கள்.

4-6-1 தீர்ப்பாரை

[971] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌂 𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍 ।
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥

த்ரிஸாமா - மூன்று விதமான ஸாமவேதங்களின் பிரிவுகளையுடையவர், ஸாமக: – ஸாமகானஞ் செய்கிறவன், ஸாம - தன்னைப் பாடுபவர்களுக்குப்பாபநாசகர், நிர்வாணம் - முக்தரானுருக்கு பாபத்தைநீக்கி ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறவர், பேஷஜம் - ஸம்ஸார வியாதிக்கு, பரம ஔஷதமானவர், பிஷக் - வைத்தியர், ஸம்ந்யாஸக்ருத் - ஸந்நியாஸத்தை உண்டாக்கினவர், ஶம: - சாந்தியையுண்டாக்கியவர், ஶாந்த: - ஶாந்தியையுடையவர், நிஷ்டா - தியானம் பண்ணுப்படுகிறவர், ஶாந்தி: - தியானஞ் செய்யுங்கால், மற்றவைகளை மறக்கச்செய்து சாந்தியடையச் செய்கிறவர், பராயணம் - தியானஞ் செய்கிறவர்களுக்குத் தன்னையடைதற்குத்தப்பாத உபாயமான பக்தியை மேன்மேலும் வளரச்செய்கிறவர்.

[972] 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌶𑍋𑌕𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌨 𑌜𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥

ராமஸ்ய ஸுஹ்ருத: ஸர்வே தே - பெருமாளுடைய நண்பர்கள் யாவரும், மூடசேதஸ: - புத்தி ப்ரமித்து, சோகபாரேணச ஆக்ராந்த: - சோகமென்னுஞ்சுமையால் அழுத்தப்பட்டதனல், ததா - அப்போது, சயனம் - படுக்கையிலிருந்து, நஜஹு: - எழுந்திருக்கவில்லை.

[973] 𑌪𑌰𑍋𑌵𑌢𑍋𑌵 529-வது இலக்கம் பார்க்க

[974] 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 153-வது இலக்கம்பார்க்க

---

970. ரா-அ-2-52. 971. ஸஹஸ்ரநாமம். 972, ரா-அ-41-20.

[975] யஸ்யாம்ஸ்தீவ 683-வது இலக்கம் பார்க்க

[976] நகாங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண நச ராஜ்யம் ஸுகாநிச ।
கிம் நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம் போகைர் ஜீவிதேநவா ॥

ஹே க்ருஷ்ண! - ஓ, கிருஷ்ண! விஜயம் - வெற்றியையாவது, ராஜ்யஞ்ச - இராஜ்யத்தையாவது, நகாங்க்ஷே - நான் விரும்புகிறதில்லை. ஸுகாநிச - சுகங்களையும், ந - விரும்புகுறதில்லை, ஹே கோவிந்த! ஓ! கோவிந்தா! ராஜ்யேந - இராச்சியத்தினாலே, கிம் - என்ன ?(பிரயோஜனம்), போகை: - போகங்களினாலாவது, ஜீவிதேநவா - உயிர் வாழ்வதினாலாவது, கிம் - என்ன? (பிரயோஜனம்).

[977] அயமஸ்மி மஹாபாஹோ ப்ரூஹி யத்தே விவக்ஷிதம் ।
கரிஷ்யாமி ஹிதத்ஸர்வம் யத்த்வம் வக்ஷ்யஸி பாரத ॥

மஹாபாஹோ - நீண்ட கைகளையுடைய, ஹே பாரத - ஓ யுதிஷ்டிரரே, அயம் அஸ்மி - நான் உன்னடியானாக இருக்கிறேன், தே - உமக்கு, விவக்ஷிதம்யத் - எது சொல்லக் கருதப்பட்டதோ, ப்ரூஹி - அதைச்சொல்லும், யத் - எதை, த்வம் - நீர், வக்ஷ்யஸி - சொல்லப் போகிறீரோ, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாவற்றையும், கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன், (என்று கண்ணன் அருளிச்செய்தார்.)

[978] நிர்குண: பரமாத்மாஸௌ தேஹம் தேவ்யாப்ய திஷ்டதி ।
தமஹம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞேயம் நாவமந்யே நலங்கயே ॥

அஸௌ - இந்த, நிர்குண: - ஹேய குணமில்லாத, பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவர், தே - உன்னுடைய, தேஹம் - சரீரத்தை, வ்யாப்ய வியாபரித்து, திஷ்டதி - இருக்கிறார், அஹம் - நான், ஜ்ஞானவிஜ்ஞேயம்-ஜ்ஞானத்தினால் அறியத்தகுந்த, தம் - அவரை, ந அவமந்யே- அவமதிக்கமாட்டேன், ந லங்கயே - தாண்டமாட்டேன். (என்று ஹநுமாரைப் பார்த்து பீமஸேனன் சொன்னான்.

4-6-2 திசைகின்ற

[979] கம்பீர: பரமோதேவ: ॥

பரம: தேவ: - பெருந்தெய்வம், கம்பீர: - மிகுந்த கம்பீரஸ்வபாவமுடையவன்.

---

976. ஸ்ரீ கீதை. 1-32. 977, 978. பாரதம்.

[680] ஆமா ஆமா 420-வது இலக்கம் பார்க்க

4-6-3 இதுகாண்மின்

[981] அத்யாபயாமாஸ பித்ரூந் சிசுராங்கிரஸ: கவி: ।
புத்ரகா இதி ஹோவாச ஜ்ஞாநேந பரிக்ருஹ்ய தாந் ॥

சிசு: - குழந்தையான, ஆங்கிரஸ: கவி: - அங்கிரஸ்ஸின் பிள்ளையான சுக்கிராசாரியர், பித்ரூந் - பித்ருக்களை, அத்யாபயாமாஸ - அத்யயனம் பண்ணிவைத்தார். தாந் - அவர்களை, ஜ்ஞாநேந - ஜ்ஞானத்தினுல், பரிக்ருஹ்ய - ஸ்வீகரித்து, புத்ரகா இதிஹோவாச - பிள்ளைகாள் வாரிகோள் என்றூர்.

[982] தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா ।
உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வதர்சிந: ॥

தத்வதர்சிந: - (ஆத்ம) தத்துவத்தையறிந்த, ஜ்ஞாநிந: - பிரஹ்ம ஞானிகள் (யத்) ஜ்ஞாநம் - (எந்த) பிரஹ்மஞானத்தை, தே - உனக்கு, உபதேக்ஷ்யந்தி - உபதேசஞ் செய்வார்களோ, தத் - அந்த ஜ்ஞானம், ப்ரணிபாதேந - ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தினுலேயும் பரிப்ரச்நேந - செவ்வையாய் கேட்பதினுலேயும், ஸேவயா - ஆசாரிய சேவையினுலும், வித்தி - (உபதேசிப்பார்களென்று) அறிந்துகொள்.

[983] ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் ।
ரக்ஷிஷ்யதீதி விச்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணம் ததா ॥

ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: - பகவானுக்கு அநுகூலனுயிருப்பேனென்ற ஸங்கல்பமும், ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் - ப்ரதிகூலமாயிருப்பதைத் தவிர்தலும், ரக்ஷிஷ்யதி இதி விச்வாஸ: - நம்மைக்காப்பாற்றுவானென்றவிசுவாசமும், கோப்த்ருத்வவரணம்ததா - 'நீ இரக்ஷகனுக ஆகக் கடவாய்'' என்று வரிப்பதும், (கார்ப்பண்யம் இவை ஐந்தும் ப்ரபத்தியின் அங்கங்கள்)

4-6-7 அணங்கு

[985] வேதைச்ச ஸர்வைரஹமே 590-இலக்கம் பார்க்க

[985] ஸர்வயஜ்ஞாவேதைத் 613-வது இலக்கம் பார்க்க

---

981. மாகவம். 982. ஸ்ரீ கீதை. 4-33. 984. பகவத்சாஸ்த்ரம்.

[986] நதா: ஸ்ம ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர சாச்வதீ।
தமாத்யந்தமசேஷஸ்ய ஜகத: பரமம் ப்ரபும்॥

யத்ர - எவரிடத்தில், ஸர்வவசஸாம் - எல்லா சப்தங்களுக்கும், ப்ரதிஷ்டா - தாத்பர்யமோ, அசேஷஸ்ய ஜகத: - எல்லா உலகத்துக்கும், ஆத்யந்தம் - ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்கிறவரும், பரமம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டரும், ப்ரபும் - ஸர்வேச்வரனுமான, தம் - அந்த, கோவிந்தனை, நதா: ஸ்ம - ஸேவிக்கின்றோம்.

4-6-8 வேதம் வல்லார்

[987] ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி

ஸ: - அந்த அமாநவன், ஏநாந் - முக்தர்களை, ப்ரஹ்ம கமயதி - பிரம்மத்தினிடம் அழைத்துச் செல்லுகிறான்

4-6-9 கீழ்மையினால்

[988] நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந 787-வது இலக்கம் பார்க்க

[989] ஸ்யாதேதத்யதி மோஹநம் 843-வது இலக்கம் பார்க்க

4-6-10 உன்னித்து

[990] ஜ்ஞாத்வா ஸ்வப்ரக்ருதி 18-வது இலககம் பார்க்க

(991) அநந்யதைவத்வமியம் க்ஷமா ச பூமௌ ச சய்யா நியமச்ச தர்மே। பதிவ்ரதாத்வம் விபலம் மமேதம் க்ருதம் க்ருதக்நேஷ்விவ மாநுஷாணாம்॥

அநந்யதைவத்வம்- இதானை தேவதையாய் எண்ணுமலிருப்பதும், இயம் க்ஷமாச - இந்த பொறுமையும், பூமௌ சய்யாச - பூமியில் படுக்கையும், தர்மேநியமச்ச - நியாய மார்க்கத்தில் ஸ்திரபுத்தியும், பதிவ்ரதாத்வம் - பர்த்தாவையே விரதமாயுடைமையும் (இவை முதலான) மம இதம்-என்னுடைய ஸமஸ்தவிரதானுஷ்டானமும், மாநுஷாணும் - மனிதருக்குள், க்ருதக்நேஷு - செய்நன்றி மறப்பவர்களிடத்தில், க்ருதமிவ - செய்யப்பட்ட நற்செய்கை போல், விபலம் - வியர்த்தமாயிற்று.

---

986. வி-பு-1-14-23. 987. சாந்-உப-4-15.
991. ரா-ஸு-28-12.

(992) 𑌗𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌸𑌹 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥

புரோஹிதே கதே - புரோஹிதர் புறப்பட்டுப் போன பிறகு, ராம: - பெருமாள், ஸ்நாத: - ஸ்நாநஞ் செய்து, நியதமானஸ: - சுத்த மானமனதையுடையராகி, விஶாலாக்ஷ்யா பத்ந்யா ஸஹ - விசாலமான நேத்ரங்கள் உள்ள பத்நியுடன் கூட, நாராயணமுபாகமத் - நம் பெருமாளை உபாஸித்தார்.

(993) 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌨𑌷𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ।
𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥

நாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு - அநேகவித புஷ்பங்களின் நல்லவாஸனையுடன் கூடியதான, தஸ்ய - அந்த சித்திரகூட பர்வதத்தினுடைய, உபவநஷண்டேஷு - அநேக உத்யானங்களில், விஹ்ருத்ய - விளையாடி, ஸலிலக்லிந்நா - வியர்வையுண்டாகி வாட்டமடைந்தவளாய், தவ - தேவரீருடைய, அங்கே - மடியில், ஸமுபாவிஶம் - படுத்துக் கொண்டேன் (என்று திருவடியிடம் “பெருமாளிடம் தெரிவி” என்று பிராட்டியருளிச்செய்தாள்.)

(994) 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿 𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥

தஶக்ரீவ - அடே ராவணா! ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, அஸந்தேசாத் - (அபராதிகள் விஷயத்தில் சபியென்று) நியமனமில்லாமையாலும், தபஸ: - (பாதிவ்ரத்திய ரூபமான) தபஸ்ஸினுடைய, அநுபாலநாத் - பரிபாலனத்தாலும், பஸ்மார்ஹ - தஹிக்கப்படுவதற்குத் தகுந்தவனே! தேஜஸா - பாதிவ்ரத்திய தேஜஸ்ஸால், த்வா பஸ்ம - உன்னை சாம்பலாக, நகுர்மி - செய்யேன்.

(995) [illegible] 236-வது இலக்கம் பார்க்க.

(996) [illegible] 170-வது இலக்கம் பார்க்க.

(997) [illegible] 575-வது இலக்கம் பார்க்க.

ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

992. ரா-அ-6-1. 993. ரா-ஸு-38-12.
994. ரா-ஸு-22-20.

சீலமில்லாப்பிரவேசம்.

(998) ஏதைர்நிமித்தைரபரைஶ்ச ஸுப்ரூ: ஸம்போதிதா ப்ராகபி ஸாது ஸித்தை: । வாதாதபக்லாந்தமிவ ப்ரணஷ்டம் வர்ஷேண பீஜம் ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ ॥

ஏதை; - இந்த நிமித்தை: - நிமித்தங்களாலும், ப்ராக் ஸாது - முன்பு நன்றாக, ஸித்தை: - ஸத்தித்திருக்கிற, அபரை: - வேறான (நிமித்தங்களாலும்) ஸம்போதிதா - சீக்கிரம் தன் நாயகாகமனவார்த் யுண்டாகப்போகிறதென்று) அறியப்பட்டவளும், ஸுப்ரூ: - நற்புருவ முடைய (பிராட்டி) வாதாதபக்லாந்தம - காற்றினாலும், வெயிலினா லும் வாட்டப்பட்டதாதலால், ப்ரணஷ்டம் - மிக அழிந்திருக்கிற, பீஜம் - பயிர், வர்ஷேணேவ - மழையினாலேபோல், ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ - ஸந்தோஷித்தாள்.

(999) ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே ஹா ராமமாத: ஸஹ மே ஜநந்யா । ஏஷா விபத்யாம்யஹமல்பபாக்யா மஹார்ணவே நௌரிவ மூடவாதா ॥

மே ஜநந்யாஸஹ - என்னுடைய தாயோடு கூட, ஹாராமமாத: - ஓ ராமமாதாவான (கௌஸல்யே) ஹா ஸுமித்ரே - ஓ ஸுமித்ரே! ஹா ராம - ஓ ராமா! ஹாலக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மண! அல்பபாக்யா - மந்த பாக்யமுடைய, ஏஷா அஹம் - இந்த நான், மஹார்ணவே - பெருங்கடலில், மூடவாதா - சுழல் காற்றினால், நௌரிவ - ஓடம்போல் விபத்யாமி - ஆபத்தை அடைகிறேன்.

(1000) ரமேவ ச்லோகம் 433-வது இலக்கம் பார்க்க

(1001) கஜம்வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வா வநமாஶ்ரிதா । நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதா ॥

வநமாச்ரிதா - (இயற்கையாலே பயங்கரமான) வநத்தையடைந்த, ஸீதை, கஜம் வா - யானைத்திரளையும், ஸிம்ஹம்வா - சிம்ஹத்திரளை யும், வ்யாக்ரம்வா - புலித்திரளையும், வீக்ஷ்ய - பார்த்தும், ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, பாஹூ ஸம்ஶ்ரிதா - கைகளை ஆச்ரயித்திருக்கிறளா கையால், ஸந்த்ராஸம் - பயத்தை, நாஹாரயதி - கொள்ளாதிருக் கிறாள்.

998. ரா-ஸு-29-6. 999. ரா-ஸு-28-8. 1001. ரா-அ-66-20

(1002) பகவத்பலேந பகவத்வீர்யேண பகவத்தேஜஸா பகவத: கர்மணா பகவத: கர்ம கரிஷ்யாமி ॥

பகவானுடைய பலத்தினாலும் வீர்யத்தினாலும் தேஜஸ்ஸினாலும் கர்மாவினாலும் பகவத் கைங்கரிய ரூபமான கர்மாக்களைச்செய்கிறேன்.

(1003) நைவ கிஞ்சித் பரோக்ஷந்தே ப்ரத்யக்ஷோऽஸி ந கஸ்யசித் । நைவ கிஞ்சிதஸித்தந்தே ந ச ஸித்தோऽஸி கஸ்யசித் ॥

தே - தேவரீருக்கு, பரோக்ஷம் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படாத வஸ்து, கிஞ்சித் - ஒன்றும், நைவ - இல்லை, கஸ்யசித் - நப்ரத்யக்ஷ: அஸி - நீ யொருவர்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகாய், தே - தேவரீருக்கு, அஸித்தம் கிஞ்சித் நைவ - அஸித்தமான வஸ்து ஒன்றுமில்லை, கஸ்யசித் - நசஸித்த: அஸி - நீ யொருவருக்கும் ஸித்தனாகாய்.

(1004) தம் பத்மதளபத்ராக்ஷம் ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம் ।
தந்யா: பச்யந்தி மே நாதம் க்ருதஜ்ஞம் ப்ரியவாதிநம் ॥

பத்மதள பத்ராக்ஷம் - விகஸித்த தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடையவனும், ஸிம்ஹவிக்ராந்த காமிநம் - ஸிம்ஹத்தின் நடையையுடையவனும், க்ருதஜ்ஞம் - செய்த நன்றியை யுணருகிறவனும், ப்ரியவாதினம் - நல் வார்த்தையைக் கூறுபவனுமான, தம் - அந்த, மே நாதம் - என்னுடைய பர்த்தாவை, தந்யா: - புண்யம் செய்த மஹாபுருஷர்கள், பச்யந்தி - பார்க்கிறார்கள்.

4-7-2 கொள்ள.

(1005) ஆநந்தமய:

ஆனந்தப்ராசுரம் ப்ரம்மம்

(1006) ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம 62-வது இலக்கம் பார்க்க

(1007) ய ஏஷு ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி காமங்காமம் புருஷோ நிர்மிமாண: ॥

ஏஷு - இந்த பூதங்கள், ஸுப்தேஷு - தூங்கினபொழுது, ய: புருஷ: - எந்தப்புருஷன், காமம் - இஷ்டங்களை, நிர்மிமாண: - ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டு, ஜாகர்த்தி - விழித்துக்கொண்டிருக்கிறானே.

1003. ஜிதந்தா. 1004. ரா-ஸு-25-16. 1007. கட-உப-2-5.

(1008) நஜீவேயம் 436-வது இலக்கம் பார்க்க

(1009) ப்ரஸீதந்து ப⁴வந்தோ மே ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா।
யதீ³த்³ருʼஶைரஹம் விப்ரைருபஸ்தே²யைருபஸ்தி²த:॥

அஹம் - நான், உபஸ்தேயை: - வந்து அடையத்தகுந்த, ஈத்ருசை: விப்ரை: - இப்படிப்பட்ட பிராமணர்களால், யத் உபஸ்தித: - (நான்) அடையப்பட்டேன் என்பது, மம - எனக்கு, ஏஷ: - இது, அதுலா - மிகவும், ஹ்ரீ: - லஜ்ஜையாயிராநின்றது, பவந்த: - நீங்கள், மே ப்ரஸீதந்து - என் அபராதத்தைப் பொறுக்க வேண்டும், (என்று ப்ரார்த்தித்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.)

4-7-3 ஈவிலாத.

(1010) நாஹந்து க்ஷீயதே தஸ்ய 226-வது இலக்கம்பார்க்க

4-7-4 காணவந்து.

(1011) தேஹி மே த³தா³மி 939 வது இலக்கம் பார்க்க

(1012) தது³பர்யபி பா³த³ராயண: ஸம்ப⁴வாத்॥

ஸம்பவாத் - உபாஸநஸாமக்ரியுண்டாகையாலே, தது பரி அபி - மநுஷ்யர்களுக்கு மேலுள்ள தேவதைகளுக்கும் (உபாஸநத்தில், அதிகாரமுண்டென்று) பாதராயண: - பாதராயணர். (சொல்லுகிறார்)

4-7-5 அப்பனே.

(1013) ஸமுத்³ரம் ராக⁴வோ ராஜா ஶரணம் க³ந்துமர்ஹதி।
கா²நித: ஸக³ரேணாயமப்ரமேயோ மஹோத³தி⁴:॥

அயம் அப்ரமேய: - இந்த அளவிடக்கூடாத, மஹோததி: - ஸமுத்ரமானது, ஸகரேண - ஸகரர்களாலே, காநித: - வெட்டப்பட்டது, ஸமுத்ரம் - ஸமுத்திரத்தை, ராஜா - ராஜாவான, ராகவ: - இராகவன், சரணம் கந்தும் - சரணமடைவதற்கு, அர்ஹதி - தகுந்தவர்.

4-7-8 கண்டுகொண்டு.

(1014) க்ஷுத்³வாக்ஷவங்க்ஷஜவர்ம்ம ஹ்ருʼதய ந்த்ய ஜந்மாஹ ப்ரயாஸஸ்ரிதத்ருʼஷ்டி
நிவேஶக்ஷய்ய ஸ்தாந:। ஹ்ருʼஷ்ட்யைஶ்யஸ்தாம்ஸவணநாயவ
ரேதஹ ப்ரஸ்தாவாக்ஷண்ய வீர ரக்ஷிதாநி தவாமரேதா
ஜ்ஞ்யஷ்டி॥

1009. ரா-ஆ-10-9.
1012. உத்-மீ-ஸூ-1-3-25.
1013. ரா-யு-14-31.
1014. மாலதீமாதவநாடகம்.

தவத் - உன்னுடைய, பாதபங்கஜ - தாமரை போன்ற பாதங்களை, பரிக்ரஹ - அடைவதாலே, தந்யஜந்மா - பிறப்பையுடையவனாக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், இதி - என்று, அபிநிவேச - ஆசையினால், கதார்த்யமாந: - மகாக்லேசத்தை அடைந்தவனாய், ந்ருமாம்ஸ - மனித மாம்ஸத்தை, பணநாய - பெறுவதின் பொருட்டு, பரேத பூமௌ - மயானத்திலே, ப்ராம்யந் - சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற நான், ஹேபீரு - ஓ பயமுள்ளவளே! தவ - உன்னுடைய, ருதிதாநி - அழுகைக்குரலை ஆகர்ண்ய - கேட்டு, ஆகத: அஸ்மி - வந்தவனாயிருக்கிறேன்.

(1015) ஈஹௌஷவுஃ 22-வது இலக்கம் பார்க்க

(1016) வஊதகுஷாஜ 278-வது இலக்கம் பார்க்க

4-7-9 இடகிலேன்.

(1017) நக்ஷாவஶ்ரூஜி 767-வது இலக்கம் பார்க்க

4-7-10 சக்கரத்தண்ணலே.

(1018) வரஊவஷஊவஷ: 529-வது இலக்கம் பார்க்க

4-7-11 தழுவிநின்ற.

(1019) வக்ஷியிமஹதா ஜடிலொ ஹரதக்ஷாம் வ்ரதீக்ஷதெ। வாஷா
கெதெ வாரஷ்க்ரத்ய ஷவஃமு ஈாஶஊமஹ்ரமெஹ ॥

பாத: - பரதனே, (தபஸ்விகளின் வ்ரதத்தை யனுஷ்டித்துக் கொண்டு) ஜடில: - ஜடைமுடியுடையவனாய், பங்கதிக்த: - தேகமெங்கும், அழுக்கடைந்தவனாய், த்வாம் ப்ரதீக்ஷதே - உன் வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான், தே பாதுகே புரஸ்க்ருத்ய - உன் பாதுகைகளை முன்னிட்டு (ராஜ்யபாரஞ் செய்து வருகிறான்) க்ருஹே - (உன் வீட்டில்) ஸர்வஞ்ச - எல்லோரும், குஶலம் - ஸௌக்யமாயிருக்கிறார்கள்.

4-8 ப்ரவேசம்.

(1020) ந தெஹம் நவ்ராணாநு நவஸாவஜமெஶஷாஹிஜஷிதம்
நவாதூாநடி நாந்க்ருதிஜவி தவ மெஶஷக்ஷவிஹவாஜ।
ஊஹிஹுஃதம் நாயக்ஷணஜவி ஸமெஹ யாதாஶதயா
விநாஶம் தஷ்த்ரம் ஜயாஜயந விஜ்ஞாவநஜிஷ்டி ॥

1019. ரா-யு-127-5 1020. ஸ்தோத்ரரத்நம்-57

தவ - உன்னுடைய, சேஷத்வவிட்வாத் - சேஷத்வமாகிற பெருமைக்கு, பஹிர்பூதம் - புறம்பாயுள்ள, தேஹம் - அந்தரங்கமான சரீரத்தையும், நஸஹே-வேண்டேன், ப்ராணாந்சச - தேஹத்திற்குத்தாரகமான ப்ராணங்களையும் சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாகில் வேண்டேன். அசேஷாபிலஷிதம் - எல்லாருக்கும் ஆசைப்படத்தகுந்த, நஸுகம் - ஸுகத்தையும் சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாயாகில் வேண்டேன், ஆத்மாநம் நச - சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாயாகில் ஆத்மாவையும் வேண்டேன், அந்யத் கிமபி - பின்னும் வேறொன்றையும், நஸஹே - சேஷவத்திற்கு புறம்பாயாகில் வேண்டேன், நாத - ஸர்வசேஷியானவனே! க்ஷணமபி - க்ஷண காலத்திலும், நஸஹே - ஸஹிக்கிலேன். தத் - அந்த வஸ்துக்கள், சததா விநாசம் யாது - அநேக விதமாய் விநாசத்தை யடையட்டும், மதுமதந! - ஓ மதுஸூதனனே! இதம் - இந்த, விஜ்ஞாபனம் - விண்ணப்பமானது, **ஸத்யம்** - மெய்யானது

(1021) நஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை: । வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம் ॥

மஹாரதம் ராமம் விநா - மஹாரதனாகிய பெருமாளைப்பிரிந்து, ராக்ஷஸீமத்யே வஸந்த்யா: மே - அரக்கர் மத்தியியில் வஸிக்கின்ற எனக்கு, ஜீவிதேந அர்த்த: நஹி - ப்ராணனால் பிரயோஜனமில்லை அர்த்தை: நைவ - அர்த்தங்களாலும் பிரயோஜனமில்லை, நசபூஷணை:- ஆபரணங்களாலுமொரு ப்ரயோஜனமில்லை.

4-8-1 ஏறாளுமிறையோனும்.

(1022) சநந்த்ராவவேணாஹ 779-வது இலக்கம் பார்க்க

(1023) மஹாவ்ருக்ஷஸமாவேஶ்வ வஸுவநாநவாயிதா ।
மஹேஶ்வர மஹேந்த்ராதி ஸமாக்யாவத்ர நிஷ்பலா ॥

பலவந்மாநபாதிதா-பலவத்தரமான பிரமாணங்களாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, மஹேஶ்வர மஹேந்த்ராதி ஸமாக்யா அபி - "மஹேஶ்வரன், மஹேந்தரன்" என்கிற பெயரும் அத்ர - இங்கு, (ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்காட்டிலும் மற்ற தேவதைகளிடத்தில்) மஹாவ்ருக்ஷ ஸமாக்யா இவ - கள்ளிக்கு 'மஹாவ்ருக்ஷ மென்கிற பெயர்போல, நிஷ்பலா - பிரயோஜன மற்றது

1021. ரா-ஸு-26-5.

(1024) 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯-
𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌢-
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

அஸ்மின் லோகே - இவ்வுலகத்தில், ஸாம்ப்ரதம் - இக்காலத்தில், குணவாந்க: - ஸௌசீல்யகுணமுடையவர் யார்? வீர்யவாந்க: - மிகுந்தவல்லமையை யுடையவர் யாவர்? தர்மஜ்ஞ: ச - தர்மங்களையுணர்ந் யாவர்? க்ருதஜ்ஞ: ச - நன்றியையுணர்ந்தவர் யாவர்? ஸத்யவாக்ய: க: - உண்மையை யுரைக்கின்றவர் யாவர்? த்ருடவ்ரத: - வ்ரதங்களைத் தவறாது அநுஷ்டிக்கின்றவர் (அல்லது ஸ்திரசித்த முடையவர்) யாவர்

(1025) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌯𑌶𑍋 𑌲𑌭𑌸𑍍𑌵 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍𑌭𑍁𑌙𑍍-
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌮𑌯𑍈𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍 ॥

தஸ்மாத் - ஆகையினாலே, த்வம் - நீ, உத்திஷ்ட - (யுத்தத்திற்கு) எழுந்திரு, ஶத்ரூன் - ஶத்ருக்களை, ஜித்வா - ஜயித்து, யஶ: - கீர்த்தியை, லபஸ்வ - அடைவாயாக. ஸம்ருத்தம் - (ஸகலபோகங்களால்) நிறைந்திருக்கிற, ராஜ்யம் - இராஜ்யத்தை, புங்க்ஷ்வ - அனுபவி, ஏதே - இவர்கள், மயைவ - என்னாலேயே, பூர்வமேவ - முன்னாலேயே, நிஹதா: - கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஹே ஸவ்யஸாசிந் - இடது கையினாலேயும், பாணங்களைப் பிரயோகிக்கும் வல்லமையுள்ளவனே! (அர்ஜுநா) நிமித்த மாத்ரம் - எனக்கு நீ ஒரு ஆயுதம்போல் நிமித்தமாக மட்டும், பவ - இரு.

(1026) 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥

பலம் - ராக்ஷஸஸைந்யத்தை, ராமேண - ஸ்ரீ ராமனால், சிந்நம் - அறுக்கப்பட்டதாகவும், பிந்நம் - பிளக்கப்பட்டதாகவும், ஶரை: - தக்தம் - பாணங்களால் கொளுத்தப்பட்டதாகவும், ப்ரபக்நம் - முறியடிக்கப்பட்டதாகவும், ஶஸ்த்ரபீடிதம் - கத்தி முதலிய ஆயுதங்களால் வெட்டுண்டதாகவும், தத்ருஶு: - பார்த்தார்கள், ஶீக்ரகாரிணம் - வெகு ஶீக்கிரம் இவ்விதம் செய்கிற, ராமம் - ஸ்ரீ ராமனை, ந - பார்க்கவில்லை.

1024. ஸங்க்ஷேபம். 1025. ஸ்ரீகீதை-11-33.
1026. ரா-யு-94-12.

(1027) யஜ்ஞவிக்நகரம் ஹந்யாம் பாண்டவாநாம் ச துர்ஹ்ருதம் ॥

யஜ்ஞவிக்நகரம் - யக்ஞத்திற்கு விக்னஞ் செய்கிறவனையும், பாண்டவாநாம் - பாண்டவர்களுக்கு, துர்ஹ்ருதம் ச - நலிவு செய்வாரையும், ஹந்யாம் - நலிவேன் (என்று கண்ணன்பாசுரம்.)

(1028) த்விஷதந்நம் ந போக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவ போஜயேத் ।
பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந் மம ப்ராணா ஹி பாண்டவா: ॥

த்விஷதந்நம் - ஶத்ருவின் அந்நமானது, நபோக்தவ்யம் - புஜிப்பிக்கத்தக்கதன்று, த்விஷந்தம் - ஶத்ருவையும், நைவபோஜயேத் - புஜிப்பிக்கவேகூடாது, ராஜந்! - ஓ துர்யோதநனே! பாண்டவாந் - பாண்டு புத்ரர்களை, த்விஷஸே - நீ த்வேஷிக்கிறாய், பாண்டவா: - பாண்டுபுத்ரர்கள், மம - எனக்கு, ப்ராணாஹி - மிகவும் இஷ்டமானவர்களன்றோ?

4-8-2. மணிமாமை.

(1029) நகஶ்வஜ்ஞாவராயத்ரி 284-வது இலக்கம் பார்க்க

(1030) ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: 735-வது இலக்கம்பார்க்க

(1031) ஆபரணஸ்யாபரணம் ப்ரஸாதநவிதே: ப்ரஸாதந
விஶேஷ:। உபமாநஸ்யாபி ஸகே ப்ரத்யுபமாநம்
வபுஸ்தஸ்யா: ॥

ஹேஸகே - தோழனே! தஸ்யா: - அந்த ஊர்வசியினுடைய, வபு: - சரீரமானது, ஆபரணஸ்ய - பூஷணத்திற்கும், ஆபரணம் - பூஷணமாயிருக்கும், ப்ரஸாதநவிதே: - வஸ்த்ராதி அலங்காரத்திற்கும், ப்ரஸாதந விஶேஷ:- அதிசயமான அலங்காரவிசேஷமாயிருக்கும், உபமாநஸ்ய - உபமானத்திற்கும், ப்ரத்யுபமாநம் - நேரான உபமானமாயிருக்கும் (இவளுடைய முகாதிகளைக்கொண்டு சந்திராதிகளை யறியலாமாயிருக்குமென்றபடி.)

(1032) ரூபதாஶ்வ ஸர்வதாஶ்வ 735-வது இலக்கம் பார்க்க

(1033) அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி 22-வது இலக்கம் பார்க்க

1028. பார-உத்-74-27. 1031. விக்ரமோர்வசீயநாடகம்.

4-8-3. மடநெஞ்சால்.

(1034) க்ருஷ்ணஸ்து தத்ஸ்தநம் காடம் கராப்யாமதிபீடிதம் ।
க்ருஹீத்வா ப்ராணஸஹிதம் பபௌ கோபஸமந்வித: ॥

கிருஷ்ணஸ்து - கிருஷ்ணனோவென்றால், கோபஸமந்வித: - கோபத்தோடு கூடினவராய், கராப்யாம் - கைகளால், அபிபீடிதம் - மிகவும் பீடிக்கப்பட்டதும், காடம் - நெருக்கமுள்ளதுமான, தத்ஸ்தனம் - அந்த பூதனையின் ஸ்தனத்தை, க்ருஹீத்வா - பிடித்து, ப்ராணஸஹிதம் - ப்ராணனுடன், பபௌ - பானம்பண்ணினார்.

(1035) ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ॥

ஸ்ரீமாந் - பெரிய பிராட்டியாருடன் கூடினவராய், க்ஷீரார்ணவநிகேதந: - திருப்பாற்கடலை வாஸஸ்தானமாகவுடையராய், ஏஷநாராயண: - பரமாத்மஸ்வரூபியான இந்தக் கண்ணன், நாகபர்யங்கம் - திருவனந்தாழ்வானாகிய கட்டிலை, உத்ஸ்ருஜ்ய - (தனக்குமுந்தி அவதரிக்கும்படி) போகவிட்டு, மதுராம்புரீம் - மதுரை என்கிற பட்டணத்திற்கு, ஆகதோஹி - எழுந்தருளினானன்றோ?

(1036) உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: ।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: ॥

அவ்யய: - நாசமற்ற, ஈஶ்வர: - ஈஶ்வரனாகிய (யஜமானன்), ய: - எந்த ஆத்மாவானவர், லோகத்ரயம் - மூன்றுலகங்களையும், ஆவிஶ்ய - ப்ரவேசித்து, பிபர்த்தி - இரக்ஷிக்கிறாரோ, (ஸ:) - அப்படிப்பட்ட, உத்தம:புருஷஸ்து - பரமபுருஷனானவர், அந்ய: - க்ஷராக்ஷரங்களைப்பார்க்கிலுமன்னியராயும், பரமாத்மேதி - பரமாத்மாவாகவும், உதாஹ்ருத: - வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

4-8-4. நிறைவினால்.

(1037) ஸுஜாதவ்யம் ஜந: ஸ்ரீமாந் உத்வ்ருத்த நிரீக்ஷண: ।
ஸகலஸ்த்ரிரோ யதீ ஸிஷீ கநகாமயா ॥

1034. வி-4-5-5-9. 1035. ஹரிவம்ஸம்-113-62.
1036. ஸ்ரீகீதை 15-17, 1037. ரா-அ-18-12.

அஜாதவ்யஞ்ஜந: - யௌவந லக்ஷணங்கள் உண்டாகாதவனும், ஸ்ரீமான் - அதிஸௌந்தர்யமுடையவனும், பத்மபத்ரநிபேக்ஷண: - தாமரையிதழ் போன்ற திருக்கண்களையுடையவனும், ஏகவஸ்த்ரதர: - ஒரே வஸ்திரம் தரித்தவனும், தந்வீ - உத்தமமான தநுஸ்ஸையுடையவனும், ஶிகீ - அழகிய குடுமியுடையவனும், காஞ்சமாலயா - பொற்பூணூலுடன் கூடியவனுமாய் (ஜ்வலிக்கும் பெருமாள்)

4-8-5. தளிர்நிறத்தால்.

(1038) பூர்ணசந்த்ராநநாம் ஸுப்ரூம் சாருவ்ருத்தப
யோதராம் । குர்வந்தீம் ப்ரபயா தேவீம் ஸர்வா
விதிமிரா திஶ: ॥

பூர்ணசந்த்ராநநாம் - நிறைமதிக்கொப்பான முகமுடையவளும், ஸுப்ரூம் - நற்புருவமுடையவளும், சாருவ்ருத்தபயோதராம் - அழகாயும் வட்டமாயும் இருக்கிற ஸ்தனங்களையுடையவளும், தேவீம் - பிரகாசமுள்ளவளும், ப்ரபயா - தன் ஒளியால், ஸர்வா:திஶ: - எல்லா திக்குகளையும், விதிமிரா: - இருளில்லாதபடி, குர்வந்தீம் - செய்கிறவளும்.

(1039) நோபலேபே ச பூர்வேஷாம்ருணநிர்மோக்ஷஸாத
நம் । ஸுதாபிதாநம் ஸ ஜ்யோதிஸ்ஸத்யஶ்ஶோகத
மோபஹம் ॥

ஸ: - அந்த தசரதர், பூர்வேஷாம் - தமது பித்ருக்களுடைய, ருணநிர்மோக்ஷஸாதநம் - கடனைத் தீர்ப்பதற்குக் காரணமானதும், ஸத்ய: - உடனே, ஶோகதமோபஹம் - வருத்தம், இருள் இவைகளைப் போக்க வல்லதுமான, ஸுதாபிதானம் - பிள்ளையென்று பேர்பெற்ற, ஜ்யோதி: - ஒரு தேஜஸ்ஸை, நச உபலேபே - அடையவில்லை.

(1040) அஶ்ருபூர்ணமுகீம் தீநாம் க்ருஶாமநஶநேந ச ।
ஶோகத்யாநபராம் தீநாம் நித்யம் து:கபராயணாம் ॥

அஶ்ருபூர்ணமுகீம் - கண்ஜலத்தால் நிறைந்த முகமுடையவளும், தீநாம் - இரங்குவதற்குரியவளும், அநஶநேந - ஆஹாரமின்மையால், க்ருஶாம் - இளைத்திருப்பவளும், ஶோகத்யாநபராம் - வியஸனம் சிந்

1038. ரா-ஸு-15-28. 1039. ரகுவம்ஸம் 10-2.
1040. ரா-ஸு-15-23.

தை இவைகளிலேயே விருப்பமுற்றிருப்பவனும் (அதனால்), தீராம் - தைரியமிழந்தவனும், நித்யம் - எப்போதும், துக்கபராயணும் - துக்கத்தைப் பாராட்டுகிறவனும்.

(1041) 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾𑌵𑌾 420-வது இலக்கம் பார்க்க

(1042) 𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 440-வது இலக்கம்பார்க்க

4-8-6. அறிவினுல்.

(1043) 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑌤𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵
𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 । 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪
𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀 ॥

ததः - பிறகு, யதः - எந்தப்புருஷனிடத்திலிருந்து, புராணீ - வெகு காலமாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற, ப்ரவர்த்தி: - ஸம்ஸாரப்ரவிருத்தியானது, ப்ரஸ்ருதா - பரவியிருக்கிறதோ, தமேவ ஆத்யம் புருஷம்- அந்த ஆதிபுருஷனையே, ப்ரபத்யே (இதி) சரணாகதி யடைகிறேனென்று. (ஏகாந்த பக்தியினுல்) யஸ்மிந் - எந்த ஸ்தானத்தில் (ஸ்தானத்தை), கதா: - அடைந்தவர்கள், பூய: - மறுபடியும், நநிவர்த்தந்தி - திரும்பி (ஸம்ஸாரத்திற்கு) வருகிறதில்லையோ, தத்பதம் - அந்த ஸ்தானமானது, பரிமார்கிதவ்யம் - தேடத்தக்கது.

(1044) 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 । 𑌤𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥

ஹே பாரத ! - ஓ பாரதவம்சத்தில் உதித்தவனே !, ஸர்வபாவேந- தேகேந்திரியாதிகளால், தமேவ - அந்த ஈஸ்வரனைத்தானே, ஶரணம் - ரக்ஷகமாக, கச்ச - அடை, தத்ப்ரஸாதாத் - அந்த ஈஸ்வரக்ருபையினுலே, பராம் - உத்தமமான, சாந்திம் - ஸர்வகர்ம பந்த நிவிருத்தியையும், சாஸ்வதம் - நித்தியமான, ஸ்தாநம் - பரமபதத்தையும், ப்ராப்ஸ்யஸி - அடைவாய்.

(1045) 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍇 6-வது இலக்கம் பார்க்க

(1046) 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑍋𑌽𑌨𑌲𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌖𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌰𑍇𑌵 𑌚 । 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 ॥

1043. ஸ்ரீ கீதை 15-4. 1044. ஸ்ரீ கீதை 18-62.
1046. ஸ்ரீ கீதை 7-4.

மே - என்னுடைய, இயம் ப்ரக்ருதிரேவச - இந்த மாயைதானே, பூமி: - பூமி, ஆப: - ஜலம், அநல: - அக்கினி, வாயு: - காற்று, கம் - ஆகாசம், மந: - மனஸு, புத்தி: - புத்தி, அஹங்கார: - அகங்காரம், இதி அஷ்டதா பிந்நா - இப்படி யெட்டுவிதமாய் பிரிந்திருக்கிறது.

(1047) 𑌅𑌪𑌰𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

ஹே மஹாபாஹோ - ஓ! புஜபலமுள்ளவனே! இயம் - இது (கீழ்குறித்த எட்டுவிதமான பிரகிருதி) அபரா - நிகிருஷ்டமானது, இதஸ்து - இதைப் பார்க்கிலும் அந்யத் - வேருனதும், யயா - எந்தப் பிரகிருதியினுலே, இதம் ஜகத் - இந்தப் ப்ரபஞ்சமானது, தார்யதே - தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, (தாம்) அப்படிப்பட்டதும், ஜீவபூதாம் - ஜீவஸ்வரூபமானதும், மே - என்னுடைய அதீனமானதுமான, ப்ரக்ருதிம்-ப்ரக்ருதியை, பராம் - சிரேஷ்டமென்று, வித்தி - அறி.

4-8-7 கிளரொளியால்

(1048) 𑌮𑌯𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌵𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌵 । 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣
𑌶𑍍𑌯𑌤𑍁 ॥

ஹே தேவ - ஓ தேவனே! தவ - உம்முடைய, ஸம்ஸ்துதௌ - ஸ்தோத்திரத்தில், உத்யதே - முயற்சியெடுத்துக்கொண்ட, மயி - என்னிடத்தில், த்வேஷாநுபந்த: - (என் தகப்பனுருக்கு) த்வேஷபந்தமானது, அபூத் - உண்டாயிற்று, தஸ்ய மத் பிது: - அந்த என் தகப்பனுருக்கு, தத்க்ருதம்பாபம் - அதனுலுண்டான பாபமானது, ப்ரணஶ்யது - நாசமடையட்டும்,

4-8-8 வரிவளையால்

(1049) 𑌸 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯
𑌦𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 । 𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯
𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥

1047. ஸ்ரீ கீதை 7-5. 1048, வி-பு-1-20-21.
1049. ஸ்ரீ கீதை 1-19.

துமுல: - எங்கும் பரவின, ஸகோஷ: - அந்தசப்த்தமானது, நபஸ்ச - ஆகாசத்தையும், ப்ருதிவீஞ்சைவ - பூமியையும், வ்யநுநாதயந் - எதிரொலி கொடுப்பித்துக்கொண்டு, தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் - திருதராஷ்ட்ரன் குமாரர்களுடைய, ஹ்ருதயாநி - நெஞ்சுகளை, வ்யதாரயத் - பிளந்தது.

(1050) ஸவாஂவஜநெ்யாz வ்யூதவசு வாயுநா ஹ்யூஂ ஸ
வபூெணொராதரநிஸ்ஸுதயநிஃ। ஜகதஸ்வாதாலவிய
திஙீஸ்வரஂ வூகஂவயாஸஸ யூகாத்யயெ யயா ॥

அச்யுத - பகவானுடைய, வக்த்ரவாயுநா - திருமுகத்தின் காற்றால், ப்ருசம் - மிகவும், ஸம்பூர்ண - நன்றாய் நிரம்பின, உதர - மத்தியினின்றும், நிஸ்ஸ்ருத - வெளிக்கிளம்பின, த்வநி: - சப்தத்தையுடைய, ஸ: பாஞ்சஜந்ய: - அந்த திருச்சங்கானது, ஸபாதாளவியத்திகீஸ்வரம் - பாதாளம் ஆகாசம், திக்குகள் திக்பாலர்கள் இவைகளுடன் கூடின, ஜகத் - உலகத்தை, யுகாத்யயே யதா - பிரளயகாலத்தில் போல - ப்ரகம்பயாமாஸ - நடுங்கும்படிச் செய்தது.

(1051) யஸ்ய நாதெந தைத்யாநாஂ வலஹாநிரஜாயத।
தெவாநாஂ வவ்ருதெ தெஜஃ ப்ரஸாதஸ்சைவ யோகி
நாஂ ॥

யஸ்யநாதேந - யாதொரு பாஞ்சஜந்யத்தின் கோஷத்தாலே, தைத்யாநாம் - அசுரர்களுக்கு, பலஹாநி: - பலக்குறைவு, அஜாயத - உண்டாயிற்றோ, தேவாநாம் - தேவதைகளுக்கு, தேஜ: - பலம், வவ்ருதே - விருத்தியடைந்தது. யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு, ப்ராஸாதச்சைவ - தெளிவும், (விருத்தியடைந்தது.)

4-8-9 மேகலையால்

(1052) ஹஸ்தாநாஂ 266.வது இலக்கம் பார்க்க

4-8-10 உடம்பினால்

(1053) தெவாநாஂ 282-வது இலக்கம் பார்க்க

1050. பார-த்ரோணபர்வம். 1051. வி-பு-5-23-26;

4-811 உயிரினல்

(1054) கூாலெந மஹுதா தள த ஸவவஷ-ௌ ஜைஹாவ்ரஜெ।
ஸவ-ஹஸ்யஜமதஃவாலௌ வஃஸவாலெள பஹூவதஃ॥

கச்சதாகாலேந - காலக்கிரமமாய், ஸர்வஸ்ய ஜகத: - ஸர்வஜகத்ரக்ஷகர்களான, ஸப்தவர்ஷௌ - எழுவதுயதுள்ள, தௌ - அந்த இராமகிருஷ்ணர்கள். மஹாவ்ரஜே - நந்த கோகுலத்தில், வத்ஸபாலௌ - கன்றுகளைக் காப்பாற்றுபவர்களாக, பபூவது: - ஆனார்கள்.

(1055) ப்ருந்தம்ப்ருந்தமயோத்யாயாம் ராஜமார்க்காஸமந்தத:।
பபூவுரபிஸம்பாதா: குதூஹலஜநைர்வ்ரு
தா:॥

அயோத்யாயாம் ராஜமார்க்கா:-அயோத்தியையில் ராஜமார்க்கங்களெங்கும், ப்ருந்தம் ப்ருந்தம் ஸமந்தத: - கூட்டங்கூட்டமாய்ச் சேர்ந்த, குதூஹலஜநை: - குதூஹலத்துடன் கூடியஜனங்களால், ஆவ்ருதா: அபிஸம்பாதா: பபூவு: - சூழப்பட்டு நெருங்கியவைகளாயின.

(1056) ஸணகயாஹவதி 78-வது இலக்கம் பார்க்க

எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நண்ணுதார் பிரவேசம்.

(1057) இத்யுக்த்வா பருஷம் வாக்யம் ந்யாயவாதீ விபீஷண:।
உத்பபாத கதாபாணிஶ்சதுர்பி: ஸஹ ராக்ஷஸை:॥

நியாயவாதீ - நியாயத்தைச் சொல்பவனான, விபீஷண: - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான், இதி - இவ்விதம், பருஷம் - குரூரமான, வாக்யம்- வார்த்தையை (இராவணனுல்) உக்த: - சொல்லப்பட்டவனாக; கதாபாணி: - கதையைக்கையிலுடையவனுய்க் (கொண்டு) சதுர்பி: ராக்ஷஸை: ஸஹ - நாலு அரக்கர்களோடு, உத்பபாத - உயர்க்கிளம்பினன்.

(1058) நநயெடு 97-வது இலக்கம் பார்க்க

1054. வி-பு-5-6-31-. 1055. ரா-அ-5-16.
1057. ரா-யு-16-16.

4-9-1 நண்ணாதார்

(1059) 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

யஜ்ஞதபஸாம் - யாகபலத்தையும் தப: பலத்தையும் போக்தாரம் - அநுபவிக்குமவனையும், ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம் - ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனையும், ஸர்வபூதாநாம் - எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருதம் - ஸ்நேஹிதனையுமிருக்கிற, மாம் - என்னை, ஜ்ஞாத்வா - உபாஸித்து, ஶாந்திம் ருச்சதி - கர்மயோகம் பண்ணும்போதே ஸுகத்தையடைகிறான்.

(1060) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌯𑍇 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥

தாத - ஓ தகப்பனாரே! ஸர்வபூதாத்மகே - ஸர்வபிராணிகளை சரீரமாகவுடையவரும், ஜகந்நாதே - ஸர்வஜகந்நியந்தாவாயும், ஜகந்மயே - வியக்தா வியக்த பிரபஞ்சஸ்வரூபமாயும், பரமாத்மநி - பரமாத்மாவாயும் இருக்கிற, கோவிந்தே - கோபாலனிடத்தில், மித்ராமித்ர கதா - மித்ரன், சத்ரு என்கிற கதை, குத: - எது?

(1061) 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂
𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 ॥

நிர்மான மோஹா - அஹங்காரம் தூரபிமான மிவைகளற்றவர்களும், ஜிதஸங்கதோஷா: - புத்திர மித்திராதி அபிமானமாகிற தோஷமற்றவர்களும், அத்யாத்ம நித்யா: - பிர்ஹ்மஜ்ஞான நிஷ்டையுள்ளவர்களும், விநிவ்ருத்தகாமா: - ஆசையிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தவர்களும், ஸுகதுக்கஸங்ஜை: - சுகதுக்கமென்கிற பெயரையுடைய, த்வந்த்வை: - இரண்டால், விமுக்தா: - விடப்பட்டவர்களும், அமூடா: - அவித்தையை நிவர்த்தித்துக் கொண்டவர்களுமானவர்கள், தத் - முன்சொன்ன, அவ்யயம் - நாசமற்ற, பதம் - ஸ்தானத்தை, கச்சந்தி - அடைகிறார்கள்.

1059. ஸ்ரீ கீதை 5-29   1060. வி-பு 1-19-31
1061. ஸ்ரீ கீதை 15-5.

(1062) ராமமேவாநுபஶ்யந்தோ நாப்யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம் ।
ஆஸந் வர்ஷஸஹஸ்ராணி ததா புத்ரஸஹஸ்ரிணः ॥

ராமம் ஏவ - ஸ்ரீ ராமனையே, அநுபஶ்யந்த: - நினைத்தவர்களாய், பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர், ந அப்யஹிம்ஸந் - நலிபவில்லை, ததா, அப்படியே, புத்ரஸஹஸ்ரிண: - அனேகமாயிரம் பிள்ளையுடையவர்களாய், வர்ஷஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம்வர்ஷங்கள், ஆஸன் - இருந்தார்கள்.

(1063) போக்யா வாமபி நாந்தரீயகதயா புஷ்பாங்கராகௌ ஸ
மம் நிர்வ்ருத்தப்ரணயாதிவாஹநவிதௌ நீதா: பரீ
வாஹதாம் । தேவி த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ தேவ்ய
ஸ்ஸஹஸ்ரம் ததா யாபிஸ்த்வம் ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபி
ரிவ ஸ்வாபி: ப்ரியம் ஶ்லாகஸே ॥

ஹே தேவி - வாரீர் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரே, யாபி: - யாவர் சில நீளாதிதேவியாராலே, ஸ்வாபி:ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபிரிவப்ரியம் ஶ்லாகஸே - உம்முடையவளாயிருக்கிற ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிகளாலே கலந்தாற்போல நாயகனை உகப்பியாநின்றீர், த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ ததா ஸஹஸ்ரம் தேவ்ய: - உமக்கநந்தரம் நீளையோடே கூட ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியும் அப்படியே அஸங்க்யாதரான தேவியாரும், வாம் - உங்களிருவருக்கும், நாந்தரீயகதயா புஷ்பாங்கராகௌ ஸமம் போக்யா: - விட்டிராமையாலே, ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி போகோபகரணங்களாயிருப்பார்கள், நிர்வ்ருத்த ப்ரணயாதிவாஹநவிதௌ - உங்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான ப்ரணயத்தினுடைய அதிசய விதியில் (அதாவது உந்மஸ்தகமானவளவிலே யென்றபடி) பரீவாஹதாம் நீதா:ஸ்ச - இந்த ரஸம் ஸாத்மிக்கைக்காகக் கடைப்பாய்ச்சலாகையை யடைவிப்பிக்கப் பட்டார்களென்றபடி.

(1064) யதா யதா ஹி கௌஸல்யா தாஸீவச்ச ஸகீவ ச ।
பார்யாவத் பகிநீவச்ச மாத்ருவச்சோபதிஷ்டதி ॥

கௌஸல்யா - கௌஸல்யையானவள், யதாயதாஹி - காலந்தோறும் காலந்தோறும், தாஸீவச்ச - வேலைக்காரிபோலும், ஸகீவ ச - தோழிபோலும், பார்யாவத் - பார்யையபோலும், பகிநீவச்ச - தங்கை

1062. ரா-யு-131-95. 1063. ஸ்ரீகுணரத்நகோசம் 26.
1064. ரா-அ-12-68.

போலும், மாத்ருவத்ச - தாய்போலும், உபதிஷ்டதி - (சக்கிரவர்த்திக்கு) பரிமாறிப் போந்தாள்.

(1065) ராஜ்யாத் ப்ரம்ஶோ வநே வாஸ: ஸீதா நஷ்டா ஹதோ த்விஜ: ।
ஈத்ருஶீயம் மமாலக்ஷ்மீர் நிர்தஹேதபி பாவகம் ॥

ராஜ்யாத் ப்ரம்ஶ: - ராஜ்யத்திலிருந்து அப்பால் வந்ததும், வநே வாஸ: - வநத்தில் வாஸம் செய்கிறதும், ஸீதாநஷ்டா - ஸீதை காணுமற்போனதும், த்விஜ: ஹத: - பெரியவுடையார் மாணமடைந்ததும், ஈத்ருஶீயம் - ஆகிய இப்படிப்பட்ட, மம அலக்ஷ்மீ: - எனது க்லேசம், பாவகம்நிர்த்தஹேத் அபி - அக்நியைக்கூட தஹித்துவிடும் (அதாவது பிரியாத இளையபெருமாளையும் பிரிக்கவும் வற்றாயிருப்பது)

(1066) ந வாஸ்ய மஹதீம் லக்ஷ்மீம் ராஜ்யநாஶோऽபகர்ஷதி ।
லோககாந்தஸ்ய காந்தத்வாச் சீதரஶ்மேரிவ க்ஷபா ॥

காந்தத்வாத் - மிகவும் அழகுற்றிருப்பதால், லோககாந்தஸ்ய ஶீதரஶ்மேரிவ க்ஷபா - உலகத்திற்கெல்லாமழகாய சந்த்ரனது காந்தியை இரவு போக்காதிருப்பது போல், அஸ்ய மஹதீம் லக்ஷ்மீம் - அவரது மஹத்தான (முக) காந்தியை, ராஜ்யநாஶ: - ராஜ்யப்ரம்சமானது, ந அபகர்ஷதி - போக்கமுடியாமற் போய்விட்டது.

(1067) மா ச லக்ஷ்மண ஸந்தாபம் கார்ஷீர் லக்ஷ்ம்யா விபர்யயே ।
ராஜ்யம் வா வநவாஸோ வா வநவாஸோ மஹோதய: ॥

லக்ஷ்மண ! - ஓ லக்ஷ்மணா ! லக்ஷ்ம்யா: விபர்யயே - செல்வம்போய்விட்டதென்று, ஸந்தாபம்சமாகார்ஷீ: - தாபங்கொள்ளாதே, ராஜ்யம் வா - எனக்கு ராஜ்யமும் சரி, வநவாஸோவா - வநவாஸமும் சரி, (தபஸ்வியாயிருப்பது உத்தமமாகையாலும்)வநவாஸ: மஹோதய: - வநவாஸமே பெரும்பயனுள்ளது.

(1068) வரம் ஹுதவஹ ஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர் வ்யவஸ்திதி: ।
ந ஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம் ॥

ஹுதவஹ - அக்னியின், ஜ்வாலா - ஜ்வாலைகளாகிற, பஞ்ஜர - கூட்டின், அந்த: - நடுவில், வ்யவஸ்திதி: - அடங்கியிருப்பதானது,

---

1065. ரா-ஆ-67-24. 1066. ரா-அ-19-32.
1067. ரா-அ-22-29. 1068. சௌநகஸம்ஹிதை.

வரம் - சிறந்தது, சௌரி - கண்ணனுடைய, சிந்தா - தியானத்தில், விமுக - ஆவலற்ற, ஜந - ஜனங்களுடன், ஸம்வாஸ - ஸஹவாஸம் செய்வதாகிற, வைசஸம் - பெருந்துன்பமானது (ஈரரிவாள்) ந வரம் - சிறந்ததன்று.

4-9-2 சார்மாறும்

(1069) கூபமூஷ 402-வது இலக்கம்பார்க்க

(1070) யஸ்யாஸ்ஸ 551-வது இலக்கம் பார்க்க

(1071) ஸஹிவஶ்ய 216-வது இலக்கம் பார்க்க

4-9-4 கொள்ளென்று

(1072) ஹதே பீஷ்மே ஹதே த்ரோணே ஹதே கர்ணே மஹாரதே। ஆஶா பலவதீ ராஜந் ஶல்யோ ஜேஷ்யதி பாண்டவாந் ॥

பீஷ்மே மஹாரதே - மஹாரதரான, பீஷ்மாசாரியார், ஹதேஸதி - கொல்லப்பட்டுப்போனபொழுது, த்ரோணே ஹதேஸதி - த்ரோணாசாரியாரும் கொல்லப்பட்டுப் போனபோது, கர்ணே ஹதே - கர்ணனும் கொல்லபட்டுப் போனபொழுது, ஶல்ய:-சல்யராஜன், பாண்டவாந் - பாண்டவர்களை, ஜேஷ்யதி - ஜயிக்கப்போகிறான் (என்று) ஆஶா - ஆசையானது, பலவதீ-பெருத்திருக்கிறது.

(1073) வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ்ஸஹ ॥

அசிந்தியாத்மா ஜகத்பதி: விஷ்ணு: - நினைவுக்கெட்டாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ஜெகத்பதியான விஷ்ணுவானவர், பக்தை: - மனஸிலர்களாலும், பாகவதை: ஸஹ - கைங்கர்ய பார்களாலும், ஶ்ரியா ஸார்த்தம்-பிராட்டியோடுகூட, வைகுண்டே து - வைகுண்டமென்கிற, பரே - உத்க்ருஷ்டமான, லோகே - நித்ய விபூதியில், ஆஸ்தே - எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

4-9-7 ஆயேயிவ்வுலகத்து

(1074) ஸீதா விதா 135-வது இலக்கம் பார்க்க

1072. பா-சல்யபர்வம்.

(1075) நேஹ நாநாஸ்தி 787-வது இலக்கம் பார்க்க

(1076) ஸர்வமாத்மைவாபூத் தத்கேந கம் பச்யேத்॥

எல்லாவஸ்துக்களும் பிரும்ஹாத்மகமாய் ஆயிற்று, ஆதலால், யாரால் யாரைப் பார்க்கிறது.

4-9-8 காட்டி நீகரந்து

(1077) யாதாயதா 424-வது இலக்கம் பார்க்க

[1078] ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாச்ரயா:।

(இந்த பஞ்சபூதங்களும்) அந்யோந்ய ஸம்யோகம் ஸமேத்ய - ஒவ்வொன்றும் ஒன்று சேர்ந்து, பரஸ்பரஸமாச்ரயா: - எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, (அண்டங்களையுண்டாக்குகின்றன)

(1079) ஊர்த்வயா 6-வது இலக்கம் பார்க்க

(1080) ஸ்திதோஸ்மி 255-வது இலக்கம் பார்க்க

(1081) தத: சிரஸி க்ருத்வா து பாதுகே பரதஸ்ததா।
ஆருரோஹ ரதம் ஹ்ருஷ்ட: சத்ருக்நேந ஸமந்வித:॥

தத: - பிறகு, பரத: - பரதாழ்வான், பாதுகே சிரஸி க்ருத்வா - பாதுகைகளை சிரஸில் வைத்துக்கொண்டு, ததா - அப்போது, ஹ்ருஷ்ட: - ஆனந்தமடைந்தவராய், சத்ருக்நேந ஸமந்வித: சத்ருக்நாழ்வானோடு கூடினவராய், ரதம் ஆருரோஹ - ரதத்திலேறினார்.

(1082) சதுர்தசே ஹி ஸம்பூர்ணே வர்ஷே(அ)ஹநி ரகூத்தம।
ந த்ரக்ஷ்யாமி யதி த்வாம் து ப்ரவேக்ஷ்யாமி
ஹுதாசநம்॥

ரகூத்தம - ஹே ரகுகுலத்தவர்களிலுத்தமரே, சதுர்தசேவர்ஷே ஸம்பூர்ணே - பதினான்கு வருஷமாகியும், த்வாம் நத்ரக்ஷ்யாமி யதி - உம்மைக்காணேனாகில், ஹுதாசநம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி - அக்நியில் ப்ரவேசித்து விடுவேன்.

(1083) தவைவசரணம் 1044வது இலக்கம் பார்க்க

1076. பிரு-உப-6-5. 1078. வி-பு-1-2-54.
1080. ரா-அ-113-1. 1081. ரா-அ-112-25.

4-9-10 கண்டு கேட்டு

(1084) தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு பும்நாமா பகவாந் ஹரி꞉
ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர்மைத்ரேய நாநயோர்வித்யதே பரம் ॥

ஹேமைத்ரேய - ஓ மைத்திரேயரே! தேவதிர்யங் மநுஷ்யேஷு - தேவர்கள், திர்யக்குகள், மநுஷ்யர்கள், இவைகளுள், பும்நாமா - புருஷனென்பானுயிருப்பவன், பகவான் ஹரி: - ஸாக்ஷாத் பகவான் நாராயணன், ஸ்திரீநாம்நீ-பெண்ணுயிருப்பவள், லக்ஷ்மீ:-பிராட்டி, அநயோ: பரம் ந வித்யதே - இவர்களைத் தவிர் வேறு வஸ்து ஒன்றுமில்லை.

(1085) வைகுண்டே து 1073வது இலக்கம்பார்க்க

(1086) ஸஹஸ்ராம்ஶுஸஹ 22-வது இலக்கம் பார்க்க

4-9-11 திருவடிவை

(1087) ஸாயுஜ்யம் 752-வது இலக்கம் பார்க்க

[1088] யேந யேந தாதா 412-வது இலக்கம்பார்க்கவும்

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்றுந்தேவும் ப்ரவேசம்.

(1089) த்ருணீக்ருதவிரிஞ்சாதிநிரங்குஶவிபூதய꞉ ।
ராமாநுஜ பதாம்போஜ ஸமாஶ்ரயணஶாலிந꞉ ॥

ராமாநுஜ - உடையவருடைய, பதாம்போஜ - திருவடித்தாமரைகளை, ஸமாஶ்ரயணஶாலிந: . ஆஶ்ரயித்தவர்கள், த்ருணீக்ருத - த்ருணமாக நினைக்கப்பட்ட, விரிஞ்சாதி - பிரும்மாதிகளுடைய, நிரங்குசவிபூதய: - தடையற்ற ஐச்வரியங்களையுடையவர்கள்.

(1090) யோ ப்ரஹ்மாணம் 96-வது இலக்கம் பார்க்க

(1091) க்ஷயஶ்ரியாஶயாவப்ரவ்ருத்திக்ஷாவைஜ்யத்வநிஸ்தவை꞉।
வ்யஷ்டி꞉ப்ரோவாவஹ்மவாநஜ்ஞயோநி꞉ விதாக்ஷ꞉ ॥

1084. வி-பு-1-8-35. 1091. வி-பு-1-2-10.

யதாபூர்வம் கதயாமி - முன்பு நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், முநிஸத்தமை: தக்ஷாத்யை: - முநிச்ரேஷ்டர்களான தக்ஷர் முதலானவர்களாலே, ப்ருஷ்ட: - கேட்கப்பட்டவரும், பகவாந் - திரிகாலஜ்ஞரும், அப்ஜயோநி: - தாமரையிலுதித்தவருமான, பிதாமஹ: - பிரும்மாவானவர், ப்ரோவாச - சொன்னார்.

(1092) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥

தாமஸேஷு - தாமஸகல்பங்களிலே, அக்நே: சிவஸ்ய - அக்னியினுடையவும் சிவனுடையவும், மாஹாத்ம்யம் - மஹிமையானது, ப்ரகீர்த்யதே - பரக்கச்சொல்லப்படுகிறது. ராஜஸேஷு ச - ராஜஸங்கல்பகளிலோவென்றால், ப்ரஹ்மண: - பிரமனுடைய, மாஹாத்ம்யம் - மஹிமை, அதிகம் விது: - அதிகமாகச் சொல்லுகிறார்கள், ஸாத்விகேஷு கல்பேஷு - ஸாத்விககல்பங்களிலே, ஹரே: அதிகம் - ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மஹிமையதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

[1093] 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌾
𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮
𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁
𑌤𑍋𑌦𑌕𑍇 । 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾
𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

அர்ஜுந - ஓ அர்ஜுனனே ! வேதா: - வேதங்கள், த்ரைகுண்ய விஷயா: - ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற குணங்களுள்ளமனிதர்களைப் பற்றியது. (நீ) நிஸ்த்ரைகுண்ய: - கீழேசொன்ன மூன்று குணங்களற்றவனாகவும் (அதாவது ஸத்வகுணத்தை மாத்திரமுடையவனாகவும்) நிர்த்வந்த்வ: - ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகக் கூடிய இரண்டு ஸ்வபாவங்களற்றவனாகவும், நித்யஸத்வஸ்த: - எப்பொழுதும் ஸத்வகுணத்திலேயே இருப்பவனாகவும், நிர்யோகக்ஷேம: - யோகக்ஷேமமற்றவனாகவும், ஆத்மவான் - ஆத்மாவை அறிவதில் ஆசையுள்ளவனாகவும், பவ - இருக்கக் கடவாய், ஸர்வத: - எல்லா இடங்களிலும், ஸம்ப்லுதோதகே - நிறைந்த ஜலமுள்ள, உதபானே - குளம் முதலியவற்றில் (தாஹித்தவனால்) யாவான் - எவ்வளவு, அர்த்த: - பிரயோஜநமோ, (எவ்வளவு எடுத்துக்

1092. மாத்ஸ்யபுராணம். 1093. ஸ்ரீ கீதை 2-46,

கொள்ளப்படுகிறதோ அது போல) விஜாநத: - அறிந்த, ப்ராஹ்மண ஸ்ய - ப்ராஹ்மணனுக்கு, ஸர்வேஷு வேதேஷு - எல்லா வேதங்களிலும், தாவாந் - அவ்வளவே, (தனக்கு ப்ரயோஜனமுள்ள அளவே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.)

[1094] காரணம் த்யேய: ।

ஜகத்காரணவஸ்துவே தியானஞ் செய்யத்தகுந்தது.

[1095] யதோவா இமானி 56வது இலக்கம் பார்க்க

[1096] ஸதேவ 259 வது இலக்கம் பார்க்க

[1097] ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் ॥

இதம்-இந்த ஜகத்தானது, அக்ரே-ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, ஆத்மா ஏகஏவஆஸீத் - ஆத்மா ஒன்றாகவே இருந்தது.

[1098] ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் ॥

நாராயணன் ஒருவன் தான் இருந்தான்.

[1099] ந ஸந்நசாஸச்சிவ ஏவ கேவல: ॥

நஸத் - ஸத் இல்லை, ந ச அஸத் - அஸத் இல்லை, கேவல: ஶிவ ஏவ - சிவன் ஒருவர் தானிருந்தார்,

[1100] ஶம்புராகாஶமத்யே த்யேய: ॥

தஹராகாசமத்தியில் சம்புவானவர் தியானம் செய்யத் தகுந்தவர்.

[1101] ததோயதுத்தரதரம் ॥

தத: - முன்பு சொன்ன புருஷனைக்காட்டிலும், உத்தரதரம்யத் - மிகவுமுயர்ந்த வஸ்து எது?

[1102] யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் ॥

யஸ்மாத் அபரம் கிஞ்சித் - யாதொரு புருஷனைக் காட்டிலும் வேறான ஒரு வஸ்தும், ந பரம் அஸ்தி - உயர்ந்ததில்லை.

(1103) தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததுபாஸிதவ்யம் ॥

தஸ்மிந் - அந்த பகவானிடத்தில், அந்த: யத் - உள்ளே எது இருக்கிறதோ, தத் உபாஸிதவ்யம் - அது தான் உபாஸிக்கத்தகுந்தது.

1094. அதர்வசிகா. 1097. ஐதரேயம்.
1098. மஹோபநிஷத். 1099, 1100. ச்வேதாச்வதரம்.
1103. தைத்திரீயகம்.

4-10-1 ஒன்றுந்தேவும்

(1104) ஸூர்யாபஜீவா 618 வது இலக்கம் பார்க்க

(1105) வாஸுதேவம் பரித்யஜ்ய யோऽந்யம் தேவமுபாஸதே।
த்ருஷிதோ ஜாஹ்நவீதீரே கூபம் கநதி துர்மதி:॥

ய: - எவன், வாஸுதேவம் - வஸுதேவர் திருமகனுய் பிறந்த கண்ணனை, பரித்யஜ்ய - விட்டு. அந்யம் தேவமுபாஸதே - வேறுதேவதையை யுபாஸிக்கிருஞே, (அந்த) துர்மதி: - புத்தியில்லாதவன், த்ருஷித: - தாஹமுள்ளவனுய், ஜாஹ்நவீதீரே - கங்கையின்கரையில், இருந்துகொண்டு, கூபம் கநதி - கிணறு தோண்டுகிறவன்போன்றவன்.

4-10-2 நாடிநீர்

(1106) பௌருஷாணீ 96-வது இலக்கம் பார்க்க

(1107) ஃபலமத உபபத்தே:॥

பலம் - (எல்லா) பலமும், அத: - இந்த பரப் பிருமத்தினிடமிருந்து தான் சம்பவிக்கிறது. (எனெனில்) உபபத்தே: - பலப்ரதத்வத்திற்குத் தகுந்த குணங்களிருப்பதால்.

(1108) த்விஷ்டுபத: 1013-வது இலக்கம்பார்க்க

(1109) நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாமாபந்நாநாம் பராகதி:।
ஆர்த்தாநாம் ஸம்ஶ்ரயஶ்சைவ யஶஸஶ்சைகபாஜநம்॥

(ராமன்) ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களுக்கு, நிவாஸவ்ருக்ஷ: - தங்கும் மரம் ஆபந்நாநாம் - தன்னைச் சரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு, கதி - அடையவேண்டிய இடம், அல்லது காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கிறது ஆர்த்தாநாம்-கஷ்டப்படுவோருக்கு, ஸம்ஶ்ரய: ச எவ - புகலிடமாயுமிருப்பவர், யஶஸ: - கீர்த்திக்கு, ஏகபாஜநம்ச - ஒரே இருப்பிடமாயிருபவர்.

(1110) நாவஜாநந்ஸூரந்து இலக்கம் பார்க்க

(1101) ஸத்ஸங்க்யாண 44-வது இலக்கம்பாாக்க

(1112) நகிஞ்சிதபி குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத்॥

நகிஞ்சித் அபிகுர்வாண: - ஒன்றுஞ்செய்யாதாஞய், விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, ஆயதநே - இருப்பிடத்தில், வஸேத்-வஸிக்கக்கடவன்.

1107. சாரீ-மீமா-3-2-37. 1109. ரா-கி-15-19.

(1113) पवित्रं परमं पुण्यं देशोऽयं सर्वकामधुक् । यस्मिन् वासरमात्रेण वासं विदधतां नृणाम् । भयान्वया विनश्येयुर्लोभमोहादयो द्विज ॥

ஹே த்விஜ - ஒத்விஜரே! அயம்தேஶ: - இந்ததேசம், பரமம்பவித்ரம் - மிகவும் புனிதமானது, புண்யம் - புண்யகரமானது, ஸர்வகாமதுக் - எல்லா இஷ்டங்களேயும் கொடுக்கும், யஸ்மிந் - யாதொருவிடத்தில், வாஸரமாத்ரேண - ஒருநாள்மாத்திரம், வாஸம்விததாம் - வாஸஞ்செய்கிற, ந்ருணும் - மனிதர்களுக்கு, பயாந்வயா: - பயகாரணங்களும், லோபமோஹாதய: - லோபம் மோஹம் இவை முதலியவைகளும், விநஶ்யேயு: - நாசம் அடைகின்றன.

4—10—3 பரந்த.

(1114) पस्पर्श पुण्डरीकाक्षः शिशोरापादमस्तकम् । पादेन कमलाभेन ब्रह्मरुद्राश्रितेन च ॥

புண்டரீகாக்ஷ: - அரவிந்தலோசநஞன நாராயணன், ஶிஶோ: - சிசுவினுடைய, ஆபாதமஸ்தகம் - கால்முதல் தலேவரையில், கமலாபேந - தாமரைபோன்ற காந்தியுள்ளதும், பிரும்மருத்ராஶ்ரிதேநச - பிரும்மா ருத்திரன் இவர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டதுமான, பாதேந - திருவடியினல், பஸ்பர்ச - தடவினர்.

(1115) अनश्नन्न्यः 70-வது இலக்கம் பார்க்க

(1116) नेह नानास्ति 87-வது இலக்கம் பார்க்க

(1117) ये यजन्ति 796-வது இலக்கம் பார்க்க

4—10—4 பேசநின்ற.

(1118) यदण्डाण्ड 80-வது இலக்கம் பார்க்க

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலேயே ஸ்பஷ்டம்.

(1119) देहादेवस्सर्वदेहे देहात्मा ह्यनन्तात्मनां देवदेवो बहुत्रिव । सर्वानुयोगानु व्याप्य विश्वकीर्त्या विराजते त्र्यक्षो कृत्तिवासाः ॥

1113. காருடபுராணம்-11-அ. 1119. பாரதம் ராஜதர்மம்.

மஹாத்மா - மஹாத்மாவான, மஹாதேவ: - சிவன், ஸர்வமேதே - ஸர்வமேதமென்றும் யாகத்தில், ஆத்மாநம்ஹுத்வா - ஆத்மாவைஹோமஞ் செய்து, தேவதேவ: - தேவதேவனுக, பபூவ - ஆனுர். க்ருத்திவாஸ:-யானைத் தோலுடுத்தியவராய், த்யுதிமான் - சோபையுள்ளவராய், ஸர்வாங்லோகாங் வியாப்ய - எல்லா உலகங்களையும் வியாபித்து, கீர்த்யா - கீர்த்தியினுல், விஷ்டப்ய - பரவச்செய்து, விராஜதே - விளங்குகிருர்.

(1120) தவாந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: ।
ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோऽஸௌ ந க்ராஹ்ய:
கேநசித் க்வசித் ॥

தவ - உமக்கும், மமச - எனக்கும், (விஷ்ணு) அந்தராத்மா - அந்தர் யாமி, அந்யே - மற்ற, யேச - எவர்கள், தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: - சரீரம் படைத்தவர்களென்று பெயர் பெற்றிருக்கிருர்களோ, ஸர்வேஷாம் - அந்த எல்லாருக்கும், அஸௌ - இந்த விஷ்ணுவானவர், ஸாக்ஷிபூத: - ஸாக்ஷியாயிருக்கிருர். கேநசித் - ஒருவராலும், க்வசித் - ஒருக்காலும், நக்ராஹ்ய: - அறியத்தகுந்தவர் அல்ல.

(1121) ய: பர: ஸ மஹேச்வர: 1117-இலக்கம் பார்க்க

(1122) தத்ர நாராயண: ஶ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித: ।
ததஸ்ஸ்வகம் பார்ச்வம் நகாக்ரேண விதாரிதம் ॥
மஹதீ ஸ்ரவதீ தாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா ।
விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணி கபாலம் தத் ஸஹஸ்ர
தா । ஸ்புடிதம் பஹுதா யாதம் ஸ்வப்நலப்தம் தநம் யதா ॥

தத்ர - அங்கு, ஸ்ரீமான் - பிராட்டியோடுகூடிய, நாராயண: - நாராயணன், மயா - என்னுல், பிக்ஷாம் - பிக்ஷையை, ப்ரயாசித: - யாசிக்கப்பட்டார். தத: - பிறகு, தேந - அவரால், ஸ்வகம் பார்ச்வம் - தன்னுடைய பார்ச்வபாகமானது, நகாக்ரேண - நகத்தின் நுனியால், விதாரிதம் - கிழிக்கப்பட்டது, தஸ்யரக்தஸ்ய - அந்த ரக்தத்தினுடைய, ஸ்ரவதீ - பெருகுகின்ற, மஹதீதாரா - பெரிய தாரையானது, நிஸ் ஸ்ருதா - வெளிவந்தது, ஸுஶ்ரோணி - வடிவழகுவாய்ந்த ஏ பார்வதியே! விஷ்ணு ப்ரஸாதாத் - விஷ்ணுவின் அநுக்ரஹத்தால், தத் கபாலம் - அந்த மண்டையோடானது ஸஹஸ்ரதா - ஆயிரம் துண்டாக, ஸ்புடிதம் - வெடித்தது, ஸ்வநலப்தம் தனம்யதா - ஸ்வப்நத்தில் கிடைத்த தனம்போல, பஹுதா யாதம் - வெகு விதமாய் சென்றது.

1120. பாரதம்-மோக்ஷ-189-4. 1122. மாத்ஸ்யம்.

(1123) 𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌃-117-வது இலக்கம் பார்க்க

(1124) 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌶𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌪𑌤 ॥

யதா - எக்காரணத்தால், மே - என்னுடைய, ஶிரஸ: - தலையினுடைய, சேதாத் - அறுப்பதைக் காட்டிலும், குருதரம் - மிகவும் பெரிதான, இதம்வச: - இந்த வார்த்தையானது, த்வயா - உன்னால், அச்யுதாக்ஷேபி - பகவானிடத்திலேயும், உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, ததா - அதனால், ராஜ்யப்ரஷ்ட: - இராஜ்ஜியத்திலிருந்து நழுவினனாய், பத - விழுவாயாக.

4—10—5 இலங்கத்திட்ட.

(1125) 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌚 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑍀𑌨𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌯𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 ॥

ப்ரஹ்மந் - ஓ பிராமணோத்தமரே! ஜகத் - இந்த ஜகத்தானது, யந்மயம் ச - எதை ஆத்மாவாக உடையது, ஏதத் - இந்த, சராசரம் - சேதநா சேதந வஸ்துக்களானது, யத:ச - எங்கிருந்துஉண்டாகின்றது. யதா - எவ்விதம், யத்ர - எங்கு, லீநமாஸீத் - லயத்தை யடைந்தது, யத்ர - எங்கு, லயமேஷ்யதிச - லயத்தை அடையப்போகின்றது.

(1126) 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 917-வது இலக்கம் பார்க்க

(1127) 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 95-வது இலக்கம் பார்க்க

(1128) 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।

ஸ: - அந்த ருத்ரன், அந்தராத் - தேஹேந்திரியங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஜீவனைக்காட்டிலும், அந்தரம் - வேறுபட்ட பரமாத்மாவை, ப்ராவிஶத் - 'பிரும்மாஹம்' என்கிற எண்ணத்தினால் அடைந்தார். அதாவது ஐக்யமானான்.

(1129) 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌂 423-வது இலக்கம் பார்க்க

(1130) 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 246-வது இலக்கம் பார்க்க

4—10—6 போற்றி.

(1131) 𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥

1125. வி-4-1-1—6. 1131. ஸ்ரீ கீதை. 9-23.

யே - எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தா அபி - வேறு தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஶ்ரத்தயா அந்விதா: - சிரத்தையுடைய வர்களாய், யஜந்தே - யாகஞ்செய்கிறார்களே, ஹே கௌந்தேய - ஓ குந்தீ புத்ரனே! தேஅபி - அவர்களும், மாமேவ - என்னையே, அவிதிபூர்வகம் - விதிமுறைக்கு மாறாக, யஜந்தி - யஜிக்கிறார்கள்.

(1132) ந பிபேதி குதஶ்சந ।

ஓரிடத்தினின்றும் பயப்படுகிறதில்லை.

(1133) புண்ய: புண்யேந பாப: பாபேந ॥

புண்யேந - புண்யகர்மாவினாலே, புண்ய: - புண்யனாகவும், பாபேந - பாபகர்மாவினால், பாப: - பாபியாகவும் ஆகிறான்.

(1134) யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராதபி சோத்தம: ।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம: ॥

யஸ்மாத் - எதனால், அஹம் - நான், க்ஷரம் - நாசஸ்வபாவமுள்ள அசேதநத்தை, அதீத: - தாண்டியிருக்கிறேனோ, ச - பின்பும், அக்ஷராத் அபி - நாசமற்ற ஸ்வபாவமுள்ள ஜீவனைக்காட்டிலும், உத்தம: - மேற்பட்டவனோ, அத: - ஆதலால், லோகே - உலகிலும், வேதேச - வேதத்திலும், புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமனென்று, ப்ரதித: - பிரஸித்தனாயிருக்கிறேன்.

(1135) ஶாஶ்வதேய 6-வது இலக்கம் பார்க்க.

4—10—7 ஓடியோடி.

(1136) தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விஶாலம் க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி । ஏவம் த்ரயீதர்மமநுப்ரபந்நா கதாகதம் காமகாமா லபந்தே ॥

தே - அவர்கள், விஶாலம் - பரந்த, தம் ஸ்வர்க்கலோகம் - அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை, புக்த்வா - அநுபவித்து, புண்யேக்ஷீணே - புண்யம் குறைந்தவளவில், மர்த்யலோகம் - பூலோகத்தை, விஶந்தி - அடைகிறார்கள். ஏவம் - இவ்விதம், த்ரயீதர்மம் - வேதோக்த தர்மத்தை, அநுப்ரபந்நா: - அடைந்தவர்களான, காமகாமா: - ஸ்வர்க்காதி போகங்களில் விருப்பமுள்ளவர்கள், கதாகதம் - போவதையும் வருவதையும், லபந்தே - அடைகிறார்கள்.

(1137) ஶம் நஶ்சக்ஷு: 180-வது இலக்கம் பார்க்க.

1134. ஸ்ரீ கீதை. 15-14. 1136. ஸ்ரீ கீதை. 9-21.

(1138) 𑌆𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌧𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

பாஸ்கராத் - ஸூர்யனிடமிருந்து, ஆரோக்யம் - ரோகமில்லாமையை இச்சேத் - விரும்பக்கடவன், ஹுதாஶநாத் - அக்னியிடமிருந்து, தநம் - பொருளை, இச்சேத் - விரும்பவேண்டும், ஈஶ்வராத் - பரமசிவனிடமிருந்து, ஜ்ஞாநம் - அறிவை, அந்விச்சேத் - விரும்பவேண்டும், ஜநார்தநாத் - ஸ்ரீமந் நாராயணனிடமிருந்து, மோக்ஷம் இச்சேத் - மோக்ஷத்தை விரும்பக்கடவன்.

(1139) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

ப்ரஹ்மாணம் - பிரமனையும், ஶிதிகண்டம் ச - சிவனையும், யா: ச அந்யா: தேவதா: ஸ்மிருதா: - மற்ற எந்த தேவதைகள் ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்களோ, (அவர்களையும்) ப்ரதிபுத்தா: - மோக்ஷாதிகாரிகள், நஸேவந்தே - ஸேவிக்கமாட்டார்கள். யஸ்மாத் - யாதொரு அந்த தேவதைகளிடமிருந்து, பலம் - பலமானது, பரிமிதம் - மிக அல்பமோ.

1140) 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿 ॥

ஸ்கந்தருத்ர மஹேந்த்ராத்யா: - ஸுப்பிரமணியன், ருத்ரன், இந்த்ரன் முதலான தேவர்கள், பூஜநே - ஆராதிக்கும் விஷயத்தில், ப்ரதிஷ்டிதா: - விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏவம் ஜ்ஞாத்வா - இவ்விதமறிந்து, பக்தி ஸாங்கர்யம் - பக்தியின் சேர்க்கையை (அதாவது, அநேக தேவதைகளிடத்தில் பக்தி செய்வதை) ஏவமேவஹி - இவ்விதமாகவே, நகுர்யாத் - செய்யக்கடவனல்லன்.

(1141) 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌷𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

த்வம் - நீ, இந்த்ர: - ஐஶ்வர்யமுள்ளவன், தேவ: - தேவன், த்ரிபுவனேச்வர: - மூன்று உலகிற்குமீச்வரன், ஏதத் ஸத்யமேவ - இது ஸத்யம் தான், யத: - எவரிடத்திலிருந்து, த்வயாபி - உன்னாலும், ஐஶ்வர்யம் - ஐச்

1128. பிரம்மாண்டபுராணம். 1139. பார-மோ. 169-35.
1141. விஷ்ணுதர்மம்.

வர்யமானது,ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டதோ, தம் - அந்ததேவனை,அஹம் - நான், தோஷயாமி - ஸந்தோஷிப்பிக்கிறேன்.

(1142) ஜகௌஸ்ம 152-வது இலக்கம் பார்க்க.

4—10—9 விளம்பும்.

(1143) நேயகஸ்த 788-வது இலக்கம் பார்க்க.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நான்காம் பத்து முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம் பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

5 - 1 - 1 கையார்.

(1144) த்ருஹாவேந 148-துவது இலக்கம் பார்க்க.

(1155) ஶங்கசக்ரகதாமுக்ய திவ்யாயுதகணாஸ்ஸதா ।
ஶ்ரீஶரக்ஷாவிதாநாய ஶக்த்யா ஜாக்ரத ஜாக்ரத ॥ (அரும்பதம்)

சங்கசக்ர கதாமுக்ய திவ்யாயுதகணு: - திருவாழி, திருச்சங்கு, கதை முதலிய திவ்யாயுதக் கூட்டங்களே! (நீங்கள்) ஸதா - எப்போதும், ஸ்ரீஶர க்ஷாவிதாநாய - திருமாலின் ரக்ஷணத்தைச் செய்வதற்காக, ஶக்த்யா - சக்திக்குத் தக்கவாறு, ஜாக்ரதஜாக்ரத - மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக இருங்கள்.

5—1—2 போனாய்.

(1146) யஶோதாஸ்தநயோ: 781-வது இலக்கம் பார்க்க

(1147) தத: கூடகூடா 780-வது இலக்கம் பார்க்க

5—1—3 உள்ளன.

(1148) நைவ தேவா: பஶ்யந்தி ந விஜ்ஞேயதமேவாஶ்ரிதம்
த்ருஷ்ட்வா த்ரவந்தி ॥

1148. சா-3-10.

தேவா: - தேவர்கள், நவை அஶ்நந்தி - சாப்பிடுகிறார்களில்லை. நபிபந்தி - அருந்துவதில்லை. ஏதத் அமிருதமேவ - இந்த அமுதத்தையே த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, த்ருப்யந்தி - த்ருப்தியடைகிறார்கள்.

5—1—4 என்கொள்வன்.

(1149) ஶ்ரோத்ரேண 555-இலக்கம் பார்க்க

(1150) யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சித: ।
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந: ॥

ஹே கௌந்தேய - ஓ அர்ஜுநா! யதத: - பக்திசெய்ய முயற்சிக்கின்ற, விபச்சித: - வித்வானாயிருக்கிற, புருஷஸ்ய அபி - புருஷனுடையவும், ப்ரமாதீநி - கெடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள, இந்த்ரியாணி - இந்த்ரியங்கள், மந: - மனதை, ப்ரஸபம்ஹரந்தி - பலாத்காரமாய் இழுக்கின்றன.

5—1—5 கண்ணபிரானை.

(1151) ததிஷ்ரஸ: 206-இலக்கம் பார்க்க

(1152) யதி நாமாஸ்ய காயஸ்ய யதந்தஸ்தத் பஹிர்பவேத் ।
தண்டமாதாய லோகோऽயம் ஶுந: காகாம்ஶ்ச வாரயேத் ॥
(அரும்பதம்)

அஸ்யகாயஸ்ய - இந்த சரீரத்தினுடைய, அந்த: - உள்ளே, யத் - எது இருக்கிறதோ, தத்பஹி: பவேத் யதிநாம - அது வெளியிலிருக்குமேயானால், அயம்லோக: - இந்த உலகமானது (ஜனங்கள்,) தண்டமாதாய - தடியெடுத்து, ஶுந: காகாந் ச - நாய்களையும் காக்கைகளையும், வாரயேத் - துறத்தும்.

5—1—6 புறமற.

(1153) மமமாயா 6-வது இலக்கம் காண்க

(1154) ஸஸ்ரஹ்மிஷ்ண 735-வது இலக்கம் பார்க்க

(1155) ப்ரலம்பபாஹும் ஆயாமதுங்கோர:ஸ்தலமுந்நஸம் ।
ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம் ॥

ப்ரலம்பபாஹும் - நீண்டு தொங்குகின்ற திருக்கைகளையுடையவரும், ஆயாம - விசாலமாயும், துங்க - உந்நதமாயுமான, உரஸ் ஸ்தலம் -

---

1150. ஸ்ரீ கீதை. 2-60. 1155. வி-பு-5-17-20.

திருமார்பையுடையவரும், உந்நஸம் - உயர்ந்த திருமூக்கையுடையவரும், ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் - விலாஸத்தோடுகூடிய திருமுறுவலுக்கு ஆதாரமான, முகபங்கஜம் - தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை, பிப்ராணம் - பரிப்பவரும் (ஆன கண்ணனை அக்ரூரர் ஸேவித்தார்)

5—1—8 மேலாத்தேவர்களும்.

(1156) மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் ॥

(பகவான்) மாதா - தாயாய், பிதா - தந்தையாய், ப்ராதா - உடன் பிறந்தவனாய், நிவாஸ: - பிராப்யனாய், ஶரணம் - ரக்ஷகமாய், ஸுஹ்ருத - ஸ்நேஹிதனாய், இருக்கிறான்.

(1157) ஸஹஸ்ராவதீ 26-இலக்கம் காண்க

5—1—10 ஆனான்.

(1158) ஸௌஹார்த 480-வது இலக்கம் பார்க்க

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி.

போலிகப்ரவேசம்.

(1159) ஸர்வேஷாம் கில தர்மாணாமுத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி: । ரக்ஷதே பகவான் விஷ்ணுர்பக்தானாத்மஶரீரவத் ॥

ஸர்வேஷாம் தர்மாணாம்கில - எல்லா தர்மங்களுக்குள்ளே, வைஷ்ணவ: விதி: - வைஷ்ணவ தர்மமானது, உத்தம: - உயர்ந்தது. விஷ்ணு: - ஸர்வ வியாபகரான, பகவான் - ஸ்ரீமந் நாராயணன், பக்தாந் - பக்தர்களை, ஆத்மசரீரவத் - தனது திருமேனிபோல, ரக்ஷதே - காப்பாற்றுகிறார்.

5—2—1 பொலிக பொலிக.

(1160) யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே । ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா: ॥

1156. ஸுபாலோபநிஷத்.

யத்ர - எந்த தேசத்தில், அஷ்டாக்ஷர ஸம்வித்த: - திருவஷ்டாக்ஷர மந்திரவித்தியையுடைய, மஹாபாக: - மஹா பாக்கியம்பொருந்திய பாகவதர், மஹீயதே - வஸிக்கின்றாரோ, தத்ர - அங்கு, வியாதி துர்பிக்ஷதஸ்கரா: - வியாதி துர்பிக்ஷம் திருடுமுதலியன, நஸஞ்சரிஷ்யந்தி - நடமாடுகின்றன இல்லை.

“வியாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா:” என்றது திருமந்திரத்தில் த்ருதீயபதோக்தமான பகவதேகபோகத்வ விரோதியான விஷயப்ராவண்யத்தையும், மத்யமபதோக்தமான பகவதேகோபாய த்வரோதியான ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமடியாக வருகிற உபாய துர்பிக்ஷத்தையும், ப்ரதமபதோக்தமான பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வ விரோதியான ஆத்மாபஹாரமாகிற தஸ்கரத்தையும் சொல்லுகிறது—என்று ஜீயர் அரும்பதம். “அஜ்ஞாநமாகிற கொடிய நோயும், அந்யதா ஜ்ஞாநமாகிற துர்பிக்ஷமும், ஆத்மாபஹாரமாகிற திருடு முதலியவைகளும்—என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

(1161) அபூஜ்யா யத்ர பூஜ்யந்தே பூஜ்யா யத்ராவமாநிதா: । தத்ர த்ரீணி விவர்த்தந்தே துர்பிக்ஷம் மரணம் பயம் ॥ (அரும்பதம்)

யத்ர - எங்கு, அபூஜ்யா: பூஜ்யந்தே - பூஜிக்கத்தகுதியற்றவர்கள் பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ, யத்ரபூஜ்யா: அவமாநிதா: - எவ்விடத்தில் பூஜ்யர்கள் அவமதிக்கப்பட்டார்களோ, தத்ர - அங்கு, துர்பிக்ஷம் - துர்பிக்ஷமென்ன, மரணம் - மரணமென்ன, பயம் - பயமென்ன, த்ரீணி - இந்த மூன்றுகளும், விவர்த்தந்தே - மிகவும் விருத்தியடைகின்றன.

5—2—3 திரியும்.

(1162) நச்ருண்வந்தி பிது: புத்ரா ந ஸ்நுஷா ந ஸஹோதரா:। ந ப்ருத்யா ந களத்ராணி பவிஷ்யத்யதரோத்தரம் ॥

(கலியுகத்தில்) பிது: - தந்தையின் வார்த்தைகளை, புத்ரா: நச்ருண்வந்தி - கேட்கமாட்டார்கள், நஸ்நுஷா - நாட்டுப்பெண்களும் மாமனாரின் வார்த்தையை கேட்கமாட்டார்கள், ந ஸஹோதரா: - உடன் பிறந்தாரும் மூத்தவருடையவார்த்தையைக் கேட்கமாட்டார்கள், ந ப்ருத்யா: - வேலைக்காரர்கள் யஜமானனின் வார்த்தையைக்கேட்கமாட்டார்கள், நகளத்ராணி- கணவனின் வார்த்தையை மனைவி கேட்கமாட்டாள், அதரோத்தரம் - கீழ் மேலாக மாறும்படியாக, பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறது.

1162. பார-மோ. 42.

(1163) மேகஶ்யாமம் மஹாபாஹும் ஸ்திரஸத்த்வம் த்ருடவ்ரதம் ।
கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராமம் ஜகத: ஶோகநாஶநம் ॥

மேகச்யாமம் - நீருண்ட மேகம்போல் கருத்தவரும், மஹாபாஹும் - நீண்ட திருக்கைகளை யுடையவரும், ஸ்திரஸத்வம் - நிலையுள்ள பலத்தை யுடையவரும், த்ருடவ்ரதம் - ஆச்ரிதரக்ஷண வ்ரதத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும், ஜகத: ஶோகநாசநம் - உலகத்தின் வருத்தத்தைப் போக்கடிப்பவருமான, ராமம் - ராமபிரானை, கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே - எப்போது பார்க்கப் போகிறோம் (என்று அயோத்தியாபுரவாஸிகளின் மநோரதம்)

(1164) க்ருத்ஸ்நம் ஹி கபிபிர்வ்யாப்தம் ப்ராகாரபரிகாந்தரம் ।
தத்ருஶூ ராக்ஷஸா தீநா: ப்ராகாரம் வாநரீக்ருதம் ॥

கபிபி: - குரங்குகளால், வியாப்தம் - சூழப்பட்டதான, க்ருத்ஸ்நம் - ஸர்வமான, ப்ராகாரபரிகாந்தரம் - மதிள் அகிழு இவைகளின் பிரதேசத்தை தீநா: ராக்ஷஸா: - தைர்யமற்ற ராக்ஷஸர்கள், வாநரீக்ருதம் ப்ராகாரம் - வாநரர்களால் செய்யப்பட்டதுபோலிருக்கிற பிராகாரமாக, தத்ருஶு: - கண்டார்கள்,

5—2—7 நிறுத்தி.

(1165) நஹிவாசந 79-வது இலக்கம் பார்க்க

(1166) ஜ்யோதீம்ஷி ஶுக்ராணி ச யாநி லோகே த்ரயோ
லோகா லோகபாலாஸ்த்ரயீ ச । த்ரயோऽக்நயஶ்சாஹுதய-
ஶ்ச பஞ்ச ஸர்வே தேவா தேவகீபுத்ர ஏவ ॥

லோகே - இவ்வுலகில், யாநி ஜ்யோதீம்ஷி - எந்த தேஜஸ்ஸுக்களுள்ளனவோ, (அவைகளும்) ஶுக்ராணிச - சுக்ரன்களும், த்ரய: லோகா: - மூன்று உலகங்களும், லோகபாலா: - லோக பாலர்களும், த்ரயீச - வேதங்களும், த்ரய: அக்நய: - மூன்று அக்னிகளும், பஞ்சஆஹுதய: - ஐந்து ஆஹுதிகளும், ஸர்வே தேவா: - எல்லா தேவர்களும், தேவகீபுத்ரஏவ - தேவகியின் திருமகனை கண்ணனே.

(1167) யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி ।
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் ॥

1163. ஸ்ரீ ரா-அ. 2-8. 1164. ஸ்ரீ ரா-யு. 41-97.
1166. மஹாபாரதம். 1167. ஸ்ரீ கீதை. 7-21.

யः யः பக்த: - எந்தெந்த பக்தன், யாம் யாம் தனும் - எந்தெந்த சரீரத்தை, ஶ்ரத்தயா - சிரத்தையுடன், அர்ச்சிதுமிச்சதி - அர்ச்சிப்பதற்கு விரும்புகிறானோ, தஸ்ய தஸ்ய - அவனவனுக்கு, தாமேவச்ராத்தாம் - அந்த சிரத்தையையே, அஹம் - நான், அசலாம் விததாமி - நிலைநிற்கும்படி செய்கிறேன்.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மாசறுசோதி ப்ரவேசம்.

(1168) தாஸ்யஶீல 257-வது இலக்கம் பார்க்க

(1169) யா ந ஶக்யா புரா த்ரஷ்டும் பூதைராகாஶகைரபி। தாமத்ய ஸீதாம் பஶ்யந்தி ராஜமார்கதா ஜநா: ॥

யா - எந்த ஸீதாப்பிராட்டி, புரா - முன்பு, ஆகாசகை: பூதைரபி: - ஆகாச ஸஞ்சாரிகளான பூதங்களாலும், த்ரஷ்டும்நசக்யா - பார்ப்பதற்கு முடியாதவளோ, ராஜமார்க்ககதா: - இராஜவீதியிலுள்ள, ஜநா: - ஜனங்களெல்லாம், தாம் ஸீதாம் - அந்த ஸீதாப்பிராட்டியை, அத்ய - இப்போது பஶ்யந்தி - பார்க்கிறார்கள்.

(1170) யத்ருச்சாவஶாத் 507-வது இலக்கம் காண்க

(1171) சாபமாநய ஸௌமித்ரே ஶராம்ஶ்சாஶீவிஷோபமாந் ।
ஸாகரம் ஶோஷயிஷ்யாமி பத்ப்யாம் யாந்து ப்லவங்கமா: ॥

ஹே ஸௌமித்ரே - ஓ லக்ஷ்மணா! சாபம் ஆநய - வில்லைக்கொண்டுவா, ஆஶீவிஷோபமாந் - ஆசீவிஷத்திற்கொப்பான, சராந் ச - பாணங்களையும் கொண்டுவா, ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை, சோஷயிஷ்யாமி - வற்றடிக்கப்போகிறேன், ப்லவங்கமா: - வானர வீரர்கள், பத்ப்யாம் யாந்து - கால்களால் நடந்துசெல்லட்டும்.

5—3—1 மாசறுசோதி.

(1172) சுவாகீ 487-வது இலக்கம் காண்க

(1173) ஜிதம்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஶ்வபாவந । நமஸ்தேऽஸ்து ஹ்ருஷீகேஶ மஹாபுருஷ பூர்வஜ ॥

1169. ரா-அ-38-8. 1171. ரா-யு-21-22. 1173. ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம்.

ஹே புண்டரீகாக்ஷ - ஓ செந்தாமரைக் கண்ணனே! தேஜிதம் - உன க்கு சேஷன், விச்வபாவந - ஓ ஜகத்காரணனே ! தேநம: - உனக்கு பாதந் த்ரன், ஹ்ருஷீகேஶ - இந்த்ரியங்களுக்கு ஈஶ்வரனே !(இத்தால் கைங்கர்ய த்தில் ஸ்வார்த்ததா நிவிருத்தி சொல்லுகிறது) மஹாபுருஷ - புருஷோத்த மனே, பூர்வஜ - சேதநனுஜ்ஜீவனத்துக்கு முற்பாடனாய் க்ருஷிபண்ணு மவனே ! தேநம:அஸ்து - உனக்கு கைங்கரியம் செய்யவேண்டும்.

5—3—2 என்செய்யும்.

(1174) 𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃
𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

லக்ஷ்மணேந - இளைய பெருமாளால், ஈரிதம்வச: ச்ருத்வா - சொல் லப்பட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸ: வாநரேந்த்ர: - அந்த ஸுக்ரீவ மஹா ராஜர், ததா - அப்போது, ராகுக்ரஸ்த: அம்சுமாநிவ - ராகுவினால் பிடிக்கப் பட்ட சந்த்ரன்போல, அத்யர்த்தம் - வாசாமகோசரமாயிருக்கும்படி, நிஷ் ப்ரப: ஆஸீத் - ஒளியிழந்தவனாய் ஆனார்.

(1175) 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌨𑍌 । 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁
𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 ॥

மே - எனக்கு, ஹ்ருத்ய:வயஸ்ய:அஸி - மனமொப்பிய தோழனாக இருக்கிறாய், நௌ - நம்மிருவருக்கும், ஸுகம்துக்கம் ச ஏகம் ஹி - ஸுக துக்கங்கள் ஒன்றே, இதிவாக்யம் - என்கிற வாக்கியத்தை, ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவமஹாராஜர், ராகவம் - ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, ப்ரஹ்ருஷ்டவத்- ஸந் தோஷமுள்ளவராய், உவாச - சொன்னார்.

(1176) தைவஶிகாமணியில் 867-வது இலக்கம் பார்க்க

(1177) 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃
𑌪𑌦𑌮𑍍 । 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑌾
𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ।

த்வ்யக்ஷர: து - இரண்டு அக்ஷரங்களோவென்றால், ம்ருத்யு:பவேத் - மிருத்யுசப்தவாச்யமான ஸம்ஸாரமாயிருக்கும், த்ர்யக்ஷரம் - மூன்று அக்ஷ ரங்கள், ப்ரம்மண:பதம் - ப்ரம்மசப்தவாச்யமான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வ ரூபயாதாத்ம்யபராமாயிருக்கும், மமஇதி - மம என்கிற த்வ்யக்ஷர: - இரண்

1174. ரா-ஸு-35-36. 1175. ரா-கி-5-35. 1176. பாஞ்சராத்ரம்.

டக்ஷரங்களும், ம்ருத்யு: - நாசகமானது, நமம இதிச - நமம என்கிற மூன்றக்ஷரங்களும், ஶாச்வதம் - நிலைநின்ற ஸ்வரூபம்.

5—3—3 ஊர்ந்த.

(1178) ஸ்தநந்யாயீ 361-வது இலக்கம் காண்க.

(1179) வித்யயா விநயாவாப்திஸ்ஸா சேத விநயாவஹா । கிம்குர்ம:

கஸ்யவாப்ரூம: ஸ்வமாதா யதி காதயாம் ஸூதே ॥ அ-ம்.

வித்யயா - வித்யையினால், விநயாவாப்தி: - விநயத்தைப் பெறவேண்டும், ஸாசேத் - அவ்வித்யையோவென்றால், அவிநயாவஹா - அவிநயத்தைக் கொடுப்பதாயிருந்தால், ஸ்வமாதரி - தன் தாயாரே, காதாயாம் - விஷத்தைக் கொடுப்பாளேயானால், கிம்குர்ம: - என்ன செய்வோம், கஸ்யவாப்ரூம: - யாரிடம் சொல்லுவோம்.

(1180) த்வமேவ கபிஶ்ரேஷ்ட மயா ஸமபிபாஷிதும் ।

யஸ்மாத் ப்ரேஷிதஸ்தேந ராமேண விதிதாத்மநா ॥

யஸ்மாத் - எதனால், விதிதாத்மநா தேந ராமேண - அறியப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற அப்பெருமாளாலே, ப்ரேஷித: - அனுப்பப்பட்டாயோ, அதனால், கபிச்ரேஷ்ட - ஓ வாநரோத்தமனே! மயா - என்னுடன், ஸமபிபாஷிதும் - ரஹஸ்யமான ஸமாசாரங்களைச் சொல்லுவதற்கும், அர்ஹஸேச - தகுதியுள்ளவன்.

(1181) ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே ।

புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ ॥

அஹம் - நான், தத்ர - அங்கு, ராகவஸ்ய - ராமனுடைய, நிவேசநே - க்ருஹத்தில், த்வாதசஸமா: - பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் முடிய, மாநுஷாந் போகாந் - மனிதர்களுக்குரிய போகங்களை, புஞ்ஜாநா - அநுபவித்தவளாய்க்கொண்டு, ஸர்வகாமஸமிருத்திநீ - எல்லாவித விருப்பமும் பூர்த்தியடையப்பெற்றவளாய் இருந்தேன்.

5—3—4 ஊரவர்கவ்வை.

(1182) ஶ்ரீராமாயணமஹாத்மேத்யாம் ஸோமாம்ஸேவாநாஷ்மிகாநு । த்ஷாதி யத்யாயதாம் வாம்ஸாமேவமநு வ்ருஷோ ஹஸி: ॥

1180. ரா-ஸு-36-11. 1181. ரா-ஸு-33-17.

த்யாயதாம்பும்ஸாம் - தியானஞ்செய்கிற புருஷர்களுக்கு, அபவர்க்கப்ரத: ஹரி: - மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும் பகவான், சரீராரோக்யம் - சரீரத்தின் ஆரோக்யமென்ன, ஐச்வர்யம் - ஐஹிக ஐச்வர்யமென்ன, இவை முதலான, ஆநுஷங்கிகாங்போகாங் ச - கூடவரும் போகங்களையும், ததாதி - கொடுக்கிறார்.

(2183) சரீராரோக்யமைச்வர்யமரிபக்ஷ ஜய: ஸுகம் ।
தேவி த்வத்த்ருஷ்டித்ருஷ்டாநாம் புருஷாணாம் ந துர்லபம் ॥

ஹே தேவி - ஓ தேவியே! த்வத் - தேவரீருடைய, த்ருஷ்டி - திருக்கண்களாலே, த்ருஷ்டாநாம் - கடாக்ஷிக்கப்பட்ட, புருஷாணும் - புருஷர்களுக்கு, சரீராரோக்யம் - சரீராரோக்யமென்ன, ஐச்வர்யம் - ஐஹிகைச்வர்யமென்ன, அரிபக்ஷஜய: - சத்ருபக்ஷங்களின் ஜயமென்ன, ஸுகம் - ஸுகமென்ன, இவைகள், நதுர்லபம் - கிடைக்கத்தகாதவைகளல்ல.

(1184) த்யாயதோ விஷயாந் பும்ஸ: ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே । ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதோऽபிஜாயதே ॥

விஷயாந் - சப்தாதி விஷயங்களை, த்யாயத: பும்ஸ: - தியானிக்கின்ற புருஷனுக்கு, தேஷு - அந்த விஷயங்களில், ஸங்க: - பற்றுதல், உபஜாயதே - உண்டாகிறது, ஸங்காத் - அப்பற்றுதலினுல், காம: - காதல், ஸம்ஜாயதே - உண்டாகிறது, காமாத் - அக்காதலால், க்ரோத: - கோபமானது, அபிஜாயதே - நாற்புறமும் உண்டாகிறது.

5—3—6 அன்னை.

(1185) காவ: கிம்-921-பக்கம் பார்க்க

(1186) ராமகௌஸல்யாகர்ப்பேண: ஸாம்ஸாம் த்ருஷ்டிம் வித்த வஹாஸிணீ ॥

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்வது.

(1187) யத்ருஷ்டய: 299-இலக்கம் காண்க

5—3—7 வலையுள்.

(1188) கௌஸல்யா யோகக்ஷேமார்த்தம் ஸுஷாவேயம் மநஸ்விநீ । தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச சிரஸா சாபிவாதய ॥

1183. வி-பு-1-9-125. 1184. ஸ்ரீ கீதை. 2-62.
1186. ரா-அ-3-29. 1188. ரா-ஸு-30-56.

மநஸ்விநீ - விசாலமநஸ்ஸையுடைய, கௌஸல்யா - கௌஸல்யாதேவியார், லோகபர்த்தாரம் - உலகங்களுக்கு நாதனான, யம் - எவரை, ஸுஷுவே - பெற்றாரோ, தம் - அவரை, மமஅர்த்தே - என்நிமித்தமாக, ஸுகம் - ஸுகத்தை, ப்ருச்ச - கேள், ஶிரஸா - தலையால், அபிவாதயச - நமஸ்காரமும் பண்ணு. (விசேஷார்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்வது.)

5—3—8 பேய் முலை.

(1189) ஶோகஸ்யாஸ்ய கதா பாரம் ராகவோ௨திகமிஷ்யதி ।
ப்லவமாந: பரிஶ்ராந்தோ ஹதநௌஸ்ஸாகரே யதா ॥

ஸாகரே-ஸமுத்திரத்திலே, ப்லவமாந: - மிதக்கின்றதும், பரிஶ்ராந்த:- களைப்பை அடைந்ததும், ஹதநௌ: - உடைந்த ஓடம்போல, ராகவ: - இராமன், அஸ்யஶோகஸ்ய - இந்த துக்கத்தினுடைய, பாரம் - கரையை, கதா - எப்போது, அதிகமிஷ்யதி - அடையப்போகிறார்.

(1190) ஹ்ரீரேஷா 1009-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—3—9 நாணும்.

(1191) ஜனம் பூர்வஜீவ 290-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1192) ஶிரஸா 845-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1193) நித்யாஞ்ஜலிபுடா: 799-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1194) தத்தஸ்ய 211-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1195) ராமஸ்ய தயிதா பார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா ॥

ராமஸ்ய - ராமனுக்கு, தயிதா - அதிப்ரியையும், நித்யம் - எப்பொழுதும், பார்யா (மனதில்) தரிக்கத்தக்கவளும், பிராணஸமா - உயிருக்கு நிகரானவளும், ஹிதா - நன்மையிலேயே ஊக்கங்கொண்டவளுமாக இருக்கிறாள், ஸீதாப்பிராட்டி.

5—3—10 யாமடலூர்ந்தும்.

(1196) பாவனீய 1171-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—3—11 இரைக்கும்.

(1197) ஸமாக்ஷரைஶ்சதுர்பிர்ய: பாதைர்கீதோ மஹர்ஷிணா । ஸோ௨நுவ்யாஹரணாத்பூய: ஶோக: ஶ்லோகத்வமாகத: ॥

1189. ரா-ஸு-37-5, 1195. ரா-ஸங்க்ஷேபம். 1197. ரா-பா-2-40.

ய: - எந்த ஶ்லோகமானது, ஸமாக்ஷரை: - ஸமமான அக்ஷரங்களுடன் கூடிய, சதுர்பி: பாதை: - நான்கு பாதங்களுடன், மஹர்ஷிணு - வால்மீகி மஹரிஷியினுலே, கீத: - சொல்லப்பட்டதாய், ஶ்லோகத் வமாகத: - ஶ்லோக லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக ஆனதோ, ஸ: - அதுவானது, அநுவ்யாஹரணுத் - சோகத்திற்குப் பிறகு சொல்லியிருப்பதனுல், ஶோக: - சோகவேகத்தால் சொல்லினது.

மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஊரெல்லாம் ப்ரவேசம்.

(1198) ஸா ஜீவிதம் க்ஷிப்ரமஹம் த்யஜேயம் விஷேண ஶஸ்த்ரேண ஶிதேநவாபி । விஷஸ்ய தாதா நஹிமேஸ்தி கஶ்சித் ஶஸ்த்ரஸ்ய வா வேஶ்மநி ராக்ஷஸஸ்ய ॥

ஸாஅஹம் - அந்த நான், விஷேண - விஷத்தினுலாவது, ஶிதேந சஸ்த்ரேணவாபி - கூர்மையான ஆயுதத்தாலாவது, ஜீவிதம் - உயிரை, க்ஷிப்ரம்த்யஜேயம் - விட்டுவிடுகிறேன், ராக்ஷஸஸ்ய - ராவணனுடைய, வேச்மநி - வீட்டில், மே - எனக்கு, விஷஸ்ய - விஷத்தையாவது, சஸ்த்ரஸ்யவா - ஆயுதத்தையாவது, தாதா - கொடுக்கின்றவனுக, கச்சித்நாஸ்திஹி - யாதொருவனுமில்லையே.

5—4—1 ஊரெல்லாம்.

(1199) த்ருஷ்ட ஏவஹி நஶ்ஶோகமபநேஷ்யதி ராகவ: ।
தமஸ்ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸமுத்யந்நிவ பாஸ்கர: ॥

ராகவ: - பெருமாள், த்ருஷ்டஏவ - பார்த்தவுடனேயே, ந:சோகம் - நமது வருத்தத்தை, ஸமுத்யந் - உதிக்கின்ற, பாஸ்கர: - ஸூர்யன், ஸர்வஸ்யலோகஸ்ய - எல்லா உலகத்தினுடைய, தம:இவ - இருட்டைப்போல, அபநேஷ்யதி - போக்கடிப்பார்.

5—4—2 ஆவி காப்பார்.

(1200) ஸம்மோஹநீர்வாயவஸ்ஸம் வவு: ஸம்மதோக்ஷ்ய ந்திரை: ।
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் ஜாதம் க்ருஷ்ணாவா நகதுந்துபி: ॥

1198. ரா-ஸு-28-25. 1199. ரா-அ-83-9. 1200. வி-பு-5-3-8.

புல்லேந்தீவரபத்ராபம் - அலர்ந்த கருநெய்தல் இலைபோன்ற ஒளியையுடையவரும், சதுர்பாஹும் - நான்கு திருக்கைகளையுடையவரும், ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் - ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவைத் திருமார்பிலுடையவருமான, ஜாதம் - பிறந்த, தம் - அந்த கண்ணனை, உதீக்ஷ்ய - நன்றாய்ப் பார்த்து, ஆநகதுந்துபி: - வஸுதேவர், துஷ்டாவ - ஸ்தோத்ரம்செய்தார்.

5—4—3 நீயும்.

(1201) ஆநந்தவல்லீ 54-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1202) அபியாதா ப்ரஹர்தா ச ஸேநாநயவிஶாரத: ।

அபியாதா - யுத்தத்தில் தானாகவே எதிர்த்துச் செல்லுகிறவன், ப்ரஹர்தாச - எதிரிகளைக் கொல்லுகிறவன், ஸேநாநயவிசாரத: - ஸேனையை நடத்துவதில் ஸமர்த்தன்.

(1203) நாஶாநாமாகர: க்ரோத: ஆஶா பரிபவாகர: ।
வ்யாதீநாமாகரஸ்தோயம் பாபாநாமாகர: ஸ்த்ரிய: ॥

க்ரோத: - கோபம், நாசாநாம் ஆகர: - நாசங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம், ஆசா - ஆசையானது, பரிபவாகர: - அவமானத்துக்கு இருப்பிடம், தோயம் - ஜலம், வ்யாதீநாம் - வியாதிகளுக்கு, ஆகார: - இருப்பிடம், ஸ்த்ரிய: - பெண்கள், பாபாநாம் ஆகர: - பாபங்களுக்கு இருப்பிடம்.

(1204) நவாஸ்ய 233-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—4 பெண்பிறந்தார்.

(1205) பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே ॥

அஸ்மாத் - இந்த பிரும்மத்தினிடமிருந்து, பீஷா - பயந்து, வாத: - காற்றானது, பவதே - வீசுகிறான்.

(1206) ஏஷ க்ருஷ்ணரதஸ்யோச்சைஶ்சக்ரரேணுர்நிரீக்ஷ்யதாம் । தூரீபூதோ ஹரிர்யேந ஸோऽபி ரேணுர்ந லக்ஷ்யதே ॥

க்ருஷ்ணரதஸ்ய - ஸ்ரீ கண்ணனுடைய ரதத்தினுடைய, உச்சை: - மேலே கிளம்பியிருக்கிற, சக்ரரேணு: - சக்கிரத்தின் தூளியானது, நிரீக்ஷ்யதாம் - பார்க்கப்படட்டும், யேந - எதனால், ஹரி: - கண்ணன், தூரீபூத: -

1202. ரா-பா-1-29. 1203. பாரதம்.
1204. தை-உப. 1206. வி-பு-5-18-31.

வெகுதூரத்திலுள்ளவராக ஆனுரோ, ஸ:ரேணு:அபி - அந்த தூளியும், நலக்ஷ்யதே - காணப்படவில்லை.

(1207) ததப்ராப்தி 230-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—5 ஆறென்னே.

(1208) ப்ராப்தவ்யம் து தசாயோகம் மயைததிதி நிஶ்சிதம் ।
தாஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்பலா ॥

ஏதத் - ராவணதாஸிகள் செய்த அதட்டுதல் முதலிய, தசாயோகம் - அவஸ்தையானது, மயா - என்னுல், ப்ராப்தவ்யம் - அநுபவிக்கத் தகுந்தது, இதிநிச்சிதம் - என்று நிச்சயிக்கப்பட்டது, துர்பலா - பலமில்லாத, அஹம் - நான், இஹ - இங்கு, ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய, தாஸீநாம் - வேலைக்காரிகளுடைய, (குற்றத்தை) மர்ஷயாமி - பொறுக்கிறேன்.

(1209) ஹவேயம் 661-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1210) தாஸாமோவிரஹப்ருஜ 743-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1211) நாமோப்ருவே 86-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1212) நாமோப்ருவம் ச 176-வது ,,

5—4—6 பின்னின்ற.

(1213) ஸம்ஹவாம்யாத்ம 202-வது இலக்கப்பார்க்க.

(1214) க்ஷேஷ்வத்ய: 434-வது ,,

5—4—7 காப்பாரார்.

(1215) கஜம் வா 1001-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1216) ஸர்வப்ரணார்த்தர 1050-வது இலக்கப்பார்க்க.

5—4—8 தெய்வங்காள்.

(1217) அமர்ஷீ துர்ஜயோ ஜேதா விக்ராந்தோ புத்திமாந்
பலீ । ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹுர் நித்யம் ப்ரா
ணோ பஹிஶ்சர: ॥

அமர்ஷீ - கோபமுள்ளவன், துர்ஜய: - ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், ஜேதா - எல்லாரையும் ஜயிக்குமவன், விக்ராந்த: - பராக்ரமமுடையவன், புத்திமான் - புத்தியுள்ளவன், பலீ - பலமுள்ளவன், ராமஸ்ய - ஸ்ரீ

1208. ரா-யு-116-40. 1217. ரா-யு-28-25.

ராமனுக்கு, தக்ஷிண: பாஹு: - வலது கைபோன்றவன், நித்யம் பஹிச்சர: ப்ராண: - எப்பொழுதும் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணன் போன்றவன் (இப்படி இலக்ஷ்மணன் இருக்கிறுரென்று ராவணனிடம் சுகன் சொல்லு கிறுன்.)

(1218) ஸௌஹ்ருதி 355-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—9 வெஞ்சுடரில்.

(1219) தஸ்ய யயா 692-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—10 நின்று.

(1220) ஸுப்ரமேயம் 159-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—11 உறங்குவான்.

(1221) ஸ்ரீமத்வ்யோம நஸீம வாங்மநஸயோ: ஸர்வேऽவதாரா: க்வ
சித் காலே விச்வஜநீநமேததிதிதீ: ஸ்ரீரங்கதாமந்யத ।
ஆர்த்தஸ்வாகதிகை: க்ருபாகலுஷிதைராலோகி
தைரார்த்ரயந் விச்வத்ராணவிமர்சஸம்வலிதயா நித்ரா
ஸி ஜாகர்யயா ॥

ஸ்ரீமத்வ்யோம - மஹா மஹிமை பொருந்திய பரமபதமானது, வாங் மநஸயோ: ந ஸீம - வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எல்லையற்றது, ஸர்வே அவதாரா: - எல்லா அவதாரங்களும், க்வசித்காலே - ஒரு காலவிசேஷத்திலே தான், ஏதத் - இந்த அர்ச்சாவதாரமானது, விச்வஜநீநம் - எல்லா ஜனங் களுக்கு ஹிதமானது, இதிதீ: - என்று திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவாய், அத - பின்பு, ஸ்ரீரங்கதாமநி - கோயிலிலே, ஆர்த்தஸ்வாகதிகை: - ஓ ஆர்த் தரே! ஸுகமாய்வந்தீர்களா? என்று கேட்கின்றனவும், க்ருபாகலுஷிதை:- அநுக்கிரஹத்தால் கலங்கினவைகளுமான, ஆலோகிதை: - கடாக்ஷங்களாலே, ஆர்த்ரயந் - நனைந்தவர்களாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு, விச்வத்ராணவிமர்சஸ்கலிதயா - எல்லாருடையவும் ரக்ஷணசிந்தையோடுகூடின, ஜாகர்யயா - ஜாகரணரூபமாக, நித்ராஸி - தேவரீர் நித்ரை பண்ணுகிறது.

(1222) ஸவி வ்ருக்ஷா: 342-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1223) ஸகாமஹாநி: 250-வது ,,

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1221. ரங்கராஜ ஸ்தவம்-உத்-75.

எங்ஙனேயோ ப்ரவேசம்.

(1224) அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநர பாஷிதம் ।
யச்ச நாந்யமநா ராமோ யச்ச சோகபராயண: ॥

ஹே வாநர - ஓ ஹநுமாரே! த்வயா - உம்மால், பாஷிதம் - சொல்லப்பட்டதான, ராம: - ஸ்ரீபெருமாள், நாந்யமநா: - என்னைப்பிரிந்தவிடத்தில் என்னையல்லதறியார், இதியச்ச - என்று யாதொன்றும், சோகபாராயண: யச்ச - பிரிவிலே தளராநின்றாரென்று யாதொன்றும், இவை இரண்டும், விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் - விஷத்தோடுகூடிய, அமிருதம் - அமுதம்போலிருக்கிறது.

5—5—1 எங்ஙனேயோ.

(1225) ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹஸ்தோ வா வாநப்ரஸ்தோ(அ)த பிக்ஷுக: । அநாச்ரமீ ந திஷ்டேத திநமேகமபி த்விஜ: ॥

ப்ரஹ்மசாரீ - பிரும்மசாரியாகவாவது, க்ருஹஸ்த:வா - கிருஹஸ்தனுகவாவது, வாநப்ரஸ்த: - வாநப்ரஸ்தனுகவாவது, பிக்ஷுக: - ஸந்நியாஸியாகவாவது இருக்கவேண்டும், அநாபதி - ஆபத்து இல்லாத ஸமயத்தில், ஏகம் திநம் - ஒரு தினங்கூட, அநாச்ரமீ - ஒருஆச்ரமத்திலுமில்லாதவனுக, நதிஷ்டேத் - இருக்கக்கூடாது.

5—5—2 என்னெஞ்சினுல்.

(1226) வித்யா ராஜந் ந தே வித்யா மம வித்யா ந ஹீயதே ।
வித்யாஹீநஸ்தமோத்வஸ்தோ நாபிஜாநாதி கேசவம் ॥

ஹே ராஜந் - ஓ திருதராஷ்டிரரே! தேவித்யா - உமது வித்யையானது, நவித்யா - வித்யையல்ல, மமவித்யா - என்னுடைய வித்யையானது, நஹீயதே - குறைவுள்ளதல்ல, வித்யாஹீந: - வித்யையினுல் குறைந்தவரும், தமோத்வஸ்த: - இருட்டினுல் சூழப்பட்டவருமான நீர், கேசவம் - கேசிஹந்தாவான கண்ணனை, நாபிஜாநாஸி - அறியமாட்டீர்.

(1227) ஸவ்ருஹ்மிஷண 735-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1228) வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம் ।
க்ருஹீததநுஷம் ராமம் பாசஹஸ்தமிவாந்தகம் ॥

1224. ரா ஸு-37-2. 1226. பா-உத்-68-5. 1228. ரா-ஆ-39-14.

சீரகிருஷ்ணஜிநாம் பரம் - மரவுரி, கிருஷ்ணஜிநம் இவைகளை உடுத்தியவரும், க்ருஹீததநுஷம் - வில்லேந்தியவருமான, ராமம் - ஸ்ரீராமனை, பாசஹஸ்தம் அந்தகமிவ - பாசக்கயிற்றைக் கையிலுடைய யமனைப்போல, வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷேச - ஒவ்வொரு மரத்திலும், பச்யாமி - பார்க்கிறேன்.

5—5—3 நின்றிடும்.

(1229) ஹிஸம்ஹிஷடி 1026-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1230) ஶக்ரசாபநிபே சாபே க்ருஹீத்வா ஶத்ருஸூதநே

ஶக்ரசாபநிபே - இந்திரன் வில்லுக்கொப்பானவைகளும், ஶத்ருஸூதநே - சத்ருக்களைக் கொல்லுபவைகளுமான, சாபே - வில்லுகளை, க்ருஹீத்வா - பிடித்துக்கொண்டு (நிற்கின்ற நீங்கள் யாவர்? என்று ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்து திருவடி யருளிச்செய்தது.)

5—5—5 பக்கம் நோக்கி.

(1231) நைஷா பஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந் । ஏகஸ்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி ॥

ஏஷா - இந்த ஸீதை, ராக்ஷஸ்ய: - ராக்ஷஸிகளை, நபஶ்யதி - காணுகிறதில்லை, இமாந்புஷ்பபலத்ருமாந் - இந்த பூவும் பழமுமுள்ள மரங்களையும் (பார்க்கிறதில்லை) ஏகஸ்தஹ்ருதயா - ஒரே விடத்தில் நிறுத்திய மனத்தையுடையவளாய், ராமம் ஏவ - ராமனையே, நூநம் - நிச்சயமாய், அநுபச்யதி - பார்க்கிறாள்.

(1232) வாஸ்யாக 18-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—5—7 நிறைந்த.

(1233) அத பாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேந பாரத ।
விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ ॥

ஹே பாரத - ஓ தர்மபுத்திரரே! த்வம் - நீர், பாதகபீத: அத - உபாயாந்தரங்களினின்றும் பயந்தீராகில், விமுக்தாந்ய ஸமாரம்ப: - ஸவாஸநமாக புறம்புள்ளவற்றின் ஆரம்பத்தை பொகட்டவனாய், ஸர்வபாவேந நாராயணபர:பவ - எல்லாவிதத்தாலும் நாராயணபரனாக ஆகக்கடவீர்.

1230. ரா-கி-3-9. 1231. ரா-ஸு-16-25 1233. பா.-விஷ்ணுதர்மம்.

(1234) ஶேஷநாமிவேண 380-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1235) ஸுஜம் ஸர்வம் 22-வது ,,

(1236) ஸுஷுப்ஸயம் 159-வது ,,

5—5—8 கையுள்.

(1237) உபதாய புஜம் தஸ்ய லோகநாதஸ்ய ஸத்க்ருதம் ।
கதம் நாமோபதாஸ்யாமி புஜமந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥

லோகநாதஸ்யதஸ்ய - இவ்வுலகிற்கு நாதனான ஸ்ரீ ராமனுடைய, ஸத்க்ருதம் - பூஜிக்கப்பட்ட, புஜம் - திருக்கையை, உபதாய - தலையணையாக வைத்துக்கொண்ட பிறகு, அந்யஸ்யகஸ்யசித் - வேறொருவனுடைய, புஜம் - கையை, கதம்நாம உபதாஸ்யாமி - என்னமாய் தலையணையாகவைத்துக் கொள்வேன்.

(1238) ஶோஹயநு 490-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—5—9 முன்னின்றாய்.

(1229) யாநஶக்யா 1169-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1240) ப்லாவயாமாஸ தாம் ஶூந்யாம் த்வாரகாம் ச மஹோததி: ।
வாஸுதேவக்ருஹம் த்வேகம் ந ப்லாவயதி ஸாகர: ॥

மஹோததி: - ஸமுத்திரமானது, சூந்யாம்தாம் த்வாரகாம் - சூன்யமான அந்த த்வாரகாபட்டணத்தை, ப்லாவயாமாஸ - மூழ்கடித்தது, வாஸுதேவக்ருஹம் ஏகம் து - கண்ணனுடைய திருமாளிகை யொன்றை மாத்திரம், ஸாகர: - ஸமுத்திரராஜன், நப்லாவயதி - அழிக்கவில்லை.

5—5—10 கழிய.

(1241) ஶோகஸ்து க்ரம 356-வது பக்கம்பார்க்க.

(1242) தேஜஸாம் ராஶிம் 296-வது இலக்கம்பார்க்க.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1237. ரா-ஸு-21-19. 1240. வி-பு-5-38-9.

கடல்ஞாலம் ப்ரவேசம்.

(1243) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌷 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌗𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾 ॥

க்ருஷ்ணே - கண்ணனிடத்தில், நிபத்தஹ்ருதயா: - வைத்தமனத்தையுடைய கோபிகைகள், பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர், இதமூசு: - இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டார்கள், அஹம்க்ருஷ்ண: - நான் கிருஷ்ணன், ஏஷ: - அந்த நான், லலிதம் வ்ராஜாமி - அழகாக நடக்கப்புகா நின்றேன், கதி: - நடையானது, ஆலோக்யதாம் - (உங்களால்) கண்டுகொள்ளப்படட்டும், க்ருஷ்ணஸ்யமம - கண்ணனாக ஆகியிருக்கிற என்னுடைய, கீதி: - பாட்டானது, நிசம்யதாம் - கேட்கப்படட்டும், (என்று) அந்யா ப்ரவீதி - வேறொருத்தி சொன்னாள், துஷ்டகாளிய - துஷ்டனான ஓ காளியனே! அத்ரதிஷ்ட - இங்கு நில்லடா, அஹம்க்ருஷ்ண: - நான் கிருஷ்ணனடா, இதிசஅபரா - என்று மற்றவள் சொன்னாள்.

(1244) 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍀 𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

இதன் அர்த்தம் ஜீயர் அரும்பதத்தில் இரண்டுவிதமாய் அருளிச்செய்திருக்கிறது. அங்கேயே கண்டுகொள்வது.

(1245) 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌅𑌹𑌂
𑌮𑌨𑍁𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 ।

தத் ஏதத் - அந்த இந்த பிரும்மத்தை, பச்யந் - ஸாக்ஷாத்கரித்த, வாமதேவ: ருஷி: - வாமதேவ ருஷியானவர், அஹம் - நான், மநுரபவம் - மநுவாக ஆனேன், ஸூர்ய:ச - ஸூர்யனாகவுமானேன் என்று, ப்ரதிபேதே - எண்ணினார்.

(1246) 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 423-வது இலக்கம் காண்க.

(1247) 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।

(ஜீயர் அரும்பதத்தில் விரிவான அர்த்தம் காண்க.)

1243. வி-பு-5-13-27, 28. 1244. வி-பு-6-7-95.
1245. பிரு-உப-3-4.

5—6—1 கடல்ஞாலம்.

(1348) தக்ஷஸ்ம்ருதௌ 68-வது இலக்கம் பார்க்க.

5—6—2 கற்குங்கல்வி.

(1239) த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துச்ச குருஸ்
த்வமேவ । த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ
ஸர்வம் மம தேவதேவ ॥

தேவதேவ - ஓ தேவதேவனே! மாதாச த்வமேவ - நீர்தான் தாய், த்வமேவபிதா - நீர்தான் தந்தை, த்வமேவபந்து: ச - நீர்தான் பந்து, த்வமேவகுரு: - நீர்தான் குரு, த்வமேவவித்யா - நீர்தான் வித்யை, த்வமேவ த்ரவிணம் - நீர்தான் தனம், த்வமேவமமஸர்வம் - நீர்தான் எனக்கு எல்லாமாயிருக்கிறீர்.

5—6—4 செய்கின்ற.

(1249) அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞானாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச ।
ந து மாமபிஜானந்தி தத்த்வேனாதஶ்ச்யவந்தி தே ॥

அஹம்ஹி - நானே, ஸர்வயஜ்ஞாநாம் - எல்லா பஞ்சமஹா யஜ்ஞம் முதலிய நித்யகர்மாக்களை, போக்தாச - புஜிப்பவனும், ப்ரபுரேவச - பலப்ரதனுமாயிருக்கிறேன், தே - அவர்கள், மாம் - என்னை, தத்வேந - உண்மையாக, நதுஅபிஜாநந்தி - அறிகிறார்களில்லை, அத: - ஆதலால், ச்யவந்தி - கீழே விழுகிறார்கள்.

5—6—5 திறம்பாமல்.

(1250) நகாமோக்ஷ 976-வது இலக்கம் பார்க்க

(1251) ஹரிஷ்யவம்ஶம் 254-வது இலக்கம் காண்க

5—6—6 இனவேய் மலை.

(1252) வஸ்த்யேய்ம்ருதம் 916-வது இலக்கம் காண்க

5—6—8 உரைக்கின்ற.

(1253) ருத்ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேரு: ஶிகரிணாமஹம் ॥

1249. ஸ்ரீகீதை-10-25. 1253. ஸ்ரீகீதை-10-10.

ருத்ராணாம் - ஏகாதச ருத்ரர்களுக்குள்ளே, சங்கர: சாஸ்மி - சங்கரனு யிருக்கிறேன், யக்ஷரக்ஷஸாம் - யக்ஷராக்ஷஸர்களுக்குள்ளே, வித்தேச: - குபேரனுயிருக்கிறேன, வஸூநாம் - அஷ்ட வஸூக்களுக்குள், பாவக:சாஸ்மி - பாவகனென்பவனுயிருக்கிறேன், அஹம் - நான், சிகரிணாம் - பர்வதங்களுக்குள், மேரு: - மேரு பர்வதமாக இருக்கிறேன்.

(1254) 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 ॥

விரூபாக்ஷாய - முக்கண்ணனும், ப்ரும்மண: ஜ்யேஷ்டாயபுத்ராய - பிரும்மாவின் முதற்புத்திரனும், ச்ரேஷ்டாய - ச்ரேஷ்டனுமான, (பரம சிவன் பொருட்டு நமஸ்காரம்)

(1255) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥

பிரும்மா - பிரமனென்ன, தக்ஷாதய: - தக்ஷர் முதலான பிரஜாபதிகளென்ன, கால: - காலமென்ன, ததைவ - அப்படியே, அகிலஜந்தவ: - ஸர்வ ஜந்துக்களும், ஹரே: - பெருமாளுடைய, விபூதய: - நியாம்ய வஸ்துக்கள், ஏதா: - இவைகள், ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: - ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணங்களாக ஆகின்றன.

(1256) 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 ॥

வேதாநாம்ஸாமவேத: அஸ்மி - வேதங்களுக்குள் ஸாமவேதமாயிருக்கிறேன், தேவாநாமஸ்மி வாஸவ: - தேவதைகளுக்குள் இந்திரனுக இருக்கிறேன்.

(1257) 𑌨𑌕𑌿𑌰𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃

ஓ இந்திரனே! உன்னைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை.

(1258) [illegible] 606-வது இலக்கம் பார்க்க

(1259) 𑌪𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗 346-வது இலக்கம் பார்க்க

5—6—7 கொடிய வினை.

(1260) [illegible] 70-வது இலக்கம் காண்க

(1261) [illegible] 826-வது இலக்கம் காண்க

1254. சாந்தோக்யம். 1255. வி-பு-1-22-31.
1257. ஸ்ரீ கீதை-10-22 1256. ருக்வேதம்.

(1262) தாநஹம் 334-வது இலக்கம் காண்க

5—6—8 கூந்தல்.

(1263) நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ।
யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணுஸ்ததைவேயம் த்விஜோத்தம ॥

ஹே த்விஜோத்தம - ஓ பிராமணோத்தமரான மைத்ரேயரே! விஷ்ணோ: - ஸர்வேச்வரனுடைய, ஸ்ரீ: - ஸம்பத்தாயும், அநபாயிநீ - பரவ்யூஹம் முதலிய ஐந்து அவஸ்தைகளிலும் கூடவிருப்பவளாயும், ஜகந்மாதா - உலக மாதாவாயுமிருக்கிற, ஏஷா - இந்த பிராட்டி, நித்யைவ - எப்பொழுதும் இருப்பவளே, ஸர்வகத: - ஸர்வ வியாபியான, விஷ்ணு:யதா - விஷ்ணுவானவர் எந்த ஸ்வபாவமுள்ளவரோ, இயம் - இவளும், ததைவ - அப்படியே இருக்கிறாள்.

(1264) ஶ்ரியாஸார்த்தம் 1073-வது இலக்கம் காண்க

ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நோற்றநோன்பு ப்ரவேசம்.

—o—

(1265) வாநராதிபதேர்வாக்யம் ஶ்ருத்வா ஸர்வாநுதீக்ஷ்ய ச।
ஈஷதுத்ஸ்மயமாநஸ்து லக்ஷ்மணம் புண்யலக்ஷணம் ॥

வாநராதிபதே: வாக்யம் - ஸுக்ரீவ மஹாராஜருடைய வார்த்தையை, ச்ருத்வா - கேட்டு, ஸர்வாந் - எல்லாரையும், உதீக்ஷ்ய ச - நன்றாய் பார்த்தும், ஈஷத் உத்ஸ்மயமாந: து - கொஞ்சம் புன்சிரிப்புடன் கூடியவராய் (ஸ்ரீராமன்) புண்யலக்ஷணம் - புண்ணியத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய, லக்ஷ்மணம் - இளையபெருமாளை (பார்த்து ஒருவார்த்தைச் சொன்னார்)

(1266) ராவணோ நாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஶ்வர:। தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி ஶ்ருத: ॥

துர்வ்ருத்த: - கெட்டநடத்தையுடைய, ராவணோநாமராக்ஷஸ: - ராவணனென்று பெயருள்ளராக்ஷஸன், ராக்ஷஸேச்வர: - ராக்ஷஸராஜனாக இருக்

1263. வி-பு-1-8-17. 1265. ரா-யு-18-7. 1266. ரா-யு-17-10.

இருன், தஸ்ய - அவனுக்கு, அநுஜ: ப்ராதா - பின்பிறந்ததம்பி, விபீஷண இதிச்ருத: - விபீஷணனென்று பிரவஸித்தி பெற்றவன்.

5—7—1 நோற்ற நோன்பு

(1267) 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍀 𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 । 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

நதர்மநிஷ்டோஸ்மி - கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையேனல்லேன், ந சாத்மவேதீ - ஜ்ஞானயோகமுடையேனல்லேன், த்வச்சரணாரவிந்தே - உன்னுடைய நிரதிசயபோக்கியமான திருவடிகளில், நபக்திமான் - பக்தியுடையேனல்லன், அகிஞ்சந: - தரித்ரரான யான், அநந்யகதி: - உன்னைவிட வேறு கதியுடையேனல்லேன், ஶரண்ய - சரணவரணார்ஹனான ஸ்வாமியே! த்வத்பாதமூலம் - தேவரீர் திருவடிகளை, ஶரணம் ப்ரபத்யே - உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்.

𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 6-வது இலக்கம் பார்க்க.

(1268) 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌭𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍀 ॥

ஸ்நேஹபூர்வம் - ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்ட, அநுத்யாநம் - த்யானமானது, பக்திரிதி அபிதீயதே - பக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. பஜ இதி ஏஷதாது: - பஜ என்கிற இந்த தாதுவானது, ஸேவாயாம் பரிகீர்தித: - ஸேவையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (பஜ என்பதற்கு ஸேவையென்று அர்த்தமென்றபடி) தஸ்மாத் - ஆதலால், பக்தி ஶப்தேந - பக்தியென்ற சப்தத்தினால், பூயஸீஸேவா - உயர்ந்த ஸேவையானது, புதை: ப்ரோக்த: - வித்வான்களால் சொல்லப்படுகிறது.

(1269) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 அ-ம்

ஜ்ஞாநபக்த்யந்விதம் கர்ம - ஜ்ஞானம், பக்தி இவைகளுடன் கூடிய கர்மயோகமானது, ஜநகாதிஷு த்ருச்யதே - ஜநகர் முதலானவர்களிடத்

1267. ஸ்தோத்ரரத்நம்.

தில் காணப்படுகிறது. கர்மபக்த்யந்விதம் ஜ்ஞாநம் - கர்மயோகம் பக்தி யோகம் இவைகளுடன் கூடிய ஜ்ஞாநயோகமானது, பரதாதிஷு ப்ராயேண - பெரும்பாலும், பரதர் முதலானவர்களிடத்தில் காணப்படுகிறது. கர்ம ஜ்ஞாநாந்விதாபக்தி: - கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகம் இவைகளுடன் கூடிய பக்தியோகமானது, ப்ரஹ்லாதப்ரமுகாச்ரயா - பிரஹ்லாதர் முதலானவர்களை ஆச்ரயமாக உடையது.

(1270) வெயசேந்ருழி 402-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—7—3 கருளப்புள்.

(1271) ஶாஸ்த்ரம் ஃலவம் ப்ரயோக்த்ரி ।

ஆத்மா கர்த்தாவானால் சாஸ்த்ரம் ஸப்ரயோஜனமென்றபடி.

(1272) கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥

சாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜநவத்தாம்போது, ஆத்மா கர்த்தாவாக வேண்டுமென்றபடி.

(1273) கங்காதி தீர்த்தேஷு வஸந்தி மத்ஸ்யா: தேவாலயே பக்ஷி ஸங்காஶ்ச நித்யம் । பாவோஜ்ஜிதாஸ்தே ந ஃலம் லபந்தே தீர்த்தாநி புண்யாயதநாநி முக்யா: ॥ அ—ம்.

கங்காதி தீர்த்தேஷு - கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில், மத்ஸ்யா: வஸந்தி - மீன்கள் வஸிக்கின்றன, தேவாலயே - கோயில்களில், பக்ஷிஸங்கா:ச நித்யம்வஸந்தி - பக்ஷிக்கூட்டங்கள் நித்யம் வஸிக்கின்றன, தே - அவைகள், பாவோஜ்ஜிதா: - ஜ்ஞாநமில்லாதனவாய், பலம்நலபந்தே - நற்பயனை பெறுகின்றன இல்லை, தீர்த்தாநி-தீர்த்தங்களும், புண்யாயதநா:ச-திருக்கோயில்களும், முக்யா: - உயர்ந்தவைகளே.

5—7—4 மாறுசேர்படை.

(1274) ஸத்த்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப ஏவ ச ।
ப்ரமாதமோஹௌ தமஸோ ஭வதோ஽ஜ்ஞாநமேவ ச ॥

ஸத்வாத் - ஸத்வகுணத்தினின்றும், ஜ்ஞாநம்ஜாயதே - நல்ல ஜ்ஞாநமுண்டாகிறது, ரஜஸ:லோப ஏவச - ரஜோகுணத்திலிருந்து லோபமுண்டாகிறது, தமஸ: - தமோகுணத்திலிருந்து, ப்ரமாதமோஹௌபவத: - அஜாக்கிரதை, மோஹம் இவைகள் உண்டாகின்றன, அஜ்ஞாநமேவச - அஜ்ஞாநமுமுண்டாகிறது.

1271. பூர்வமீமாம்ஸா. 1272. உத்-மீ-2-3-33. 1274. ஸ்ரீ கீதை-14-17.

5—7—5 எய்த.

(1275) ஶாஂ நக்ஷத்ர 180-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1276) விஷ்ணு: க்ருஷ்ணம் 140-வது ,,

5—7—7 வந்தருளி.

(1277) அஹமேவாஹரிஷ்யாமி ஸ்வயம் லோகாந் மஹாமுநே ।
ஆவாஸம் த்வஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹ காநநே ॥

ஹே மஹாமுநே - ஓ சரபங்கமஹர்ஷியே! லோகாந் - உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட உலகங்களை, அஹம் ஸ்வயம் - நான் தானாகவே, ஆஹரிஷ்யாமி ஏவ - ஸ்வீகரிக்கிறேன், இஹகாநநே - இக்காட்டிலே, ப்ரதிஷ்டம் - தேவரீரால் காண்பிக்கப்பட்ட, ஆவாஸம் து - வாஸத்தையே, அஹமிச்சாமி - நான் விரும்புகிறேன்.

5—7—9 புள்ளின்வாய்.

(1278) உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸ்வரேண மஹதா மஹாந் ।
ஸுக்ரீவம் தாம்ஶ்ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய கஸ்த ஏவ விபீஷண: ॥

மஹாப்ராஜ்ஞ: - மஹா புத்திசாலியும், மஹாந் - பெரியவருமான, விபீஷண: - விபீஷணாழ்வான், கஸ்தஏவ - ஆகாசத்திலிருந்துகொண்டே, ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவ மஹா ராஜரையும், தாந் ச - அந்த மற்ற முதலிகளையும், ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - அழகிதாகப்பார்த்து, மஹதா ஸ்வரேண - பெரிய சப்தத்தோடு, உவாச ச - சொன்னார்.

5—7—10 ஆறெனக்கு.

(1279) உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் ।
வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் த்வேஷ உபாயார்த்தைகவாசக: ॥

ஶரணமிதி அயம்சப்த: - சரணமென்கிற இந்த சப்தமானது, உபாயே - உபாயத்திலும், க்ருஹ - கிருஹத்திலும், ரக்ஷித்ரோ: - ரக்ஷகனிடத்திலும், வர்த்ததே - இருக்கிறது, (இப்படியானாலும்) ஸாம்ப்ரதம் - இப்போது, (இவ்விடத்தில்) ஏஷ: - இந்த சரணசப்தமானது, உபாயார்த்தைகவாசக: - உபாயத்திற்கே பேராகக்கடவது.

(1280) ஹ்ருஷீகேஶமவிஜ்ஞாய ஸர்வஜ்ஞாநாதிபம் ஹரிம் । நாவஸ்தோதி நவோக்ஷதி கஶ்சம் ஸம்ஸாரஸாகரே ॥ ஆ—ம்.

1277. ரா-ஆ-5-33. 1278. ரா-யு-17-9. 1279. பாஞ்சராத்ரம்.

ஹ்ருதாகாஶே - மனதாகிற ஆகாயத்தில், சிதாதித்ய: - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான பகவானாகிற ஸூரியன், நிரந்தரம் ஸதா பாதி - இடைவெளியில்லாமல் எப்போதும் பிரகாசிக்கிறான், நாஸ்தமேதி - அஸ்தமனமடைகிறதில்லை, நச உதேதி - உதிக்கிறதுமில்லை, ஸந்த்யாம் கதமுபாஸ்மஹே - எவ்விதமாய் ஸந்தியை உபாஸிப்போம்.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆராவமுதே ப்ரவேசம்.

(1281) ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதி 258-வது இலக்கப்பார்க்க.

5—8—1 ஆராவமுதே.

(1282) ஸஹபத்ந்யா 992-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1283) ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவ 26-வது ,,

(1284) வாயஸேந ததஸ்தேந பலவத்க்லிஶ்யமாநயா ।
ஸ மயா போதித: ஶ்ரீமாந் ஸுகஸுப்த: பரந்தப:॥

தத: - பிறகு, தேநவாயஸேந - அந்தக் காகாஸுரனால், பலவத்க்லிச்யமாநயா - மிகவும் வருந்தும்படி செய்யப்பட்ட, மயா - என்னால், ஸுகஸுப்த: - ஸுகமாக உறங்கின, பரம்தப: - பகைவரைக் கொளுத்துகின்ற, ஸ்ரீமாந் - சீமானாகிய, ஸ: - அவர் (பெருமாள்) போதித: - உணர்த்தப்பட்டார்.

5—8—2 எம்மானே.

(1285) யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி ।

யஸ்ய - ஈச்வரனுக்கு, அஸ்மி - தாஸனாயிருக்கிறேன், தம் நாந்தரேமி - அந்த ஈச்வரனை அதிக்ரமிக்கிறேனல்லேனென்றபடி.

(1286) ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தம் 14-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1287) ஸமஸ்தா: ஶக்தயஶ்சைதா ந்ருப யத்ர ப்ரதிஷ்டிதா: ।
தத்விஶ்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேர்மஹத்

1284. ரா-ஸு-38-24. 1287. வி-பு-6-7-70.

ஹே ந்ருப - ஓ அரசனே! யத்ர - யாதொரு திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தில், ஏதா: ஸமஸ்தா: ஶக்தய: - கீழ்ச்சொல்லிய எல்லா சக்திகளும், ப்ரதிஷ்டிதா: - நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ, ஹரே: - பகவானுடைய, மஹத் - பெரிதும், விச்வரூபவைரூப்யம் - விச்வத்திலுண்டான ரூபங்களைப்பற்ற விலக்ஷணமாயிருக்குமதும், தத்ரூபம் - அந்த திவ்ய மங்களவிக்ரஹமானது அந்யத் - வேறாயிருக்கும், அப்ராகிருதமாயிருக்குமென்றபடி.

(1288) ஸ உத்ரயாது 172-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1289) ஭வாந்நாராயணோ தேவ: ஶ்ரீமாம்ஶ்சக்ராயுதோ விபு:।
ஏகஶ்ருங்கோ வராஹஸ்த்வம் பூதபவ்யஸபத்நஜித் ॥

பவாந் - தேவரீர், ஸ்ரீமாந் - பிராட்டியோடுகூடியவரும், சக்ராயுத: - திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவரும், விபு: - ஸர்வ வியாபியுமான, நாராயணோதேவ: - ஸ்ரீ நாராயணனென்றதேவர், த்வம் - தேவரீர், ஏகச்ருங்க: வராஹ: - ஒரு கொம்புள்ள வராஹாவதாரஞ்செய்தவர், பூதபவ்யஸபத்நஜித் - சென்றவர்களும், வருகின்றவர்களுமான சத்ருக்களை ஜயித்தவர்.

(1290) சஹஸ்ரம் 181-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—8—3 என்னான் செய்கேன்.

(1291) தேஷாமேஷாம் 180-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—8—4 செலக்காண்கிற்பார்.

(1292) ததைவோஷ்ணம் விநிஶ்வஸ்ய வ்ருத்தோ தஶரதோ ந்ருப:।
விலலாப து:காத்தவதார்த்தோ ககநாஸக்தலோசந: ॥

வ்ருத்த: - கிழப்பருவமுள்ள, தசரத: ந்ருப: - தசரத மஹாராஜன், ததைவ - அப்படியே, உஷ்ணம் விநிச்வஸ்ய - சுடச்சூடப் பெருமூச்சுவிட்டு, ககநாஸக்தலோசந: - ஆகாசத்தை நோக்கிய கண்களையுடையவராய், துக்காத் - துக்கத்தினால், ஆர்த்தவத் - பீடிக்கப்பட்டவன்போல, விலலாப - கதறினர்.

5—8—8 களைவாய்.

(1293) சஹஸ்ரோவராயா நாமோல்லேகநோச்சமதி:।
கஸ்தேவோ வாயஹந்தோதாஸேவேதி ப்ராயந்நாமதி:॥
ஶரணாமதிபித்ருஸ்தா ஸாதேவேச்ஷிநுப்ரயஞ்ஜ்யதாம்

1289. ரா-யு-120-13. 1292. ரா-அ-13-16.

அகிஞ்சந: - உன்னைத் தவிர வேறு உபாயமற்றவனும், அகதி: - அநந்யகதிகனுமிருக்கிற, அஹம் - நான், அபராதாநம் ஆலய: அஸ்மி - அபராதங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிறேன், மே - எனக்கு, த்வமேவ - தேவரீரே, உபாயபூதோபவ - உபாயமாகவேண்டும், இதிப்ரார்த்தநாமதி: - என்று பிரார்த்திக்கிற புத்தியானது, சரணாகதிரிதி உக்தா - சரணாகதியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஸா - அந்த சரணாகதியானது, அஸ்மிந்தேவே - இந்த தேவனிடத்தில், ப்ரயுஜ்யதாம் - செய்யப்படட்டும்.

(1294) ஸூத்ரம் ஶரணாகதி, காஷ் 749-வது இலக்கம்பார்க்க.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி.

5—9—1 மானேய் நோக்கு.

(1295) தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே ॥

ஸம்ஸாரிகளுக்கு எதுவரையில் பற்றுதல் விடாமலிருக்கிறதோ, அது வரையில் சரீரஸ்திதி. அது எனக்குச் சரீராவஸாநபரியந்தம்தான். பிறகு உம்மை யடையவேண்டியது.

(1296) பரம் ஜ்யோதி: 380-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1297) அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யா: ஸூரய: ஸ்ரஸ்தபந்தா விமல
சரமதேஹா இத்யமீ ரங்கராஜ । மஹிதமநுபஜந்தி யத்
க்ஷ்மாஸ்வாவர த்வா:ப்ரதிஷ்டந்த ஸந்நியதமிதி ஹர்ஷாத் ப்ராஹ
ரேஹ்யா நமஸ்தாத் ॥

அஹ்ருதஸஹஜ தாஸ்யா: - அபஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தையுடையவரான, ஸூரய: - நித்ய ஸூரிகள், ஸ்ரஸ்தபந்தா: - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர்கள், விமலசரமதேஹா: - பகவத்ஜ்ஞாநவிரோதியன்றிக்கே யிருக்கையாலே நிர்மலமாயும், தேஹாந்தரமில்லாமையாலே சரமமாயுமிருக்கிற, தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், இத்யமீ - என்று சாஸ்த்ரப்ரத்யக்ஷவித்தான இவர்கள், மஹித - பூஜிக்கப்

1295. சா-உப-6-14. 4297. ரங்க-பூர்வ.

பட்ட, மநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வா: - மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்க தாம - ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸ—நியதம் - எப்போதும், ஆச்ரயந்தே - வாஸஸ்தானமாகக் கொள்ளுகிறார்கள், இதி ஹப்ராஹு:ஸ்ம - என்று பௌராணிகர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள், எப்யோநமஸ்தாத் - இந்த மநுஷ்யதிர்யக்ஸ்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம் நித்யமாகச் செல்லவேண்டும்.

(1298) நஹாவி ஊய—ஹெவவுெத 351-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—9—2 என்றுகொல்.

(1299) வ௵கெஸரஸஂஸ்ருஷ்டா வ்ருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ஸ்ருத: ।
நிஶ்வாஸ இவ ஸீதாயா வாதி வாயுர்மநோஹர: ॥

பத்மகேஸரஸம் ஸ்ருஷ்ட: - தாமரைப்பூக்களின் தாதுகளோடுசேர்ந்ததும், விருக்ஷாந்தர விநிஸ்ஸ்ருத: - மரங்களின் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டதும், ஸீதாயா: நிஶ்வாஸஇவ - ஸீதையின் மூச்சுக் காற்றைப்போல, மநோஹர: - மனதைக் கவருகின்றதுமான, வாயு: - காற்று, வாதி - வீசுகிறது.

(1230) ஶக்யதாமயாநஸ்ய ஶக்யமேதேந ஜீவிதும் ।
யதஹஂ ஸா ச வாமோரூரேகாஂ தரணிமாஶ்ரிதௌ ॥

அஹம் - நானும், ஸாச வாமோரு:ச - அந்த அழகிய தொடையை யுடையவளான பிராட்டியும், ஏகாம் தரணிம் ஆச்ரிதௌ இதியத் - ஒரே பூமியிலிருக்கிறோம் என்பது யாதொன்றுண்டோ, ஏதத் - இதுவானது, காமயாநஸ்யமேபஹு - காமம் மிகுந்திருக்கிற எனக்கு அதிகம், ஏதேநஜீவிதும் சக்யம் - இதனால் பிழைப்பதற்கு சக்யமாகும்.

5—9—3 சூடுமலர்.

(1301) ததர்ஶ காஷாயிணோ வ்ருத்தாந்வேத்ரபாணீந் ஸ்வலஂ
க்ருதாந் । த்வாரி விஷ்டிதாந் தத்ர ஸ்த்ர்யத்யக்ஷாந்
ஸுஸமாஹிதாந் ॥

காஷாயிண: - காஷாய வஸ்திரங்களைத் தரிக்கின்றவர்களும், வேத்ர பாணீந் - பிரம்பு கையிலுள்ளவர்களும், ஸ்வலங்க்ருதாந் - நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், த்வாரி - வாயிலில் விஷ்டிதாந் - இருக்கின்றவர்களும், ஸு஡ஸமாஹிதாந் - மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களுமான, வ்ருத்தாந் ஸ்த்ர்யத்யக்ஷாந் - கிழப்பருவமுள்ள கஞ்சுகிகளை, ததர்ச - கண்டான்.

1299. ரா-கி-1-17. 1300, ரா-யு-5-10. 1301. ரா-அ-16-3.

(1302) 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 ॥
𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰 ।
𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥

ஸ்வம்ரூபம் - தனது சரீரத்தை, பரித்யஜ்ய - விட்டு, ய: - எவன், பரிவ்ராஜக ரூபவாந் - ஸந்யாஸிவேஷங்கொண்டு, ஜநஸ்தாநே- ஜனஸ்தானத்திலே, மயாத்ருஷ்ட: - என்னால் காணப்பட்டாயோ, ஸ ஏவராவண:அஸி - அந்த ராவணனாகவே யிருக்கிறாய், காமரூப நிசாசர - விரும்பியபடி சரீரம் எடுக்கும் ஓ அரக்கனே! உபவாஸக்ருசாம் - பட்டினியினால் இளைத்தவளும், தீநாம் - தைந்யமுள்ளவளுமான, மாம் - எனக்கு, பூய:ஸந்தாபம் ஸந்தாபயஸி - மறுபடியும் ஸந்தாபத்தையுண்டுபண்ணுவாயேயானால், தந்நசோபநம் - இது உனக்கு அழகல்ல.

(1303) 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 590-வது இலக்கம் பார்க்க.

(1304) 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 930-வது ,,

(1305) 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

ஸர்வ ஜகத்துக்குமீச்வரியாயிருக்கும் லக்ஷ்மியை.

(1306) 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 ।

விஷ்ணுபத்நீ - விஷ்ணுவின் பத்நியானவள், அஸ்யஜகத: - இந்த ஜகத்திற்கு, ஈசாநா - ஈச்வரியாயிருக்கிறாள்.

(1307) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

ஜநகாதய: - ஜனகர் முதலானவர்கள், கர்மணைவ - கர்மாநுஷ்டானத்தினாலேயே, ஸிம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா:-ஸித்தியையடைந்தார்கள், லோகஸங்க்ரஹ மேவாபிஸம்பஶ்யந் - உலகத்தை ஸங்க்ரஹிப்பதையாவது பார்த்து, கர்துமர்ஹஸி - கர்மாநுஷ்டானம் செய்யத்தகுதியுள்ளவன்.

(1308) 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ।

விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, தத் - அந்த, பரமம் பதம் - பரமபதத்தை, ஸூரய: - நித்ய ஸூரிகள், ஸதாபஶ்யந்தி - எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1302. ரா-ஸு-38-15,16. 1305. ஸ்ரீஸூக்தம். 1306. ய-4-4-37.
1307. ஸ்ரீ கீதை 3-20. 1308. ய-கா-1-3.

5—9—4 நிச்சலும்.

(1309) ரக்ஷோகணா: 497-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1310) கதம் தாஶரதிர்பூமௌ ஶேதே ஸஹ ஸீதயா ।
ஶக்யா நித்ரா மயா லப்தும் ஜீவிதம் வா ஸுகாநி வா ॥

தாசரதிர் - சக்ரவர்த்தித் திருமகன், ஸீதயாஸஹ - ஸீதையோடு கூட, பூமௌ - தரையில், ஶயாநே - படுத்திருக்கும்போது, மயா - என்னால், நித்ரா - தூக்கம், லப்தும் - அடையப்பட, கதம் - எப்படி, சக்யா - முடியும், ஜீவிதம்வா - ஜீவிதமாவது, ஸுகாநிவா - ஸுகங்களாவது, எப்படி அடையப்படமுடியும்.

(1311) அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।
தேநேயம் ஸ ச தர்மாத்மா முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥

அஸ்யா: தேவ்யா: மந: - இந்த ஸீதாப்பிராட்டியினுடைய மனதானது, தஸ்மிந் - அந்தப் பெருமாளிடத்தும், தஸ்ய ச - அவருடைய மனதானது, அஸ்யாம் - இவளிடத்தும், ப்ரதிஷ்டிதம் - நிலைபெற்றிருக்கிறது, தேந - அதனால், இயம் - இவளும், தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான, ஸ ச - அந்தப் பெருமாளும், முஹூர்த்தமபி ஜீவதி - முஹூர்த்த காலமாவது ஜீவிக்கிறார்கள்.

5—9—5 நன்னலம்.

(1312) வாநராணாம் 74-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1313) ராக்ஷஸேந்த்ரவயோரைக்யம் 75-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1314) மஹேந்த்ர: 759-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—9—6 காண்பது.

(1315) விப்ரயோஹி 877-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—9—11 நாமங்கள்.

(1316) தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந் 175-வது இலக்கம்பார்க்க.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1310. ரா-அ-51-9. 1311. ரா-ஸு-15-52.

பிறந்தவாறு ப்ரவேசம்.

———o———

(1317) ஸநாதநஸ்ய 718-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1318) ஸம்ஸ்ரயஸ்ய 204-வது ,,

5—10—1 பிறந்தவாறும்.

(1319) ஶத்ரூர்வஹ: 166-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—10—3 பெய்யும்.

(1320) யஜ்ஞாரவிந்த 203-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1321) ராவணோஹ்ருதி 257-வது ,,

5—10—4 கள்ளவேடத்தை.

(1322) யதா ஹி சோர: ஸ ததா ஹி புத்த: ததாகதம் நாஸ்திகமத்ர வித்தி । தஸ்மாத்தி ய: ஶங்க்யதம: ப்ரஜாநாம் ந நாஸ்திகேநாபிமுகோ புத: ஸ்யாத் ॥

சோர: யதாஹி - திருடன் எப்படி ஊரைவிட்டு தூரத்தத் தகுந்தவனோ, ஸபுத்த: - வேதபாஹ்யனுப் பிரஸித்தனுயிருப்பவனும், ததாஹி - அப்படியே தூரத்தத்தக்கவன், அத்ர - இவ்வுலகில், நாஸ்திகம் - நாஸ்க்யமானது, ததாகதம் வித்தி - புத்தனுக்கு ஸமானமென்று அறிந்துகொள்ளவும், தஸ்மாத் ஹி - ஆகையினுல், ய: - எவன், ப்ரஜாநாம் - ஜனங்களுக்குள், சங்க்யதம: - அவைதிகனென்று ஸம்சயிக்கத்தக்கவனே, நாஸ்திகேந - அந்த நாஸ்திகனேடு, புத: - வித்வான், ந அபிமுக:ஸ்யாத் - எதிர்முகமாக இருக்கக்கூடாது.

(1323) வைஷம்யஸ்ய 590-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1324) ஆஶ்வாஸயந்தம் பரதம் ஜாபாலிர்ப்ராஹ்மணோத்தம: । உவாச ராமம் தர்மஜ்ஞம் தர்மாபேதமிதம் வச: ॥

ப்ராம்மணேத்தம: ஜாபாலி: - ஜாபாலியென்ற பிராம்மணேத்தமனுனவர், பரதம் ஆச்வாஸயந்தம் - பரதாழ்வானை ஸமாதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரும், தர்மஜ்ஞம் - தர்மத்தை அறிந்தவருமான, ராமம் - ஸ்ரீ ராமனை, தர்மாபேதம் இதம் வச: - தர்மத்தினின்றும் விலகிய இந்த வார்த்தையை, உவாச - சொன்னுர்.

1322. ரா-அ-109-34. 1324. ரா-அ-109-1.

(1325) அக்நிஹோத்ராஸ்ச வேதாஸ்ச ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹே க்ருஹே । தயா ஸத்யம் ச ஸௌசம் ச ராக்ஷஸாநாம் ந வித்யதே ॥

ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹேக்ருஹே - ராக்ஷஸர்களுடைய ஒவ்வொரு வீட்டிலும், அக்கிஹோத்ரா:ச வேதா:ச - அக்கிஹோத்ரங்களும், வேதாத்யயநங்களுமிருக்கின்றன, தயா - கருணையும், ஸத்யம் ச - ஸத்யமும், சௌசம் ச - ஆசாரமும், ராக்ஷஸாநாம் நவித்யதே - இராக்ஷஸர்களுக்குக் கிடையாது.

(1326) அஸதாம் தர்மஸங்கல்ப: ஸதாம் ஸந்தாபகாரணம் । உபோஷிதஸ்ய வ்யாக்ரஸ்ய பாரணம் பஸுமாரணம் ॥ அ-ம்.

அஸதாம் - கெட்டவர்களுக்கு, தர்ம ஸங்கல்ப: - தர்மஞ் செய்வதாக ஸங்கல்பிப்பதானது, ஸதாம்ஸந்தாபகாரணம் - நல்லஸத்துக்களுக்கு உபத்திரவத்தைச் செய்யக் காரணமாகும், உபோஷிதஸ்ய வ்யாக்ரஸ்ய - உபவாஸமிருந்த புலிக்கு, பாரணம் - பாரணையானது, பசுமாரணம் - பசுவை மரிக்கச்செய்வதுதான்.

5—10—6 நின்றவாறும்.

(1327) அஜோபி 512-வது இலக்கம்பார்க்க.
1328) ஸூர்யே தோயவத் 735-வது ,,

5—10—8 திருவுருவு.

(1329) ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஸ்ய ப்ரஜாபதே । தத: ஸ்ருஜ்யஸ்வரூபோऽஹமமராதிவிபேதத: ॥

ப்ரஜாபதே - ஓ பிரம்மாவே! தத: - பிறகு, த்வாம் ஆவிச்ய - உம்மை அநுப்ரவேசித்து, ஸ்ருஷ்டிம் கரிஷ்யாமி - ஸ்ருஷ்டிசெய்யப்போகிறேன், தத: - பிறகு, அஹம் - நான், அமராதிவிபேதத: - தேவன் முதலிய வேறுபாட்டினால், ஸருஜ்ய ஸ்வரூப: - ஸ்ருஷ்டிக்கு யோக்யமான பதார்த்தமாக ஆகிறேன்.

5—10—9 அடியை.

(1330) யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்விமோக்ஷமாப்நோதி ந ஸம்ஸயம் நர: । ஸ ஸர்வலோகார்த்திஹரோ ந்ருகேஸரீ திஸாது ஸ்ரேயாம்ஸி விபுஸ்ரியே ஹரி: ॥

1329. ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம். 1330. மங்கள யஸ்தவம்.

நர: - மனிதன், யந்நாமஸங்கீர்த்தநத: - எந்த பகவானுடைய திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால், மஹாபயாத்விமோக்ஷம் ஆப்நோதி - மஹா பாதகங்களினின்றும் விடுதலையை அடைகிறானே, நஸம்சயம் - இதிலொரு ஸம்சயமில்லை, ஸர்வலோகார்த்திஹா: - எல்லா உலகங்களின் பீடைகளைப் போக்கடிக்குமவரான, ஸந்ருகேஸரீ ஹரி: - அந்த ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹபகவான், மம மங்கள்யவிவ்ருத்தயே அஸது - எனக்கு மங்களம் மேன்மேலும் வளருவதற்காக ஆகவேண்டும்.

5—10—10 கூடிநீரை.

(1331) மாயயா மோஹயித்வா தாந் விஷ்ணு: ஸ்த்ரீரூபஸம்ஸ்தித: ।
தாநவேப்யஸ்ததாதாய தேவேப்ய: ப்ரததௌ புந: ॥

விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், ஸ்த்ரீரூபம் ஆஸ்தித: - ஸ்திரீவடிவங்கொண்டு, தாந்மோஹயித்வா - மோஹிக்கச்செய்து, தத் - அந்த அமுதத்தை, தானவேப்ய: - அஸுரர்களிடமிருந்து, ஆதாய - வாங்கி, புந: - மறுபடியும், தேவேப்ய: ப்ரததௌ - தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தார்.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து முற்றிற்று.

ஆறும் பத்து.

வைகல் ப்ரவேசம்.

(1332) அசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்டஜ்ஞாநவைராக்யராஸயே ।
நாதாய முநயேऽகாதபகவத்பக்திஸிந்தவே ॥

அசிந்த்ய - ஞானிகளாலும் இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடாதவைகளாயும், அத்புத - அறிந்தவளவில் ஆஸ்சர்யகரங்களாயும் அக்லிஷ்ட - எம்பெருமானுடைய அநுக்கிரஹத்தால் வந்ததாகையாலே வருத்தமற்றவைகளாயுமுள்ள, ஜ்ஞான - தத்வ த்ரயவிஷயமானஜ்ஞானமென்ன, வைராக்ய - இவ்விலக்ஷண விஷயஜ்ஞானத்தாலே எம்பெருமான் தவிர மற்ற விஷயங்களிலுண்டான விரக்தியென்ன (ஆகிய இவற்றுக்கு) ராஸயே - சேர்விட

1331. வி-பு-1-9-109. 1332. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரரத்நம்.

மாயிருப்பவரும், அகாத பகவத் பக்திஸிந்தவே - எம்பெருமான் விஷய மான பத்திக்கு ஒருவராலும் நிலை காணவொண்ணாத கடல்போன்ற வரு மான, நாதாயமுநயே - நாதமுனிகளின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம் (செய்கிறேன்.)

(1333) யஶஸ்வீ ஜ்ஞாநஸம்பந்நஶ்ஶுசிர்வஶ்யஸ்ஸமாதிமாந் ।

யசஸ்வீ - யசஸ்ஸையுடையவர், ஜ்ஞாநஸம்பந்ந: - ஜ்ஞாநபூர்த்தியு டையவர், சுசி: - பரிசுத்தர், வச்ய: - இந்திரிய ஜயமுள்ளவர், ஸமாதிமாந்- யோகம் உடையவர்.

(1334) தேவகல்பம்ருஜும் தாந்தம் ரிபூணாமபி வத்ஸலம் ।
அவேக்ஷமாண: கோ தர்மம் த்யஜேத் புத்ரமகாரணாத் ॥

தேவகல்பம் - தேவர்களுக்கொப்பானவனும், ருஜும் - ருஜுப்ரக்ருதி யானவனும், தாந்தம் - அடக்கமுள்ளவனும், ரிபூணாமபிவத்ஸலம் - சத்ருக் களிடத்தும் அன்புள்ளவனுமான, புத்ரம் - பிள்ளையை, தர்மம் அவேக்ஷ மாண: - தர்மத்தை நோக்கும் எவன்தான், அகாரணாத் - ஒருகாரணமின்றி த்யஜேத் - விடுவான்.

(1335) ஸஜாதவாஷ்ப: 475-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1336) ஶத்ரோ: ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை: ।
பஶ்யதோ யுத்தலுப்தோஹம் க்ருத: காபுருஷஸ்த்வயா ॥

ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய - பிரவிசித்தமான வீரத்தன்மையுடையவனும், விக் ரமை: - பராக்ரமங்களாலே, ரஞ்ஜநீயஸ்ய - மகிழ்விக்கத்தக்கவனுமான, ஶத்ரோ: - சத்ருவானவன், பச்யத: பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, யுத் தலுப்த: அஹம் - யுத்தத்தில் ஆசைகொண்ட நான், த்வயா - உன்னால், காபுருஷ: க்ருத: - தாழ்ந்தமனிதனாகச் செய்யப்பட்டேன்.

(1337) யத்விஸ்மயஸ்திமிதமஸ்தமிதாந்யபாவமாநந்தமந்தமம்ருதப்லவ நாதிவாபூத் । தத்ஸந்நிதௌ ததது நாஹ்ருதயம் மதீய மங்காரசும்பிதமிவ வ்யதமாநமாஸ்தே ॥

தத்ஸந்நிதௌ - அந்த மாலதியின் ஸமீபத்தில், யத் - எந்தமனதானது அமிருதப்லவநாதிவ - அமுதத்தில் மூழ்குவதினால்போல, விஸ்மயஸ்தி மிதம் - ஆச்சரியத்தால் அசைவற்றதாகவும், அஸ்தமிதாந்யபாவம் - மறை

1333. ரா-பா-1-12. 1334. ரா-அ-21-6.
1336. ரா-யு-106-6. 1337. மாலதீமாதவநாடகம்.

ந்துபோன மற்ற எண்ணங்களையுடையதாகவும், ஆநந்தமந்தம் - ஆநந்தத்தால் மந்தமாகவும், அபூத் - ஆயிற்றே, தத்மதீயம் ஹ்ருதயம் - அந்த எனது மனதானது, அதுனா - இப்போது (மாலதியின் பிரிவில்) அங்காரசும்பிதமிவ - நெருப்புத் தணலால் சூழப்பட்டதுபோல், வ்யதமாநம் ஆஸ்தே - வருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது.

(1338) ஸாஹம் கேசக்ரஹம் ப்ராப்தா பரிக்லிஷ்டா ஸபாம் கதா।
பச்யதாம் பாண்டுபுத்ராணாம் த்வயி ஜீவத்யபி ப்ரபோ॥

ஹே ப்ரபோ - ஓ பிரபுவான கிருஷ்ணனே! பாண்டுபுத்ராணாம்பச்யதாம் - பாண்டு புத்ரர்களான ஐந்துபேரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், த்வயி ஜீவதி அபி - நீர் ஜீவித்திருக்கும்போதும், ஸாஹம் - அந்த நான், கேசக்ரஹம் ப்ராப்தா - கேசக்ரஹத்தையுமடைந்து, பரிக்லிஷ்டா - இன்னும் அதிகமான துன்பமடைந்தும், ஸபாம்கதா - ஸபையை அடைந்தேனே.

(1339) ஜ்ஞாதம் மயா வஸிஷ்டேந புரா கீதம் மஹாத்மநா।
மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்தவ்யோ பகவான் ஹரி:॥

மஹதி ஆபதி ஸம்ப்ராப்தே - பெரிய ஆபத்து நேர்ந்தபோது, பகவான் ஹரி:- ஷாட்குண்யபூர்ணரும், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸனத்தை ஸ்வபாவமாக உடையவருமானபகவான், ஸ்மர்த்தவ்ய: - நினைக்கத்தகுந்தவரென்று புரா - முன்பு, மஹாத்மநா வஸிஷ்டேந - மஹாத்மாவான வஸிஷ்டமஹருஷியினாலே, கீதம் - சொல்லப்பட்டதானது, மயாஜ்ஞாதம் - என்னால் அறியப்பட்டது.

6—1—1 வைகல்.

(1340) பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதோ வாநரேண ஹ।

பம்பாதீரே - பம்பை யென்னும் தாமரைப் பொய்கையின் கரையில், ஹநுமதாவாநரேண - ஹநுமான் என்கிற குரங்கோடு, ஸங்கத: - கூடினன், ஹ - ஸந்தோஷம்.

(1341) கதிதாநி ரஹஸ்யாநி க்ருஹே புக்தமசங்கிதம்।
உஷிதாநி களத்ராணி ஸௌஹார்தம் கிமத: பரம்॥

ரஹஸ்யாநி - ரஹஸ்ய ஸமாசாரங்கள், கதிதாநி - சொல்லப்பட்டன, க்ருஹே அசங்கிதம் புக்தம் - வீட்டில் கூச்சமின்றி புஜிக்கப்பட்டது, களத்

1338, 1339. பா-உத்-83. 1340. ரா-பா-1-8. 1341. பா-உத்

ராணிதர்சிதாநி - பத்நிகள் காண்பிக்கப்பட்டார்கள், ஸௌஹார்த்தம் கிமத: பரம் -இதற்குமேல் ஸநேஹமென்ன இருக்கிறது.

(1342) மதுராம் ப்ராப்ய கோவிந்த: கதம் கோகுலமேஷ்யதி।
நகரஸ்த்ரீகலாலாபமது ச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி ॥

கோவிந்த: - கண்ணன், மதுராம் ப்ராப்ய - மதுராபட்டணத்தை யடைந்து, கதம் - எப்படி, கோகுலம் ஏஷ்யதி - கோகுலத்திற்கு வருவார், (எனெனில்) நகரஸ்த்ரீ - பட்டணத்துப் பெண்களுடைய, கலாலாப - இனிமையான பாட்டுக்களின், மது-தேனை, ச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி - காதிலுலே பானஞ்செய்வார்.

6—1—2 காதல்.

(1343) ஜீவிதம் தாரயிஷ்யாமி மாஸம் தசரதாத்மஜ ।
ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்யே ஸத்யேநாஹம் ப்ரவீமி தே॥

தசரதாத்மஜ - ஓ பெருமானே! ஜீவிதம் பிராணனை, மாஸம்தாரயிஷ்யாமி - ஒருமாதம் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், மாஸாத் ஊர்த்வம் - ஒரு மாதத்திற்குமேல், நஜீவிஷ்யே - பிழைத்திருக்கமாட்டேன், அஹம் - நான், தே - உமக்கு, ஸத்யேநப்ரவீமி - ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

(1344) நஜீவேயம் 436-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1345) இதம் மேத்யமிதம் ஸ்வாது ப்ரபுல்லமிதமித்யபி।
மதுலுப்தோ மதுகர: பம்பாதீரத்ருமேஷ்வஸௌ ॥

இதம் மேத்யம் - இது பரிசுத்தமானது, இதம் ஸ்வாது - இது ருசியுள்ளது, இதம் ப்ரபுல்லம் - இது நன்றாய் அலர்ந்திருக்கிறது, இத்யபி - என்று, மதுலுப்த: அஸௌமதுகர: - தேனில் அதிக ஆசையுள்ள இந்த வண்டானது, பம்பாதீரத்ருமேஷு - பம்பையின் கரையிலுள்ள மரங்களில் அலைந்துகொண்டிருக்கிறது.

(1346) நித்யம் யதீய 748-வது இலக்கம்பார்க்க.

6—1—3 திறங்களாகி.

(1347) வ்ருக்ஷமூலே நிராநந்தாம் ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம் ।
நிப்ருத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வஸ்ஸோऽபிகம்யாபிவாத்ய ச ॥

1342. வி-பு-5-18-14. 1343. ரா-ஸு-38-10.
1345. ரா-கி-1-88. 1347. ரா-யு-116-3.

வ்ருக்ஷமூலே - மரத்தின் அடியில், நிராநந்தாம் - ஆநந்தமில்லாதவளும், ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதாம் - ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டவளுமான பிராட்டியை, நிப்ருத: - கைகூப்பினவராய், ப்ரணத: - ஸாஷ்டாங்கப்ரணமமுடையவராய், ப்ரஹ்வ:-மானஸப்ரணாமமுடையவராய், ஸ: - அந்த ஹநுமார், அபிகம்ய - கிட்டச்சென்று, அபிவாத்யச - அபிவாதநஞ் செய்து, (சொன்னார்)

6—1—5 உணர்த்தல்.

(1348) நிஷஸாத கிரிப்ரஸ்தே ஸீதாம் மாம்ஸேந சந்தயந்।
இதம் மேத்யமிதம் ஸ்வாது நிஷ்டப்தமிதமக்நிநா।
ஏவமாஸ்தே ஸ தர்மாத்மா ஸீதயா ஸஹ ராகவ:॥

ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை, மாம்ஸேந சந்தயந் - மாம்ஸத்தினால் ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொண்டு, (ராமன்) கிரிப்ரஸ்தேநிஷஸாத - சித்ரகூடபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் உட்காந்தார், எப்படியென்றால், இதம் மேத்யம் - இது பரிசுத்தமானது, இதம் ஸ்வாது - இது ருசியுள்ளது, இதம் அக்நிநா நிஷ்டப்தம் - இது அக்நியினால் நன்றாய் பக்குவமானது, (என்று) ஸதர்மாத்மா ராகவ: - அந்த தர்மாத்மாவான ராகவன், ஸீதயாஸஹ - ஸீதாப் பிராட்டியுடன்கூட, எவம் ஆஸ்தே - இவ்விதம் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

(1349) ஈபரா: ப்ரதிவேதிரே 608-வது இலக்கம்பார்க்க.

6—1—6 போற்றியான்.

(1350) ஸீதாமேவாத 218-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1351) ஸோऽபிவாத்ய மஹாத்மாநம் க்ருத்வா ராமம் ப்ரதக்ஷிணம்।
ந்யவேதயதமேயாத்மா த்ருஷ்டா ஸீதேதி தத்த்வத:॥

அமேயாத்மா - அளவிடமுடியாத மஹிமையையுடைய, ஸ: - அந்த ஹநுமார், மஹாத்மாநம் ராமம் - மஹாத்மாவாகிய ராமனை, ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா - பிரதக்ஷிணம் செய்து, ஸீதா த்ருஷ்டா இதி - ஸீதா தேவியார் என்னால் காணப்பட்டாள் என்று, தத்வத: ந்யவேதயத் - உண்மையாய் தெரிவித்தார்.

6—1—7 ஒரு வண்ணம்.

(1352) ஸ ததந்த:புரத்வாரம் ஸமதீத்ய ஜநாகுலம்।
ப்ரவிவிக்தாம் தத: கக்ஷ்யாமாஸஸாத புராணவித்॥

1348. ரா-அ-96-2. 1351. ரா-பா-1-78. 1352. ரா-அ-19-1.

புராணவித் ஸ: - புழைய ஸமாசாரங்களையறிந்த அந்த ஸுமந்த்ரானவர், ஜநாகுலம் - ஜநங்களால் சூழப்பட்ட, தத் அந்தப்புரம் - அந்த அந்தப்புரத்தை, ஸமதீத்ய - தாண்டி, தத: - பிறகு, ப்ரவிவிக்தாம் கக்ஷ்யாம் - ஜநநெருக்கமில்லாத கக்ஷியை, ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தார்.

(1353) ஸராம்ஸி ச ஸுபுல்லாநி நதீஶ்ச ஸுபஹூதகா: ।
நிரீக்ஷமாணா ஜக்முஸ்தே த்ருதம் கார்யவஶாத் பதி ॥

தே தூதா: - அந்த தூதர்கள், ஸுபுல்லாநி - நன்றாய் மலர்ந்த புஷ்பங்களையுடைய, ஸராம்ஸி ச - குளங்களையும், ஸுபஹூதகா: - நல்ல ஜலம் நிறைந்த, நதீ: ச ஆறுகளையும், நிரீக்ஷமாணா: - பார்த்துக்கொண்டு, கார்யவசாத் - கார்யவசராய்க்கொண்டு, த்ருதம் - சீக்கிரம், ஜக்மு: - போனார்கள். (பார்த்து வைத்தும் அதில் அந்வயமில்லாமல், வழியில் போக்யதையிலே ஈடுபடாதே போனார்கள்—என்று அரும்பதம்)

(1354) நிவேதய த்வம் 819-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1355) யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச வாநர ।
தாநி பூயஸ்ஸமாசக்ஷ்வ ந மாம் ஶோகஸ்ஸமாவிஶேத் ॥
யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச யாநி வை ।
லக்ஷிதாநி விஶாலாக்ஷி வதத: ஶ்ருணு தாநி மே ॥

ஹே வாநர - ஓ வாநரோத்தமரான ஹநுமாரே! ராமஸ்ய - பெருமாளுடையவும், லக்ஷ்மணஸ்ய ச - இளயபெருமாளுடையவுமான, சிந்ஹாநி - அடையாளங்கள், யாநி - எவைகளோ, தாநி - அந்த அடையாளங்களை, பூய: ஸமாசக்ஷ்வ - மறுபடியும் நன்றாய்ச்சொல்லும், (எதைக் கேட்பதால்)மாம் - என்னை, சோக: - வருத்தமானது, நஸமாவிசேத் - புகாதோ,(என்று ஸீதாபிராட்டியால் கேட்கப்பட்ட ஹநுமார் சொல்லுகிறார்) ராமஸ்யயாநி சிஹ்நாநி - பெருமாளுடைய எந்த அடையாளங்களும், லக்ஷ்மணஸ்யசயாநிவை- இளயபெருமாளுடைய எந்த அடையாளங்களும், லக்ஷிதாநி - உம்மால் பார்க்கப்பட்டதோ, ஹே விசாலாக்ஷி - நீண்ட திருக்கண்களையுடைய பிராட்டியாரே! தாநி - அந்த அடையாளங்களை, வதத:மே - சொல்கின்ற அடியேனிடமிருந்து, ச்ருணு - கேளும்.

(1356) வஸிஷ்டோ ஜாஹ்நவீத: 223-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1357) ஸ தைகதா சைவ 446-வது இலக்கம்பார்க்க.

1353. ரா-அ-68-14. 1355. ரா-ஸு-34-3, 7.

6—1—9 அடிகள்.

(1358) 𑌜𑌤𑌂𑌤𑍁 𑌬𑌹𑍂𑌂𑌤𑍁 391-வது இலக்கம்பார்க்க.
(1359) 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 526-வது ,,

6—1—10 வேறு கொண்டு.

(1360) 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤
𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌸 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌰𑍍
𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ மஹாராஜன், ஹநூமதி - ஹநுமாரிடத்தில், விசேஷேணது - விசேஷமாக, அர்த்தம் உக்தவாந் - ஸமாசாரத்தைச் சொன்னார், ஸ: - அந்த ஸுக்ரீவ மஹாராஜர், தஸ்மிந் ஹரிச்ரேஷ்டே - வானரோத்தமரான ஹநுமாரிடத்தில், அர்த்தஸாதநே - காரியத்தை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், நிச்சிதார்த்த:ஹி - நிச்சயமான எண்ணமுடையவர் அல்லவா? (ஹநுமார் காரியத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று நம்பிக்கையுள்ளவரென்றபடி)

(1361) 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌰𑌥𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌰𑌤𑌃 ॥

(பெருமாள்) கஜஸ்கந்தே - யானையின்மேலுட்கார்ந்து அதைநடத்துவதிலும், அச்வப்ருஷ்டே - குதிரையின்மேல் வீற்றிருந்து அதை நடத்துவதிலும், ரதசர்யாஸு - ரதத்திலிருந்து அதை ஓட்டுவதிலும், ஸம்மத: - சத்ருஸம்மதமான வீரத்தையுடையவர், தநுர்வேதேச நிரத: - தநுர்வேதத்திலும் ஸமர்த்தர், பித்ருசுச்ருஷணேரத: - பித்ருசுக்ருஷை செய்வதிலும் ஆவலுள்ளவர்.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மின்னிடைமடவார் ப்ரவேசம்.

——o——

(1362) 𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌷𑍌 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍇𑌷
𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 । 𑌨𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

1360. ரா-கி-44-1. 1361. ரா-பா-18-26. 1362. ரா-அ-27-6.

வீர - ஏ வீரா! ஈர்ஷ்யாரோஷௌ - அஸூயை கோபம் ஆகிய இவை களை, புக்தசேஷம் - குடித்து மிச்சமுள்ள, உதகமிவ - ஜலத்தைப்போல, பஹிஷ்க்ருத்ய - தள்ளிவிட்டு, விஸ்ரப்த: - நம்பிக்கையுள்ளவராய், மாம் - என்னை, நய - அழைத்துக்கொண்டுபோம், மயி - என்னிடத்தில், பாபம் ந வித்யதே - பாபமில்லை.

(1363) 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍀𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

காகுத்ஸ்த: - கருத்ஸ்த வம்சத்தில் பிறந்த பெருமாள், குசலீயதி - க்ஷேமத்துடனிருப்பதாயிருந்தால், கோபேந - கோபத்தால், யுகாந்தாக்னிரிவ - ப்ரளயகாலத் தீயைப்போல, உத்தித: - கிளம்பினவராய், ஸாகர மேகலாம்மஹீம் - ஸமுத்திரத்தை அரை நூன்மாலையாகவுடைய பூமியை, தஹதி கிம்நு - கொளுத்துகிறாரா, (கொளுத்தவில்லையே)

(1364) 𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑍀𑌰𑍍𑌨𑌶𑍋
𑌕𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥

தர்மாபதேசாத் - பித்ருவசந பரிபாலநரூப தர்மத்தையுத்தேசித்து, ராஜ்யம் த்யஜ்த: ச - தர்மராஜ்யத்தை விட்டவரும், மாம் அபி-என்னையும், பதாதிம் - பாதசாரியாக, அரண்யம் நயத: ச - காட்டில் அழைத்துச் செல்லுகிறவருமான, யஸ்ய - எந்த பெருமாளுக்கு, வ்யதா -'ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டோமே' என்ற வருத்தம், நாஸீத் - இல்லாமலிருந்ததோ, ந பீ: - 'காட்டில் ஸஞ்சரிக்கிறோமே' என்ற பயமுமில்லாமலிருந்ததோ, நசோக: - "நான் காட்டில் காலால் நடக்கிறேனே" என்றதுக்கமுமில்லாமலிருந்ததோ, ஸ: - அந்தப் பெருமாள், ஹ்ருதயே - மனதில், தைர்யம் கரோதி கச்சித் - தைரியத்தைச் செய்கிறாரா என்ன ?

(1365) 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

ஸஹஸௌமித்ரே: - இளையபெருமாளுடன்கூடின, தீமத:-புத்திசாலியான, தஸ்ய ராமஸ்ய - அந்த ராமருடைய, ரஹஸ்யம் ச - ரஹஸ்யமாகவும், ப்ரகாசம் ச - வெளிப்படையாகவும், யத்வ்ருத்தம் - எது நடந்ததோ, (ராமரால் ரஹஸ்யமாகவும் வெளிப்படையாயும் எது செய்யப்பட்டதோ) ராக்ஷஸாநாம் ச ஸர்வச: - ராக்ஷஸர்களால் ரஹஸ்யமாயும் ஸதஸ்யமாயும் எவை

1363. ரா-ஸு-36-14. 1364. ரா-ஸு-36-29. 1365. ரா-பா-2-33.

செய்யப்பட்டனவோ, (அவைகளையெல்லாம் நீ அறிவீர் என்று வால்மீகி பகவானுக்குப் பிரும்மா அநுக்கிரஹித்தார்).

(1366) **கச்சித்ஸ ஸுகஶலீ க்ருஷ்ணஶ்சலப்ரேமலவாத்மக: ।**
அஸ்மச்சேஷ்டாபஹஸநம் கச்சித்புரயோஷிதாம் ॥
ஸௌபாக்யமாநமதிகம் கரோதி க்ஷணஸௌஹ்ருத: ॥

சலப்ரேமலவாத்மக: - அடிக்கடி மாறும் ஸ்வபாவமுள்ள ப்ரீதியின் திவலையை தனது ஸ்வபாவமாகவுடைய, க்ருஷ்ண: - கண்ணனவர், ஸுகுசலீ கச்சித் - க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா ? க்ஷணஸௌஹ்ருத: ஸ: - க்ஷண காலமேயுள்ள ப்ரீதியையுடைய அவர், அஸ்மச்சேஷ்டாம் அபஹஸந் - எங்கள் வியாபாரங்களை, அபஹஸந் - பரிஹஸித்துக்கொண்டு, புரயோஷிதாம் - நகரஸ்திரீகளுக்கு, ஸௌபாக்யமானம் - தன்னுடைய ஸௌபாக்கியத்தைப் பற்றிய கர்வத்தை, அதிகம் கரோதி கச்சித் - அதிகமாகச் செய்கிறாரா என்ன ?

(1367) **ருத்ரோ பஹுஶிரா பப்ருர்விஶ்வயோநிஶ்ஶுசிஶ்ரவா: ।**

ருத்ர: - ப்ரளயகாலத்தில் ஸம்ஹரிப்பவன், பஹுஶிரா: - அளவற்ற தலையையுடையவன், பப்ரு: - பூமியைத் தாங்குகிறவன், விச்வயோநி: - ஸமஸ்தத்திற்கும் காரணமானவன், சுசிச்ரவா: - தொழுகின்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்குமவன்,

(1368) **ஸ்வீக்ருத 443வதில் காண்க.**

(1369) **ஶரதல்பகதோ பீஷ்மஶ்ஶாம்யந்நிவ ஹுதாஶந: ।**
மாம் த்யாதி புருஷவ்யாக்ரஸ்ததோ மே தத்கதம் மந: ॥

புருஷவ்யாக்ர: பீஷ்ம: - புருஷர்களில் மேல்பட்டவரான பீஷ்மாசார்யார், சரதல்பகத: - சரதல்பத்தில் சயனித்தவராய்க்கொண்டு, சாம்யந் ஹுதாசந இவ - அணைந்துகொண்டிருக்கும் அக்னிபோன்றவராய், மாம் த்யாதி - என்னைத் தியானிக்கிறார். தத: - ஆதலால், மே மன: - எனது மனது, தத்கதம் - அவரிடம் சென்றது.

(1370) **ஸர்வேஷாம் ஹி ஸ தர்மாத்மா வர்ணாநாம் குருதே தயாம் । சதுர்ணாம் ஹி வயஸ்ஸ்தாநாம் தேந தே தமநுவ்ரதா: ॥**

1366. வி-பு-5-24-12. 1367. ஸஹஸ்ரநாமம்.
1369. பா-சா. 1370. ரா-அ-17-10.

ஹி-எக்காரணத்தால், தர்மாத்மா ஸ: - தர்மாத்மாவாகிய அந்தராமன், ஸர்வேஷாம் - எல்லா ஜனங்களுக்கும், சதுர்ணாம் வர்ணாநாம் - நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும், வய:ஸ்தர்நாம் தயாம் - வயதிற்குத்தகுந்தபடி தயையை, குருதே - செய்கிறார். தேந - அதனால், தே - அவர்கள், தம் ஹி - அவரையே, அநுவ்ரதா: - அநுஸரித்திருக்கிறார்கள். 'வய: ஸ்தாநாம்' என்பதற்கு 'விருத்தர்களான' என்று அர்த்தம் சொல்லலாமென்று கோவிந்தராஜீயம். அன்றியில், 'பால்யம் முதலிய வயதிலிருப்பவர்களான அஜ்ஞர்களுக்கும்' என்று தீர்த்தியம். 'வ்ருத்தாநாம் ஸமயஸ்தாநாம்' என்று பாடம் ப்ரமாணத்திரட்டு, அருப்பதம் இவைகளில் காணப்படுகிறது. அப்போது, உலகமரியாதையில் நின்றவர்களான என்று அர்த்தம்.

(1371) ஶுசிதேக்ஷணா 257-வதில் காண்க.

(1372) ராஜா தஶரதோ நாம ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
புண்யஶீலோ மஹாகீர்த்திர்ருஜுராஸீந்மஹாயஶா: ॥

ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந் - ரதம், யானை, குதிரை இவைகளையுடையவரும், புண்யஶீல: -புண்யஞ்செய்வதில் ஸவபாவமாகவுடையவரும், மஹாகீர்த்தி:- தானத்தினாலுண்டாகிய கீர்த்தியையுடையவரும், ருஜு: - நேரானவழியையுடையவரும், மஹாயசா: - பராக்கிரமத்தினாலுண்டான பெரும்புகழ் படைத்தவரும், தசரதோ நாம - தசரதரென்ற பிரஸித்தியுள்ளவருமான, ராஜா - அரசன், ஆஸீத் - இருந்தார்.

(1373) உத்தேஶ்யாஹ்யம் 302வதில் காண்க.

(1374) ந ஜீவேயம் 436 ,,

(1375) ஸக்ருத்த்வதாகாரவிலோகநாஶயா த்ருணீக்ருதாநுத்தம
புக்திமுக்திபி: । மஹாத்மபிர்மாமவலோக்யதாம் நய க்ஷ
ணேபி தே யத்விரஹோதிது:ஸஹ: ॥

ஸக்ர்த் - ஒரு முறை, (த்வதாகாரவிலோகநாசாயா) த்வத்-உன்னுடைய, ஆகார - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தினது, விலோகந - ஸாக்ஷாத்காரத்தில் ஆஶயா - ஆசையினால், (த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:) த்ருணீக்ருத - த்ருணமாக நினைக்கப்பட்ட, அநுத்தம - ஸர்வோத்தமமான, புக்தி - ப்ரஹ்மாதிபோகத்தையும், முக்திபி: - மோக்ஷத்தையும் உடையவர்களாய், மஹாத்மபி: - மஹாநுபாவர்களுமான பாகவதர்களால், மாம் - அடியேனை, அவலோக்யதாம் - கடாக்ஷிக்கத்தக்கவனும்படியை, நய - ஸர்வசக்தியையு

1372. ரா-ஸு-31-18. 1375. ஸ்தோத்ரரத்நம்.

டைய நீ நிர்வஹிக்கவேண்டும், தே - பரிபூர்ணனுன உனக்கும், க்ஷணேபி - ஒரு க்ஷணப்பொழுதும், யத்விரஹ: - எந்த பாகவதருடைய விஶ்லேஷமானது, அதிதுஸ்ஸஹ: - அதிதுஸஸஹமாயிருக்கின்றதோ.

(1376) 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍂𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

மஹாபாகே - பெரும்பாக்கியமுள்ளவளே ! வாநர: அஹம் - வாநரனுகிய நான், தீமத: ராமஸ்ய - புத்திசாலியான ராமனுடைய, தூத: -தூதன், தேவி - ஒ தேவியாரே ! ராமநாமாங்கிதம் ச - ஸ்ரீ ராமனின் திருநாமத்தாலடையாளம்பண்ணப்பட்ட, இதம் அங்குளீயகம் - இந்தத் திருவாழி மோதிரத்தை, பச்ய - பார்க்கக்கடவீர்.

(1377) 𑌏𑌕𑌏𑌵 𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌶𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍॥

ரணே - சண்டையில், வாலீ - வாலியானவன், ஏகஏவ- ஒருவனுகவே, சரேண - பாணத்தினுல், மயா - என்னுல், நிஹத: - கொல்லப்பட்டான், ஸத்யாத் அதிக்ராந்தம் - ஸத்தியத்தினின்றும் தாண்டிய, த்வாம் து - உன்னேயோ, ஸபாந்தவம் ஹநிஷ்யாமி - பந்துக்களுடன் கொன்றுவிடுவேன்.

6—2—1 மின்னிடைமடவார்.

(1378) 𑌤𑌰𑍁𑌣𑍌 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍌 𑌮𑌹𑌾
𑌬𑌲𑍌 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌚𑍀𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍌 ॥

தருணௌ - யௌவனப்பருவமுள்ளவர்கள், ரூபஸம்பந்நௌ - அதிக ஸௌந்தர்யமுள்ளவர்கள், ஸுகுமாரௌ- மெல்லியவர்கள், மஹாபலௌ- நல்ல பலமுள்ளவர்கள், புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ - தாமரை இதழ்போல் அகன்ற திருக்கண்களேயுடையவர்கள், சீர கிருஷ்ணுஜிநாம்பரௌ- மரவுரி, மான்தோல் இவைகளே வஸ்திரமாகவுடையவர்கள் (இப்படி ராமலக்ஷ்மணர்களேப் பற்றி கரனிடத்தில் சூர்ப்பணகை சொன்னது.)

(1379) 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌵𑌣 883வதில் காண்க.

(1380) 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 537வதில் காண்க.

(1381) 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁
𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 । 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 ॥

1376. ரா-ஸு-36-2. 1377. ரா-கி-30-89.
1378. ரா-ஆ-19-14. 1381. ஸ்ரீகீதை 1-1.

ஸஞ்ஜய - ஓ ஸஞ்சயனே ! தர்மக்ஷேத்ரே - தருமத்திற்கிருப்பிடமாய் இருக்கிற, குருக்ஷேத்ரே - குருக்ஷேத்திரமென்னுமிடத்தில், யுயுத்ஸவ: - யுத்தஞ்செய்ய விரும்பியிருக்கிற, மாமகா: - துர்யோதனன் முதலிய நம்மவர்களும், பாண்டவா: சைவ - தருமபுத்திரர் முதலிய பாண்டவர்களும், ஸமவேதா: - சேர்ந்து, கிம் அகுர்வத - என்ன செய்தார்கள் ?

(1382) [illegible] ॥

சேதனீஸ்வரனையுபாஸியாநிற்கச்செய்தே தன்னையேயுபாசித்ததென்னலாம்படியன்றோ ஶரீரசரீரபாவத்தால்வந்த பிரத்யாஸத்தியிருக்கிறபடி. இப்படி சரீரபூதனுப் அவன் அபிமானத்திலேயந்தர்பூதனுயிருக்கையுறவருமையாவதென்றபடி, என்று அரும்பதம்.

(1383) 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥

ஷோடசஸ்திரீஸஹஸ்ரானி - பதினுறுயிரம் பெண்களையும், தத: அதிகம் ஏகம் சதம் - அதற்கு மேற்பட்ட ஒருநூறு பெண்களையும் (கண்ணன் கலியாணம் செய்துகொண்டார்) தேவகீஸுத: பகவான் - தேவகியின் புதல்வரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், தாவந்திரூபாணி - அவ்வளவு சரீரங்களை, (பதினுறுயிரத்துநூறு சரீரங்களை) சக்ரே - எடுத்துக்கொண்டார்.

6—2—2 போகுநம்பி.

(1384) 𑌊𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑍌 ।
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀 𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀 ॥

விசாலாக்ஷீ - அகன்ற திருக்கண்களையுடைய, வரவர்ணினீ - மஹா பதிவ்ரதையான ஸீதாப்பிராட்டி, ஊருப்யாம் - துடைகளால், உதரம் - உடம்பையும், பயோதரௌ ச - ஸ்தனங்களையும், பாஹுப்யாம் - திருக்கைகளாலும், சாத்ய - மறைத்து, ருதந்தீ - அழுதுகொண்டு, உபவிஷ்டா - வீற்றிருந்தாள்.

(1385) 𑌨𑍀𑌲𑌨𑌾𑌗𑌾𑌭𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌘𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌯𑍈𑌕𑌯𑌾 ।
𑌨𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌨𑍀𑌰𑌦𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌵 ॥

நீலநாகாபயா - கிருஷ்ணஸர்ப்பம்போன்ற, ஜகநம் கதயா - நிதம்பபாகத்தையடைந்த, ஏகயா வேண்யா - ஒன்றான தலைமயிர் முடிப்பினல்

1382. வாக்யகாரவசநம். 1383. வி-பு-5-31-17.
1384. ரா-ஸு-19-3. 1385. ரா-ஸு-15-25.

(கூடியவளும்), நீரதாபாயே - சரத்காலத்திலே, நீலயா - கருத்திருக்கிற, வநராஜ்யா - காட்டின் வரிசைகளால் கூடிய, மஹீமிவ - பூமிபோலிருப்பவளுமான பிராட்டியைத் திருவடி கண்டார்.

6—2—4 ஆலினிளிலை.

(1386) ஶ்லோகம் 921வதில் காண்க

(1387) ப்ரஹ்மாபி ந வேத நாராயணம் ப்ரபும் ॥

பிரும்மாவும் ஸர்வேச்வரனை, ஸ்ரீமந் நாராயணனை அறியார்.

6—2—5 கழறேல்.

(1388) ஶ்லோகஸ்ஸ 254வதில் காண்க.

6—2—6 குழகி.

(1389) த்ரைலோக்ய ராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாப்நுயாத் கலாம் । ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு ஸீதா வா ஜநகாத்மஜா ॥

த்ரிஷு லோகேஷு - மூன்றுலகங்களில், ராஜ்யம் வா - இராஜ்யமா உயர்ந்தது? ஜநகாத்மஜா ஸீதாவா - ஜநகராஜன் திருமகளான ஸீதாப் பிராட்டியா உயர்ந்தவள்? (என்று விசாரிக்குமளவில்) த்ரைலோக்யராஜ்யம் - மூன்றுலக ராஜ்யமும், ஸகலம் - விச்வசப்தவாச்யனுனவரும், ஸீதாயா: - ஸீதையினுடைய, கலாம் - ஒரு அம்சத்தை, நாப்நுயாத் - அடையமாட்டாது. ஒரு அம்சத்துக்கு ஒப்பாகாது).

(1390) ஶ்லோகம் 982-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1391) ததஸ்து தௌ ராமவச: ப்ரசோதிதாவகாயதாம் மார்க்கவிதாநஸம்பதா । ஸ சாபி ராம: பரிஷத்கத: ஶநை: புபூஷயா ஸக்தமநா பபூவ ॥

தத: - பிறகு, ராமவச: ப்ரசோதிதௌ - ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்தையால் நியமிக்கப்பட்டவர்களான, தௌது - அந்த குசலவர்கள், மார்க்கவிதாந ஸம்பதா - மார்க்கமென்னும் கானத்தினல், அகாயதாம் - பாடினர்கள், ஸ: ராம: சாபி - அந்த ராமனும், புபூஷயா - கூடவிருந்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால், ஶநை:-மெதுவாக, பரிஷத் கத:-ஸபையை அடைந்தவனாய், ஸக்தமநா: - குசலவர்களின் கானத்தைக் கேட்பதில் மனப்பற்றுள்ளவனாய், பபூவ - இருந்தான். ஹ-ருஷிஸந்தோஷப்படுகிறார்.

1389. ரா-ஸு-16-14. 1391. ரா-பா-4-1.

6—2—7 கன்மமன்று.

(1392) ஸர்வோபாயம் து வர்த்திஷ்யே விநிவர்த்தயிதும் பலாத்। ஸமக்ஷமார்யமிச்ராணாம் ஸாதூநாம் குணவர்த்திநாம்॥

ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களாயும், குணவர்த்திநாம் - குணங்களிருப்பவர்களுமான, ஆர்யமிச்ராணாம் ஸமக்ஷம் - ஸதஸ்யர்களுடைய முன்னிலையில் (ராமனை) பலாத் - பலாத்காரமாய், விநிவர்த்தயிதும் - திருப்புவதற்கு, ஸர்வோபாயம் து வர்த்திஷ்யே - எல்லாவித உபாயங்களாலும் யத்னம் செய்யப்போகிறேன்.

(1393) அநாஹாரோ நிராலோகோ தநஹீநோ யதா த்விஜ:। சேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவந்மே ந ப்ரஸீததி॥

அநாஹார: - ஆஹாரமில்லாதவனும், நிராலோக: - முகத்தைமூடியவனும், தநஹீந: - தனமில்லாதவனுமான, த்விஜ: யதா-பிராம்மணன்போல, சாலாயா: புரஸ்தாத் - பர்ணசாலையின் முன்பு, சேஷ்யே - படுக்கிறேன், மேயாவத் ந ப்ரஸீததி -எவ்வளவு வரையில் என்னிடம் இரங்கவில்லையோ (அவ்வளவு வரையில்)

(1394) இங்கிதஜ்ஞாஸ்து மகதா: ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:। அர்த்தோக்தா: குருபாஞ்சாலாஸ்ஸர்வோக்தா தக்ஷிணாபதா:॥

மகதா: து - மகததேசத்தவர்களோவென்றால், இங்கிதஜ்ஞா: - இங்கிதத்தாலேயறிபவர்கள், கோஸலா: து-கோஸலதேசத்தவர்களோ, ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞா: - பார்வையாலேயறிபவர்கள், குருபாஞ்சாலா: - குருதேசத்தவர்களும் பாஞ்சாலதேசத்தவர்களும், அர்த்தோக்தா: - பாதிசொல்லுகையிலேயே முழுவதையுமறிபவர்கள், தக்ஷிணபதா: - தெற்கு தேசத்தவர்கள், ஸர்வோக்தா: - முழுமையும் சொன்னால்தான் அறிவார்கள்.

(1395) யச்சேதே 537-வதில் காண்க.

6—2—8 பிணக்கி.

(1396) தம: பரே தேவ ஏகீபவதி।

தம: - பிரகிருதியானது, பரேதேவே - பரமாத்மாவினிடத்தில், ஏகீபவதி - ஐக்கியமடைகிறது.

(1397) நித்யம் யதீய 748-வதில் காண்க.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1392. ரா-அ-82-19. 1393. ரா-அ-111-14.

6—3—1 நல்குரவும்.

(1398) நாஸ்த்யஹ: 649-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1399) ஶ்லக்ஷ்ண: 150-வது ,,

6—3—3 நகரமும்.

(1400) இஇ ஸாயகேஷ்வ் 628-வதில் காண்க.

(1401) ப்ராஜ்யம் ஸாம்ராஜ்யம் 220 ,,

6—3—4 புண்ணியம்.

(1402) வாஸுதேவ 1240-வதில் காண்க.

6—3—8 வன்சரண்.

(1403) தக்ஷிணா திக் க்ருதா யேந ஶரண்யா புண்யகர்மணா।
தஸ்யைததாஶ்ரமபதம் ப்ரபாவாத்யஸ்ய ராக்ஷஸை:॥
திகியம் தக்ஷிணா த்ராஸாத் த்ருஶ்யதே நோபபுஜ்யதே॥

புண்யகர்மணு யேந -புண்யமான சரிதங்களையுடைய எந்த அகஸ்திய மஹருஷியாலே, தக்ஷிணுதிக் - தெற்குத்திக்கானது, சரண்யா க்ருதா - சரண்யமாகச் செய்யப்பட்டதோ, யஸ்ய - எந்த அகஸ்த்யருடைய ப்ரபாவாத் - மஹிமையினுல், ராக்ஷஸை: - ராக்ஷஸர்களால், இயம் தக்ஷிணுதிக் - இந்த தெற்குதிக்கானது, த்ராஸாத் - பயத்தினுலே, த்ருச்யதே - பார்க்கப் படுகிறதோ, நோபபுஜ்யதே - அநுபவிக்கப்படுகிறதில்லை. ஏதத் - இது, தஸ்ய - அந்த அகஸ்தியருடைய, ஆச்ரமபதம் - ஆச்ரமம்.

மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

குரவை ப்ரவேசம்.

(1404) ஹாரோ நாரோபித 718-வதில் காண்க.

6—4—1 குரவை.

(1405) காலம் ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:।

1403. ரா-ஆ-11-82. 1405. பாரதம்.

தத்ர - அந்த வைகுண்டலோகத்தில், ஸ: - அந்த பரமாத்மா: காலம் - காலத்தை, பசதே - பரிணமிக்கச்செய்கிறான். தத்ர வை - அங்கு, கால: - (காலத்திற்கு) காலமானது, ந ப்ரபு: -பிரபுத்தன்மை கிடையாது.

(1406) 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 391-வதில் காண்க.

(1407) 𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 481-வதில் காண்க.

6—4—3 நிகரில்.

(1408) 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍁𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍
𑌗𑌜𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஸக்ய: - ஓ தோழிகாள்! அத்யருணேக்ஷணம் - மிகச் சிவந்த திருக்கண்களையுடையதும், கஜயுத்தக்ருத - குவலயாபீடமென்னும்யானையுடன் செய்த யுத்தத்தினாலுண்டான, ஆயாஸ - சிரமத்தினாலுண்டான, ஸ்வேதாம்பு கணிகாசிதம்-வேர்வை ஜலத்தின் திவலைகளினால்நிறைந்ததுமான, க்ருஷ்ணஸ்ய முகம்-கண்ணனுடையதிருமுகமண்டலத்தை,பச்யத-பாருங்கள்.

6—4—4 நோவவாய்ச்சி.

(1409) 𑌯𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 161-வதில் காண்க.

6—4—5 வேண்டித்தேவர்.

(1410) 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 668-வதில் காண்க.

(1411) 𑌛𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 202-வதில் காண்க.

(1412) 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍇 ।
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌜𑍁𑌰𑍍𑌜𑌲𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍁𑌚𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥

ஹே த்விஜ - ஓ மைத்திரேயரே! அகிலாதாரே - ஸர்வ ஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனான, ஜநார்த்தநே - கண்ணன், மத்யராத்ரே - பாதி இரவில், ஜாயமாநே - அவதரிக்கும்போது, புஷ்பவ்ருஷ்டிமுச: ஜலதா: - புஷ்பங்களை வர்ஷிக்கின்ற மேகங்கள், மந்தம் ஜகர்ஜு: - மெதுவாக கர்ஜித்தன.

6—4—7 மனப்பரிப்பு.

(1413) 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌮𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

1408. வி-பு-5-20-54. 1412. வி-பு-5-3-7. 1413. ரா-யு-50-136.

ததஃ - பிறகு, மஹாதேஜா: ராம: - மஹா பராக்ரமமுடைய ராமர், ராவணேந - ராவணனால், க்ருதவ்ரணம் - செய்யப்பட்ட விரணத்தையுடைத்தாயிருக்கிற, ப்லவகசார்தூலம் - வாநரச்ரேஷ்டரான ஹநூமாரை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, கோபஸ்யவசம் - கோபத்திற்கு அதீனமாயிருப்பதை, ஏயிவாந் - அடைந்தார்.

6—4—8 நீணிலத்தோடு.

(1414) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

மஹாபாஹோ - நீண்ட திருக்கைகளையுடைய, க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண - ஓ கிருஷ்ணனே ! த்வாம் - உம்மை, புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாகவும், பரேசம் - பரமேச்வரனாகவும், பரமாத்மாநம் - பரமாத்மாவாகவும், அநாதிநிதநம் - ஆதியந்தமில்லாதவராகவும், பரம்-உயர்ந்தவராகவும், ஜாநே- அறிகிறேன்.

6—4—10 மண்மிசை.

(1415) 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ।

யத்ர - எந்த பரமபதத்தில், பூர்வே-பிராசீநர்களான, ஸாத்யா:தேவா:- ஸாத்யர்களென்ற தேவதைகள், ஸந்தி - வஸிக்கிறார்களோ,

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

துவளில் ப்ரவேசம்.

(1416) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌹𑌰𑌤𑌾𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯 𑌮𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்க.

6—5—1 துவளில்.

(1417) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 909-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1418) 𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍁 109-வது ,,

1414. வி-பு-5-33-41. 1415. புருஷஸூக்தம்,

6—5—2 குமிறும்,

(1419) 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌘𑍋𑌷𑍋𑌽𑌥 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 । 𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥

அத - பிறகு, தேஷாம் - அந்தப் பிராம்மணர்களுடைய, கம்பீரமதுரஸ்வந: - கம்பீரமாயும், மதுரமாயுமிருக்கிற சப்தத்தையுடையதும், தூர்யநாதாநு நாதித: - தூர்யவாத்யத்தின் ஒலியோடு கூடியதுமான, புண்யாஹகோஷ: - புண்யாஹவாசந சப்தமானது, அயோத்யாம் - அயோத்தியாபட்டணம் முழுவதையும், பூரயாமாஸ - பூரித்தது.

6—5—4 நிற்கும்.

(1420) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ॥

ஸ்வாத்யாயாத் - தனக்கான வேதங்களை அத்யயநஞ்செய்வதினுல், யோகம் - அவ்வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரமாத்மாவின் தியானத்தை, ஆஸீத - செய்யக்கடவன், யோகாத் - அந்த யோகத்தினுல், ஸ்வாத்யாயம் - தன்னுல் அத்யயநஞ்செய்யப்படாத வேதபாகங்களின் அர்த்தங்களை, ஆமநேத் - ஸாக்ஷாத் கரித்து மனநஞ்செய்யவேண்டும். ஸ்வாத்யாய யோக ஸம்பத்த்யா - வேதாத்யயநம், யோகம் இவைகளின் வளர்ச்சியால், பரமாத்மா ப்ரகாசதே - பரமாத்மா பிரகாசிக்கிருர்.

8—5—5 குழையும்.

(1421) வனகஸ்ஸஹஸ்ரதயா 1231-வதில் காண்க.

6—5—7 அன்னைமீர்.

(1422) 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 । 𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌃 ॥

யே - எந்த, பஹவ: - அதிகங்களான, குணு: - குணங்கள், த்வயா - உம்மால், கீர்த்திதா: - ஸ்துதிக்கப்பட்டனவோ, (அவைகள்) துர்லபா: ஏவ - எவரிடத்திலும் கிடைக்காதவையே, ஹே முநே - ஏ வால்மீகி முனிவரே! அஹம் - நான், புத்வா - அறிந்து, வக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேன், தை: யுக்த:

1419. ரா-அ-6-8. 1420. வி-பு-6-6-2. 1422. ஸங்க்ஷேபம்-7.

நர: - அந்த குணங்களோடு கூடிய புருஷன், ச்ரூயதாம் - உம்மால்கேட்கப் படட்டும்.

6—5—9 இரங்கி.

(1423) ராமேதி ராமேதி ஸதைவ புத்த்யா விசிந்த்ய வாசா ப்ருவதீ தமேவ । தஸ்யாநுரூபாம் ச கதாம் ததர்த்தாம் ததைவ பஶ்யாமி ததா ஶ்ருணோமி ॥

ஸதைவ - எப்பொழுதும், புத்த்யா - புத்தியினால், ராமேதி ராமேதி - ராமா என்று ராமா என்று, விசிந்த்ய - எண்ணிக்கொண்டிருப்பவளும், தமேவ - அவரையே, வாசா - வாக்கினால், ப்ருவதீ - சொல்லுகிறவளுமான நான், தஸ்ய - அப்படிச் சொல்லுவதற்கு, அநுரூபாம் - தகுதியானதும், ததர்த்தாம் - அவரையே வாச்யமாகவுடையதுமான, கதாம் - கதையை, ததைவ - அப்படியே, ச்ருணோமி - கேட்கிறேன், ததா பச்யாமி-அப்படியே பார்க்கிறேன்.

6—5—10 பின்னைகொல்.

(1424) உபோத்காதம் 25-வதில் காண்க

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மாலுக்கு ப்ரவேசம்.

(1425) ராகவேணாபயே தத்தே ஸந்நதோ ராவணாநுஜ: । விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞோ பூமிம் ஸமவலோகயந் ॥

ராகவேண - பெருமாளால், அபயே தத்தே - அபயம் கொடுக்கப்பட்டபோது, ராவணாநுஜ: - ராவணன் தம்பியும், மஹாப்ராஜ்ஞ: - பெரிய புத்திசாலியுமான, விபீஷண: - விபீஷணாழ்வான், பூமிம் ஸமவலோகயந் - பூமியைப்பார்த்துக்கொண்டு, ஸந்நத: - வணங்கினான்.

6—6—4 பீடுடை.

(1426) பாஞ்சால்யா: பத்மபத்ராக்ஷ்யா: ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம் கநம் । யா: ஸ்த்ரியோத்ருஷ்டபூர்வாஸ்தா: பும்ஸாமத்ய ஜநாஸா யயு: ॥

1423. ரா-ஸு-32-11. 1425. ரா-யு-19-1. 1426. பாரதம்.

பத்மபத்ராக்ஷ்யா: - தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவளான, ஸ்நாயந்த்யா: பாஞ்சால்யா: - குளிக்கின்ற த்ரௌபதியினுடைய, கநம் ஜகநம் - பருத்திருக்கிற நிதம்பப்ரதேசத்தை, யா: ஸ்திரிய:-எந்தப் பெண்கள் பார்த்தார்களோ, தா: அவர்கள், பும்பாவம் மநஸா யயு: -புருஷபாவத்தை மனதினால் எண்ணினார்கள்.

6—6—5 பண்புடை.

(1427) தேவகார்யம் ஸ்ம ஸா க்ருத்வா க்ருதஜ்ஞா ஹ்ருஷ்டசேதநா । அபிஜ்ஞா ராஜதர்மாணாம் ராஜபுத்ரம் ப்ரதீக்ஷதே ॥

ஸா - அந்த ஸீதாப்பிராட்டி, தேவகார்யம் க்ருத்வா-தேவபூஜையைச் செய்து, க்ருதஜ்ஞா - அபிஷேகமடைந்த பர்த்தாவை பூஜிக்கவேண்டிய விதங்களையறிந்தவளாய், ஹ்ருஷ்டசேதநா-சந்தோஷமடைந்தமனதுடைய வளாய், ராஜதர்மாணாம் அபிஜ்ஞா - ராஜாக்களின் இலக்ஷணங்களையறிந்தவளாய், ராஜபுத்ரம் - சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை, ப்ரதீக்ஷதேஸ்ம - எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

6—6—6 கற்பகக்காவன.

(1428) ஊர்த்வம் மாஸாத் 1342-வதில் காண்க.
(1429) ந ஜீவேயம் 436 ,,

6—6—9 மாண்பமை.

(1430) ஜந்ம ராமஸ்ய ஸுமஹத் வீர்யம் ஸர்வாநுகூலதாம் । லோகஸ்ய ப்ரியதாம் க்ஷாந்திம் ஸௌம்யதாம் ஸத்யஶீலதாம் ॥

ராமஸ்ய - ராமனுடைய, ஸுமஹத் ஜந்ம - பெரியதான அவதாரத்தையும், வீர்யம் - பலத்தையும், ஸர்வாநுகூலதாம் - எல்லாருக்கும் அநுகூலமாயிருப்பதையும், லோகஸ்ய ப்ரியதாம் - எல்லாருடைய பிரீதிக்கு இருப்பிடமாயிருப்பதையும், க்ஷாந்திம்-பொறுமையையும், ஸௌம்யதாம்- க்ரூரத்தன்மை இல்லாமலிருப்பதையும், ஸத்யஸீலதாம் - ஸத்யவாதியாயிருக்கும் தன்மையும்பற்றி வால்மீகி மஹருஷி ராமகதையைச் செய்தார்,

(1431) ப்ராணாநாம் 46-வதில் காண்க.

ஆறும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1427. ரா-அ-23-4. 1430. ரா-பா-3-10.

உண்ணுஞ்சோறு ப்ரவேசம்.

(1432) ஸம்பாரா: ப்ரவேச்யந்தாம் காலாத்யயோ மா பூத் ।
அத்யைவாஹம் கமிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேந கதாம் கதிம் ॥

ஸம்பாராந் - (பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதற்கு வேண்டிய) ஸாமான்களை, ப்ரவேசயத - வரவழியுங்கள், காலாத்யய: மாபூத் -காலவிளம்பம் ஆகவேண்டாம். அஹம் - நான், அத்யைவ - இப்பொழுதே, லக்ஷ்மணேந கதாம் கதிம் - இலக்ஷ்மணனால் செல்லப்பட்ட வழியை, கமிஷ்யாமி - செல்லப்போகிறேன்.

(1433) ஸர்வாந் போகாந் பரித்யஜ்ய பர்த்ருஸ்நேஹ பலாத்க்ருதா । அசிந்தயித்வா து:கானி ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் ॥

(1434) ந த்வாயமிஹ தந்வங்கீ ஷயா வி வர்ஜிதம் ।
அவஸ்ஸ்யந்தநம் ராஜா நஷ்டவத்ஸாமிவாதுரம் ॥

இந்த ச்லோகங்களின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்வது.

6—7—1 உண்ணுஞ்சோறு.

(1435) வாஸுதேவ: 134-வதில் காண்க.

(1436) தூரமத்வாநம் கச்சதாம் த்ருஷ்ணாமூர்ச்சிதசேதஸாம் ।
பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் ॥

தூரம் அத்வாநம் கச்சதாம் - வெகு தூரம் வழி செல்லுகிறவர்களும், த்ருஷ்ணாமூர்ச்சித சேதஸாம் - ஆசையினால் கலங்கிய மனதையுடையவர்களுக்கு, புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைக் கண்ணன பெருமாளுடைய, நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் - திருநாமங்களுடைய கீர்த்தனமாகிற அமுதானது, பாதேயம் - (கட்டுச்சோறு)

6—7—2 ஊரும் நாடும்.

(1437) ஹ்ருதயோ நமோ நம இதிஸ்ருதம் த்வக்கிதக்ஷ்ணாநாஸ்ய தாம்பதி பரிவாஹ ஸாத்விகநேத்ரவாரி: । ஜனோநீயம் பதீண்டு பரமாயது ஸத்வக்தயோமாய நாய ஸ்தந யெ யதிநாம் வராய ॥

1432. ரா-உத்-	1433. ரா-ஸு-16-19.
1434. ரா-அ-42-3.	1437. ஸ்ரீஸதோத்ரரத்நம்.

(அபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வ ஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹஶுபை:) அபரிமித - ஸம்ஸாரமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி எல்லைபற்றுள்ள, அச்யுத - ஆச்ரிதரை ஒருக்காலும் நழுவவிடாத ஸ்வாமியின் விஷயமான, பக்தி - பக்தியும், தத்வஜ்ஞான - தத்வஜ்ஞானமுமாகிய, அம்ருதாப்தி - பாற்கடலினுடைய, பரிவாஹ - வெளிப்பட்டாலன்றி நிற்கமாட்டாமலிருக்கிற ப்ரவாஹரூபமாய், ஶுபை: - சுருங்கச்சொல்லல் முதலியவற்றால் மங்களமாயிருக்கிற, வசோபி: - ஸ்ரீ ஸூக்திகளால், லோகே - பகவத் பக்திக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே, (அவதீர்ணபரமார்த்த ஸமக்ரபக்தி யோகாய) அவதீர்ண - ஈச்வராவதாரம்போலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அவதரித்தவராய், பரமார்த்த - பரமப்ரயோஜன ரூபமாய், ஸமக்ர - ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிற, பக்தியோகாய - பக்தியோகத்தையுடையவரும், யமிநாம் - ஸர்வேச்வரனைபல்ல தறியாத கரணங்களையுடையவர்களுக்குள், வராய - ச்ரேஷ்டருமான, நாதமுநயே - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பொருட்டு, பூய: - மீண்டும், நம: - ப்ரணமம் செய்கிறேன்.

(1438) 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌯𑍌 ।
𑌯𑌯𑍌 𑌚 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

காசித் - ஒருவள், க்ருஷ்ணேதி க்ருஷ்ணேதி - கிருஷ்ணவென்றும், கிருஷ்ணவென்றும், ப்ரோக்த்வா - சொல்லி, லஜ்ஜாமுபாயயௌ - வெட்கமடைந்தாள். காசித் - மற்றொருவள், ப்ரேமாந்தா - அன்பினால் ஒன்றும் தெரியாதவளாய், தத் பார்ச்வம் - அந்த கிருஷ்ணனுடைய ஸமீபத்தை, அவிலம்பிதம் யயௌ - சீக்கிரமாய்ச் சென்றாள்.

(1439) 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌵𑌃 கிம் 921-வதில் காண்க.

6—7—3 பூவை.

(1440) 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌯𑍇 ।
𑌇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥

மாத்ரா - தாயாரால், யத்பாபம் க்ருதம் - எந்த பாபமானது செய்யப்பட்டதோ, அஹம் - நான், ததபி நரோசயே - அதையையும்விரும்பவில்லை, இஹஸ்த: - இங்கிருந்துகொண்டு, வநதுர்க்கஸ்தம் - காடாகிற கோட்டையிலிருக்கும் ராமனை, க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகூப்பிக்கொண்டு, நமஸ்யாமி - நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

(1441) 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 764-வதில் காண்க.

1438. வி-பு-5-13-19. 1440. ரா-அ-82-15.

6—7—4 கொல்லை.

(1442) 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌵
𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 । 𑌨 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍌 𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌵𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥

(ஓ லக்ஷ்மணரே !) த்வம் - நீர், யதாவை - எக்காரணத்தால், மந்யுவசம் ப்ரபந்ந: - கோபத்திற்கு வசமாக ஆனீரோ, (அக்காரணத்தால்) தவ- உமக்கு, காமதந்த்ரே புத்தி: நாஸ்தி - காமசாஸ்திரத்தில் புத்தியில்லை என்றேற்படுகிறது. காமரதி: மநுஷ்ய: - காமத்தில் பற்றுதலுள்ள மனிதன், நதேசகாலௌ அவேக்ஷதே - தேசத்தையும் காலத்தையும் பார்க்கமாட்டான். நச அர்த்த தர்மௌ - தர்மார்த்தங்களையும் பார்க்கமாட்டான்.

6—7—6 இன்றெனக்கு.

(1443) 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍
𑌇𑌮𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨𑍇𑌹 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥

இமாம் அவஸ்தாம் - இந்த தசையை, ஆபந்ந: - அடைந்த, ஸ: அஹம்- அந்த நான், இக்ஷ்வாகுநந்தநம் - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த, ராகவம் - ராமனை, இஹ நபச்யாமி - இங்கு காண்கிறேனில்லை. அத: - இதைக்காட்டிலும், துக்கதரம் - மிக்க துக்ககரமான விஷயம், கிம் நு - வேறு எது ?

6—7—7 மல்குநீர்.

(1444) 𑌸 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌃 1284-வதில் காண்க.

6—7—9 காரியம்.

(1445) 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍋
𑌹𑌰𑌮𑍍 । 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌮𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ॥

பலம் வா - பழத்தையோ, புஷ்பம் வா- புஷ்பத்தையோ, ஸ்திரீமநோ ஹரம் - பெண்களின் மனதைக் கவரக்கூடியதான, யத்வா அந்யத் - வேறு எதையோ, த்ருஷ்ட்வா- பார்த்து, பஹுச: - அநேகந்தடவை, ஹாபிரியேதி - ஓ பிரியையான ஸீதே என்று, ஏவம் - இவ்விதமாக, ச்வஸந் - பெருமூச்செரிந்துகொண்டு, த்வாம் அபிபாஷதே-உம்மைப்பற்றியே பேசுகிறார்.

1442. ரா-கி-33-54. 1443. ரா-அ-56-26. 1445: ரா-ஸு-36-45.

6—7—11 வைத்தமாநிதி.

(1446) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 1019-வதில் காண்க.

(1447) 𑌕𑍃𑌷𑍇𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
𑌦𑌤𑌃 । 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

க்ருஷே: - பயிர் செய்கையினுலும், சிஷ்'யஸ்யஸம்ப்ரீத்யா - சிஷ்யர்களின் ஆதரத்தால் ஸமர்ப்பித்தாலும், ஸாத்விகாநாம் ப்ரஸாதத: - பெரியவர்களின் அநுக்ரஹத்தாலும், லப்தம் - அடையப்பட்ட, வித்தம் - தனமானது, ஸதாம்பத்யம் - ஸாதுக்களுக்கு பத்யமானது (நல்வழியில் வந்தது) லுப்தை: - பணத்தில் அதிக ஆசையுள்ளவர்களால், அந்யத்து க்ருஹ்யதே- இதைத்தவிர மற்றவை, க்ருஹ்யதே - பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று

பொன்னுலகு ப்ரவேசம்.

(1448) 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

யத்ர - யாதொரு விஷ்ணுவினிடத்தில், ஸர்வம் - ஸர்வபதார்த்தமும், (இருக்கிறதோ) யத: ஸர்வம் - எங்கிருந்து ஸர்வமும் உண்டாகிறதோ, ய: ஸர்வம் - (ஆதலால்) எவர் ஸர்வாத்மகமாக இருக்கிருரோ, யஸ்'சஸம்ச்ரய: - எவர் எல்லாவற்றிற்கும் சர்ணயனுபிருக்கிருரோ, அநந்தஸ்ய ஸர்வகத்வாத்- அநந்தன் (மூன்றுவித பரிச்சேதரஹிதன்) எங்குமிருப்பதால், அஹம் - நான், ஸ ஏவ - அவராகவே, அவஸ்தித: - இருக்கிறேன்.

(1449) 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌗𑌗𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

ஸ: - அந்த பிரஹ்லாதன், பூய: - மறுபடியும், ககநதாத்யுபலக்ஷிதம் - ஆகாசம் முதலியதோடுகூடிய, ஜகத் - உலகத்தை, த்ருஷ்ட்வாச-பார்த்து, ஆத்மாநம் புந: - தனது ஆத்மாவை, ஆத்மநா - மனதினுல், ப்ரஹ்லாத: அஸ்மீதி ஸஸ்மார - லோகத்தாருக்குத் தோன்றும் பிரஹ்லாதனுக நினைத்தார். பிரும்மாத்மகமாக நினைக்கவில்லை.

1448. வி-பு-1-19-85. 1449. வி-பு-1-20-7.

6—8—1 பொன்னுலகு.

(1450) உத்தரஸஹஸ்ரம் 302-வதில் காண்க.

(1451) யா கதிர் யஜ்ஞஶீலாநாம் ஆஹிதாக்நேஶ்ச யா கதி: ।
மயா த்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ கச்ச லோகாநநுத்தமாந் ॥

யஜ்ஞஶீலாநாம் - யஜ்ஞம் பண்ணுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களுக்கு, யாகதி:எந்த உலகங்கள் கிடைக்குமோ, ஆஹிதாக்நே: ச யாகதி: - அக்னிஹோத்திரிகளுக்கு எந்த உலகங்கள் கிடைக்குமோ, த்வம் - நீர், மயாஸமநுஜ்ஞாத: - என்னால் நியமிக்கப்பட்டவராய், அநுத்தமாந்லோகாந் மிக உயர்ந்த அந்த உலகங்களை, கச்ச - சொல்லும். (என்று ஜடாயுவைக் குறித்துப் பெருமாள் அருளிச் செய்தது.)

(1452) ஹிரண்யம் வா ஸுவர்ணம் வா ரத்நாநி விவிதாநி வா ।
ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு நைததர்ஹதி பாஷிதும் ॥

ஹிரண்யம் வா - வெள்ளியோ, ஸுவர்ணம் வா - தங்கமோ, விவிதாநி ரத்நாநி வா - அனேக விதங்களான ரத்நங்களோ, த்ரிஷு லோகேஷு ராஜ்யம் வா - மூன்று உலகங்களின் ராஜ்யமும், ஏதத் - இவைகளெல்லாம் பாஷிதும் - நீர் பிரியஞ்சொன்னதற்கு ஸமமாகச்சொல்வதற்கு, ந அர்ஹதி - தகாது.

(1453) தேஜ: க்ஷமா த்ருதி: ஸ்தைர்யம் விநீதத்வம் ந ஸம்ஶய: ।
ஏதே சாந்யே ச பஹவோ குணாஸ்த்வய்யேவ ஶோபநா: ॥

தேஜ: - தேஜஸ்ஸென்ன, (பிறரை அவமதிக்கும் ஸாமர்த்யம்) க்ஷமா பொறுமையென்ன, த்ருதி: - பிரபாவமென்ன, தைர்யம்- தைர்யமென்ன, விநீதத்வம் - வணக்கமுடனிருப்பதென்ன, ஏதேச - இவைகளும், அந்யே சபஹவ: - மற்ற அநேகங்களுமான, குணா: - குணங்கள், த்வயி ஏவ - உன்னிடத்தில்தான் நன்றாக இருக்கின்றன. (உம்மையடைந்து நல்லன் வாக ஆயின)

(1454) க்ஷயம் தஸ்ய யோ த்ருஷ்ட்வா தேவராஜ்யாதயோ குணா: ।
ஹதஶத்ரும் விஜயிநம் ராமம் பஶ்யாமி ஸுஸ்திதம் ॥

ஹதசத்ரும் - சத்ருவைக்கொன்றவரும், விஜயிநம் - விஜயத்தோடு கூடியவரும், ஸுஸ்திதம் - இப்படி இருப்பவருமான, ராமம் பச்யாமி -

1451. ரா-ஆ-68-29. 1452. ரா-யு-116-20. 1453. ரா-யு-116-28.

ராமனைப்பார்க்கிறேன் என்பது யாதொன்றுண்டோ, அதனாலே, அர்த்த த: - பிரயோஜனத்தினால், தேவராஜ்யாதய: குணா: - தேவராஜ்யம் முதலிய மேன்மைகள், மயாப்ராப்தா: - என்னால் அடையப்பட்டன.

(1455) அஹம் ச ரகுவம்ஶஶ்ச லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ।
வைதேஹ்யா தர்ஶநேநாத்ய தர்மத: பரிரக்ஷிதா: ॥

அஹம் ச - நானும், ரகுவம்ச: ச - ரகுகுலமும், (பரதனும்) மஹா பல: லக்ஷ்மண: - பலம் மிகுந்த லக்ஷ்மணனும், வைதேஹ்யா: - ஸீதையி னுடைய, தர்சநேந - கண்டதினால், அத்ய - இன்று, தர்மத: பரிரக்ஷிதா: - தர்மத்தால் காப்பாற்றப்பட்டோம்.

(1456) ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி 421-வதில் காண்க.

(1457) ஸுஹ்ருதஸ்து 552 ,,

(1458) யாம் கபீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுபஹூந்யயுதாநி ச । திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே ஸேயமாஸாதிதா மயா ॥

யாம் - எந்த பிராட்டியை, கபீநாம் - வாநரங்களுடைய, ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களும், ஸுபஹூநி அயுதாநிச - அனேகம் பதினாயிரங்களும், ஸர் வாஸு திக்ஷு - எல்லா திக்குகளிலும், மார்க்கந்தே - தேடுகின்றனவோ, ஸா இயம் - அந்த இவள், மயா ஆஸாதிதா - என்னால் பார்க்கப்பட்டாள்.

(1459) ஸூர்யபுத்ராதிபி: 1293-வதில் காண்க.

(1460) பிதா யஸ்ய புரா ஹ்யாஸீச்சரண்யோ தர்மவத்ஸல: । தஸ்ய புத்ர: ஶரண்யஸ்ய ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: ॥

புராஹி - முன்பு, யஸ்ய பிதா - எந்த ராமனுடைய தகப்பன், தர்ம வத்ஸல: - தர்மத்தில் ஆசையுள்ள, சரண்ய: ஆஸீத் - சரண்யனாக இருந் தாரோ, ஶரண்யஸ்ய தஸ்ய - ஶரண்யனான அந்த தசரதருடைய, புத்ர: - பிள்ளையான ராமன், ஸுக்ரீவம் சரணம் கத: - ஸுக்ரீவ மஹாராஜரை சரணமாக அடைந்தார்.

(1461) தயா ஸுப்ரஜாயதாம் 759-வதில் காண்க.

(1462) க்ருத்ஸ்நாம் வா 218 ,,

1455. ரா-யு-1-11. 1458. ரா-ஸு-30-3, 1460. ரா-கி-4-19.

(1463) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌦𑍍𑌰𑍁
𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 𑌸𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 ॥

யஸ்மாத் - எவரிடத்திலிருந்து, தர்மாந் - தர்மங்களை, ஆசிநோதி - தெரிந்துகொள்ளுகிறுனே, ஸ ஆசார்ய: - அவர் ஆசாரியர், கதாசந - ஒரு பொழுதும், தஸ்மைநத்ருஹயேத் - அவருக்குத்ரோகம் செய்யக்கூடாது. ஸஹி - அவரோ, வித்யாத: - வித்தையையினுல், தம் ஜநயதி - (அவனை) (சிஷ்யனை) உண்டாக்கினுர். தத் ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம - அது உயர்ந்தபிறப்பு.

(1464) 𑌯 𑌆𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃
𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 । 𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌚
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 ॥

இதின் அர்த்தம் அரும்பதத்தில் கண்டுகொள்வது.

6—8—2 மையமர்.

(1465) 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 । 𑌹
𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 ॥
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌰𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌜𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚
𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 । 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍
𑌣𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃 ॥

தத: பிறகு, தே -அந்த, ஸர்வே வாநரபுங்கவா: - எல்லா வாநரோத்தமர்களும், ப்ரீதமநஸ: - பிரீதியடைந்தமனமுள்ளவர்களாய், மஹாத்மாநம் ஹநுமந்தம்- விக்ரமாதி மாஹாத்மியத்தோடுகூடிய ஹநுமாரை, பரிவார்ய உபஸ்திரே - சூழ்ந்துகொண்டு பூஜை செய்தார்கள், மூலாநிச பலாநிச - கிழங்கு, பலம் முதலிய, உபாயநாநி - பேட்டி ஸாமான்களை, உபாதாய - எடுத்துக்கொண்டு, ஹரய: - வாநர முதலிகள், மாருதாத்மஜம் ஹநுமந்தம் - வாயு புத்ரனுன ஹநுமாரை, ப்ரத்யர்சயந் - பூஜித்தன, தத: பிறகு, வாநரா: - வாநரர்கள், அங்கதம் - அங்கதனையும், ஹநுமந்தம் - ஹநுமாரையும், ஜாம்பவந்தம்ச - ஜாம்புவானையும், பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,

---

1463. ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ரம். 1464. பார-உத்.
1465. ஸு-57-31, 33, 47.

ப்ரமுதிதா:- அதிக சந்தோஷமுடையனராய், விபுலாநநா: பேஜிரே- பருத்த முகமுள்ளவர்களாக ஆனுர்கள். (ஸீதா விருத்தாந்தத்தைக் கேட்பதிலுள்ள ஆநந்தத்தால், முன்பு வாடிச்சுருங்கிய முகங்களெல்லாம் அலர்ந்து பருத்திருக்கின்றன என்று கருத்து)

(1466) பரிவ்ருத்திச்ரமேணைகா சலத்வலயசாலிநீ । ததௌ
பாஹுலதாம் ஸ்கந்தே கோபீ மதுநிகாதிந: ॥

சலத்வலயசாலிநீ - சலிக்கின்றவலேகளையுடைய, ஏகா கோபீ - ஒரு கோபஸ்திரீயானவள், பரிவிருத்திஶ்ரமேண - சுற்றுவதிஞலுண்டான ச்ரமத்திஞல், மதுநிகாதிந: - மதுவென்ற அஸுரனைக்கொன்ற கிருஷ்ணனுடைய, ஸ்கந்தே - தோளில், பாஹுலதாம் - கொடிபோன்றகையை, ததௌ-கொடுத்தாள். ("அதாவதுவைத்தாளென்னுதேததள" என்கையாலே சிரகால மாசைப்பட்டிருந்தவனுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணிஞளென்றபடி." என்று அரும்பதம்)

(1467) இதம் புங்க்ஷ்வ மஹாராஜ ப்ரீதோ யதசநா வயம் । யதந்ந:
புருஷோ பவதி ததந்நாஸ்தஸ்ய தேவதா: ॥

ஹேமஹாராஜ - ஓ மஹாராஜனே! (தேவரீர்) ப்ரீத: - பிரீதியுள்ளவராய்க்கொண்டு, இதம் - இதை (பிண்யாகபிண்டத்தை) புங்க்ஷ்வ - புஜிக்கவேண்டும், வயம் - நாங்கள், யதஶநா: - எதை அந்நமாக உடைத்தாயிருக்கிறேமோ, புருஷ: - எந்த புருஷன், யதந்ந: பவதி - எதை அந்நமாக உடைத்தாயிருக்கிறுனே, தஸ்யதேவதா: - அவனுடைய தேவதைகளும், ததந்நா: - அவைகளேயே அந்நமாகவுடையவர்களாகவே ஆகிறுர்கள்

6—8—3 ஓடிவந்து

(1468) அவ்யக்ரமநஸோ யூயம் மது ஸேவத வாநரா: ।
அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்திந: ॥

ஹே வாநரா: - ஓ வாநரர்களே! யூயம் - நீங்கள், அவ்யக்ரமநஸ: - கவலேயில்லாதமனதைவுடையவர்களாய், மது ஸேவத - மதுவைப்பானம் பண்ணுங்கள், அஹம் - நான், யுஷ்மாகம் பரிபந்திந: - உங்களுடைய சத்ருக்களே, ஆவாரயிஷ்யாமி - தடுக்கிறேன்.

1466. வி-பு-5-13-54. 1467. ரா-அ-103-30.
1468. ரா-ஸு-62-2.

(1469) தத: ச்வேதைர்ஹயைர்யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தநே ஸ்திதௌ । மாதவ: பாண்டவச்சைவ திவ்யௌ சங்கௌ ப்ரதத்மது: ॥

தத: - கௌரவஸேனையில் வாத்தியங்களின் சப்தமுண்டான பிறகு, ச்வேதை:-வெள்ளையாயிருக்கிற, ஹயை:- குதிரைகளோடு, யுக்தே-கூடிய, மஹதிஸ்யந்தநே -பெரிதான இரதத்தில், ஸ்திதௌ - இருக்கிற, மாதவ:- கண்ணனும், பாண்டவ: சைவ - அர்ஜுனனும், திவ்யௌ - திவ்யத்தன்மைபொருந்திய, சங்கௌ-சங்குகளை, ப்ரதத்மது: - ஊரக்கவூதினர்கள்

6—8—5 நுங்கட்கு.

(1470) நஹி த்ரக்ஷ்யாமி யதி தாம் லங்காயாம் ஜநகாத்மஜாம் ।
அநேநைவ ஹி வேகேந கமிஷ்யாமி ஸுராலயம் ॥

லங்காயாம் - இலங்கையில், தாம் ஜநகாத்மஜாம் - அந்த ஜானகியை. நஹி த்ரக்ஷ்யாமி யதி - கண்டிலேனாகில், அநேந வேகேந ஏவஹி - இந்த வேகத்தோடுகூடவே, ஸுராலயம் கமிஷ்யாமி - ஸுவர்க்கலோகத்தைச் செல்லுவேன்.

6—8—6 என்மின்னு.

(1471) மயி ஜீவிதமாயத்தம் ராகவஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப்ராத்ரூணாஞ்ச மஹாபாஹோ தஸ்ய ராஜகுலஸ்ய ச

ஹே மஹாபாஹோ - ஓ நீண்ட கையையுடைய ஹநுமாரே! மஹாத்மந: ராகவஸ்ய - மஹாத்மாவாகிய ராமனுக்கும், ப்ராத்ரூணாஞ் ச - அவருடைய ஸஹோதரர்களுக்கும், தஸ்ய ராஜகுலஸ்ய ச - அந்த ராஜகுலத்திற்கும், ஜீவிதம் - பிராணனானது, மயி ஆயத்தம் - என் அதீனமாயிருக்கிறது

(1472) ஸ ஹி தம் ப்ரதிஜக்ராஹ பார்யாஹர்த்தாரமாகதம் ।
கபோதோ வாநரச்ரேஷ்ட கிம் புநர்மத்விதோ ஜந: ॥

ஹே வாநரச்ரேஷ்ட - ஓ வாநரச்ரேஷ்டரான ஸுக்ரீவனே! ஸ கபோத: - அந்த கபோதமானது, ஆஹவே - சண்டையில், பார்யாஹர்த்தாரம் - தனது மனைவியை அபஹரித்தவனை, ப்ரதிஜக்ராஹ - ப்ரதிக்ரஹித்தது, மத்வித: ஜந: - என்னைப்போன்ற ஜனமானது, கிம்புந: - சரணாகதனைக் கைக்கொள்ளவேணுமென்பதைச் சொல்லவும் வேணுமோ.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1469. ஸ்ரீ கீதை-1-14. 1470. ரா-ஸு-1-40
1471. ரா-ஸு-37-58. 1472. ரா-யு-18-25.

நீராய் ப்ரவேசம்.

(1473) 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 । 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 ॥

ததைவ - முன்பார்த்தபடியே, த்வாம் - உம்மை. கிரீடிநம் - கிரீடத்தையுடையவராயும், கதிநம் - கதாயுதத்தையுடையவராயும், சக்ரஹஸ்தம் - கையில் சக்ராயுதத்தையுடையவராயும், த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கு, அஹம் இச்சாமி - நான் விரும்புகிறேன். ஹே ஸஹஸ்ரபாஹோ - ஓ அனேகம் கைகளையுடையவரே! ஹே விச்வமூர்த்தே - ஓ விச்வரூபத்தையுடையவரே! சதுர்புஜேந - நான்கு கைகளுடன் கூடின, தேநைவ ரூபேண - அந்த ரூபத்துடனேயே, பவ - ஆகக்கடவீர்.

6—9—2 மண்ணும்.

(1474) 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥

ஹே கோவிந்த - ஓ கண்ணனே! (தேவரீர்) ஸம்ப்ரமை: - எங்களுடைய பரபரப்பினால் மாத்திரம், துஷ்ய - ஸந்தோஷமடையும், ந: ஏதத் பரமம் தநம் - எங்களுக்கு இதுதான் பெரிய தனம். அந்யதாவா - இல்லாவிட்டால், விசேஷேண - விசேஷமாய், த்வாம் - தேவரீரை, அர்ச்சயிதும் க்ஷம: க: - பூஜை செய்வதற்குத் தகுந்தவன் யார். எவருமில்லை என்றபடி.

6—9—3 ஞாலத்தூடே.

(1475) 𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌚𑍍𑌛𑌦𑍇 ॥

தத: - பிறகு, ஸூத: - ஸுமந்த்ரர், ஸோத்தரச்சதே - மேல் விரிப்புடன்கூடிய, ஸௌவர்ணே - தங்கமயமான, பர்யங்கே - படுக்கையிலே, உபவிஷ்டம் - எழுந்தருளியிருப்பவரும், ஸ்வலங்க்ருதம் - நன்றாய் அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், வைச்ரவணஸங்காசம் - குபேரனுக்கு ஒப்பானவருமான, தம் - அந்த ராமனை, ததர்ச - கண்டார்.

(1476) [illegible] ।
[illegible] ॥

1473. ஸ்ரீ கீதை 11-46. 1474. பாரதம்.
1475. ஸ்ரீரா-அ-16-8. 1476. ரா-யு-25-33.

ராமலக்ஷ்மணகுப்தா - ராமனுலும், லக்ஷ்மணனுலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட, ஸுக்ரீவேண ச - ஸுக்ரீவனுலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட, ஸா வாஹிநீ - அந்த ஸேனை, ஸர்வை: ஸுராஸுரைரபி - எல்லா தேவர்களாலும் அஸுரர்களா லும், துர்தர்ஷதரா - ஆக்ரமிக்கமுடியாததாக, பபூவ - இருந்தது.

6—9—5 விண்மீது.

(1477) அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச । ஈத்ருசாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிசதாநி ச ॥

தத்ர - அந்த பிரகிருதியில், ஸஹஸ்ராணும் அண்டாநாம் - ஆயிரமண்டங்களுடைய, ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களும், அயுதாநிச - பதினுபிரங்களும், ஈத்ருசாநாம் - இப்படிப்பட்ட அண்டங்களுடைய, கோடிகோடிசதாநிச - அனேகங்கோடிகள் (இருக்கின்றன).

6—9—7 உலகில்.

(1478) நிமஜ்ஜதோऽநந்த பவார்ணவாந்தச்சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த: । த்வயாபி லப்தம் பகவந்நிதாநீமநுத்தமம் பாத்ரமிதம் தயாயா: ।

அநந்த - த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதனே! பவார்ணவாந்த: - ஸம்ஸாரக் கடலினுள்ளே, சிராய - அநாதிகாலமெல்லாம், நிமஜ்ஜத: - அழுந்துகிறவனுக்கு, மே - எனக்கு, கூலமிவ - கரையைப்போலே, லப்தோஸி - நீ அகப்பட்டாய், பகவன் - ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனே! தயாயா: - தயைக்கு, அநுத்தமம் - உத்தமோத்தமமான, பாத்ரம் - பாத்ரமாக, இதம் - இந்த வஸ்துவானது, த்வயாபி - தேவரீராலும், இதாநீம் - இப்போது, லப்தம் - அடையப்பட்டது.

6—9—8 அறிவிலேனுக்கு.

(1479) லக்ஷ்மணேமாம் மயா ஸார்த்தம் ப்ரசாதி த்வம் வஸுந்தராம் । த்விதீயம் மேऽந்தராத்மாநம் த்வாமியம் ஸ்ரீருபஸ்திதா ॥

ஹே லக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மணா! த்வம் - நீ, மயாஸார்த்தம் - என்னுடன்கூட, இமாம் வஸுந்தராம் - இந்த பூமியை, ப்ரசாதி - ஆளக்கடவாய். மே - என்னுடைய, த்விதீயம் அந்தராத்மாநம் - இரண்டாவதான ஆத்மாவாயிருக்கிற, த்வாம் - உன்னை, இயம் ஸ்ரீ: - இந்த இலக்ஷ்மியானது, உபஸ்திதா - வந்திருக்கிறது.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1477. வி-பு-2-7-27, 1478. ஸ்தோத்ரரத்நம். 1479. ரா-அ-4-43.

உலகமுண்ட ப்ரவேசம்.

(1480) க்ஷமயா ஹி ஸமாயுக்தம் மாமயம் மகராலய: ।
அஸமர்த்தம் விஜாநாதி திக் க்ஷமாமீத்ருஶே ஜநே ॥

அயம் - இந்த, மகராலய: - ஸமுத்திரம், க்ஷமயா ஸமாயுக்தம் - பொறுமையோடுகூடிய, மாம் - என்னை, அஸமர்த்தம் ஹி விஜாநாதி - சக்தியில்லாதவனாகவன்றோ நினைக்கிறது. ஈத்ருசே ஜநே - இவ்விதமுள்ள மனிதனிடத்தில், க்ஷமாம் - பொறுமையை, திக் - நிந்திக்கவேண்டும். (பொறுமை காட்டக்கூடாது.)

6—10—1 உலகமுண்ட.

(1481) தஸ்ய நாம மஹத்யஶ: ॥

அந்த பரமாத்மாவினுடையதுதான் பெரிய கீர்த்தி.

(1482) இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத் ।
மதிக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந கோவிந்தகுணக்ஷயாத் ॥

இஷுக்ஷயாத் - பாணங்களில்லாமையால், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்கள், ந அந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத் - பூமி ஆகாயம் இவை அழிந்துவிட்டனவென்பதாலல்ல, (அதுபோல) மதிக்ஷயாத் - புத்தியில்லாமையால், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்களேயொழிய, ந கோவிந்த குணக்ஷயாத் - கண்ணனுடைய குணங்கள் முடிந்துவிட்டன என்பதாலல்ல.

(1483) ஸத்யவாதீ மதுரவாக்தேவோ வாசஸ்பதிர்யதா । ரூபவாந் ஸுபக: ஶ்ரீமாந் கந்தர்ப இவ மூர்த்திமாந் ॥

தேவ: - பிரகாசகரான, வாசஸ்பதிர்யதா - பிரஹஸ்பதிபோல், ஸத்யவாதீ - யதார்த்த வாக்குடையவர், மதுரவாக் - செவிக்கினிய வார்த்தையுடையவர், மூர்த்திமாந் - பிரசஸ்தசரீரமுடைய, கந்தர்ப இவ - மன்மதன்போல், ரூபவாந் - ஸுந்தரரூபமுடையவர், ஸுபக: ஶ்ரீமாந் - ரமணீயர், காந்தியுடையவர்.

6—10—4 ஆவாவென்னுது.

(1484) ந்யஸ்ததண்டா வயம் ராஜந் ஜிதக்ரோதா ஜிதேந்த்ரியா: ।
ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயா ஶஶ்வத் கர்ப்பபூதாஸ்தபோதநா: ॥

1480. ரா-யு- 21-20. 1481. நாராயணாநுவாகம் 1.
1483. ரா-ஸு-34-3. 1484. ரா-ஆ-1-20.

ராஜந் - ஸ்வாமீ! ஜிதக்ரோதா: - புலன்களை வென்றவர்களாயும், ந்யஸ்ததண்டா: - (ராக்ஷஸர்கள் விஷயத்தில் சபித்தல் முதலிய) தண்டித்தலை விட்டிருப்பவர்களாயும், ஸ்வகர்பபூதா: - எப்போதும் உமக்கு கர்ப்பம் போன்றவர்களாய், (அதாவது ஸ்திரீகள் கர்ப்பத்தை அதிஜாக்ரதையாய்க் காப்பாற்றுவதுபோல்) தபோதநா: - தவத்தையே தனமாகவுடையவர்களாயுமிருக்கிற, வயம் - நாங்கள், த்வயா ரக்ஷிதவ்யா: - உம்மால் ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

6—10—5 புணரா.

(1485) 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

ஆர்த்தசப்த: - கஷ்டப்படுகிறவர்களென்கிற சப்தம், ந பவேத் - உண்டாகக்கூடாதென்று, க்ஷத்ரியை: - க்ஷத்ரியர்களால். சாப: - வில், தார்யதே இதி - தரிக்கப்படுகிறதென்கிற, த்வயைவ உக்தம் - உம்மாலே சொல்லப்பட்ட, இதம் வச: - இந்தச் சொல்லை, அஹம் - நான், கிம் நு வக்ஷ்யாமி - என்னவென்று சொல்லுவேன்.

(1486) 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇 ।

ஸுக்ரீவ: - மஹாராஜர், ராகவே - பெருமாள் விஷயத்தில், (இவர் வாலிவதஞ்செய்யவல்லரோ அல்லரோவென்று) வீர்யேண - வீர்யத்தைப் பற்றி, நித்யம் ஶங்கிதஶ்சாஸீத் - நித்யம் ஸந்தேஹித்துக்கொண்டிருந்தார்

(1487) 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌚𑌮𑍂𑌃
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥

ராக்ஷஸை: - ராக்ஷஸர்களால், வத்யமாநாநாம்-ஹிம்ஸை செய்யப்பட்ட வாநராணும் - வாநரர்களுடைய, மஹாசமூ: - பெரியகூட்டங்கள், சரண்யம் - ரக்ஷகனை, தசராதத்மஜம் ராமம் - சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரரான பெருமாளை, சரணம் - ரக்ஷகமாக, யாதா: - அடைந்தன.

6—10—9. வந்தாய்போலே.

(1488) 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌥 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥

1485. ரா-ஆ-10-3. 1486. ஸங்க்ஷேபம்-63.
1487. ரா-யு-94-17. 1488. வி-பு-1-9-69.

ஹே நாத - ஓ நாதனே! தைத்யஸைந்யபராஜிதா: - அஸுரஸேனைக ளால் ஜயிக்கப்பட்ட, ஸமஸ்தாதேவதாகணா: - எல்லா தேவகணங்களும், ப்ரணமப்ரவணா: - நமஸ்காரபரர்களாய், த்வாம் - தேவரீரை, சரணம் அநு ப்ராப்தா: - சரணமாக வந்தடைந்தரர்கள்.

(1489) ததஃ குரு ஜகத்ஸ்வாமிந் ப்ரஸாதமவஸீதத: ।
ப்ராணாம்ஸ்த்யஜதி நாகோ(அ)யம் பர்த்ருபிக்ஷா ப்ரதீயதாம் ॥

ஹே ஜகத்ஸ்வாமிந் - ஓ ஜகத்ஸ்வாமியே! தத: - ஆகையினால், அவஸீதத: - நாசமடைகின்ற எனக்கு, ப்ரஸாதம் குரு - கிருபைசெய்யும், அயம் நாக: - இந்த காளியஸர்ப்பம், ப்ராணாந் த்யஜதி - பிராணனை விடுகிறான், பர்த்ருபிக்ஷா - கணவனுடைய பிக்ஷையானது, ப்ரதீயதாம் - கொடுபடவேண்டும்.

(1490) தர்ஶயாமாஸ சாத்மாநம் ஸமுத்ர: ஸரிதாம்பதி: ।

ஸரிதாம்பதி: - நதிகளுக்குப்பதியாகிய, ஸமுத்ர: - ஸமுத்ர ராஜன், ஆத்மாநம் - தன்னை (பெருமாளுக்கு) தர்சயாமாஸ - காண்பித்தார்.

6—10—10 அகலகில்லேன்.

(1491) மித்ரமௌபயிகம் கர்தும் ராம: ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா ।
வதம் சாநிச்சதா கோரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப: ॥

அஸௌ - இந்த, புருஷர்ஷப: - புருஷச்ரேஷ்டரான, ராம: - பெருமாள், ஸ்தாநம் - ராஜ்யத்தை, பரீப்ஸதா - இச்சிக்கிறவனுயுமிருக்கிற, த்வயா - உன்னாலே, மித்ரம் - ஸ்நேஹிதராக, கர்தும் - பண்ணுகிறதற்கு, ஔபயிகம் - தகுந்தவர்.

(1492) ததஸ்தம் வாயஸம் தர்ப: ஸோ(அ)ம்பரே(அ)நுஜகாம ஹ ।
அநுஸ்ருஷ்டஸ்ததா காகோ ஜகாம ஸ்வகமாலயம் ॥

தத: ஸ: தர்ப: - பின்பு அந்த தர்ப்பையானது, அம்பரே - ஆகாசத்தில், தம் - அந்த, வாயஸம் - காக்கையை, (குறித்து) அநுஜகாமஹ - பின் சென்றது, ததா காக: - அப்பொழுது காக்கை, அநுஸ்ருஷ்த: - (பிரஹ்மாஸ்திரத்தால்) அநுஸரிக்கப்பட்டதாக, ஸ்வகமாலயம் - தனது இருப்பிடத்தை, ஜகாம - அடைந்தது.

1489. வி-பு5-7-57. 1490, ஸங்க்ஷேபம் 79.
1491. ரா-ஸு-21-19. 1472. ஸு-38-32.

(1493) 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇

முமுக்ஷுவான நான் சரணம் அடைகிறேன்.

(1494) 𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

ஸர்வதர்மாணும் - ஸகல தர்மங்களிலும், க: தர்ம: எந்த தர்மம், பவத: உம்மால், பரம: - மேலாக, மத: - ஸம்மதிக்கப் பட்டது, ஜந்து: - ஜந்மமெடுத்தவன், கிம் ஜபந் - எதை ஜபித்தால், ஜந்மஸம்ஸார பந்தநாத் - ஜந்மமென்றும், ஸம்ஸாரமென்றும் சொல்லப்படும் பந்தத்தினின்று, முச்யதே - விடுபடுகிறான்.

(1495) 𑌏𑌷 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 𑌸𑌦𑌾 ॥

ஏஷ: - இது, மே - எனக்கு, ஸர்வதர்மாணும் - ஸகல தர்மங்களிலும், அதிகதம: - மிகவும் சிரேஷ்டமான, தர்ம: - தர்மமாக, மத: - எண்ணப் பட்டது. யத் - எதென்றால், பக்த்யா - பக்தியுடன், புண்டரீகாக்ஷம் - செந்தாமரைக் கண்ணனை நாராயணனை, நர: - மனிதன், ஸ்தவை: - ஸ்தோத்திரங்களால். ஸதா - எப்போதும், அர்ச்சேத் - அர்ச்சிக்கக்கடவன்,

(1496) 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

மர்த்ய: -மனிதன், வாஸுதேவாஶ்ரய: - வாஸுதேவனை ஆச்ரயித்தவனுப், வாஸுதேவ பராயண: - வாஸுதேவனைப் பரமகதியாய் நம்பினுனுகில், ஸர்வபாபவிசுத்தாத்மா - எல்லா பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனுய், ஸநாதனம் ப்ரஹ்ம-நித்யமான பரபிரம்மத்தை, யாதி-அடைகிறுன்

(1497) 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ॥

பத்ரம் - மங்களகரமும், பத்ரப்ரதம் - மங்களத்தைக் கொடுப்பதும், புண்யம் - பரிசுத்தமானதும், தீர்த்தாநாம் உத்தமம் விது: - ஸர்வதீர்தங்களுக்கும் உத்தமமுமாக பெரியோர்கள் சொல்லுகிறுர்கள். அயம் தேச: - இந்த தேசம், பவித்ரம் - மஹாசுத்தியுள்ளது, பரமம்- மிகவுயர்ந்தது, புண்யம் - புண்யகரமானது, ஸர்வகாமதுக் - எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கின்றது.

1494, 1495, 1496. ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம். 497. காருடம்.

(1498) 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

ஸர்வேஷாம் - ஸமஸ்தங்களான, ஆராதநாநாம் - ஆராதனங்களுக்குள், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, ஆராதனம் - திருவாராதனம், பரம் - சிறந்தது, தஸ்மாத்-அந்த பகவதாராதனத்தைக் காட்டிலும், பரம் - வேறான, ததீய - அந்த பகவத் பக்தர்களுடைய, ஆராதனம் - ஆராதிப்பதென்பது, பரதரம் - மிகவும் சிறந்ததாக, ப்ரோக்தம் - யாவராலும் கூறப்பட்டது.

(1499) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

தஸ்மாத் - ஆதலால், ஏஷாம்தபஸாம் - கீழ்ச்சொன்ன தபஸுக்குள், ந்யாஸம் - ப்ரபத்தி வித்யையானது, அதிரிக்தம் ஆஹு: - மேற்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

(1500) 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸர்வஜகத்துக்கும் ஈச்வரியாயுள்ள (பிராட்டியைச்சரணமடைகிறேன்)

(1501) 𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

தத்வாநி- தத்வங்கள், நராத் ஜாதாநி- நரனிடமிருந்துண்டானவைகள், தத: - ஆதலால், நாராணீதி விது: - நாரங்களென்று சொல்லுகிறார்கள், தஸ்ய - அவனுக்கு, தாந்யேவச - அவைகளே, அயநம் - இருப்பிடமோ, தேந - ஆதலால், நாராயண: ஸ்மிருத: - நாராயணனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(1502) 𑌅𑌪𑌾𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯 ॥

கரையற்ற காருண்ய, ஸௌசீல்ய, வாத்ஸல்யம் முதலியகுணங்களுக்கிருப்பிடமானவனே.

(1503) 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑍈𑌕 𑌜𑌲𑌧𑍇

தன்னையண்டினவனிடத்தில் வாத்ஸல்யத்திற்கு முக்கியமானஸமுத்திரம் போன்றவனே!

(1504) 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌨𑍀𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃 ॥

சீலம் என்பது - பெரியவன் சிறியவனோடு நெருங்கிக் கலக்கை.

1499. தை-உப. 1500. ஸ்ரீஸூக்தம்.
1501. பாத்மபுராணம், 1502, 1503. கத்யம்.

(1505) ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாத் அஸந்நிஹிதத்வாச்ச ॥

ப்ரகரணாத் - பரமாத்மப் ப்ரகரணத்தினாலும், அஸந்நிஹிதத்வாத் ச- (அப்ப்ரகரணங்களில் முக்தன்) ஸாந்நித்யமில்லாமையாலும், ஜகத்வ்யாபார வர்ஜம் - ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதி வ்யாபாரம் தவிர, (முக்தனுக்கு பரமாத்மா வோடு ஸாம்யமுண்டு)

(1506) போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச ॥

"ஸோ஽ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா"

(அந்த முக்தன், பரமாத்மாவும், தானுமாய் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை யும் கல்யாணகுணங்களையும் அநுபவிக்கிறானென்று) அநுபவமாத்திரத்திலே (பரமாத்மாவோடு முக்தனுக்குஸாம்யம் சொல்லுகிற ஹேதுவினாலும்) முக் தனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரம் கிடையாது. பரமாத்மா ஆநந்த ஸ்வரூபமாகை யால் தனக்கும் பிறர்க்கும் கூட அநுபாவ்யனாவான்.

(1507) கிம் நு சிந்தயஸே தேவி கிம் த்வம் மாம் நாபிபாஷஸே ॥

ஹே தேவி - ஓ பிராட்டியாரே, கிம் நுசிந்தயஸே - என்ன எண்ணுகி றீர், த்வம் - தேவரீர், மாம் - என்னை (னோடு) கிம்நாபி பாஷஸே -ஏன் பே சவில்லை.

(1508) முஷ்டிபி: பாணிபிஶ்சைவ சரணைஶ்சைவ ஶோபநே। இச்சாமி விவிதைர்காதைர் ஹந்துமேதாஸ் ஸுதாருணா: ॥

சோபநே - ஓ மங்களஸ்வரூபியான பிராட்டியே! ஸுதாருணா: -மிக வும் க்ரூரர்களான, ஏதா: - இந்த, ராக்ஷஸிகளை, முஷ்டிபி: - கைமுஷ்ட்டிக ளாலும், பாணிபி: சைவ - கைகளாலும், சரணை: ச - கால்களாலும், விவி தை: காதை: - இன்னும் அனேக விதங்களான அடிகளால், ஹந்தும் - கொல்வதற்கு, இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.

6—10—11 அடிக்கீழமர்ந்து.

(1509) கவாம் ஶதஸஹஸ்ரேண தீயதாம் ஶபலா மம ।
ரத்நம் ஹி பகவந்நேதத் ரத்நஹாரீ ச பார்திவ: ॥

1505, 1506. பிரும்மஸூத்ரம்-4-4-17-21. 1507. ராயு-116-15.
1508. ரா-யு-116-33. 1509. ரா-பா-53-9.

பகவந் - ஸ்வாமிந் ! கவாம் சதஸஹஸ்ரேண - லக்ஷம் பசுவின்விலை வாங்கிக்கொண்டு, சபளா-(உமது)சபளையென்கிறகாமதேநுவானது, மமதீய தாம் - எனக்குக் கொடுபடவேண்டும், ஏதத் ரத்நம்ஹி - இந்தக் காம தேநு (பசுக்களில்) ரத்நம் என்பது பிரஸித்தம், ரத்நஹாரீச பார்த்திவ: - (தர்மசாஸ்திரப்படிக்கு) ரத்நத்திற்கு அதிகாரி ராஜா.

(1510) 𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿

அந்த முக்தன் அகர்மவச்யனாக ஆகிறான்.

ஆறாம்பத்து முற்றிற்று.

ஏழாம்பத்து.

உண்ணிலாவிய ப்ரவேசம்.

(1511) 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑌾𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍 ॥

இதற்கு அர்த்தம் ஈட்டிலேயே கண்டு கொள்வது.

(1512) 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌗𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌗𑍀𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌗𑌣𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥

ப்ரியம் ஜநம் - இஷ்டமான ஜனத்தை, அபஶ்யந்தீம் - பாராதவளும், ராக்ஷஸீகணம் - இராக்ஷஸ ஸ்திரீகள் கூட்டத்தை, பஶ்யந்தீம் - பார்ப்பவளும், ஸ்வகணேந - தன்னினத்தால், ஹீநாம் - விடப்பட்டவளும், ஶ்வகணை: ஆவ்ருதாம் - நாய்க் கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட, மிருகீம் இவ - பெண் மான் போல் (இருப்பவளும்)

7—1—1 உண்ணிலாவிய.

(1513) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑍀 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 ।

அஸ்மாத் - இதினின்றும், மாயீ - ஈச்வரன், ஏதத் விச்வம் - இவ்வுலகை, ஸ்ருஜதே - ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்.

1511. ரா-யு-59-45. 1512. ரா-ஸு-15-24.
1513. ஶ்வே-உப.

7—1—3 வேதியாநிற்கும்.

(1514) 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

தான் பிழைத்திருக்கும் வரையில் அக்னிஹோத்ரம் செய்யவேண்டும்.

7—1—7 ஒன்று சொல்லி.

(1515) 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌦𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ॥

தேவி - அம்மா! (கைகேயி) ராஜ்ஞோ யத் அபிகாங்க்ஷிதம் - ராஜாவின் கோரிக்கை எதுவோ, தத்வசநம் - அதுவிஷயமானசொல்லை. ப்ரூஹி- சொல்லு, கரிஷ்யே - செய்கிறேன். ப்ரதிஜாநேச - பரதிஜ்ஞையும் பண்ணுகிறேன். ராம: - ராமன், ந த்வி:பாஷதே - இரண்டுவிதம் பேசுகிறவனன்று

7—1—9 குலமுதலடும்.

(1516) 𑌨𑌹𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌪𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 । 𑌮𑍂𑌲𑌘𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥

பவத்விதா: - உம்மைப் போன்ற, புத்திமந்த: - புத்திசாலிகள், தர்மவிருத்தேஷு- தர்மத்திற்கு விருத்தங்களாயும், பஹ்வபாயேஷு - அதிக அபாயங்களோடு கூடியவைகளாயும், மூலகாதிஷு - வம்சங்களை முதலற முடிக்கக்கடவதான, கர்மஸு - செயல்களிலே, நஹிஸஜ்ஜந்தே - ப்ரவர்த்தியார்கள் காண்.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—2—1 கங்குலும்.

(1517) 𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾 ॥

ஸா அஹம் - அப்படிப்பட்ட நான், ரக்தாந்த நயநம் - சிவந்த கடைக்கண்களையுடைய, ராமம் அபஶ்யந்தீ-பெருமாளைப் பாராதவளாக, ஸுதுக்கிதா - வெகு துக்கமுடையவளாய்க் கொண்டு, ப்ரியதர்ஶநம் - இஷ்டமானபார்வையையுடைய,தம்விநா-அந்தப்பெருமாளைவிட்டு, கிம்வா-எதைத்தான், கதம் கரிஷ்யாமி - எப்படிச் செய்வேன்.

1515. ரா-அ-18-30. 1516. ரா-யு - . 1517. ரா-ஸு-26-37.

7—2—2 என் செய்கின்றாய்.

(1518) 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌵 ।
𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯 ॥

தேவ - ஓ தேவனே! ப்ரபந்நார்திஹரா - சரணாகதி செய்தவர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவனே! கேசவ - கேசவனே! ப்ரஸாதம் குரு - அருள்புரியவேண்டும், அவ்யய - நாசமற்றவனே, பூய: அவலோகநதாநேந - எப்பொழுதுமிப்படியே பிரத்யக்ஷமாக ஸேவைதந்து, மாம்பாலய - என்னைக் காப்பாற்றி யருளவேண்டும்.

7—2—3 வட்கிலளிறையும்.

(1519) 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌤𑌿𑌶𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌪𑍌 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

தத: - பிறகு, தஸ்ய - அந்த பிரஹ்லாதருடைய, ஹ்ருதயஸ்த: - ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற, ஜநார்தந: - பகவான், க்ருத்த: - கோபமுடையவராய், தம் அதிசோஷணம் வாயும் - அந்த அதிசோஷணமென்ற வாயுவை, பபௌ - விழுங்கிவிட்டார். ஸ: பவந: - அந்த வாயு, க்ஷயம் யயௌ - நாசமடைந்தான்.

(1520) 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌸𑍌𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌵𑍇𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥

ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, ரூபஸம்ஹநநம்-உருவத்தின் அமைப்பையும், லக்ஷ்மீம் - அழகையும், ஸௌகுமார்யம் - ஸுகுமாரத் தன்மையையும், ஸுவேஷதாம் - அழகிய அலங்காரத்தையும், வநவாஸிந: - வநத்தில் வஸிப்பவர்கள், (ருஷிகள்) விஸ்மிதாகாரா: - ஆச்சர்யத்துடன், கூடியவர்களாய், தத்ருசு: - பார்த்தார்கள்.

7—2—4 இட்டகால்.

(1521) 𑌸𑌖𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 ।

ஸகீபி: - தோழிகளால், ந்யஸ்த - பொகட்டனவும், ப்ரகீர்ண - அப்படியேயிருப்பனவும், பாதந்தர - ஸ்வாதீன மற்றனவும், விபாண்டுர -மிக வெளுத்தனவுமான, அங்கீ - அவயவங்களையுடையவள்.

1518. வி-பு-1-20-19. 1519. வி-பு-1-19-24.
1520. ரா-ஆ-1-13,

(1522) ஶ்ரேயோ த்⁴யாயதி கேஶவ: ।

கேசவன், அநுகூலர் விஷயத்தில் மேன்மையைச் சிந்திக்கிருன்.

7—2—6 மையல்.

(1523) ந மந்த²ராயா ந ச மாதுரஸ்யா தோ³ஷோ ந ராஜ்ஞோ ந ச ராக⁴வஸ்ய ।
மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்
வநப்ரவேஶே ரகு⁴நந்த³நஸ்ய ॥

ரகுநந்தநஸ்யவநப்ரவேஶே-பெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளினவிஷயத்தில், மந்தராயா: - கூனியினுடைய, (தோஷ:) கலகம் பண்ணுகையாகிற தோஷம், ந (நிமித்தம்) - காரணமன்று, அஸ்யாமாது: - இளையதாயாரான இந்த கைகேயியின். (தோஷ:) இரண்டு வரங்கள் கேட்கையாகிற தோஷமும், ந (நிமித்தம்) - காரணமன்று, ராஜ்ஞ: - தஶரதனுடைய, தோஷ: - அநுமதி பண்ணுகையாகிற தோஷமும், ந - காரணமன்று, ராகவஸ்ய - பெருமாளுடைய, தோஷ: ந-காட்டுக்கெழுந்தருள ஸம்மதிக்கையாகிற தோஷமும், காரணமன்று, மத்பாபமேவ - என் பாபமே, அத்ர - இந்த விஷயத்தில், நிமித்தம் - காரணமாக, ஆஸீத் - ஆயிற்று.

7—2—8 கொழுந்துவானவர்.

(1524) அவிவேகக⁴நாந்த⁴தி³ங்முகே² ப³ஹுதா⁴ ஸந்ததது³:க²வர்ஷிணி ।
ப⁴க³வந் ப⁴வது³ர்தி³நே பத²: ஸ்க²லிதம்
மாமவலோகயாச்யுத ॥

அவிவேக - விவேகமில்லாமை ஆகிய கந - மேகபடலங்களாலே, அந்த - மறைக்கப்பட்ட, திங்முகே - உஜ்ஜீவனோபாய திக்குகளையுடைய தாய், பஹுதா - அனேக விதமாக, ஸந்ததது:க்கவர்ஷிணி இடைவிடாமல் துக்கத்தை வர்ஷிப்பதான, பவதுர்திநே - ஸம்ஸாரமாகிய துர்திநத்திலே, பத:- மார்க்கங்களினின்றும், ஸ்கலிதம் - நழுவினவனை, மாம் - என்னை, பகவந் - பூர்ணனானவனே, அச்யுத - ஓ ஆஶ்ரிதரைநசிக்கவிட்டுக் கொடாதவனே, அவலோகய - கடாக்ஷித்தருளவேண்டும்.

(1525) தீ³ர்க⁴முஷ்ணம் ச நிஶ்வஸ்ய தே³வீ நீலமேகோ⁴யயு ।
உபாப தே³வஸங்காஶம் விபீ⁴ஷணமுபஸ்தி²தம் ॥

1523. ரா-அ- .   1524.ஸ்தோத்ரரத்நம். 49

1525. ரா-யு-117-9.

தீர்க்கம் உஷ்ணம் விநிச்வஸ்ய - (பெருமாள்) சுடும்படியான பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, மேதிநீம் - அவலோகயந் - பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டு, உபஸ்திதம் - கிட்டேயிருக்கிற, மேகஸங்காசம் விபீஷணம் - மேகநிறத்தையுடைய விபீஷணனைப் பார்த்து, உவாச - சொன்னர்,

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—3—1 வெள்ளைச்சுரி சங்கு.

(1526) 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌾𑌯 ।

ஹ்ருதய குஹையில் வஸிப்பவர்.

(1527) 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍 ।

ஹ்ருதயத்திலிருப்பவரும் புராண புருஷரும்.

(1528) 𑌲𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ॥

யேஷாம் - எவர்களுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், இந்தீவரச்யாம: - கருநெய்தல்போன்ற கருத்ததிருமேனியுடைய பகவான், ஸுப்ரதிஷ்டித:- நன்ருய் நிலைபெற்றிருக்கிருரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, லாப: - லாபமுண்டாகும், தேஷாம் ஜய: -அவர்களுக்கு எங்கும் ஜயமுண்டாகும், தேஷாம் - அவர்களுக்கு, குத: பராபவ: - எங்கிருந்து அவமானம் நேரிடும்.

(1529) 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌘𑌶𑌃। 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 ॥

க்ரீடமாநா பாலா அபி-விளையாடும் பாலர்களும், க்ருஹத்வாரேஷு- க்ருஹங்களின் வாசல்களில், மித: ஸங்கஶ:- ஒருவர்கொருவர் கூட்டங்கூடி, ராமாபிஷ்டவ ஸம்யுக்தா:கதா: ஏவ- ராம ஸ்தோத்ர விஷயமான கதைகளையே, சக்ரு: - செய்தார்கள்.

7—3—2 நாணக்கருங்குழல்.

(1530) 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍁। 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

1529. ரா-அ-6-16. 1530. ரா-கி-1-60.

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மண! நரஶார்தூல - ஆண்சிங்கமே! பம்பாயா: சித்ராஸு - பம்பையின் அழகாய, வநராஜிஷு - வநவரிசைகளில், தத்ஸ்தத: - ஆங்காங்கு, கிந்நரா:-கிந்நரர்கள், விசரந்தி-ஸஞ்சரிக்கிறார்கள், பஶ்ய - பார்.

(1531) 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌰𑌾𑌵𑌣 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌗𑌜𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥

ராவண- வாராய் இராவண! துக்கிதாம் - துக்கத்தையடைந்த, மாம் என்னை, வநே-அரண்யத்தில், வாஸிதயா - யௌவனமுடைய, கரேண்வா- பெண்யானையை, கஜாதிபமிவ - கஜராஜனோடு போல், ராமேணஸார்த்தம் - ஸ்ரீராகவனோடுகூட, ஸாதுஸமாநய - நன்றாகச் சேர்ப்பி.

7—3—4 இழந்த

(1532) 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍇 𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇 । 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥

ராக்ஷஸாநாம் வதே - ராக்ஷஸர்களின் வதத்திலும், லங்காயா: ப்ரதர்ஷணே ச - இலங்கையைத்தகைவதிலும், ஸாஹ்யம் - ஸஹாயத்தை, யதாப்ராணம் - பலத்துக்குத்தக்கபடி, கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன், வாஹிநீம் ச ப்ரவேக்ஷ்யாமி - ஸேனாமுகத்திலும் வியாபரிப்பேன்.

(1533) 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍌 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃

ய: அஸௌ து - எவர், ராமஸ்ய - ஸ்ரீ ராமனுடைய, ஸவ்யம் பக்ஷம்- இடது பக்கத்தை, ஆச்ரித்ய - அடைந்து, ரக்ஷோகணபரிக்ஷிப்த: - ராக்ஷஸக்கூட்டங்களால் கூடினவராய், திஷ்டதி - இருக்கிறாரோ. ஏஷஹி - இவர்தான், விபீஷண: ராஜா - விபீஷண மஹாராஜா.

(1534) 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌲𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌕𑌪𑍇 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌮𑍇𑌦𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

கபே - ஓ வாநர! ஜ்யேஷ்டா - முதலில் பிறந்தவளும், அநலாநாம- அனலையென்று பிரஸித்தமானவளும், விபீஷண ஸுதா - விபீஷணனுக்கு புத்திரியுமான, கந்யா - பெண்ணானவள், (இருக்கிறாள்,) மாத்ரா -

---

1531-ரா. ஸு. 21-18. 1532-ரா-யு-19-23.
1533-ரா-யு-28-27. 1534-ரா-ஸு 37-11.

தாயான ஸரமையினுல், ப்ரேஷிதயா-அனுப்பப்பட்டவளான, தயா - அந்த (அனலையினுல்) ஸ்வயம் மம - தானே எனக்கு, இதம் - இந்த வக்ஷ்யமாண பிரகாரம், ஆக்யாதம் - சொல்லப்பட்டது.

7—3—5 முனிந்து.

(1535) 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

ஹே ! பாரத - ஒ ! அர்ஜுனு, ய: - எவன், அஸம்மூட: - திடக்கியானத்தோடு கூடினவனுய், ஏவம் - முன் சொன்னபடி, மாம் - என்னை, புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனுக, ஜாநாதி - தெரிந்துகொள்ளுகிருனே, ஸ: - அவன், ஸர்வவித் - எல்லாவற்றையு மறிந்தவன், மாம் - என்னை, ஸர்வபாவேந-எவ்விதத்தினுலும், பஜதி - அடைகிருன்.

7—3—7 பேரெயில்.

(1536) 𑌅𑌥 𑌸𑌮𑌪𑌨𑍁𑌦𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑍍𑌲𑌮𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌦𑍀
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌵𑌦𑌨𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥

அத - பிறகு, ஸா - அந்த ஸீதை, மந: க்லமம் - மனவருத்தத்தை, ஸமபநுதந் - அகற்றிக்கொண்டு, ஸுசிரம்- வெகு காலமாய், அத்ருஷ்டம்- பார்க்கப்படாததும், உதித பூர்ணசந்த்ரகாந்தம் - உதித்த பூர்ணசந்திரன் போல் மனேஹரமானதுமான, ப்ரியஸ்ய வதனம் - ப்ரியனுன ஸ்ரீ ராமனுடைய திருமுகமண்டலத்தை, உதீக்ஷ்ய - பார்த்து, ததா - அப்போது, விமலசசாங்கநிபாநநா ஆஸீத் - களங்கமற்ற சந்திரனுக்கு ஒப்பானதிருமுக மண்டல முடையவளாக ஆனுள்.

(1537) 𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍

(ஏ ஜானகியே)நேத்ராதுரஸ்ய - கண்ரோகமுடையவனுக்கு, தீபஇவ - விளக்குபோல, மே ப்ரதிகூலாஸி - எனக்கு ப்ரதிகூலமாயிருக்கிருய், த்ருவம் - நிச்சயம்.

(1538) 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵
𑌹𑌮𑍍 । 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪
𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥

1535. ஸ்ரீகீதை-15-19. 1536. ரா-யு-117-36.
1537. ரா-யு-118-17. 1538. ரா-ஆ-30-39.

வைதேஹீ - பிராட்டி, சத்ருஹந்தாரம் - சத்ருக்களை ஹிம்ஸித்தவரும், மகர்ஷீணும் - பெரியயோகிகளுக்கு, ஸுகாவஹம் - ஸௌக்கியத்தைப்பண்ணுகிறவருமான, தம் - அந்த, பர்தாரம் - பெருமாளை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ஹருஷ்டா-ஸந்தோஷத்தையுடையவளாக, பபூவ - ஆனாள், பரிஷஸ்வஜே - நன்றாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள்.

மூன்றாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழியெழ ப்ரவேசம்.

(1539) 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

வஸுதேவ: - வஸுதேவர், மஹோத்ஸவமிவ - பெரிய உத்ஸவத்தை யடைந்தாற்போல், புத்ராநந விலோகனம் ஆஸாத்ய - பிள்ளைகளின் திருமுகங்களின்பார்ப்பதையடைந்து. அப்யாகதாம்-நேர்ந்திருக்கிற, ஜராம் மூப்பை, விஹாய-விட்டு, யுவேவ அபூத் - யௌவனமுள்ளவர் போலானார்.

7—4—1 ஆழியெழ.

(1540) 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

தேவா: - தேவர்கள், ஸ்வஸ்தாநம் ஆயாந்தி - தங்கள் தங்களிருப்பிடத்திற்குச் செல்கிறார்கள், தைத்யதானவா: - அஸுரர்கள், நிஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள், கிஞ்சித்பயம் நவித்யதே - கொஞ்சமேனும் பயமில்லை, பகவதா ஜகத் ஜிதம் - பகவானால் இவ்வுலகமானது, ஜிதம் - ஜயிக்கப்பட்டது.

(1541) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌚𑍀𑌰𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥

மஹாபாக: - வெகுபாக்கிய முடையவரும், மித்ரநந்தந: - சினேகிதர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்கிறவரும், ஸௌமித்ரி: - ஸுமித்திரையின் புத்திரருமான (இலக்ஷுமணன்) பூர்வஜஸ்ய-தமையனுடைய, அநுயாத்ரார்த்தே - பின் செல்லுகிற பிரயோஜனத்தையும் பொருட்டு, ப்ராகேவ -

---

1539. வி-பு-5-20-52. 1541. ரா-ஸு-33-28.

முன்பாகவே, த்ருமசீரை: - மரவுரியினுல், அலங்கிருத: - அலங்கரித்துக் கொண்டார்

(1542) 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃

மஹாமதி: - மஹாபுத்திமானுன, ஸவிதுர: - அந்த விதுரர், ஸௌரே: ஆஸனம் - கண்ணனுடைய படுக்கையை, ஸம்ஸ்ப்ருசத் - நன்ருய்த் தடவிப் பார்த்தார்.

(1543) 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ॥

ய: - எந்த வாமநர், க்ஷணத்-ஒரு க்ஷணகாலத்திற்குள், க்ரமாக்ராந்தத் ரைலோக்ய: - மூவடிகளினுல் முறையே மூன்று லோகங்களையுமாக்ரமித்தவராய், ஸ்புரதாயுத: - விளங்குகின்ற திவ்யாயுதங்களை யுடையவரான, த்ரிவிக்கிரம: அபூத் - த்ரிவிக்கிரமராக ஆனுரோ, வாமந: - (அந்த) வாமனன், பவந்தம் - உன்னை, ஸதாரக்ஷது - எப்போதும் பாதுகாக்கக்கடவன்.

7—4—4 நாளுமெழ.

(1544) 𑌨𑌾𑌹𑍋 𑌨 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌭𑍋 𑌨 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌭𑍂𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪-
𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥

ததா - அக்காலத்தில், ந அஹ: - பகலில்லை, ந ராத்ரி: - இரவில்லை, ந நப: - ஆகாசமில்லை, ந பூமி: - பூமியில்லை, ந தம: ஆஸீத் - இருட்டில்லை, ஜ்யோதி: ந அபூத் - ஸூர்ய சந்த்ராதிஜ்யோதிஸ்ஸுகளுமில்லை. அந்யத் நச - வேறென்றுமில்லை. ச்ரோத்ராதிபுத்த்யா - சப்தம் முதலியதொன்றுமில்லாமையாலே காதுமுதலிய இந்திரியங்களினுலுண்டான ஜ்ஞானத்தினுல், அநுபலப்யம் - அறியத்தகாததும், ப்ராதாநிகம் - பிராதன சப்த வாச்யமான, ப்ரஹ்மஏகம் - பிரும்மமொன்றே, புமாந் அஸீத் - ஸமஷ்டி புருஷ ரூபமாக இருந்தது.

7—4—6 போழ்து.

(1545) 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌰𑌃 ॥

பெரும்பாலும் பகல்பொழுது போயிற்று

(1546) 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

1543. வி-பு-5-5-17. 1544. வி-பு-1-2-23. 1546. ஸ்ரீகீதை-6-5.

ஆத்மநா - தன்னாலே, ஆத்மாநம் - தன்னை, உத்தரேத் - காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது, ஆத்மாநம் - தன்னை, நாவஸாதயேத் - கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது, ஹி - ஏனென்றால், ஆத்மந:- தனக்கு, ஆத்மைவ- ஆத்மாவே, பந்து: - இஷ்டன், ஆத்மந: - தனக்கு, ஆத்மைவ - ஆத்மாவே ரிபு: - வைரி

7—4—7 மாறுநிரை.

(1547) ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிசந்தி யத்வத் । தத்வத்காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஸ சாந்திமாப்நோதி ந காமகாமீ ॥

ஆப: - ஜலராசிகள், ஆபூர்யமானம் - தானாய் நிறைந்திருக்கிறதாயும், அசலப்ரதிஷ்டம் - ஒரேவிதமாயிருக்கிற, ஸமுத்திரம்- ஸமுத்திரத்தை, யத்வத், எந்த விதமாய், ப்ரவிசந்தி - ப்ரவேசிக்கின்றனவோ, தத்வத் - அதுபோல், ஸர்வே - எல்லா, காமா: - காமங்கள், யம் - எந்த இந்திரிய கட்டையுடையவனை, ப்ரவிசந்தி - அடைகின்றனவோ, ஸ: - அவன், சாந்திம் - பொறுமையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், காமகாமீ - காமத்தில் ஆசையுடையவன், ந - அடையமாட்டான்.

(1548) ஸிதாதூமாகுலபதா க்ருத்ரமண்டலஸங்குலா । அசிரேணைவ லங்கேயம் ச்மசாநஸத்ருசீ பவேத் ॥

இயம் லங்கா - இந்த இலங்கை, சிதாதூமாகுலபதா - பிணத்தின் புகையால் நிறைந்த வழியுடையதும், க்ருத்ர மண்டல ஸங்குலா - கழுகுக் கூட்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதுமாக, அசிரேணது - சீக்கிரமாகத்தானே, ச்மசானஸத்ருசீ - சுடுகாட்டுக்கு நிகராக, பவேத் - ஆகப்போகிறது.

7—4—8 நேர்சரிந்தான்.

(1549) ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி தச்சித்தம் யத்ததர்ப்பிதம் । தாவேவ ச கரௌ ச்லாக்யௌ யௌ தத்பூஜாகரௌ கரௌ ॥

யா - எந்த நாக்கானது, ஹரிம்ஸ்தௌதி - பகவானை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறதோ, ஸா ஜிஹ்வா - அதுதான் நாக்கு, யத் - எந்தமனது, ததர்பிதம் - அந்த பகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, தத் சித்தம் - அதுதான் மனது. யௌகரௌ-எக்கைகள், தத்பூஜாகரௌ-அந்த பகவானை பூஜிக்கின்றனவோ, தாவேவசகரௌ - அவைகள்தான் கைகள்.

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1547. ஸ்ரீகீதை-2-70. 1548. ரா-ஸு-26-26. 1549. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம்.

கற்பார் ப்ரவேசம்.

(1550) அபவரகே ஹிரண்யநிதிம் நிதாய உபரி ஸஞ்சரந்தோ யதா ந த்ரக்ஷ்யந்தி ॥

அபவரகே - முற்றத்திலே, ஹிரண்யநிதிம் நிதாய - தங்கநிதியைப் புதைத்திருக்க, உபரிஸஞ்சரந்த: - அதன்மேல் கால் வீங்கும்படி நடவா நிற்கிறவர்கள், யதா நத்ரக்ஷயந்தி - எப்படி பார்க்கிறதில்லையோ.

(1551) யத்ர ஸூக்தம் துருக்தம் வா ஸமம் ஸ்யாந்மதுஸூதந । ந தத்ர ப்ரலபேத் ப்ராஜ்ஞோ பதிரேஷ்விவ காயக: ॥

ஹே மதுஸூதந - ஓ மதுவைக்கொன்றவரே! யத்ர - எந்தவிடத்தில், ஸூக்தம் - நல்லவார்த்தையும், துருக்தம் வா - கெட்டவார்த்தையும், ஸமம்ஸ்யாத் - வாசியில்லாமல் ஆகின்றதோ, தத்ர - அங்கு, ப்ராஜ்ஞ: - தெரிந்தவன், காயக: - பாடுகிறவன், பதிரேஷ்விவ - செவிடர்களிடத்தில் போல, ந ப்ரலபேத் - ஒன்றும் பேசக்கூடாது.

(1552) ராம: ஸத்புருஷோ லோகே ஸத்யதர்மபராயண: । ஸாக்ஷாத்ராமாத்விநிர்வ்ருத்தோ தர்மஶ்சாபி ஶ்ரியா ஸஹ ॥

லோகே - உலகத்தில், ஸத்புருஷ: - ஸத்புருஷரும், ஸத்யதர்மபராயண: - ஸத்யத்திலும், தர்மத்திலும் நிலைநின்றவரும், ராம: - பெருமாளே. தர்மஶ்ச - தர்மமும், ச்ரியாபிஸஹ - லக்ஷ்மியுடன், ஸாக்ஷாத்ராமாத் - ஸாக்ஷாத் ராமனிடத்திலிருந்து, விநிர்வ்ருத்த: - பிறந்தது.

(1553) ஜ்ஞாதிதாஸீ யதோ ஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸஹோஷிதா । ப்ராஸாதம் சந்த்ரஸங்காஶமாரோஹ யத்ருச்சயா ॥

ஜ்ஞாதிதாஸீ - (கைகேயியின்) பந்துக்களுக்கு வேலைக்காரியும், யதோ ஜாதா - எங்கேயோ பிறந்தவளும், கைகேய்யா ஸஹோஷிதா து - கைகேயியுடன் கூடவஸிப்பவளுமான (மந்தரையென்பவள்) சந்த்ரஸங்காசம் ப்ராஸாதம் - சந்திரனுக்கொப்பான ஒரு உப்பரிகையின்மீது, யத்ருச்சயா - தன்னிஷ்டப்படி, ஆருரோஹ - ஏறினள்.

(1554) ராவணாயைவ ராக்ஷஸாநாம் ந பூர்ணே காலேதே தயாஜ்ஞ ।

1551. பா-உத்-95. 1552. ரா-அ-2-29.
1553. ரா-அ-7-1. 1554. ரா-யு.

ராகவார்த்தே - ராகவனுக்காக, பராக்ராந்தா - பராக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸேனையானது, ந ப்ராணே தயாம் குருதே - பிராணனிடத்தில் தயை வைப்பதில்லை.

(1555) 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

அபராவர்திநாம் - முக்தர்களுக்கும், பூமிப்ரதாயிநாம் - பூதாநம்செய்தவர்களுக்கும், யாசயாச - எந்தெந்த உலகங்களுண்டோ, மயா - என்னல் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டவராய், த்வம் - நீர், அநுத்தமாந் லோகாந் - அந்த உத்தம லோகங்களை, கச்ச - நடவும்.

7—5—2 நாட்டில்.

(1556) 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑍍𑌸𑌶𑍈𑌲𑌵𑌨𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌵𑌪𑌿 ॥

ஸசைல வந காநநா - மலைகளும் வனங்களும் காடுகளுமுட்பட, இயம் பூமி: - இந்த (ஸகலமான) பூமியும், ம்ருகபக்ஷி மநுஷ்யாணம் - ம்ருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் மநுஷ்யர்களையும், நிக்ரஹப்ரக்ரஹௌ அபி - தண்டிப்பதும் ரக்ஷிப்பதும், இக்ஷ்வாகூணம் - இக்ஷ்வாகுகுலத்து ராஜாக்களைச்சேர்ந்தது.

(1557) 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌 ॥

ததச்ச - பிறகு, த்வாதசேமாஸே - பன்னிரண்டாவது மாஸமான. சைத்ரே - சித்திரைமாஸத்தில், நாவமிகேதிதௌ - நவமீதிதியில் (ஸ்ரீராமர் என்னும் புத்ரரைக் கௌஸல்யை பெற்ருள்.

(1558) 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮 ॥

தர்மப்ருதாம் வர - தர்மத்தைப்ஹரிப்பவர்களுள் சிறந்தவரே! த்வயா-தேவரீராலே, ந: - எங்களுடைய, தகிதம் கார்யம் - இந்தக்கார்யமானது, க்ருதம் செய்யப்பட்டது. ராம - ஒ ராமனே! ராவண: நிஹத: - ராவணன் கொல்லப்பட்டான். ப்ரஹ்ருஷ்ட் - ஸந்தோஷமுடையவராய், திவமாக்ரம - வைகுண்டத்திற்குச் செல்லும்.

1555. ரா-ஆ-68-30. 1556. ரா-கி-18-6.
1557. ரா-பா-18-10. 1558. ரா-யு-120-29.

(1559) 𑌷𑌡𑌰𑍍𑌧𑌨𑌯𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।

ஸ்ரீமான் - பெருமாள் விஷயத்தில் சுபகரமான வார்த்தை சொல்லப்பெற்ற பெருமையுடையவனும், ஷடர்த்தநயந: - முக்கண்ணனும், வ்ருஷத்வஜ: - வ்ருஷபத்வஜனுமான, மஹாதேவனும்

7—4—3 கேட்பார்கள்.

(1560) 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾 ॥

ஜகத்வியாபாரம் நீங்கலாக பரமாத்மாவோடு ஸமானனாகிறான் முக்தன்

(1561) 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌗𑌾𑌗𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌗𑍁-
𑌣𑌲𑌵𑌸𑌹𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀 । 𑌮𑌯𑌿 𑌗𑍁𑌣
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌦𑌾
𑌸𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑍀 ॥

ஹே வரத - ஓ வரதனே ! தாத்ருகாகஸ்கரே - அப்படிப்பட்ட அபராதத்தைப்பண்ணின, பலிபுஜி - காகாசுரனிடத்திலும், பிசுபாலே வா - சிசுபாலனிடத்திலும், குணலவஸஹவாஸாத் - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸங்குசந்தீ - ஸங்கோசியாநிற்கிற, அஸௌ த்வத்க்ஷமா - இந்த தேவரீர் க்ஷமையானது, குணபரமாணுதந்த்ர சிந்தாநபிஜ்ஞே - குணலேசவிசாரமும் தெரியாத, மயி - என்னிடத்தில், ஸார்வபௌமீ - ஸர்வபிரதேசத்தையுமாளுகிறதாய்க்கொண்டு, ஸர்வதா - எப்போதும், விஹரது- க்ரீடிக்கக்கடவது.

7—5—4 தன்மையறிபவர்.

(1562) 𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾 ॥

அத - வேதத்தின் பூர்வபாகமாகிய கர்மகாண்டங்களின் அர்த்தத்தை விசாரித்தபிறகு, அத: - கர்மபலங்கள் அற்பமென்றும் அஸ்திரமென்றும், ஜ்ஞானமுடையவனாகையால், ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா - அனந்தஸ்திரபலமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய விசாரத்தில் இச்சை. (கர்த்தவ்யா - செய்யவேண்டும்)

(1563) 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌃 ॥

அஸ்ய - இந்த ஜகத்திற்கு. ஜந்மாதி - உத்பத்திஸத்திதிலயங்கள், யத: - எதனிடத்தில் நின்றுமோ, (அது ப்ரஹ்மம்)

1559. ரா-யு-120-3. 1560. போதாயநவ்ருத்தி.
1561. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-97. 1562, 1563. சா-மீ-1-1-1, 1-1-2.

7—5—6 கேட்டுமுணர்ந்த.

(1564) ஸர்வம் ஜ்ஞாத்வா விதாஸ்யதி ॥

அறிந்து அதின்படி ஆகக்கடவன்.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—6 ப்ரவேசம்.

(1565) தத்யாந்ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாந்ந ப்ரூயாத் கிஞ்சித்ப்ரியம் ।
அபி ஜீவிதஹேதோர்வா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ॥

ஸத்யபராக்ரம: ராம: - ஸத்யமான பராக்ரமத்தையுடையவரான பெருமாள், தத்யாத் - கொடுப்பார், ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் - வாங்கார், ஜீவிதஹேதோ: வாபி - தனது ஜீவிநநிமித்தமாக, கிஞ்சித் அபிரியம் - கொஞ்சமேனும் அப்ரியமான வார்த்தையை நப்ரூயாத் - சொல்லமாட்டார்.

(1566) அர்ஜுநாங்ககதௌ பாதௌ கேசவஸ்யோபலக்ஷயே ।
அர்ஜுநஸ்ய ச க்ருஷ்ணாயா: ஸத்யாயாஸ்சாங்ககாவுபௌ ॥

கேசவஸ்ய பாதௌ - கண்ணனுடைய திருவடிகளை, அர்ஜுநாங்கதௌ உபலக்ஷயே - அர்ஜுநனுடைய மடியிலிருப்பதாகப் பார்த்தேன். அர்ஜுநாஸ்ய உபௌது - அர்ஜுநனுடைய இரண்டு கால்களும், சுபாயா: கிருஷ்ணாயா: - மஹாவிரதையான த்ரௌபதியினுடைய, அங்கௌ - மடியிலிருப்பதாகப் பார்த்தேன்.

(1567) கதம் நு மயி தர்மேண ப்ருதிவீமநுஸாஸதி ।
பவந்தோ த்ரஷ்டுமிச்சந்தி யுவராஜம் மமாத்மஜம் ॥

மயி தர்மேண - நான் தர்மமாய், ப்ருதிவீம் அநுசாஸதி - பூமியைப் பரிபாலித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, மம ஆத்மஜம் - என் புத்திரனை, யுவராஜம் த்ரஷ்டும் - இளவரசனாகப்பார்க்க, பவந்த: - நீங்கள், கதம் இச்சந்தி - நினைப்பதற்குக் காரணமென்.

1565. ரா-ஸு-33-25. 1566. பார-உத். 1567. ரா-அ-2-27.

(1568) உவாயெ தஸத்தாஸ்திநியஜநாதெஷ்ருஷ்டிவிதள ஸூஜிஸ்ய ஸ்ரீமாநிதி வதடி வாமளவநிஷதீ ।
உவாயொவெயலேவ ததிஹ தவ தத்வம் நதுணா வத்வாம் ஸ்ரீரங்கேஸய ஸரணவேஜாஜமஹஜு ॥

ஹே ஸ்ரீரங்கேசய - ஏ ஸ்ரீரங்கநாதனே! ஸ்ரீமான் - பெரியபிராட்டியாரையுடைய பெருமாள், சிதசிதௌ - சேதநாசேதநங்களை, ஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யை: - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி நியமநங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களால், ஸ்வம் - தன்னை, உத்திச்ய பலபாக்காகவெண்ணி, உபாதத்தே - ஸ்வீகரிக்கிறான், இதி - என்று, ஔபநிஷதீவாக் - உபநிஷத்வாக்யமானது, வததி - சொல்லுகிறது. தத் - ஆகையால், இஹ - இவ்விஷயத்தில், உபாயோபேயத்வே - உபாயத்வ உபேயத்வங்கள், தவ - தேவரீருக்கு, தத்த்வம் - ஸ்வரூபம், நது குணௌ - குணங்களல்ல. தத: - ஆகையால், த்வாம் - தேவரீரை, அவ்யாஜம் - நிர்வ்யாஜமாக, சரணம் - உபாயமாக, அபஜம் - அடைந்தேன்.

7—6—4 எங்குத்தலை.

(1569) வஜ்ரஹஸ்த: புரந்தர: ।

வஜ்ராத்தை கையிலுடைய இந்த்ரன்.

7—6—6 வந்தெய்து.

(1570) அஹஞ்ச ராகவாங்கே ஸுப்தா வ பர்யாவேண ப்ரஸுப்தா சிரமஸ்மி மமாங்கே பரதாக்ரஜ: ॥

அஹஞ்ச - நானும், பரிச்ரமாத் - மிக ஆயாஸத்தினுல், ராகவாங்கே - பெருமாள் மடியில், ப்ரஸுப்தா - தூங்கிக்கொண்டு, சிரம் அஸ்மி - வெகு காலம் இருந்தேன், பரதாக்ரஜ: - ராமரும், பர்யாயேண - மாறுதலாக, ப்ரஸுப்தச்ச - தூங்கிக்கொண்டு, மம அங்கே - என்னுடைய மடியில் (இருந்தார்).

7—6—9 காண்டுங்கொலோ.

(1571) கூத்ருதமே: வணுவாமெவரியெஹவ ஹமஜ ஸுதெ । த்ரிலிவதெஷ்ஷிஹிவதெஷ்ஷிஹி: வமெஷிஹிஷிதே: ॥

1568. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-87. 1570. ரா-ஸு-38-20.
1571. தர்மசாஸ்த்ரம்.

அத்யுத்கடை: புண்யபாபை: - மிகவும் கொடியதான பாபங்களாலும் வெகு உயர்ந்ததான புண்யங்களாலும், இஹைவ - இவ்வுலகிலேயே, த்ரிபி: வர்ஷை: - மூன்று வர்ஷங்களுக்குள்ளும், த்ரிபி: மாஸை: - மூன்று மாஸங்களுக்குள்ளும், த்ரிபி: பக்ஷை: -மூன்று பக்ஷங்களுக்குள்ளும், த்ரிபி: திநை: - மூன்று தினங்களுக்குள்ளும், பலமச்நுதே - பலமடைகிறான்.

(1572) அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம் தேந சாஸ்ம்யவமாநித: ।
பவந்தம் ஸர்வபூதாநாம் ஶரண்யம் ஶரணம் கத: ॥

அஹம் - நான், ராவணஸ்ய அநுஜ: - இராவணனுக்குபின் பிறந்தவன், தேநச - அவனால், அவமாநித: அஸ்மி - அவமானப்படுத்தப்பட்டேன், ஸர்வபூதாநாம் சரண்யம் - ஸர்வஜந்துக்களுக்கும் சரண்யனான, பவந்தம் - தேவரீரை, சரணம் கத: - சரணமாக அடைந்தேன்.

(1573) ஆஶ்வாஸ்ய பரதம் தீநம் கௌஸல்யாம் ச யஶஸ்விநீம் ।

தீநம்பரதம் - தைந்யமடைந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானையும், யசஸ்விநீம் கௌஸல்யாம் ச - பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகௌஸல்யையாரையும், ஆச்வாஸ்ய- ஸமாதானஞ்செய்து.

7—6—10 ஏற்றரும்.

(1574) ரகுவர யதபூஸ்த்வம் தாத்ருஶோ வாயஸஸ்ய
ப்ரணத இதி தயாலுர்யச்ச சைத்யஸ்ய க்ருஷ்ண: ।
ப்ரதிபவமபராத்துர்முக்த ஸாயுஜ்யதோऽபூ:
வத கிமபதமாகஸ்தஸ்ய தேऽஸ்தி க்ஷமாயா: ॥

ரகுவர-உத்தமனான ஸ்ரீராமா, தாத்ருஶ: - அப்படி மஹாபராதியான, வாயஸஸ்ய - காகாஸுரன்விஷயத்தில், ப்ரணத இதி - காலில் விழுந்தவனென்று,தயாளு: -தயாளுவாக, அபூரிதியத்-ஆனாய்என்பது யாதொன்றோ, க்ருஷ்ண:- க்ருஷ்ணன், ப்ரதிபவம்-ஜன்மந்தோறும், அபராத்து: - அபராதியாய்நின்ற, சைத்யஸ்ய - ஶிஶுபாலனுக்கு, ஸாயுஜ்யத: - ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தருளினவனாக, அபூரிதியத் - ஆனாய் என்பது யாதொன்றோ, முக்த - ஆஶ்ரிதாபராதங்களை அறியாதவன்போலிருப்பவனே, தஸ்ய - அப்படிப்பட்ட, தே - உன்னுடைய, க்ஷமாயா: - பொறுமைக்கு, அபதம் - இலக்காகாத, ஆக: - அபராதமானது, கிமஸ்தி - என்னவிருக்கின்றது ? வத - அருளிச்செய்யவேண்டும்.

1572. ரா-யு-19-42. 1573. ரா-யு-122-4.
1574. ஸ்தோத்ரரத்நம்-63.

(1575) கேஶேஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்கிரீடமவநீதலே ।
ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச ॥

ஸ: - அந்தக்கண்ணன், கம்ஸம் - கம்ஸனை, விகளத்கிரீடம் - கிரீடம் கீழே விழும்படி, கேசேஷு ஆக்ருஷ்ய - மயிர்களைப் பிடித்து இழுத்து, அவநீதலே - பூமியில், பாதயாமாஸ - தள்ளினுர், தஸ்ய உபரி - அவன்மேல், பபாத ச - விழுந்தார்.

ஆறும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—7—2 ஆட்டியும்.

(1576) ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம் ஸவிப்ரம
ப்ரூலதமுஜ்ஜ்வலாதரம் । ஶுசிஸ்மிதம் கோமலகண்ட
முந்நஸம் லலாடபர்யந்தவிலம்பிதாலகம் ॥

(ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம்) ப்ரபுத்த - விகஸிக்கிற, முக்த - நூதனமான, அம்புஜ - தாமரைப்பூப்போலே, சாரு-ஸுந்தரமான, லோசநம் - திருக்கண்களையுடையவனாய், ஸவிப்ரமப்ரூலதம் - நெறித்திருக்கும் புருவத்தையுடையவனாய், உஜ்வலாதரம் - ப்ரகாசிக்கிற திருவதாத்தையுடையவனாய், ஶுசிஸ்மிதம் - வெளுத்த திருமுறுவலையுடையவனாய், கோமளகண்டம் - ஸுகுமாரமான கபோலங்களையுடையவனாய், உந்நஸம்- உயர்ந்த நாஸிகையுடையவனாய், (லலாடபர்யந்தவிளம்பிதாளகம்) லலாட பர்யந்த - திருநெற்றியளவும், விளம்பித - தாழ்ந்திருக்கின்ற, அளகம் - மயிர்களையுடையவனாயுள்ள உன்னை.

7—7—4 இன்னுயிர்க்கு.

(1577) நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம் ।

நித்யம் - நித்யமாயிருப்பதும், நித்யாக்ருதிதரம் - நித்யதத்வத்தையேறிட்டுக்கொண்டதுமான.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1575. வி-பு-5-20-84. 1576. ஸ்தோத்ரரத்நம்-32.

மாயா ப்ரவேசம்.

(1578) ஜகதேதந்மஹாஶ்சர்யம் ரூபம் யஸ்ய மஹாத்மந: ।
தேநாஶ்சர்யவரேணாஹம் பவதா க்ருஷ்ண ஸங்கத: ॥

ஹே க்ருஷ்ண - ஒ க்ருஷ்ணனே ! எதத் ஜகத் - இந்தஜகத்தானது, மஹாத்மந: யஸ்ய - மஹாத்மாவான எவனுடைய, மஹாச்சர்யரூபம்-மஹாச்சர்ய ஸ்வரூபமாயிருக்கிறதோ, அஹம் - நான், ஆச்சர்யபரேண தேந பவதா - அப்படிப்பட்ட திவ்யாச்சர்ய சேஷ்டிதனன உன்னேடு, ஸங்கத: - சேர்ந்தேன்.

7—8—1 மாயாவாமனா.

(1579) ஏதந்மே ஸம்ஶயம் க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்யஶேஷத: ।
த்வதந்ய: ஸம்ஶயஸ்யாஸ்ய சேத்தா ந ஹ்யுபபத்யதே ॥

ஹே க்ருஷ்ண - ஏ க்ருஷ்ணனே ! மே - என்னுடைய, எதம் - இந்த, ஸம்ஶயம் - ஸம்சயத்தை, அஶேஷத: - அடியோடு, சேத்தும் - நிவர்த்திக்கிறதற்கு, அர்ஹஸி - யோக்கியனுகிறுய். அஸ்ய - இந்த, ஸம்ஶயஸ்ய - ஸந்தேஹத்தை, சேத்தா - போக்கடிக்கிறவன், த்வதந்ய: - உன்னை விட வேறொருவன், ந ஹ்யுபபத்யதே - இல்லை.

7—8—2 அங்கண்மலர்.

(1580) ஸூர்யாம்ஶுஜநிதம் தாபம் நிந்யே தாராபதிஶ்ஶமம் ।
அஹம்மாநோத்பவம் து:கம் விவேகஸ்ஸுமஹாநிவ ॥

அஹம்மாநோத்பவம் துக்கம் - நானென்கிற அஹங்காரத்தினுலே யுண்டான துக்கத்தை, ஸுமஹாந் விவேக இவ - மஹத்தான விவேகம் போல, தாராபதி: - சந்த்ரன், ஸூர்யாம்சுஜநிதம்தாபம் - ஸூரியகிரணங்களாலுண்டாகிய தாபத்தை, சமம் நிந்யே - போக்கடித்தான்.

(1581) புரா பவாந் ம்ருதுர்தாந்த: ஸர்வபூதஹிதே ரத: ।
ந க்ரோதவஶமாபந்ந: ப்ரக்ருதிம் ஹாதுமர்ஹஸி ॥

புரா - (நீர்) முன்னே, ம்ருது: - இளகிய மனதுடையவரும், தாந்த: - புலன்களையடக்கியவரும், ஸர்வபூதஹிதோரத: - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும்

1578. வி-பு-5-19-7. 1579. ஸ்ரீகீதை-6-39.
1580. வி-பு-2-10-13. 1581. ரா-ஆ-65-4.

ஹிதத்தைச் செய்வதிலே விருப்பமுள்ளவருமாய், பூத்வா - இருந்துவிட்டு, (இப்போது) க்ரோதவசம் ஆபந்ந: - கோபவசத்தைஅடைந்து, ப்ராக்ருதிம் ஹாதும் ந அர்ஹஸி - இயற்கையைவிடத்தக்கவர் அல்ல.

7—8—4 கள்ளவிழ்.

(1582) 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿
𑌵𑍈 । 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

ஹே ந்ருப - ஓ அரசனே! யத்து - எது, காலாந்தரேணாபி - எந்தக் காலத்திலும், பரிணாமாதி ஸம்பூதாம் அந்யஸம்ஜ்ஞாம் - விருத்தி க்ஷயம் முதலியவைகளாலுண்டாகின்ற வேறு பெயர்களை, ந உபைதிவை - அடையமாட்டாதோ, தத்வஸ்து - அதுதான் வஸ்து, தச்சகிம் - அது எது வென்று யோசித்துப்பார்.

7—8—8 என்ன சுண்டாயங்கள்.

(1583) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।

பிரமனும் வெகு சிரமப்பட்டும், அவனுடைய ஸ்வபாவத்தைக்கொஞ்சமேனும் அறியமாட்டான்.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—9—1 என்றைக்கும்.

(1584) 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌹
𑌰𑍇𑌃 । 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

ஹே ராஜன் - ஓ அரசனே! ஹரே: - கண்ணனுடைய, அத்யத்புதம் - அதிக ஆச்சரியமான, தச்சரூபம் - அந்த விச்வரூபத்தையும், ஸம்ஸ்ருத்ய ஸம்ஸ்ருத்ய - நினைத்து நினைத்து, மே - என்னுடைய, விஸ்மய: - வியப்பானது, மகான் - அதிகமாயிருக்கிறது. புந: புந: - பின்னும் பின்னும், ஹ்ருஷ்யாமி ச - ஸந்தோஷமுமடைகிறேன்.

(1585) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌥𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

1582. வி-பு-2-13-96. 1584. ஸ்ரீகீதை-18-77.
1585. ரா-யு-60-3.

ராக்ஷஸேச்வர: - ராவணன், ப்ரஹ்மதண்டப்ரகாசாநாம்- ப்ரும்மதண்டங்களுக்கொப்பானவைகளும், வித்யுத்ஸத்ருச வர்ச்சஸாம் - மின்னலுக்கொப்பான ஒளியையுடையவைகளுமான, ராகவபாணாநாம் - ஸ்ரீ ராமனுடைய பாணங்களை, ஸ்மரந்விவ்யதே-நினைத்துக்கொண்டு வருத்தமுற்றான்.

(1586) 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌂, 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

எவனுக்கு அறியப்படவில்லையோ, அவனுக்கு அறியப்படுமது, அறிந்தேனென்றிருப்பார்களுக்கு அறியப்படாததும்.

(1587) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍। 𑌕𑍋𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் - க்ருஷ்ணத்வைபாயநரென்று பெயருடைய வ்யாஸமஹருஷியை, ப்ரபும் நாராயணம் வித்தி - ஸ்வாமியான நாராயணனென்று தெரிந்துகொள். புண்டரீகாக்ஷாத் - செந்தாமரைக் கண்ணனான அவனைக்காட்டிலும், கோஹ்யந்ய: -மற்றவர் யார்தான், மஹாபாரதக்ருத்பவேத் - மஹாபாரதம் செய்தவனாக ஆவான்.

7—9—8 ஆர்வனோ.

(1588) 𑌤𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌽𑌨𑌾𑌶𑌕𑍇𑌨 ॥

ப்ராம்ஹணா: - ப்ராம்ஹணர்கள், எதம் தம் - இந்தப் பிரும்மத்தை, வேதாநுவசநேந - வேதாத்யயநத்தாலும், யஜ்ஞேந-யாகத்தாலும், தாநேந-தாநத்தாலும், தபஸா - தபஸ்ஸினாலும், அநாசகேந - உபவாஸத்தாலும், விவதிஷந்தி - அறியவிரும்புகின்றார்கள்.

7—9—9 திறத்துக்கு.

(1589) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

ருஷி: - (வால்மீகி) ருஷியானவர், சதுர்விம்சத் ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாந் - இருபத்துநாலாயிரம் ஶ்லோகங்களையும், ஸர்கசதாந்பஞ்ச - ஐநூறு ஸர்க்கங்களையும், ஷட்காண்டாந் - ஆறுகாண்டங்களையும், (எழாவதான) ததாஉத்தரம் - உத்தராகாண்டத்தையும், உக்தவாந் - சொன்னார்.

1586. கௌஷீதகீ உபநிஷத். 1587. வி-பு-3-14-4.
1588. பி-உப-6-4. 1589. ரா-பா-4-2.

7—9—11 இங்குமங்கும்.

(1590) 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑍈𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌤𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
𑌹𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥

ஹே வாநரோத்தம - வாநரோத்தமரான ஹநுமாரே! ஏதா ராக்ஷஸ்ய:- இந்த ராக்ஷஸிகள், ராவணேந ஆஜ்ஞப்தா: - ராவணனால் ஏவப்பட்டவர்களாய், மாம் அதர்ஜயந் - என்னை அதட்டினார்கள், தஸ்மிந் ஹதே - அந்த ராவணன் கொல்லப்பட்டுப்போனபோது, தர்ஜநம் நஹி குர்யு: - அதட்டுதல் செய்யமாட்டார்களன்றோ.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—10—1 இன்பம்பயக்க.

(1591) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃 ॥

அந்த விஜ்ஞாநமயனான ஜீவனைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவன் ஆனந்தமயன்.

(1592) 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 ॥

பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா - சூரியனோடு பிரபைபோல, மயா - என்னோடு, ஸீதா - ஸீதையானவள், அநந்யாஹி - ஒன்றுபட்டவளன்றோ, ஜநகாத்மஜா மைதிலீ - ஜனகராஜன் திருமகளான மைதிலீயானவள், த்ரிஷுலோகேஷு விசுத்தா - மூன்று உலகங்களிலும் மஹாபரிசுத்தையானவள்.

7—10—5 மலரடி.

(1593) 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌥 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥

தத: - பிறகு, பரவீரஹா - சத்ருத்வம்ஸகரான, ராகவ: ச - பெருமாளும், ப்ரீத்யா - ஸந்தோஷத்தோடு, ரமமாண: - கிரீடித்தவராய், ஹநுமந்தம் - ஹநுமானை, மஹதா - அதிகமான, பஹுமாநேந - கௌரவத்தோடு, அவைக்ஷத - பார்த்தார்.

ஏழாம் பத்து முற்றிற்று.

1590. ரா-யு-116-41. 1591. உத-பை.
1592. ரா-யு-122-19. 1593. ரா-ஸு-64-39.

எட்டாம் பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

---o---

8—1—2 காணுமாறருளாய்.

(1594) 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌶𑌾𑌦𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

காரியவசாப்யுபேதா: அர்த்திந: - ஒருகாரியத்தை உத்தேசித்துவந்த யாசகர்கள், ககுத்ஸ்த வம்சே - ககுத்ஸ்தவம்சத்தில், (அதாவது— அந்த வம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களிடத்தில்) விமுகா: ந ப்ரயாந்தி - பலம்பெருத வர்களாகத் திரும்புகிருர்களில்லை.

8—1—3 எடுத்த.

(1595) 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌦𑌲𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥

ப்ரபுத்தா ஸா யசோதா - தெளிந்தவளான அந்த யசோதையானவள் நீலோத்பலதளச்யாமம் - நீலோத்பல இதழ்போல் கருத்த, ஜாதம் ஆத்ம ஜம் ததர்ச ச - பிறந்தகுழந்தையைப் பார்த்தாள், ததா - அக்காலத்தில், அத்யர்த்தம் முதம் யயௌ - மிகுந்த ஸந்தோஷத்தையடைந்தாள்.

(1596) 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।

மனிதனின்சரீரத்தைப் பாதியாகவும், ஸிம்ஹத்தின்சரீரத்தைப்பாதி யாகவும் செய்து (பகவான்) அவதரித்தார்.

8—1—4 உமருகந்து.

(1597) 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 । 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

ராகவ: - பெருமாள், ப்ராஜ்ஞ: - தோஷமுடையவர்பக்கலிலும் குண த்தைக் கிரஹிக்கிறவர், க்ருதஜ்ஞஶ்ச - செய்தநன்றியுணருகிறவர், ஸாநு க்ரோசஶ்ச - தயையோடுகூடினவர், ஸத்வ்ருத்த: - நன்னடத்தையுடைய வர் (என்று) க்யாத: - (ஜனங்களால்) சொல்லப்பட்டவராயினும், மத்பாக் யஸம்க்ஷயாத் - எனது பாக்யக்ஷயத்தால், நிரநுக்ரோச: - தயையில்லாத வரென்று, ஶங்கே - எண்ணுகிறேன்.

1594. வி-பு-4-2-77. 1595. வி-பு-5-4-23.
1596. பாரதம். 1597. ரா-ஸு-26-23.

8—1—5 ஆருயிரேயோ.

(1598) 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌰𑌿 ।

கர்மாநுஷ்டாநம்செய்தவனிடத்தில் ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பலமுண்டாகிறது.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

8—2—2 வேண்டி.

(1599) 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

பேச்சுக்களாலேயே சரீரதாரணம்பண்ணுகிறோம்.

8—2—3 காலமிளக்கில்.

(1600) 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸 𑌪𑌚𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥

யத்ர - யாதொரு ஸ்தானத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற, ஸ: - அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன், காலம் - மூன்று காலங்களையும், பசதே - மாறும்படி உண்டுபண்ணியிருக்கிறாரோ, தத்ர - அந்த நித்யவிபூதியிலே, கால: - இக்காலமானது, ப்ரபு: - மாறுபாடுசெய்யவல்லதாக, ந - ஆகிறதில்லை.

8—2—6 தொல்லையஞ்சோதி.

(1601) 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

யத்பரமம் பதம் - எந்த பரமபதத்தை, அயம் பகவாந் ப்ரும்மா-இந்த பூஜ்யரான பிரமனும், நஜாநாதி - அறியமாட்டானே.

8—2—11 பாதமடைந்தவன்.

(1602) 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

அமிததேஜஸே - மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவரும், பகவதே - மூக்காலங்களையறிபவருமான, தஸ்மை வ்யாஸாய - அந்த வியாஸமஹருஷியின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம். யஸ்ய - எவருடைய, ப்ரஸாதாத் - அநுக்கிரஹத்தினால், இமாம் நாராயணகதாம் - இந்த நாராயணகதையை, வக்ஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன்.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1600. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம். 1601. வி-பு-1-9-59. 1602. ஸ்ரீ பாரதம்.

8—3—2 சரணமாகிய

(1603) ஆர்ஷம் தர்மோபதேசம் ச வேதசாஸ்த்ராவிரோதிநா।
யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேத நேதர: ॥

ய: - எவன், ஆர்ஷம் - ருஷிகளால் செய்யப்பட்ட புராணுதிகளையும், தர்மோபதேசம் ச - தர்மங்களையுபதேசிக்கின்ற மநுஸ்மிருதிமுதலியவைகளையும், வேதசாஸ்த்ராவிரோதிநா - வேதங்களாகிற சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமில்லாத, தர்க்கேண - யுக்தியினுல், அநுஸந்தத்தே - விசாரிக்கிருனே, ஸ: - அவன்தான், தர்மம் வேத - தர்மங்களையறிவான், ந இதர: - மற்றவன் அறியமாட்டான்.

8—3—4 ஞாலம்.

(1604) கதம் ந்வயம் ஶிஶு: ஶேதே லோகே நாஶமுபாகதே।
ஶாகாயாம் வடவ்ருக்ஷஸ்ய பல்லவேஸ்மிந் இதி விஸ்மித: ॥

லோகே நாசமுபாகதே - உலகங்களெல்லாம் நாசமடைந்திருக்கும் போது, வடவ்ருக்ஷஸ்ய - ஆலமரத்திலுடைய, ஶாகாயாம் - கிளையில், பல்லவே - ஒருதளிரிலே, அயம் ஶிஶு: - இக்குழந்தை, சேதே - படுத்துக்கொண்டிருக்கிறதே, கதம் நு - இதென்ன, இதி விஸ்மித: - என்று ஆச்சரியமடைந்தார்.

மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எங்கள் பிரவேசம்.

(1605) பிஶாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந் ப்ருதிவ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந்।
அங்குல்யக்ரேண தாந் ஹந்யாமிச்சந் ஹரிகணேஶ்வர ॥

ஹரிகணேச்வர - வாநரராஜனுகிய ஸுக்ரீவா! பிசாசாந் - பிசாசங்களாயும், தாநவாந் - அஸுரர்களாயும், யக்ஷாந் - யக்ஷர்களாயும், ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில், ராக்ஷஸாந் ச ஏவ - ராக்ஷஸர்களாயுமிருக்கின்ற. தாந் - அவர்களை, அங்குல்யக்ரேண - விரல்நுனியாலே, இச்சந் - விரும்பினவனுய் (நான் இஷ்டப்பட்டால்) ஹந்யாம் - கொல்லுவேன்.

1605. ரா-யு-18-23.

(1606) 𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍇𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

தர்மஜ்ஞ - தர்மமறிந்தவரே! லோகநாத - உலகத்திற்கும் நாதரே! ஸுகாவஹ - ஸுகத்தைக் கொடுக்குமவரே! ஸத்வவாந் த்வம் - ஸத்வ குணமுடைய தேவரீர், ஸத்பதேஸ்தித: - நல்வழியிலிருந்துகொண்டு, ஆர்யம்ப்ரபாஷேதா: - நன்றாகச்சொன்னாய், இதியத் - என்பதுயாதொன்றுண்டோ, அத்ரசித்ரம் கிம் - இதில் என்ன ஆச்சரியம்.

(1607) 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ।
𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥

தேவகந்தர்வதாநவா: - தேவர்கள், கந்தர்வர்கள் அஸுரர்கள், பூமிஸ்தஸ்ய ராமஸ்ய ச - பூமியில் நிற்கும் ராமனுக்கும், ரதஸ்தஸ்ய ரக்ஷஸ: ச - இரதத்திலிருக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும், யுத்தம் - சண்டையானது, ந ஸமம் இத்யாஹு: - தகுதியுள்ளதல்லவென்று சொன்னார்கள்.

(1608) 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑌿𑌕𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌗𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌕𑌂𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌮𑌞𑍍𑌚𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌥𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

கம்ஸேந - கம்ஸனால், மல்லப்ராச்நிகவர்க்க: ச - மல்லயுத்தத்தின் பரீக்ஷை தெரிந்தவர்களின் கூட்டமானது, ரங்கமத்யஸமீபக: - யுத்தரங்கத்தின் மத்தியின் ஸமீபத்திலுள்ளதாக, க்ருத: - செய்யப்பட்டது, கம்ஸோபி - கம்ஸனும், துங்கமஞ்சவ்யவஸ்தித: - உயர்ந்த ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்தான். தத: - பிறகு, க்ருஷ்ணேந - கிருஷ்ணனால், அவஜ்ஞயா-அலக்ஷ்யமாய், ஹதம்மதுரேச்வரம் - கொல்லப்பட்ட கம்ஸனை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, தத்ரங்கமண்டலம் ஸர்வம் - அந்த யுத்தரங்கம் முழுமையும், ஹாஹா க்ருதம் ஆஸீத் - ஹாஹா என்ற பெருங்கூச்சலுள்ளதாக ஆயிற்று.

8—4—2 எங்கள்.

(1609) 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌧𑍍𑌵𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

1606. ரா-யு-18-36. 1607. ரா-யு-103-5.
1608. வி-பு-5-20-26, 69. 1609. வி-பு-1-9-36.

உத்பத்திஸ்திதிநாசாநாம் - பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு மூன்றுக்கும், ஹேதும் - காரணமானவரும், அஹேதும் - தனக்கு ஒருகாரணமில்லாதவரும், ஈச்வரம் - ஸர்வேச்வரனும், பராவரேசம் - பராபரங்களென்று சொல்லப்பட்ட, உயர்ந்தவைகளுக்கும் தாழ்ந்தவைகளுக்கும் ஈசுவரனும், அஸுரார்த்தநம் - அஸுரர்களை நாசஞ்செய்ய வல்லவனுமான பகவானை, ஶரணம் விருணுத்வம் - சரணமடையுங்கள்.

8—4—9 படைப்பொடு.

(1610) லோகே த்ரீண்யதிதாநாநி கந்யா ப்ருத்வீ ஸரஸ்வதீ ।
ஏதேஷாமதிதாநாநாம் வித்யாதாநம் விஶிஷ்யதே ॥

லோகே - உலகில், கந்யா - கந்யை, ப்ருத்வீ - பூமி, ஸாஸ்வதீ - வித்யை, த்ரீணி - இந்த மூன்றும், (இந்த மூன்று தானங்களும்) அதிதாநாநி - உயர்ந்த தாநங்கள். ஏதேஷாம் அதிதாநாநாம் - இந்த உயர்ந்த தானங்களுக்குள், வித்யாதாநம் விசிஷ்யதே - வித்யாதானம் ரொம்ப உயர்ந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது.

(1611) விதேஶேஷ்வபி விக்யாதாஸ்ஸர்வதோ புத்திநிஶ்சயாத் ।
ஸந்திவிக்ரஹதத்வஜ்ஞா: ப்ரக்ருத்யா ஸம்பதந்விதா: ॥

ஸர்வதோ புத்திநிஶ்சயாத் - (இக்ஷ்வாகு வம்சத்து மந்த்ரிகள்) த்ரிகால ஜ்ஞானமுள்ளவர்களாயிருந்ததனால், விதேசேஷு அபி விக்யாதா: - இதர தேசங்களிலுங்கூட எங்கும் பிரஸித்தமானவர்கள், ஸந்தி விக்ரஹ தத்வஜ்ஞா: - ஸந்தி, யுத்தம் என்னுமிவைகளின் உண்மைகளையுணர்ந்தவர்கள், ப்ரக்ருத்யா ஸம்பதந் விதா: - பிறக்கும்பொழுதே செல்வத்தோடு கூடினவர்கள்.

(1612) ஜ்வரதண்டோபவாஸஶ்ச பார்யாதண்ட: ப்ருதக்ஷய: ।
ஆம்நாயஶ்சந்தஸாம் தண்ட: ஶத்ருதண்டஸ்ஸுவ்ருத்ததா ॥

உபவாஸ: ஜ்வரதண்ட: - உபவாஸமானது ஜ்வரத்திற்கு தண்டனை, ப்ருதக்சய: - வேறு படுக்கையில் படுப்பது, பார்யாதண்ட: - மனைவிக்குத் தண்டனை, சந்தஸாம் - வேதங்களுக்கு, ஆம்நாய: - ஆவிருத்தி சொல்வது, தண்ட: - தண்டனை, ஸுவ்ருத்ததா - நன்னடக்கையுடனிருப்பது, சத்ரு தண்ட: - சத்ருக்களுக்குத் தண்டனை.

1611. ரா-பா-7-15.

8—4—10 அமர்ந்த.

(1613) 𑌅𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 ॥

அத - பிறகு, ஸ: - அந்த ராஜபுத்திரர், மத்யமகக்ஷ்யாயாம் - நடுக் கட்டில் ஸுஹ்ருத்ஜநை: ஸமாகம்ய - நண்பர்களுடன் ஸந்தித்து, ஸர்வாந் அர்த்திந: - (பட்டாபிஷேகம் நிறைவேற) ப்ரார்த்திக்குமெல்லோரையும், த்ருஷ்ட்வா - கண்டு, ஸமேத்ய - அருகிற்போய், ப்ரதிநந்த்ய ச - ஆநந் தப்படுத்தியும் (இருந்தார்).

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று,

8—5—1 மாயக்கூத்தா.

(1614) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌭𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌭𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

பிரும்மா - பிரும்மாவானவர், கமலகர்ப்பாப: - தாமரையின் மத்தியம் போன்ற நிறமுடையவர், ருத்ர: - சிவன், காலாக்நிஸந்நிப: - பிரளயகாலத் திலுள்ள அக்நிபோன்றவர், புருஷ: - பரமபுருஷன், புண்டரீகாப: - தாம ரையிதழ்போன்ற வர்ணமுடையவர், பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, தத் ரூபம் - அது ரூபமாம்.

8—5—2 காணவாராய்.

(1615) 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥

நரகே - நரகத்தில், பச்யமாநஸ்து - வருத்தப்படுகிறவன், யமேந - யமனுல், த்வயா - உன்னுல், க்லேசநாசந: - வருத்தத்தைப் போக்கடிக்கிற வனை, கேசவ: தேவ: - ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, கிம் நார்ச்சித: - பூஜிக்கப் படவில்லையா என்ன (என்று) பரிபாஷித: - சொல்லப்பட்டான்.

8—5—8 ஒக்குமம்மான்.

(1616) 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ।

1613. ரா-அ-16-27. 1614. வாரஹபுராணம். 1616. ஸ்ரீகீதை-1-21.

அச்யுத - ஓ கிருஷ்ணனே ! மே ரதம் - என்னுடைய இரதத்தை, ஸேநயோருபயோ: - இரண்டு ஸேனைகளுடைய, மத்யேஸ்தாபய - நடுவில் இருக்கச் செய்யும்.

8—5—10 பிறந்தமாயா.

(1617) 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥

அநேக வர்ணாநாம் கவாம் - வெவ்வேறு நிறமுள்ள பசுக்களுடைய, க்ஷீரஸ்யது - பாலுக்கோவென்றால், ஏகவர்ணதா - ஓரே நிறமாயிருப்பது (ப்ரஸித்தம்) ஜ்ஞாநம் க்ஷீரவத்பஶ்யதி - ஜ்ஞானஸ்வரூபனான ஆத்மாவை பால்போல் பார்க்கிறான். லிங்கிநஸ்து - தேவாதி சரீரபேதங்களையுடைய வர்களோ, கவாம் யதா - பசுக்களுக்கு எப்படியோ, (பசுக்களுக்கு எப்படி வர்ணபேத விசிஷ்ட சரீரபேதங்கள், அப்படியே தேவாதி சரீரபேதங்கள்.) பயஸிநிகூடம் க்ருதமிவ - பாலில்மறைந்த நெய்போல, விஜ்ஞாநம் - பரமாத்மா, பூதே ச வஸதி- எல்லா ஜீவன்களிடத்திலும் வஸிக்கிறார். மந்தாநபூதேநமநஸா - மத்தாக ஆகாநின்ற மனதால், ஸததம் மந்தேதவ்யம் - எப்போதும் கடையவேண்டும். ஸர்வபூதாதிவாஸம் யத் - எந்த வஸ்துவானது எல்லா பிராணிகளுக்குமிருப்பிடமோ, பூதேஷு ச வஸத்யபி - ஸர்வ பூதங்களிலும் எந்த வஸ்து வஸிக்கின்றதோ, ஸர்வாநுக்ராஹகத்வேந - எல்லாவற்றிற்கும் சக்தியையுண்டுபண்ணுவதால், அஹம் தத் வாஸுதேவ:அஸ்மி- அந்த வாஸுதேவனாக ஆகிறேன்.

8—5—11 எங்கேகாண்.

(1618) 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌨𑍃𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

பூர்வஸஞ்சிதா: - பூர்வகர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஸர்வேவியாதய: - எல்லா வியாதிகளும், மாம் உபதிஷ்டந்து - என்னை வந்து அடையட்டும், அஹம் - நான், விஷ்ணோ: தத் பரமம் பதம் - விஷ்ணுவினுடையதான அந்த பரமபதத்தை, அந்ருண: - கடன்கழிந்தவனாக, கமிஷ்யாமி - செல்லப்போகிறேன்.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1617. பிரும்மவித் உபநிஷத். 1618. பாரதம்.

8—7—2 இருந்தான்.

(1619) தத: ஸுப்ரீதமநஸௌ தாவுபௌ ஹரிராகவௌ ।
அந்யோந்யமபிவீக்ஷந்தௌ ந த்ருப்திமுபஜக்மது: ॥

தத: - பிறகு, ஹரிராகவௌ - வாநரர், ராகவர், தௌ உபௌ - ஆகிய இந்த இருவர்களும், ஸுப்ரீதமநஸௌ - மிகவும் களித்த மனமுடையர்களாய், அந்யோந்யம் - ஒருவரையொருவர், அபிவீக்ஷந்தௌ - பார்த்துக்கொண்டு, த்ருப்திம் ந உபஜக்மது: - த்ருப்தியை அடையவேயில்லை

8—7—5 நிகழும்.

(1620) இமௌ முநீ பார்த்திவலக்ஷணாந்விதௌ குஶீலவௌ சைவ மஹாதபஸ்விநௌ । மமாபி தத்பூதிகரம் ப்ரசக்ஷதே மஹாநுபாவம் சரிதம் நிபோதத ॥

இமௌ - இக்குசலவர்கள், முநிபார்த்திவலக்ஷணாந்விதௌ - முனிவேஷந்தரித்தவர்களாயிருந்தும் ராஜலக்ஷணங்களோடு கூடியிருக்கிறார்கள், குசீலவௌ - மிகவும் சீலமுடையவர்கள், மஹாதபஸ்விநௌ - பெருந்தவமுடையவர்கள், மமாபி தத் பூதிகரம் - (இவர்கள் பாடும்) அந்தபாட்டானது எனக்கும் நன்மைதான், மஹாநுபாவம் சரிதம் - மஹாநுபாவ விஷயமான (இந்த) சரித்திரத்தை, நிபோதத - கேளுக்கள் (என்று ஸபையிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து பெருமாள் அருளிச்செய்தார்).

8—7—7 செவ்வாய்.

(1621) அஸ்மிந்மயா ஸார்த்தமுதாரஶீலா ஶிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா । காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா த்வாமாஹ ஸீதா பஹுவாக்யஜாதம் ॥

லக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மண! காந்தஸ்மிதா - புன்சிரிப்புடையளான ஸீதை, பூர்வம் - முன்னே, அஸ்மிந் சிலாதலே - இந்தக் கற்பாறையின் மீது, உதாரசீலா - பெருந்தன்மையுடையவளாய், மயாஸார்த்தம் உபோபவிஷ்டா - என்னோடுகூட உட்கார்ந்துகொண்டு, ஜாதஹாஸா - சிரித்துக்கொண்டு, த்வாம்-உன்னுடன், பஹுவாக்யஜாதம் ஆஹ - பலசொற்களைச் சொன்னான்.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1619. ரா-கி.5-18. 1620. ரா-பா-4-3. 1621. ரா-ஆ-63-12.

8—9—3 புகழுமிவன்.

(1622) दैत्यस्त्रीगण्डलेखानां मदरागविलोपिभिः ।
हेतिभिश्चेतनावद्भिरुदीरितजयस्वनम् ॥

தைத்யஸ்த்ரீ - அஸுரப் பெண்களுடைய, கண்டரேகாணும் - கன்னங்களில் எழுதும் மகரிகாபத்ரங்களுடைய, மதராகவிலோபிபி: - செம்பஞ்சுக்குழம்பின் சிகப்புவர்ணங்களைப் போக்குவனவும், சேதநாவத்பி: - அறிவுள்ளவர்களானவுமான, ஹேதிபி: - ஆயுதங்களால், உதீரிதஜயஸ்வநம் - 'ஜயவிஜயீபவ' என்று சொல்லப்பட்டவருமான (பகவானை தேவதைகள் கண்டார்கள்.)

8—9—8 மடவரல்,

(1623) उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ।
सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥

கர்ம - கர்மத்தை, அஹம் - நான், நகுர்யாம்சேத் - செய்யாமற்போவேனேயானால், இமே - இந்த, லோகா: - ஜனங்கள், உத்ஸீதேயு: - கெட்டுப்போவார்கள். ஸங்கரஸ்யச - ஜாதி சேர்க்கைக்கும், கர்தா - உண்டுபண்ணினவனுக, ஸ்யாம் - ஆவேன், இமா: - இந்த, ப்ரஜா: - பிரஜைகளை, உபஹந்யாம் - கொன்றவனுயுமாவேன்.

(1624) [illegible] शूरं जनकं सत्यविक्रमम् ।
निष्ठितं सर्वशास्त्रेषु सर्ववेदेषु निष्ठितम् ॥

ஶூரம் - வல்லவரும், ஸத்யவிக்ரமம் - உண்மையான பராக்ரமமுடையவரும், ஸர்வ ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்டிதம் - எல்லா நூல்களையும் ஆராய்ந்தவரும், வேதேஷு நிஷ்டிதம் - வேதங்களையுமாராய்ந்தவருமான (ஜநகரை).

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

8—10—1 நெடுமாற்கடிமை.

(1625) तद्यथेषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेत,
एवं हास्य सर्वे पाप्मानः प्रदूयन्ते ॥

1622. ரகுவம்சம்-10. 1623. ஸ்ரீகீதை-3-24.
1624. ரா-பா-13-20. 1625. சாந்-உப-5-24-3.

தத் - ஆகையால், அக்நௌ - நெருப்பில், ப்ரோதம் - இடப்பட்ட, இஷீகாதூலம் - த்ருணவிசேஷத்தின் பஞ்சானது, யதா - எப்படி, ப்ரதூயேத - கொளுத்தப்படுகிறதோ, ஏவம் ஹ - அப்படியே, அஸ்ய - இந்த உபாஸகனுடைய, ஸர்வே - ஸமஸ்தமான, பாப்மாந: - புண்யபாபங்களும், ப்ரதூயந்தே - கொளுத்தப்படுகின்றன.

8—10—3 உறுமோ.

(1626) 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿
𑌨𑍋 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 ।

எங்களிடத்தில் எந்த நல்ல சரிதங்களுண்டோ, அவைகளை நீ எடுத்துக்கொள்ளக்கடவாய், மற்றவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாதே என்று ஆசாரியன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

8—10—8 நாளும்.

(1627) 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

ஸத்பிரேவ ஸஹாஸீத - பெரியோர்களுடன்கூட இருக்கவேண்டும், ஸத்பி: ஸங்கமம் குர்வீத-ஸத்துக்களுடன் பழக்கத்தைச் செய்யவேண்டும், ஸத்பி: விவாதம் மைத்ரம் ச - பெரியோர்களுடனேயே ஸ்நேஹத்தையும் சண்டையையும் செய்யவேண்டும், அஸத்பி: ந கிஞ்சித் ஆசரேத் - அஸத்துக்களுடன் ஒன்றுஞ்செய்யக்கூடாது.

8—10—10 வாய்க்க.

(1628) 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀 ।
𑌕𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 ॥

ராமாநுஜேதி - ராமாநுஜ என்கிற, ஏஷா - இந்த, சதுரா - வேண்டும்பலன்களைத் தருவதில் நிபுணமான, சதுராக்ஷரீ - நான்கெழுத்துள்ள மந்த்ரமானது, நசேத் - இல்லாமல்போயிற்ருனல். மாத்ருச: - என்னைப்போன்ற, ஜந்தவ: - உயிர்கள், காம் - எவ்வகையான, அவஸ்தாம் - கொடிய தசையை, ப்ரபத்யந்தே-அடைவார்களோ, (அறியேன்) ஹந்த-ஆஶ்சர்யம்

எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

1626. தை-உப.

9—1—2 துணையுஞ் சார்வும்.

(1629) 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑍌𑌹𑌿𑌣𑍇𑌯𑌃 । 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 ॥

யத்ர - எங்கு, தே புருஷப்ரவீரா: - அந்த வீரபுருஷர்களான பாண்டவர்கள், ஆஸதே - இருக்கிறார்களோ, வ்ருஷ்ணிப்ரவீரஸ்து - கிருஷ்ணன், குருப்ரவீராந் ஆசங்கமாந: - கௌரவர்களிடமிருந்து கெடுதிவருமோவென்று நினைத்துக்கொண்டு, ஸஹரௌஹிணேய: - பலராமருடன் கூடினவராய், தாம் - அந்த, பார்க்கவகர்மசாலாம் - குயவனுடைய தொழிற்சாலையை (பணிக்கொட்டில்) ஜகாம - சென்றார். (த்ரௌபதியை மீட்டுக்கொண்டு போகும் காலத்திலே)

(1630) 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌦 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍁𑌣𑌾 । 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥

ததா - அப்பொழுது, (பெருமாள் ஸுக்ரீவனுக்குத் தம்மிடத்தில்) ப்ரத்யம் ஜநயன் - நம்பிக்கையுண்டாகவேண்டி, புந: - மீளவும், ஏகேந மஹேஷுணா - ஒரு சிறந்த வில்லினால், ஸப்தஸாலாந் - ஏழு ஸால வ்ருக்ஷங்களையும், (அதன் ஸமீபத்திலிருந்த) கிரிம் - பர்வதத்தையும், ரஸாதலம் - பாதாளத்தையும், பிபேதச - பிளந்துவிட்டார்.

9—1—3 பொருள்கை

(1631) 𑌆𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍋 𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

தநேச்சயா - பணத்தில் விருப்பத்தினால், தநவந்தம் - பணமுள்ளவனை, ஆதரேண யதாஸ்தௌதி - எப்படி ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறானோ, விச்வகர்த்தாரம் ததாசேத் - ஜகத்காரணபூதனான ஸ்வாமியை அப்படி ஆதரவோடு ஸ்துதிப்பார்களேயானால், பந்தநாத் கோ ந முச்யேத - யார் தான் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடமாட்டான்.

9—1—4 அரணமாவர்.

(1632) 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌮𑌿𑌨𑍀 । 𑌕𑍌𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌚 ॥

1629. பா-ஸம்பவபர்வ. 1630. ரா-பா-1-66. 1632. ரா-அ-70-10.

ஆத்மகாமா - தன் கார்யத்திலே நோக்குள்ளவளும், ஸதா சண்டீ - எப்போதும் கொடியவளும், க்ரோதநா - கோபமுள்ளவளும், ப்ராஜ்ஞமாநிநீ - தனக்கு எல்லாம் தெரியுமென்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறவளுமான, மே மாதா - என் தாயாரான, கைகேயீ - கைகேயியானவள், அரோகாசாபி - ஸுகமாயிருக்கிருளா? கிம் உவாசச - என்ன சொன்னுள்.

(1633) நதெzவ்ாா யெ॒ா தாத மஹிரு தவ॒ா கயஞந ।
தாமெக்ஷ்வாகுநாயஸ்ய ஹாதஸ்ய கயாம் குரு ॥

தாத - அப்பா! தே மத்யமா அம்பா - உன்னுடைய நடுத்தாயாரானகைகேயியானவள், கதஞ்சநகர்ஹிதவ்யா - எவ்விதத்திலும் நிந்திக்கக்கூடியவளல்ல, தாம் இக்ஷ்வாகு நாதஸ்ய - அந்த இக்ஷ்வாகு குலத்துக்கு நாதனுன, பரதஸ்ய - பரதனுடைய, கதாம் ஏவ குரு - கதையையேசொல்லு.

9—1—11 ஆதுமில்லை,

(1634) அயெ॒ஷ்யதெ வ யஊமம் யம்ஸம்வாதமாவயோஃ ।
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந தேநாஹமிஷ்டஃ ஸ்யாமிதி மெ மதிஃ ॥

தர்ம்யம் - தர்மமார்க்கத்தை விட்டு விலகாததாயிருக்கிற, ஆவயோ: - நம்மிருவருடைய, இமம் ஸம்வாதம் - இந்த ஸம்வாதத்தை (ஸம்பாஷணையை) யச்ச - எவன், அத்யேஷ்யதே - படிப்பானே, தேந - அவனல், ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந - ஜ்ஞானமாகிற உத்தமமான யக்ஞத்தினலே, அஹம் - நான், இஷ்ட: ஸ்யாம் இதி - ஆராதிக்கப்பட்டவனுவேனென்பது, மே - என்னுடைய, மதி: - எண்ணம்.

9—2—2 குடிக்கிடந்து.

(1635) நஹி தெ ராஜவுத்ரம் தம் காஷாயாம்ப்ரதாரிணம்।
வரிபோக்தும் வ்யவஸ்யந்தி பௌராதெவவத்ஸலம்॥

தேபௌரா: வை - அந்தப்பட்டணத்து ஜனங்கள், தர்மவத்ஸலம் - தர்மத்தில் பெருத்த ஆசையுடையவனும், ராஜபுத்ரம் - சக்கிரவர்த்தி பெற்ற பிள்ளையாயுமான, தம் - அந்த பரதனே, காஷாயாம்பரதாரிணம் - காஷாயாம்பரத்தைத் தரிப்பவனுக, பரிபோக்தும் - அநுபவிப்பதற்கு, நவ்யவஸ்யந்தி - எண்ணினர்களில்லை.

1633. ரா-ஆ-16-37. 1634. ஸ்ரீகீதை-18-70. 1635. ரா-யு-

(1636) ஆசார்யோ ப்ரஹ்மணோ மூர்த்தி: பிதா மூர்த்தி: ப்ரஜாபதே: । மாதா ப்ருதிவ்யா மூர்த்திஸ்து ப்ராதா ஸ்வோ மூர்த்திராத்மந: ॥

ஆசார்ய: - ஆசார்யன், ப்ருமமண: மூர்த்தி: - பரபிரம்மாவினுடைய சரீரம், பிதா - தகப்பன், பிரஜாபதே: மூர்த்தி: - பிரும்மாவினுடைய சரீரம், மாதா பிருதிவ்யா: மூர்த்தி: - தாயார் பூமியின் சரீரம், ப்ராதா - ஸஹோதரன், ஆத்மந: ஸ்வாமூர்த்தி: தன்னுடைய சொந்த சரீரம்.

9—2—3 கிடந்தநான்.

(1637) அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹமத மஹ்யம் ந நிவஹா நராணாம் நித்யாநாமயநமிதி நாராயணபதம் । யமாஹாஸ்மை காலம் ஸகலமபி ஸர்வத்ர ஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மம ஸஹஜ கைங்கர்யவிதய: ॥

அஹம் - நான், அகாரார்த்தாயைவ - அகாரத்திற்கு அர்த்தமான பரமாத்மாவுக்கே, ஸ்வம் - சேஷன், அத - பின்பு, அஹம் - நான், மஹ்யம் ந - எனக்கு சேஷனல்ல, நராணும் நித்யாநாம் நிவஹ: - நித்தியர்களாக இருக்கும் ஜீவாத்மாக்களுடைய கூட்டமானது, (எந்த பரமாத்மாவுக்கு) அயனம் - ஆதாரமோ, அவன் நாராயன இதி - என்று, யம் - எந்த பகவானே, நாராயணபதம் - நாராயணனென்னும் பதமானது, ஆஹ - சொல்லுகின்றதோ, அஸ்மை - அந்த பகவானையும், பொருட்டு, ஸகலம் காலம் - எல்லாக்காலங்களிலும், ஸர்வத்ர - எல்லா இடங்களிலும், ஸகலாஸு அவஸ்தாஸு - எல்லா அவஸ்தைகளிலும், மம - எனக்கு, ஸஹஜ கைங்கர்ய விதய: - தானய்தான் உண்டாகும் கைங்கரியங்களானவை, ஆவிஸ்யு: - வெளிப்படக் கடவன.

9—2—8 எங்கள்.

(1638) யதாஜ்ஞாநம் து வக்ஷ்யாமி புருஷம் தம் ஸநாதநம் । தஸ்யைகஸ்ய மஹத்த்வம் ஹி ஸ ஏக: புருஷ: ஸ்ம்ருத: ॥

தம் புருஷம் ஸநாதநம் - அந்த புராண புருஷனைப்பற்றி, யதாஜ்ஞானம்து வக்ஷ்யாமி - நான் அறிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன், தஸ்ய ஏகஸ்யஹி - அவன் ஒருவனுக்கே. மஹத்வம் - பெருந்தன்மை, ஸ ஏக: ச

1636. மநுஸ்மிருதி. 1637. அஷ்டசுலோகி. 1638. ஸ்ரீநாராயணீயம்.

புருஷ: ஸ்மிருத: - அவன் ஒருவனே புருஷனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். (மஹாபுருஷன் அவர் ஒருவரே.)

9—2—9 வீற்றிடங்கொண்டு.

(1639) 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥

தஸ்ய - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுடைய, வசனம் ஶ்ருத்வா - வார்த்தையைக் கேட்டு, ராம: - பெருமாள், ஏநம் - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை, வசஸா ஸாந்த்வயித்வா - நல்வார்த்தைசொல்லி, லோசநாப்யாம் - திருக்கண்களால், பிபந்நிவ - குளிரக் கடாக்ஷித்து, வசநம் அப்ரவீத் - வார்த்தை அருளிச் செய்தார்.

9—2—10 கொடுவினை

(1640) 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂
𑌚𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌰𑌥𑍀 𑌸𑌧𑌨𑍍𑌵𑍀
𑌤𑌦𑌾 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑌃 ॥

ராத்திரிஞ்சரராஜ - ஓ ராக்ஷஸேச்வரனே! ரணார்தித: த்வம் - சண்டையில்மிக்க அடிபட்ட நீ, கச்ச - போ, அநுஜாநாமி - அநுஜ்ஞை பண்ணுகிறேன், லங்காம் ப்ரவிச்ய - இலங்காபட்டணம் போய், ஆச்வாஸ்ய - ஸமாதாநப்படுத்திக் கொண்டு, ரதீஸதந்வீ - தநுஸ்ஸுடனும் ரத்துடனும் கூடியவனாய், நிர்யாஹி - மீளவும்வா, ததா - அப்போது, ரதஸ்த: - இரதத்திலிருந்துகொண்டவனாய், மே பலம் த்ரக்ஷ்யஸி - எனது பலத்தைக் காண்பாய்.

9—3—1 ஓராயிரம்.

(1641) 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌗 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌣𑌾 ॥

ஸமக்ரஸ்ய - பூர்ணமான, ஐசுவர்யஸ்ய - ஐசுவர்யமென்ன, வீர்யஸ்ய - வீர்யமென்ன, யசஸ: - கீர்த்தியென்ன, ஶ்ரிய: - சம்பத்து என்ன ஜ்ஞானவைராக்யயோ: சைவ - ஜ்ஞான மென்ன, வைராக்கியமென்ன, ஷண்ணாம் - இந்த ஆறுக்கும், பகஇதீரணா - பகம் என்றுபெயர்.

1639, ரா-யு-21-6. 1640. ரா-யு-59-144. 1641. வி-பு-6-5-74.

9—3—3 அறிந்தன

(1642) 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑌂𑌦𑌷𑍍𑌟𑌨𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍈𑌕𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥

நர: - மனிதன், ஸம்ஸாரஸர்ப - ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பத்தினுல், ஸந்தஷ்ட - நன்ருய் கடிக்கப்பட்டவர்களும், நஷ்டசேஷ்ட - (அதனுல்) ஒருவித சேஷ்டையற்றவர்களுமானவர்களுக்கு, ஏகபேஷஜம் - முக்கியமான மருந்தான, கிருஷ்ணேதி வைஷ்ணவம் மந்த்ரம்ஶ்ருத்வா - 'கிருஷ்ண' என்ற வைஷ்ணவ மந்த்ரத்தைக் கேட்டவுடன், முக்தோபவேத்-முக்தனுய்விடுவான்.

9—3—8 இன்றிப்போக

(1643) 𑌨 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌶𑍁𑌭𑌕𑍁
𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 । 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦
𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, சாரு சுபகுண்டலம் - (முகத்தின் அழகால்) அழகுபெற்ற குண்டலங்களுடன் கூடிய, (முகம் - முகத்தை பஞ்சதசேவர்ஷே - பதினைந்தாவது வர்ஷத்தில், புந: - மறுபடியும், யே த்ரக்ஷ்யந்தி - எவர்கள் பார்ப்பார்களோ, தே - அவர்கள், மநுஷ்யா: ந - மநுஷ்யர்களன்று, தே - அவர்கள், தேவா: - தேவர்கள்.

9—4—6 கருத்தே

(6144) 𑌯𑌦𑍀𑌹 𑌶𑌰𑌦𑍋𑌽𑌨𑍇𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

அநிந்திதே - அழகி ! த்வயா லக்ஷ்மணேந ச ஸார்த்தம் - உன்னேடும் லக்ஷ்மணனேடும்கூட, இஹ அநேகா: ஶரத: யதிவத்ஸ்யாமி - இங்கு அநேக வருஷம் வஸிப்பேனுகில், மாம் - என்னை, சோக: நப்ரதக்ஷ்யதி - சோகம் தஹியாமலிருக்கும்.

(1645) 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌇𑌹 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ॥

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மண ! இதம் புண்ணியம் - இவ்விடம் புண்யத்தைக் கொடுக்கும்படியானது, இதம் மேத்யம் - இவ்விடம் பரிசுத்தமா

1643. ரா-அ-64-69. 1644. ரா-அ-94-15. 1645. ரா-ஆ-15-19.

னது, இதம் பஹுமிருகத்விஜம் - இவ்விடம் அனேக மிருகங்களோடும், பக்ஷிகளோடும் கூடியது, இஹ ஏதேந பக்ஷிணுஸார்த்தம் - இங்கு இந்த ஜடாயு பக்ஷியோடு கூடவே, வத்ஸ்யாமி - வஸிக்கப் போகிறேன்.

(1646) 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

இந்தப் பிரக்ருதிமண்டலத்திற்கு மேல் பரமபதத்தில், ஜ்யோதிஸ் ஸானது (பரப்ரும்மானது) விளங்குகின்றது.

9—5—1 இன்னுயிர்

(1647) 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌪𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌮𑍈𑌃 ॥
𑌦𑍀𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥

பம்பா - பம்பையானது, விகூஜத்பி: - இனிமையாய் சப்திக்கும், விஹங்கமை: - பக்ஷிகளால், அதிகம் சோபதே - மிகவும் அழகாயிருக்கின்றது, விவிதா முதிதாத்விஜா: - பற்பல பறவைகளும் களிப்புடனிருந்துகொண்டு, மேகாமம்-என்னுடையகாமத்தை, தீபயந்தீவ - அதிகப்படுத்துகின்றனபோலும்.

9—5—2 இத்தனை

(1648) 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾 ॥

தஸ்யா: ச - அந்தப் பிராட்டியினுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், ராம:- பெருமாள், த்விகுணம் பரிவர்த்ததே - மிகவும் சுழலுகிறார், (ஆகையால்) அந்தர்ஜாதம் ஹ்ருதயம்-(அவளுடைய)உள்ளேயிருக்கிறஅபிப்பிராயத்தை, ஹ்ருதா - மனதால், அபிவ்யக்தமாக்யாதி - நன்றாய் அறிகிறார்.

9—5—3 அவன் கையதே.

(1649) 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

(ஆண்களுடன்) ஸஹசாரிணாம் - கூடத்திரியும், சக்ரவாகாநாம் - சக்ரவாகப் பேடுகளின், நிஸ்வநம் - இனிய சப்தத்தை. நிஶம்ய - கேட்டு, புண்டரீக விசாலாக்ஷீ - அந்த வெண்டாமரைத்தடங்கண்ணி, கதம் பவிஷ்யதி - எப்படி ஆகுவாளோ!

1646. சாந்தோக்யம். 1647. ரா-கி-1-100.
1648. ரா-பா-77-2. 1649. ரா-கி-30-10.

9—6 ப்ரவேசம்.

(1650) 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋𑌽𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑍀 𑌸𑌂𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌨𑍌𑌘𑍋𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥
𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ॥

தத்ர-அந்த சபையில், ஸ்நிக்த: - ஸ்நேஹத்தைவெளியிடுவதாய், அநுநாதீ எதிரோசையையுண்டாக்குவதாய், ஜநௌகோத்குஷ்ட ஸந்நாத:- களிப்பினால் வெளியானதாயுள்ள ஜநங்களிடு மழகாய சப்தமானது, விமாநம் கம்பயன் இவ - விமானத்தைக்குலுக்குவதுபோல் ஸம்ஜஜ்ஞே- உண்டாயிற்று.

இதம் சரீரம் - இந்த சரீரம், க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய - ஸகல ஜகத்திற்கும், ஹிதம் சரதா - நன்மையைச்செய்கிற, மயா - என்னால் பாண்டரஸ்ய, ஆதபத்ரஸ்யச் சாயாயாம் - வெண்குடையின் நிழலில், (அதாவது சக்ரவர்த்தியாய்) ஜரிதம் - கிழத்தனமடையச் செய்யப்பட்டது.

(1651) 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍇𑌵 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥

ராஜஸூத: - ராஜகுமாரராகையால், (தம்மைப் பார்க்கவந்த) நரை: ஆவ்ருதம் ராஜமார்க்கம் - ஜனங்கள் நெருங்கியுள்ள ராஜவீதியை (தம் மொளியால்) விராஜயந் - துலங்கச்செய்து, குணவத்தயா - சிறந்தகுணமுள்ளவராகையால், ஜநஸ்ய - ஜனத்தின், ஹ்ருதயாநி - ஹ்ருதயத்தை, ஆமமந்தேவ - பொங்கச் செய்தார்போலும்.

9—7—1 எங்காணல்.

(1652) 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌗𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

ஆயுஷ்யம் - வாழ்நாளை வளர்க்கும், ராமாயணம் ஏதத் ஆக்யாநம் - ராமாயணம் என்னுமிவ்விதிஹாஸத்தை, படன் - பாடிக்கொண்டிருக்கிற நர: - புருஷன், ஸபுத்ரபௌத்ர: - புத்ர பௌத்ரர்களோடு கூடினவனும் ஸகண: - கூட்டத்தோடு கூடினவனுமாய், ப்ரேத்ய - சரீரத்தை விட்ட பிறகு, ஸ்வர்கே மஹீயதே - ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான்.

1650. ரா-அ-2-18, 7. 1651. ரா-அ-26-2. 1652. ரா-பா-1-99.

9—7—3 தக்கிலமே

(1653) 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

தத: - பின்பு (அவ்வனுமான்) மலிநஸம்வீதாம் - அழுக்கடைந்த (வஸ்திரத்தால்) சுற்றப்பட்டவளும், ராக்ஷஸீபி: - இராக்ஷஸ ஸ்திரீகளால், ஸமாவ்ருதாம் - நன்கு சூழப்பட்டவளும், உபவாஸக்ருசாம் - ஆகார மின்மையாலிளைத்தவளும், தீநாம் -தைரிய மற்றவளும், புந: புந: - அடிக்கடி, நிச்வஸந்தீம் - பெருமூச்சு விடுகிறவளுமான, ஸீதையை (பார்த்தார்)

9—7—6 தூதுரைத்தல்.

(1654) 𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌚𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑌰𑌂 𑌲𑌘𑍁 ॥

அத - பிறகு, ஸம்ஸ்காரஸம்பந்ந: - சாஸ்த்ராப்யாஸத்திஞலுண்டான ஸம்ஸ்காரத்தோடு கூடினவரும், ஸசிவோத்தம: ஹநுமாந் - மந்திரிச்ரேஷ்டருமான சிறிய திருவடியானவர், ச்லக்ஷ்ணம் - அழகாயும், அர்த்தவத் - நல்ல பொருளோடு கூடியதாயும், மதுரம் - இனிமையாயும், லகுவசநம் - சிறியதாயுமுள்ள வார்த்தையை, உவாச - சொன்னுர்.

9—8—7 கோவாகிய.

(1655) 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌
𑌨 𑌚 । 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌮𑍇 ॥

தேவதேவேச - தேவர்களுக்கும் தேவஞன ஸ்வாமிந், ஸோஹம் - அந்த நான், தே - தேவரீருடைய, அர்ச்சநாதௌ - அர்ச்சிப்பது முதலானவற்றில், ந ஸாமர்த்யவாந் - வல்லமையற்றவன், (ஆதலால்) க்ருபா மாத்ரமனோவ்ருத்தி: மே ப்ரஸீத - அடியேன் விஷயத்தில் கிருபையிஞல்மாத்திரம் அநுக்கிரஹிக்கவேண்டும்.

9—9 ப்ரவேசம்.

(1656) 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑍀𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌰𑌾
𑌵𑌣𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌚 । 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌬𑌾𑌲𑍇𑌵 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪 𑌸𑍀𑌤𑌾 ॥

1653. ரா-ஸு-30-3. 1654. ரா-யு-17-48.
1655. வி-பு-5-7-70. 1656. ரா-ஸு-28-2.

ராக்ஷஸீமத்யகதா - இராக்ஷஸிகளின் மத்தியத்தை யடைந்தவளும் பீரு: - பயப்பட்டவளும், வாக்பி: ப்ருசம் - வாக்குகளால் மிகவும், ராவண தர்ஜிதாச - இராவணனால் மிரட்டப்பட்டவளுமான, ஸா ஸீதா - அந்த ஸீதை, விஜநே - ஜனமற்ற, காந்தாரமத்யே - காட்டின் நடுவில், விஸ்ருஷ்டா பாலா - விடப்பட்ட இளமைப்பருவமுள்ள, கந்யேவ விலலாப - பெண்போல அழுதாள்.

9—9—1 மல்லிகை.

(1657) யானி ஸ்ம ரமணீயானி தயா ஸஹ பவந்தி மே ।
தான்யேவாரமணீயானி ஜாயந்தே மே தயா விநா ॥

தயா ஸஹ - அவளோடு கூட, (இருக்கும்போது) மே - எனக்கு, யானி ரமணீயானிஸ்ம - எந்த வஸ்துக்கள் அழகாய் இருந்தனவோ, தானி ஏவ - அந்த வஸ்துக்களே, தயா விநா - அவளில்லாமல், (இருக்கும்போது) மே - எனக்கு, அரமணீயானி ஜாயந்தே - அழகற்றவைகளாக ஆய்விடுகின்றன.

(1658) ஏஷ புஷ்பவஹோ வாயு: ஸுகஸ்பர்ஶோ ஹிமாவஹ: ।
தாம் விசிந்தயத: காந்தாம் பாவகப்ரதிமோ மம ॥

புஷ்பவஹ: - புஷ்பங்களின் பரிமளங்களுடன் கூடியதும், ஸுகஸ்ப்ருச: - ஸுகமாக வீசுவதும், ஹிமாவஹ: - குளிர்ச்சியுடன் கூடினதுமான, ஏஷ: வாயு: - இந்தக்காற்று, தாம் காந்தாம் விசிந்தயத: - அக் காதலியைப்பற்றி சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற, மம - எனக்கு, பாவகப்ரதிம: - அக்கினிக்கு ஸமானமாயிருக்கிறது.

(1659) ஸதா ஸுகமஹம் மந்யே யம் புரா ஸஹ ஸீதயா ।
மாருத: ஸ விநா ஸீதாம் ஶோகஸஞ்ஜநநோ மம ॥

புரா - முன்னே, அஹம் ஸீதயா ஸஹ - நான் ஸீதையோடு கூட (இருந்தபோது) யம் - எந்தக்காற்றை, ஸுகம் மந்யே - ஸுகமென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேனோ, ஸமாருத: - அந்தக்காற்றே (இப்போது) ஸீதாம் விநா - ஸீதை இல்லாமலிருக்கிற, மம சோக ஸம்ஜநக: - எனக்கு சோகத்தை அதிகப்படுத்துகிறது.

(1660) ஸ தாம் புஷ்கரிணீம் கத்வா பத்மோத்பலஜஷாகுலாம் ।
ராம: ஸௌமித்ரிஸஹிதோ விலலாபாகுலேந்த்ரிய: ॥

1657. ரா-கி-1-69. 1658. ரா-கி-1-52.
1659. ரா-கி-1-104. 1660. ரா-கி-1-1.

ஸ ராம: - அந்த (ஸகல லோகங்களின் துக்கத்தையும் போக்கவல்ல வரான) பெருமாள், பத்ம உத்பலஜஷாகுலாம் - தாமரைப் புஷ்பங்க ளும் கருநெய்தற்புஷ்பங்களும், மீன்களும் நிறைந்த, தாம் புஷ்கரிணீம் - அந்த பம்பா ஸரஸை, கத்வா - அடைந்து, ஸௌமித்ரி ஸஹித: - லக்ஷ்மணரோடு கூடயிருந்தும், ஆகுலேந்திரிய: - புலன்கள்கலங்கி, விலலாப - புலம்பத்தொடங்கினர்.

(1661) தம் மத்தமாதங்கவிலாஸகாமீ கச்சந்தமவ்யக்ரமநா மஹாத்மா । ஸலக்ஷ்மணோ ராகவமப்ரமத்தோ ரரக்ஷ தர்மேண பலேந சைவ ॥

மத்த மாதங்கவிலாஸகாமீ - மதங்கொண்டயானைபோல் விலாஸமாய் நடப்பதையியற்கையாய் அடையப் பெற்றவரும், அவ்யக்ரமநா: - (அசஞ் சலமான மனதையுடையவரும்) பெருமாள் விஷயத்தில் மிக்க அன்பு கொண்டவரும், மஹாத்மா-குறைவற்ற தைர்யமுடையவரும், அப்ரமத்த:- வெகு ஜாக்கிரதையுள்ளவருமான, ஸ லக்ஷ்மண: - கைங்கரியலக்ஷ்மியோடு கூடின அந்த இளையபெருமாள், தம்-ஸீதாதேவி வியோகத்தால் வருந்து கின்றவரும், கச்சந்தம் - நடையால் எல்லாரையும் வசீகரிக்குமவரான, ராகவம் - பெருமாளை, தர்மேண - ராஜநீதியைச் சொல்லுவதாலும், பலேந ச ஏவ - ஸீதாபஹாரியைச்கொன்றுவிடுகிறேன் என்று தனது பலத்தைச் சொல்வதாலும், ரரக்ஷ - காப்பாற்றினர். (துக்கமற்றவராய்ச் செய்தார்.)

9—9—2 புகலிடம்

(1662) ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூச்சதுராநநோ வா ருத்ரஸ்த்ரிணேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோ வா த்ராதும் ந சக்தா யுதி ராமவத்யம் ॥

மஹேந்த்ர: - ஸாமர்த்தியவானும், ஸுரநாயக: - தேவர்களுக்கதிபதி யுமான, இந்த்ரோவா - இந்திரனாகிலுமாம், த்ரிநேத்ர: - முக்கண் படைத்தவனும், த்ரிபுராந்தக:-திரிபுரமெரித்தவனுமான, ருத்ரோவா-ருத் ரனாகிலுமாம், ஸ்வயம்பூ: - தானேயுண்டானவனும், சதுராநந: - நான்முக முடையவனுமான, ப்ரஹ்மாவா - பிரஹ்மாவாகிலும், ராமவத்யம் - ராம தண்டத்திற்குடலாயிருப்பவனை, யுதி த்ராதும்- யுத்தத்தில் ரக்ஷிப்பதற்கு, ந சக்தா: - அசக்தர்கள்.

1661. ரா-கி-1-126. 1662. ரா-ஸு-51-45.

(1663) 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌦𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌿𑌚 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌰𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 ॥

ந்ருபாத்மஜே - ஒ இராஜகுமாரி ! (அந்தராமன்) த்வாம் - உம்மை, அபஶ்யந் - பாராதவராய்க்கொண்டு, ஸுரம்யாணி - வெகு அழகான, காநநாநி - காடுகளையும், நதீ: - ஆறுகளையும், ப்ரஸ்ரவணாநிச - மலையின் ஊற்றுகளையும், சரன் - ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, ரதிம் - அஸௌக்கியத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறார்.

(1664) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑍁𑌕𑌤𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥

வஸிஷ்டநப்தாரம் - வஸிஷ்டருக்குக் கொள்பேரனும், ஶக்தே: - பௌத்ரம் - சக்திக்குப் பேரனும், பராசராத்மஜம் - பராசருக்குப் பிள்ளையும், சுகதாதம் - ஸ்ரீ சுகருக்குத் தகப்பனாரும், அகல்மஷம் - ஒருவித குற்றமுமில்லாதவருமான, வியாஸம் - ஸ்ரீ வ்யாஸபகவானை, வந்தே - ஸேவிக்கிறேன்,

9—9—7 ஆருக்கு.

(1665) 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃

விராட்ஸ்வரூபமான பிரும்மத்தினுடைய மனதிலிருந்து சந்த்ரன் உண்டானான்.

9—9—4 பாவியேன்.

(1666) 𑌅𑌦𑍀𑌨𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌏𑌷𑍈𑌵𑌾𑌶𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

அதீந: - தைந்யமில்லாதவனும், ரோஷண: - கோபமுள்ளவனும், சண்ட: - பராக்கிரமமுள்ளவனுமான, (நீலன்) ஸங்க்ராமம் அபிகாங்க்ஷதி - சண்டையை மிக்க விரும்புகின்றான், ஏஷைவ - இவன் ஒருவனே, லங்காம் - இலங்கையை, ஸ்வேந அநீகேந - தனது ஸைந்யத்தினால், மர்த்திதும் - நாசப்படுத்துவதற்கு, ஆசம்ஸதே - விரும்புகின்றான்.

ஒன்பதாம் பத்து முற்றிற்று

1663. ரா-ஸு-35-47. 1665. புருஷஸூக்தம்.
1666. ரா-யு-26-20.

பத்தாம் பத்து.

10—1—1 தாளதாமரை.

(1667) 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌾 ।
𑌯𑌦𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

உந்நித்ராப்ஜ பத்ராக்ஷம் - மலர்ந்த தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடையதான, விஷ்ணோ: - கண்ணனுடைய, முகம் - திருமுகமண்டலத்தை, அஹம் - நான், யத்த்ரக்ஷ்யாமி - ஸேவிக்கப்போகிறேன் என்பது யாதொன்றுண்டோ, (அதனால்) அத்ய - இப்பொழுது, மே ஜந்ம - என் ஜநநமானது, ஸபலம் - பயனுடையதாயிற்று. மே - எனக்கு, நிசா ச - இரவும், ஸுப்ரபாதா - நல்ல விடிவாக விடிந்தது.

10—1—2 இலங்கதி.

(1668) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌰𑌾
𑌘𑌵 । 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁
𑌪𑍈𑌤𑍁 𑌨𑌃 ॥

ஹே ராகவ - ஓ ராகவனே! தஸ்மாத் - ஆகையாலே, மஹாப்ராஜ்ஞ: - சிறந்த புத்தியுடைய, விபீஷண: - விப்ஷணாழ்வான், அஸ்மாபிஸ்ஸஹ - நம்முடன்கூட, துல்ய: - ஒப்பாக, பவது - ஆகுக, ந: - நமக்கு, ஸகித்வஞ்ச - தோழமையும், அப்யுபைது - அடையக்கடவர், (என்று மஹாராஜர் விண்ணப்பம் செய்தார்).

(1669) 𑌪𑌥𑌿 𑌤𑌰𑍁𑌮𑌰𑍁𑌵𑌾𑌪𑍀𑌵𑌾𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

பதி - வழியில், தருமருவாபீவாரிவத் - மரமென்ன, மருப்பிரதேசத்திலுள்ள ஜலமென்ன இவைகள்போல், ஸர்வபோக்யம் - எல்லாருக்கும் போக்கியனானவனை.

(1670) 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑌾𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌸𑍍𑌤
𑌰𑌸𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌃 । 𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯
𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌤𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

1667. வி-பு-5-17-3. 1668. ரா-யு-18-38.
1670. ரா-யு-14-20.

ஸம்ஹாரிணு - (சத்ருவை) அழியச்செய்வதான, ராகவஸாகரேண - இலக்ஷ்மணனுகிற கடலால், ப்ரச்சாத்யமாந: - மூடப்பட்டவனும், காகுத்ஸ்த பாதாளமுகே - ராமனுகிற வடவாக்னியில், பதன் - விழுகிறவனுமான, ஸ: அயம் - அந்த இந்த (இராவணன்) பவத்பி: - உங்களால், ஸமேத்ய - ஒன்றுகூடி, தரஸா - விரைவாக, தாரயிதும் - காப்பாற்றுவதற்கு, யுக்தஸ்து - தக்கவனல்லவோ.

10—2—1 கெடுமிடராய.

(1671) யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ விமுச்யதே அநேகஜந்மார்ஜிதபாபஸஞ்சயை: । பாபேந்தநாக்நி: ஸ ஸதைவ நிர்மலோ மமாஸ்து மாங்கல்யவிவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

யந்நாமஸங்கீர்த்தநத: - எந்த பகவானுடைய திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால், அநேக ஜந்மார்ஜித பாபஸஞ்சயை: து - அனேக ஜன்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பாபக்கூட்டங்களாலும், விமுச்யதே - விடுபடுகிருனே, பாபேந்தநாக்நி: - பாபங்களாகிற விரகுக்கு அக்னிபோன்றவரும், ஸதைவ நிர்மல: - எப்பொழுதும் தோஷமற்றவருமான, ஹரி: - பகவான், மம மாங்கல்ய விவிருத்தயே அஸ்து - எனக்கு மங்களத்தை விருத்திசெய்வதன்பொருட்டு ஆகவேண்டும்.

(1672) தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: । ப்ரணாமம் யேபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம: ॥

அமிததேஜஸ: - அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய, தஸ்ய யஜ்ஞ வராஹஸ்ய விஷ்ணோ: - அந்த ஸ்ரீ யஜ்ஞவராஹப்பெருமாளுக்கு, யேபி - எவர்கள், பிரணாமம் குர்வந்தி - தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிருர்களோ, தேஷாமபி நமோநம: - அவர்களுக்கும் அனேகந்தடவை நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

(1673) தமேவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி ।

அவனை இப்படியறிந்தவன் தனது காலால் அவருடைய பர்யங்கத்தை ஏறுகிறுன்.

10—2—2 இன்றுபோய்.

(1674) யதஹரேவ விரஜேத் தத்ஹரேவ ப்ரவ்ரஜேத் ।

என்று வைராக்கியமுள்ளவனுக ஆகிருனே, அன்றே ஸந்நியாஸம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

1671, 1672. விஷ்ணுதர்மம். 1673. கௌஷீ - உப.
1674. ஜாபாலிஸ்மிருதி.

10—2—4 பேசுமின்.

(1675) 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇 ।
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

சோபநே - ஸுந்தரி ! சித்ரகூடஸ்ய - சித்திரகூட பர்வதத்தின் வாஸம், புரவாஸாச்ச அதிகம் -பட்டணவாஸத்திற்கும் மேலானதென்றும், மந்தாகிந்யாச்ச தர்சனம்-மந்தாகிநி நதியின் காட்சி, தவதர்சநாத்ச - (அதிகம்) உன்காட்சிக்கும் மேலானதென்றும் நினைக்கிறேன்.

10—2—8 கடுவினை.

(1676) 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌮𑍍 ॥

வைராணி மரணாந்தாநி - சாகுமளவே சண்டை. யௌவநம் ச பிரஸவாந்தம் - இளமைப் பருவமானது பிரஸவிக்கிறவரையில்தான். குபிதம் ப்ரணதாந்தம் - கோபமானது காலில் விழுகிறவரையில்தான், கௌரவம் ச யாசிதாந்தம் - கௌரவமானது யாசிக்குமளவுதான்.

10—2—9 நாமுமக்கு.

தவிஜுஸக்ஷீத ஈட்டில் காண்க.

10—2—11 அந்தமில்.

(1677) 𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 ... ... ॥

அந்த முக்தனை ஐந்நூறு திவ்யாப்ரஸ்ஸுக்கள் எதிர்கொண்டழைக்கிறார்கள், நூறுபேர்கள் மாலைகளை கையிலுடையவர்களாய்—

10—3—1 வேய்மரு.

(1678) 𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑍇𑌰𑌰𑍇𑌰𑌪𑌿 ॥

த்ரிஸ்தாநவ்யஞ்ஜநஸ்தயா - மூன்று ஸ்தானத்திலிருப்பதாயும், (உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரிதம், இம்மூன்று ஸ்வரத்தோடு கூடினதும்,)

1675. ரா-அ-95-12. 1677. கௌஷீ உப.
1978. ரா-கி-3-33;

சித்ரயா-ஆச்சரியப்படக்கூடியதுமான, வாசா - வார்த்தையினல், உத்யதாஸே: அரேஅபி - கொல்லுவதற்குக்கத்தியைதூக்கிக்கொண்டிருக்கும்சத்ருவாயினும், கஸ்யசித்தம் - யாருடைய மனம்தான், நாராத்யதே - ஆராதிக்கப்படுகிறதில்லை.

(1679) 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌨 𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥

வநே - வநத்தில், மயூரஸ்ய ப்ரியா - மயிலுடைய பத்நி, ரக்ஷஸா நஹ்ருதா - ராக்ஷஸனல் அபகரிக்கப்படவில்லை, தஸமாத் - அதனலே, ரம்யேஷு வநேஷு -அழகான வநங்களில், ஸஹகாந்தயா - பத்நியோடுகூட ந்ருத்யதி - கூத்தாடுகிறது.

(1680) 𑌸 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑍀 𑌰𑌰𑌾𑌸 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌬𑍍𑌦𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

தேநவிநா - இந்தக்கிருஷ்ணனைவிட்டுப் பிரிந்தால், க்ஷண: - ஒரு க்ஷணமும், அப்தகோடிப்ரதிம: யதா அபவத் - (கோபிகளுக்கு) ஒரு கோடி வருஷம் போல் எப்படித் தோன்றுமோ, ததா – அப்படி, ஸ மதுஸூதந: - அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், கோபீபி: ஸஹரராஸ - கோபிகைளுடன் ராஸக்ரீடை செய்தருளினர்.

10—3—6 பணிமொழி.

(1681) 𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

வநமாலையின் பரிமளத்தின் சேர்க்கைக்கு என்ன வழி.

10—3—7 வேமெமதுயிர்.

(1682) 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍇𑌯𑍁𑌰𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌜𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑍌 ॥

அத - பிறகு, த்வத்ஹஸ்தாத் - உம்முடைய கையிலிருந்து, மாம்ஹரேயுர்வா - என்னை எடுத்துப் போய்விடுவார்கள், விலஸேயுரபிவா - கொல்லவும் கொல்லுவார்கள், யுத்தே - யுத்தத்தில், ஜயபராஜயௌ - தோர்ப்பு கெலிப்பானவை, அவ்யவஸ்தௌ - நிலையற்றவனக, த்ருஶ்யதேஹி - காணப்படுகின்றனவன்றே.

1679. ரா-கி-1-40. 1680. வி-பு-5-13-59.
1682. ரா-ஸு-37-53.

10—3—10 அவத்தங்கள்.

(1683) 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌤𑌁 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌯𑍌 ।
𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑍍𑌰𑌗𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌃 ॥

ஏகதாது - ஒருக்கால், ராமம் விநா - பலராமனில்லாமல், கிருஷ்ண: - ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பிருந்தாவனம்யயௌ - பிருந்தாவனம் சென்றூர், வந்ய புஷ்ப - காட்டிலுள்ள புஷ்பங்களுடைய, ஸ்ரக் - மாலையினுல், உஜ்வல: - விளங்குகின்றவராய், கோபை: விருத: - கோபர்களால் சூழப்பட்டவராய், விசசார - ஸஞ்சரித்தார்.

10—4—9 கண்டேன்.

(1684) 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

ஜன்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு - அநேகமாயிரம் ஜந்மங்களில், தபோஜ்ஞானஸமாதிபி: - கர்மக்ஞான பக்திகளிஞல், க்ஷீணபாபாநாம் - நசித்த பாபங்களையுடைய, நராணும் - மனிதர்களுக்கு, க்ருஷ்ணே - கண்ணனிடத்தில், பக்தி: ப்ரஜாயதே - பக்தியானது உண்டாகிறது.

10—4—10 வகையால்.

(1685) 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 ।

ஸ்வரூபத்தில் அந்தர்பூதமான குணங்களையுடைய, தேவதையையே உபாஸிக்கிறுன்.

10—5—4 ஆள்வான்.

(1686) 𑌆𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌪𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌃 । 𑌅𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

ஆப: வைநரஸூநவ: - ஜலமானது நரசப்தவாச்சியனை பரமாத்மாவானிடமிருந்து ஜநித்தன (ஆதலால்) ஆப: நாரா இதி ப்ரோக்தா: - ஜலங்கள் (மற்றுமுள்ள தத்வங்களெல்லாம்) நாரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வம் - முன்பு, தா: - அவைகள், தஸ்ய அயநம் - அந்த பரமாத்மாவுக்குப் பிறப்பிடம், தேந நாராயண: ஸ்மிருத: - அதனுல் நாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறுன்.

1683. வி-பு-5-7-1. 1685. த்ரமிடபாஷ்யம். 1636. வி-பு-1-4-6.

10—5—9 வினைவல்லிருள்,

(1687) 𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃।
𑌶𑌬𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥

மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்ஸைப் பெற்றவரும், சத்ருஸூதந: - பகைவரைக் கொல்லுபவருமான, ஸ: - அந்த பெருமாள், சபரீம் அப்யகச்சத் - சபரியையடைந்தார், தசரதாத்மஜ: ராம: - சக்ரவர்த்தித்திருமகன, சபர்யா - சபரியினுல், ஸம்யக்பூஜித: - நன்ருய் பூஜிக்கப்பட்டார்.

10—6—1 அருள்பெறுவார்.

(1688) 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥

யேந - எதிஞல், தே - அவர்கள், மாம் உபயாந்தி - என்னை அடைவார்களோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, புத்தியோகம் - புத்தியோகத்தை, ஸததயுக்தாநாம் - எப்போதும் என்னிடத்தில் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற கோரிக்கையை யுடையவர்களும், ப்ரீதிபூர்வகம் - பிரீதியோடு, பஜதாம் - பஜிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற. தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ததாமி - கொடுக்கிறேன்.

(1689) 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌶𑍇𑌷𑌭𑍋𑌜𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌭𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍍𑌯
𑌵𑍇𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥

(த்வதீய புக்தோச்சித சேஷ போஜிநா) த்வதீய - உன்னுடைய, புக்தோச்சித - அமுது செய்து கைவாங்கின, சேஷ - ப்ரஸாதத்தை, போஜிநா - புஜிப்பவனும், த்வயா - உன்னுலே, நிஸருஷ்டாத்மபரேண - வைக்கப்பட்ட உபயவிபூதி ரூபமான பாரத்தையுடையவனும், ப்ரியேண - இஷ்டமான, ஸேநாபதிநா - ஸேனுதிபதியாழ்வானுலே, யத் - எந்த காரியம், யதா - யாதொருபடி ந்யவேதி-விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டதோ, தத் - அந்தக்காரியத்தை, ததா - அப்படிக்கே, உதாரவீக்ஷணை: - பூர்ணமான கடாக்ஷங்களாலே, அநுஜாநந்தம் - அனுமதிபண்ண நிற்பவனுமான உன்னை ...

1687. ரா. ஸங்க்ஷேபம். 1688. ஸ்ரீகீதை-10-10.
1689. ஸ்தோத்ரரத்னம்-42.

19—6—3 நண்ணின.

(1690) 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 । 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥

நமோ நாராயணுய இதி மந்த்ர: - நமோநாராயணுயயென்னும் மந்த்ரமானது, ஸர்வார்த்தஸாதக: - ஸகல அர்த்தங்களையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கும், தத்ர - அந்த மோக்ஷத்தைப் பெறுவதன்பொருட்டு, பஹுபி: மந்த்ரை: - பலவான மந்த்ரங்களாலே, கிம் - என்ன ப்ரயோஜனம், அத்ர - அந்த விஷயத்தில், பஹுபி: வ்ரதை: - அனேக வ்ருதங்களாலே, கிம் - என்ன பிரயோஜனம்.

10—6—5 வானேற.

(1691) 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌗𑌰𑍍𑌜𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌹𑍇𑌮𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

தத: பிறகு, ஹரிவர: - வாநரரில் சிறந்தவராய், ஹேமபிங்கல: - ஸ்வர்ணம்போல் பிங்களவர்ணமுடையவராய் இருக்கும், ஸுக்ரீவ: - மஹாராஜர், அகர்ஜத் - (யுத்தத்திற்காக) கூச்சலிட்டார். ஹரீஶ்வர: - வாநரர்களுக்கு ராஜாவாகிய வாலி, தேந மஹதாநாதேந - அக்கூச்சலால், நிரேஜகாம - வெளியிற்புறப்பட்டான்.

10—6—8 மெய்நின்று.

(1692) 𑌸 𑌶𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍍𑌛𑌵𑌿𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑍂𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥

நிசிதவத் - கூர்மையான, ஸ:ஶர: - அந்தபாணம், ராவணம் ஹத்வா - ராவணனைக்கொன்று ருதிராக்த: - ரக்தத்தினுல் நனைக்கப்பட்டதாய், க்ருதச்சவி: - நிறம்பெற்றதாய், க்ருதகர்மா - செய்யப்பட்ட கார்யத்தையுடையதாய், ஸ்வதூணீம் புநராவிசத் - தனது அம்பராத்தூணியை மறுபடியும் வந்தடைந்தது.

(1693) 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌸𑌤𑍀 । 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑍍 ॥

1691. ரா. ஸங்க்ஷேபம். 1692. ரா-யு-111-20.
1693. ரா-ஸு-51-32.

ராம - ஓ ராம! தத்ர - அவ்விலங்கையில், ராவணாந்த:புரே - இராவணனந்தப்புரத்தில், ஸதீ - இருப்பவளும், மநோரதம் - மனோரதத்தை, த்வயிஸந்நியஸ்ய - உன்னிடத்தில் நன்றாகவைத்து, ஜீவந்தீ - பிழைத்திருப்பவளுமான, ஸீதா - பிராட்டி, மயாத்ருஷ்டா - என்னால் பார்க்கப் பட்டாள்.

10—6—10 பிரியாது.

(1694) 𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌸𑌂
𑌸𑌾𑌰𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 । 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯
𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥

ஹே விஷ்ணோ - ஓ விஷ்ணுவே! ஸ: அஹம் - அந்த நான், ப்ருசார்த்த: - மிகவும் துக்கிதன், த்வம் - தேவரீர், ஸம்ஸாரகர்த்தே - ஸம்ஸாரமாகிற பெரிய பள்ளத்தில், பதிதஸ்ய - விழுந்த அடியேனுக்கு, கருணம் குரு - கருணைசெய்வாக. அதிதுர்கத: அபி - மிக்க தரித்திரனும், மஹாத்மநாம் ஆச்ரயம் - பெரியோர்களுடைய ஆச்ரயத்தை, அப்யுபேத: - அடைந்தவனாய், நைவ அவஸீததி - ஒருக்காலும் குறைவடைகிறதில்லை.

10—7—5 நண்ணு.

(1695) 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵 𑌆𑌸𑍁𑌰
𑌏𑌵 𑌚 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍋 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥

லோகேஷு - உலகங்களில், தைவ ஆஸுர ஏவ ச - தைவமென்றும், ஆஸுரமென்றும், த்வௌபூதஸர்க்கௌ - பிராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி இரண்டு விதம், தைவ: - தைவஸிருஷ்டியானது, விஷ்ணுபக்திபர: - விஷ்ணுபக்தியோடு கூடினது. ததா ஆஸுர: விபரீத: - ஆஸுர ஸ்ருஷ்டியானது, விஷ்ணுபக்திஇல்லாதது.

(1696) 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍀𑌵𑌾
𑌕𑍁𑌲𑌾 । 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌚𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋
𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀𑌲𑌹𑌰𑍀𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍀 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿
𑌸𑌾 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥

யா காவேரீ - யாதொரு காவிரியானது, ஜநக: - தகப்பனார், துக்தாப்தி: - க்ஷீரஸமுத்திரம், ஜநநீ - தாயானவள், அஹம் - பொன்னியென்று பிரஸித்தையான நான், புத்ரீ - பெண்ணானவள், இயம் ஸ்ரீ: - இந்தஸ்ரீரங்க

1694, 1695. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம். 1696. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

நாச்சியார், வர: - ஜாமாதாவானவர், ஸ்ரீரங்கேச்வர: - பெரிய பெருமாள், இஹ - இந்த விஷயத்திலே, அஹம் - நான், ஏதத் அர்ஹம் - பெரிய பெருமாளுக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்குமுசிதமாக, கிம் - என்னத்தை, குர்யாம் - பண்ணக்கடவேன். இதி - என்று, ஆகுலேவ - பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், சஞ்சத் சாமர சந்த்ர சந்தந மஹாமாணிக்ய முக்த உத்கராந் - ப்ரகாசமாநங்களான சாமரங்களென்ன, கற்பூரங்களென்ன, சந்தன விருக்ஷங்களென்ன, இவைகளுடைய ஸமூகங்களை, லஹரீகரை: — அலைகளாகிற கைகளாலே, விததீ ஸதீ - ஸமர்ப்பியா நின்றுகொண்டு, பர்யேதி- சூழ்ந்துகொண்டு வருகிறதோ, ஸா-அந்த திருக்காவேரியானது, ஸேவ்யதாம் - ஸேவிக்கத்தக்கது.

10—8—5 வானேதருவான்.

(1697) 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿
𑌵𑌃 । 𑌅𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌥 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥

ஹே வாநரா: - ஓ வாநரவீரர்களே! அஸ்மிந் முஹூர்த்தே - இந்த ஸமயத்தில், நசிராத் - வெகு சீக்கிரமாய், ஜகத் - இந்த ஜகத்தை, அராவணம் - ராவணனில்லாததாகவாவது, அராமம் - ராமனில்லாததாகவாவது, த்ரக்ஷ்யத - பார்க்கப்போகிறீர்கள், வ: - உங்களுக்கு, ஸத்யம் ப்ரதிச்ருணோமி - ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

10—8—6 திருப்பேர்.

(1698) 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾
𑌲𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌮𑍍 । 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌜𑌹𑍌 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 ॥

ஸுரம்யம் சித்ரகூடம் ஆஸாத்யது - மிகவும் அழகாய, சித்ரகூடபர்வதத்தையடைந்து, ஸுதீர்த்தாம் - அழகாய துறைகளையுடையதும், ம்ருகபக்ஷிஜுஷ்டாம்-மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்ஸேவிக்கப்பட்டதுமான, மால்யவதீம் தாம் நதீஞ்ச - மால்யவதியென்னும் அந்த நதியைப் (பார்த்து) நநந்த - ஸந்தோஷமடைந்தார். புரவிப்ரவாஸாத் - பட்டணத்திலிருந்து வனத்திற்கு வந்ததனுல் (உண்டான) துக்கம் ஜஹௌ ச - துக்கத்தையும் விட்டுவிட்டார்.

(1699) 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌮𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰 𑌇𑌵 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 ॥

1697. ரா-யு-21 1698. ரா-அ-56-38 1689. ரா-அ-99-12.

நந்தநே குபேர இவ - நந்தநவனத்தில் குபேரன் போல், காகுத்ஸ்த: யஸ்மிந் வஸதி - காகுத்ஸ்தர் எங்கே வஸிக்கிறரோ, கிரிராஜோபம: கிரி: - ஹிமவத்பர்வதத்திற்கொப்பான, அயம் சித்ரகூட: - இந்த சித்ரகூடபர்வதம் - ஸுபக: - பாக்யசாலி.

10—8—9 இன்றென்னே.

(1700) ந த்வாமிஹஸ்தாம் ஜாநீதே ராம: கமலலோசநே ।
தேந த்வாம் நாநயத்யாஶு ஶசீமிவ புரந்தர: ॥

ஹே கமலலோசநே- தாமரைப்போன்றதிருக்கண்களையுடையவளே! ராம: - பெருமாள், த்வாம் - தேவரீரை, இஹஸ்தாம் - இங்கிருப்பவராக, ந ஜாநீதே - அறியவில்லை. தேந - ஆதலால், புரந்தர: ஶசீமிவ - இந்திரன் இந்திராணியைப்போல, த்வாம் நாநயதி - தேவரீரை அழைத்துப் போகவில்லை.

10—8—10 நில்லாவல்லல்.

(1701) ஸர்வதாऽபிகத: ஸத்பி: ஸமுத்ர இவ ஸிந்துபி: ।
ஆர்ய: ஸர்வஸமஶ்சைவ ஸதைகப்ரியதர்ஶந: ॥

ஸமுத்ர: ஸிந்துபி: இவ - ஸமுத்ரமானது நதிகளால் அடையப்படுவதுபோல், ஸர்வதா ஸத்பி: அபிகத: - எப்பொழுதும் ஸத்புருஷர்களால் அடையப்பட்டவரும், ஆர்ய: - பூஜ்யரும், ஸர்வஸமச்சைவ - எல்லோரிடத்திலும் ஸமமாயிருக்கின்றவரும், ஸதைகப்ரியதர்சந: - எப்பொழுதும் எல்லோர்க்கும் ப்ரியமானதர்சநமுடையவரும்,

10—9—2 நாரணன்.

(1702) சத்ரசாமரபாணிஸ்து லக்ஷ்மணோ ராகவாநுஜ: ।
ஜுகோப ப்ராதரம் ப்ராதா ரதமாஸ்தாய ப்ருஷ்டத: ॥

லக்ஷ்மண: - ராகவருக்கு இளையவரான லக்ஷ்மணரும், சத்ர சாமரபாணிஸ்து - சத்ரசாமரபாணியாய், ப்ராதா - தமையனுடன், ரதம் ப்ருஷ்டத: ஆஸ்தாய-ரதத்தின் பின்புறத்திலேறிக்கொண்டு, ப்ராதரம் - தமையனை, ஜுகோப - ரக்ஷித்துவந்தார்

(1703) [illegible] ।
[illegible] ॥

1700. ரா-ஸு.　　1701. ரா-பா-1-16.
1702. ரா-அ-16-32.　　1703. ரா-பா-4-20,

கச்சின் முநி: ப்ரீத: - (அதைக்கேட்டு) ஒருமுநிவர் களித்து, தாப்யாம் - அவர்களுக்கு, கலசம் ததௌ - கலசத்தைக் கொடுத்தார், மஹாயஶா: கச்சித் - பெரும்புகழ்பெற்ற ஒரு முனிவர், ப்ரஸந்ந: - காட்சிகொண்டு, வல்கலம் ததௌ - மரவுரியையீந்தார்.

(1704) தே வத்யமாநா: பதிதாஶ்ச வீரா: நாநத்யமாநா பயஶல்யவித்தா: । ஶாகாம்ருகா ராவணஸாயகார்த்தா ஜக்மு: ஶரண்யம் ஶரணம் ஸ்ம ராமம் ॥

வத்யமாநா: - கொல்லப்படுகிறவர்களும், பதிதா: ச - கீழே விழுந்தவர்களும், வீரா: - வீரர்களும், நாநத்யமாநா: - மிகக்கூச்சலிடுகிறவர்களும், பயசல்யவித்தா: - பயத்தினாலும், சல்யத்தினாலும் அடிபட்டவர்களும், ராவணஸாயகார்த்தா: - இராவணனுடைய பாணத்தினால் அடிபட்டவர்களுமான, தே சாகாம்ருகா: - அந்த வாநரர்கள், ஶரண்யம் ராமம் - ஸர்வ சரண்யனான பெருமாளை, சரணம் ஜக்மு: - சரணமடைந்தார்கள்.

(1705) ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஜதி சாத்மாநம் விஷ்ணு: பால்யம் ச பாதி ச । உபஸம்ஹ்ரியதே சாந்தே ஸம்ஹர்த்தா ச ஸ்வயம் ப்ரபு: ॥

விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ஸ்ரஷ்டா ஆத்மாநம் ஸ்ருஜதிச - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டமான தன்னை ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேயே ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். பால்யம் ச பாதி ச, ரக்ஷிக்கப்படுகிற வஸ்துவும், ரக்ஷிக்கிறவனுமவனென்றபடி. அந்தே உபஸம்ஹ்ரியதே - பிரளய காலத்தில் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறவனும், ஸம்ஹர்தா - ஸம்ஹரிக்கிறவனும், ஸ்வயம் ப்ரபு: - நியந்தாவான தானேயென்றபடி.

(1706) ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய: ஸ ச ஸர்க்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச । ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய: ॥

ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய: - அவரே ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறவன், ஸச ஸர்க்க கர்த்தா - அவரே ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறவர், ஸ ஏவ பாதி - அவரே காப்பாற்றுகிறவர், அத்திச - ஸம்ஹரிக்கிறவருமவரே, விஷ்ணு: - இவ்விதமுள்ள விஷ்ணுவாவர், ப்ரும்மா த்யவஸ்தாபி: அசேஷமூர்த்தி: - பிரும்மருத்ராதி பேதத்தால் ஸர்வசரீரகன், வரிஷ்ட: - மேற்பட்டவர், வரேண்ய: வரத: - மிகச்சிறந்த வரமளிப்பவர்.

1704. ரா-யு. 1705. வி-பு-1-2-67.

(1707) மமைவாம்சோ ஜீவலோகே ஜீவபூத: ஸநாதந: ।
மந:ஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி கர்ஷதி ॥

மமைவ அம்ச: - என்னுடைய அம்சமாகவும், ஸநாதந: - அநாதியாகவும் (இருக்கிற) ஜீவபூத: - ஜீவனானவன், ப்ரகிருதிஸ்தாநி - மாயையிலடங்கியிருக்கிற, மந:ஷஷ்டாநி - மனதை ஆறுவதாகவுடைய, இந்திரியாணி - இந்திரியங்களை, ஜீவலோகே கர்ஷதி - ஸமுஸாரத்தில் போகார்த்தமாக இழுக்கிறான்.

(1708) அம்சோ நாநாவ்யபதேசாதந்யதா சாபி தாசகிதவாதித்வமதீயத ஏகே ॥

அம்ஸ: - (ஜீவன்) பிரும்மத்தினுடைய அம்சமே, நாநா வ்யபதேசாத் அந்யதா ச - நாநாவாகவும், ஏகமாகவும் சுருதிகளில் சொல்லியிருப்பதால், ஏகே - சில சாகிகள், (ஆதர்வணிகர்) தாஸகிதவாதித்வம் அதீயதே - "பிரும்மதாஸா பிரும்மதாஸா பிரும்மேமே கிதவா:" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (இப்படி இரண்டுவிதமாகச் சொல்லியிருப்பதால் ஜீவன் பிரும்மத்தின் அம்சமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்).

(1709) ததோ ராவணநீதாயா: ஸீதாயா: சத்ருகர்சந: ।
இயேஷ பதமந்வேஷ்டும் சாரணாசரிதே பதி ॥

தத: - (ஜாம்பவனால் உத்ஸாஹம்பண்ணப்பட்ட) பிறகு, சத்ருகர்சந:- சத்துருவை நாசம்பண்ணத்தக்க (ஹநுமான்), ராவணநீதாயா: - இராவணனால் கொண்டுபோகப்பட்ட, ஸீதாயா: - ஸீதையினுடைய, பதம் - ஸ்தானத்தை, அந்வேஷ்டும் - தேடுவதற்கு, சாரணசரிதே - சாரணரென்கிற (தேவர்களால்) ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட, பதி - (ஆகாச) மார்க்கத்தில் (கந்தும் - போக) இயேஷ - இச்சித்தார்.

10—10—2 மாயஞ்செய்யேல்.

(1710) அத புநரேவ நாராயண: ஸோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத । தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோऽபதத் । தா இமா ஆப: । தத்திரண்யமண்டமபவத் । தத்ர ப்ரஹ்மா சதுர்முகோऽஜாயத । அத புநரே

1707. ஸ்ரீகீதை-15. 1708. சாரீரகமீமாம்ஸா-2-3-42.
1709. ரா-ஸு-1-1. 1710. மஹோபநிஷத்

ஸ நாராயணோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத । தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோऽபதத் ॥ ஸ்வேதாத் புத்புதமபவத் । புத்புதாத் த்ர்யக்ஷஶ்ஶூலபாணி: புருஷோऽஜாயத ॥

அதபுநரேவ - பிறகு மறுபடியும், ஸ: நாராயண: - அந்த நாராயணன், அந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத - வேறொன்றை ஸங்கல்பிக்க விரும்பி த்யானஞ் செய்தார். த்யாநாந்தஸ்தஸ்யதஸ்ய - தான் பண்ணுகிற தியானத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவனுக்கு, லலாடாத் ஸ்வேதோ அபதத் - நெற்றியினின்றும் வேர்வை கீழே விழுந்தது. தா இமா: ஆப: - அது இந்த ஜலம், தத் - அது, ஹிரண்மயமண்டமபவத் - ஹிரண்மயமான அண்டமாகவாயிற்று. தத்ர - அதில், சதுர்முகோ பிரும்மா அஜாயத - நான் முகப் பிரமன் உண்டானான். அதபுநரேவ நாராயணஸ்ஸோந்யம் காமம், மநஸாத்யாயீத - பிறகு மறுபடியும் அந்நாராயணன் வேறொன்றை ஸங்கல்பிக்க நினைத்து தியானஞ் செய்தார். தஸ்யத்யாநாந்த ஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோ பதத் - தான் பண்ணுகிற தியானத்திற்குள்ளே யிருக்கிற அவனுடைய நெற்றியினின்று வேர்வை கீழே விழுந்தது. ஸ்வேதாத் புத்புதமபவத் - வேர்வையினின்றும் குமிழியுண்டாயிற்று, புத்புதாத் - அக்குமிழியினின்றும், த்ரியக்ஷ: ஶூலபாணி: அஜாயத - முக்கண்ணனாய் சூலமேந்தியவனாய் ஒருவன் உண்டானான்.

(1711) நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணுஸ்ததைவேயம் த்விஜோத்தம ॥

ஏஷா ஜகந் மாதா ஶ்ரீ: - இந்த ஜகந்மாதாவான பிராட்டி, விஷ்ணோ: நித்யா அநபாயிநீ - விஷ்ணுவைவிட்டு ஒருநாளும் பிரியாதவள், விஷ்ணு: - பெருமாள், யதாஸர்வகத: - எப்படி ஸர்வத்திலும் வியாபித்திருக்கிறாரோ ஹே த்விஜோத்தம - ஓ பிராமணோத்தமரான மைத்ரேயரே! இயம் ததைவ - இவளும் அப்படியே ஸர்வவியாபியாயிருக்கிறாள்.

(1712) யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஶ்வராணாமைஶ்வர்ய ஹேதுரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் । தாம் ஶ்ரீரிதி த்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹுஸ்த்வாம் ஹி ஶ்ரியஶ்ஶ்ரயமுதாஹரதாரவாச: ॥

யஸ்யா: கடாக்ஷணம் - எந்த பிராட்டியினுடைய கடாக்ஷமானது, ஈச்வராணும் - ஈச்வரர்களென்று பேர்பெற்றவர்களுக்கு, அநுக்ஷணம் ஐச்வர்ய ஹேது: - ஒவ்வொரு க்ஷணமும் ஐச்வர்யத்திற்கு காரணம், இதி ஏதத்

1711. வி-பு-1-8. 1712. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்.

ஸார்வஜநீநம் - என்பது எல்லாராலும் அறிந்த விஷயமே, தாம் - அப்படிப் பட்ட பிராட்டியை, த்வதுபஸம்ச்ரயணாத்-தேவரீரை யடைந்திருப்பதனால் ஸ்ரீரிதி - ஸ்ரீயென்று, கிராஹு: - சொல்லுகிறார்கள். த்வாம்ஹி - தேவரீரை, உதாரவாச: மஹோதாரமான வாக்கையுடைய ஆழ்வார்போன்றவர்கள், ச்ரிய: ச்ரியம் உதாஹு:-திருவுக்கும் திரு என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(1713) ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே ॥

ச்ரத்தயா - லக்ஷ்மியாலே, தேவ: - ஸர்வேச்வரன், தேவத்வம் - தெய்வத்தன்மையை அச்நுதே - அடைந்தான்.

(1714) மாதரம் ரக்ஷ கைகேயீம் மாரோஷம் குரு தாம் ப்ரதி ।
மயா ச ஸீதயா சைவ ஶப்தோऽஸி ரகுநந்தந ॥

கைகேயீம் மாதரம் - தாயாரான கைகேயியை, ரக்ஷ - காப்பாற்றுவாயாக, தாம் பிரதி - அவளைக்குறித்து, மாரோஷம் குரு - அவளிடத்தில் கோபஞ்செய்யாதே, ரகுநந்தந - ஓ பரதனே! மயாச - என்னாலும், ஸீதயாசைவ - ஸீதையினாலும், சப்த: அஸி - ஆணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறாய்.

10—10—4 உம்பரந்தண்.

(1715) யதம்பு வைஷ்ணவ: காயஸ்ததோ விப்ர வஸுந்தரா ।
பத்மாகாரா ஸமுத்பூதா பர்வதாப்த்யாதிஸம்யுதா ॥

விப்ர - ஓ மைத்ரேயரே! யத் அம்பு வைஷ்ணவ: காய: - விஷ்ணுவின் சரீரமான யாதொரு ஜலமுண்டோ, தத: - அச்சரீரத்தினின்றும், பர்வதாப்த்யாதி ஸம்யுதா - மலை, கடல் முதலானவைகளோடு கூடியவளுமான, வஸுந்தரா - பூமியானவள், பத்மாகாரா ஸமுத்பூதா - தாமரைப்பூப்போல் ஆவிர்ப்பவித்தாள்.

10—10—6 எனக்கராவமுதாய்.

(1716) தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத் ।

ப்ராஜ்ஞவத் - பரமாத்மாவைப்போல், தத்குணஸாரத்வாத் - அந்த விஜ்ஞான குணத்தைப்பிரதானமாக உடைத்தாயிருக்குகையினால், தத்வ்யபதேச: -விக்ஞானமென்கிற வ்யவஹாரம்.

பத்தாம் பத்து முற்றிற்று.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

1713. ய-கா-3-11. 1714. ரா-அ.

1715. வி-பு-2-12. 1716. ஶா-மீ-2-3-20.